Bine de ştiut

Câte ceva despre CONDIMENTE

CIMBRUL DE GRĂDINĂ dă o aromă când se adaugă peste fripturi (de porc sau pasăre), peşte, ficat sau rinichi fripţi, fierţi sau tocaţi. De asemenea, cimbrul de grădină este salutar în condimentarea salatelor de cruditâţi, legumelor (sote sau piure) ca şi a sosurilor care însoţesc legumele mai indigeste (fasole, bob, linte, mazăre, castravete) evitând balonările şi uşurând digestia lor. Cimbrul întăreşte savoarea tocăturilor, a sosurilor, supelor, vânatului şi a legumelor. El întregeşte aroma mâncărurilor.

TARHONUL, originar din Mongolia şi Siberia, a fost adus în Europa în secolul al XVI-lea. Acest condiment merită toată atenţia; este o plantă care înlocuieşte bine piperul, oţetul şi în special sarea din preparate. Frunzele de tarhon uscate sau verzi, bine spălate şi tăiate se presară peste fripturi de vită, pasăre sau peşte, se adaugă în supe sau salate de cruditâţi ca şi în sosuri, îmbunătăţindu-le gustul. De asemenea, tarhonul se presară peste preparatele din ouă (omletă, ochiuri), sau în gelatinele preparate pentru vânat. Tarhonul mai intră şi la preparatele din crustacee, dându-le un gust deosebit. Ruellius, medic în antichitate, a spus că „salata în care se pune tarhon nu are nevoie nici de oţet, nici de sare", având gustul ambelor ingrediente.

MĂCRIŞUL este o plantă cu gust acrişor ce poate înlocui sarea cu succes mai ales în mâncarea de spanac.

LEUŞTEANUL, originar din bazinul mediteranean, este cunoscut din vremea romanilor. Leuşteanul bine spălat şi tăiat, adăugat în ciorbe le conferă o aromă deosebit de plăcută.

PĂTRUNJELUL de origine mediteraneană este cunoscut de milenii. Frunzele lui erau folosite ca deodorant de către egipteni. Astăzi pătrunjelul (atât frunzele cât şi rădăcina), spălat şi tăiat, se foloseşte în supe sau se adaugă în şosuri dându-le un gust mai aromat, chiar şi în lipsa sării satisfăcând şi gusturile cele mai rafinate. De asemenea, evidenţiază gustul salatelor de cruditâţi, sosurilor, supelor, intră în preparatele din ouă sau în cele din carne (de vită, pasăre sau peşte). Pătrunjelul presărat pe deasupra unei felii de peşte sau carne ca şi peste un sote din morcovi sau peste roşii tăiate felii, dă un aspect atrăgător. Pătrunjelul are o aromă particulară foarte plăcută. Proprietăţile medicale sunt bine cunoscute şi servesc la reglarea aparatului circulator. În acelaşi timp se utilizează în preparate culinare fiind un bun stimulent în aperitive. Este o sursă inepuizabilă de vitamine, în tot cursul anului. Se poate întrebuinţa proaspăt sau uscat, având acelaşi efect. Când se conservă, se spală şi se usucă frunzele, se freacă între degete, după care se transformă cu uşurinţă în praf. Acesta se dă printr-o sită şi se păstrează într-un borcan de sticlă acoperit, în cămară, ferit de umezeală.

ILEANA BERAR

CÂND SE NASC mai puţini băieţi?

Fără a se înţelege exact cauza, se ştie de mult timp faptul că unele catastrofe naturale (inundaţii, cutremure etc.) sunt asociate cu modificarea proporţiei dintre numărul băieţilor şi fetiţelor concepuţi în momentele respective. În mod natural, statisticile demonstrează că, de regulă, raportul este de 105 băieţi născuţi la 100 de fetiţe. În schimb după catastrofe naturale majore raportul se schimbă în favoarea fetiţelor. Rămânea de stabilit dacă şi alte evenimente majore, altele decât catastrofele naturale, au aceleaşi consecinţe. Pentru a verifica acest lucru o echipă de cercetători danezi au comparat 3072 de femei însărcinate, expuse unui stres important în momentul conceperii, cum ar fi, de exemplu un infarct miocardic al partenerului, cu 20337 de femei care nu s-au confruntat cu acest tip de eveniment. Rezultatul: la femeile stresate raportul tradiţional s-a modificat, fiind de doar 96 băieţi la 100 de fetiţe, în timp ce la lotul martor el s-a situat la nivelul parametrilor medii europeni. Potrivit opiniei cercetătorilor, micşorarea numărului de băieţi s-ar putea datora modificărilor hormonale din momentul concepţiei.

Ciclul circadian şi vârsta

Studii recente au stabilit cu exactitate durata ciclului circadian al ceasornicului biologic uman. Este vorba despre 24 de ore şi 11 minute. Contrar a ceea ce se credea până în prezent, această durată diferă foarte puţin de la un subiect la altul şi, lucru foarte important demonstrat, nu se schimbă cu vârsta. Astfel, insomnia de care suferă frecvent persoanele în vârstă nu demonstrează o dereglare a orologiului intern, ci ar putea fi corelată cu o alterare a mecanismelor de control asupra centrilor de veghe şi somn ale orologiului intern.

Cancerul de sân are o origine virală?

Virusul Epstein-Barr, care se găseşte în limfocitele B (o varietate a globulelor albe) la toţi indivizii adulţi, a fost evidenţiat în cancerele de sân invazive. Această demonstraţie au făcut-o două cercetătoare din Franţa, Irene Joab şi Mathilde Bonnet, de la Institutul de genetică moleculară din Paris. Se ştie că acest virus, când depăşeşte o serie de parametri de normalitate este asociat cu cancerul esofagian, limfonul Burkitt şi maladia Hodgkin. Iată că acelaşi virus s-ar putea să intervină şi în unele cancere de sân. Studiile continuă pe această pistă.

Indiscreţii

Firescul din viaţa starurilor

În timpul sejurului petrecut la Los Angeles, Vanessa Paradis şi Johnny Depp păreau destinşi, fericiţi. Este starea pe care o trăiesc din vară, de la naşterea fetiţei lor Lili Rose Melody. De atunci acest cuplu trăieşte din plin bucuria fericirii familiale. Este o fericire simplă, dar trăită din plin. După naşterea fetiţei lor tinerii părinţi şi-au petrecut mult timp în familie, în vila lor pe de Sunset Boulevard din Hollywood, situată în mijlocul unui parc superb. Totuşi nici proiectele profesionale nu sunt abandonate. Vanessa Paradis va oferi admiratorilor săi, în această iarnă, un nou album. Oricum, amprenta maternităţii este cât se poate de benefică, remarcă obiectiv indiscreţii.

O invitaţie pe săptămână

Dacă drumurile vă duc spre Braşov, chiar dacă zăpada proaspăt căzută vă determină să ajungeţi cât mai repede în Poiană, pe pârtia de schi sau săniuş, lăsaţi-vă conduşi de curiozitate şi vizitaţi cele două expoziţii deschise în aceste săptămâni. Este vorba despre expoziţia de icoane pe sticlă a pictorului Ion Onuc Nemeş şi *Retrospectiva* pictorului Cabadaiev. Dincolo de aceste expoziţii ocazionale, cel dornic să-şi odihnească ochiul pe câteva dintre tablourile pictorilor veacului trecut sau, deopotrivă, cel atras de pictura modernă găseşte la Muzeul de artă Braşov multe dintre pânzele lui N. Grigorescu sau Th. Aman, alături de Andreescu, Luchian, Vermont, Pallady sau Tonitza. Din păcate, dorinţa absolut firească a vizitatorului de a intra în posesia unui catalog al expoziţiilor deschise sau a unei prezentări a Muzeului de artă nu poate fi satisfăcută, acestea neexistând.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

„Crizanteme"
Alexandru Ciucurencu

Gastronomi

Cititoarea noastră fidelă di. Vişeul de Sus, doamna Chereji C. ne sugerează noi reţete „de sez ce merită atenţia dv.

Ciorbă grecească

2 litri apă, 500-600 g carne de vacă, 1 ceapă, 1 morcov, 1 pătrunjel, 1 ţelină mică, 2 linguri de orez, 1 ou, zeama de la o lămâie, sare, pătrunjel verde tocat.

Carnea tăiată în bucăţi se pune la fiert cu apă rece. După primele clocote se va spuma şi se adaugă ceapa şi zarzavaturile întregi curăţate şi spălate. După ce a fiert zarzavatul se scoate şi se adaugă orezul spălat. Când orezul este fiert, se potriveşte ciorba de sare, se trage oala de pe foc şi se drege cu un ou bătut şi zeama de lămâie. Când se serveşte se pune pătrunjel verde tocat.

Sos de hrean

1 gălbenuş, 1 lingură de smântână, 1 lingură de hrean ras, 1 linguriţă de oţet, sare.

Se freacă gălbenuşul cu smântână. Se pune hreanul ras, puţină sare şi oţet după gust. Se ţine la foc în alt vas cu apă fierbinte, fără să fiarbă, până se serveşte.

Rizoto cu limbă

1 ceaşcă orez, 1 limbă de viţel, 1 ceapă, 1 morcov, 1 pătrunjel, 3 linguri de unt, 1 lingură de făină, unt proaspăt (cât o nucă), 100 g brânză rasă, sare.

Se fierbe o limbă de viţel cu ceapa şi zarzavatul. Se curăţă de piele şi se taie în cuburi mici. Se face un sos gros ca o smântână, dintr-o lingură de unt cu o lingură de făină. Se stinge zeama în care a fiert limba şi se amestecă cu bucăţile de limbă. Se prăjeşte uşor în unt orezul şi se stinge cu 2 cesti de zeamă limpezită în care a fiert limba. Când orezul este fiert se amestecă cu puţin unt proaspăt şi 100 g de brânză rasă, uşor ca să nu se sfărâme orezul. Se pune într-o formă bine unsă cu unt. Se dă câteva minute la cuptor, se răstoarnă pe farfurie, iar la mijloc se aşază limba. Se serveşte fierbinte.

Sos pentru fripturi

1 lingură de unt, 1 lingură de făină, 1 ceaşcă zeamă.de carne, 1 lingură de oţet, 1 linguriţă de muştar, 100 g ciuperci, unt proaspăt cât o nucă, sare.

Se prăjeşte o lingură de făină cu 1/2 lingură de unt. Se stinge cu zeamă de carne, la care s-a adăugat oţetul şi o linguriţă de muştar. Se lasă să dea un clocot. Separat se înăbuşă în unt ciupercile tăiate felii, se amestecă cu sosul, adăugând şi puţin unt proaspăt cât o nucă. Dacă nu se serveşte imediat se ţine cald într-un vas cu apă fierbinte.

Chiftele de cartofi cu carne

400 g cartofi, 250 g carne, 1 ceapă, 1 ou, 1 lingură de făină, sare, piper, 100 g untură sau ulei.

Se fierb cartofii, se curăţă şi se trec prin maşină. Se amestecă cu o lingură de făină, un ou şi carnea dată prin maşină şi prăjită cu puţină ceapă. Se pune sare şi piper. Se fac chiftele rotunde, care se dau prin făină şi se prăjesc în untură. Se serveşte cu sos de roşii.

Şarlotă de prune uscate cu cremă

2 pahare prune uscate, 3 linguri coajă de portocală zaharisită (tocată), 3 linguri rase de amidon alimentar, 1/2 pahar zahăr pudră, zeama de la 1 lămâie, 1/2 pahar nuci tocate mărunt cu cuţitul (facultativ).

Prunele spălate bine se fierb în apă doar un minut, apoi se dau de o parte şi se lasă acoperite până când se răcesc, iar zeama în care au fiert se măsoară. Este necesară cantitatea de 2 pahare zeamă de prune; dacă nu este suficientă se completează cu apă. Se adaugă prunele tăiate bucăţele mici şi coajă zaharisită de portocală şi se pune totul pe foc să se încălzească puţin. Peste amidon şi zahăr se toarnă încet zeama cu fructele, amestecând continuu. Compoziţia se fierbe în clocot un minut. Înainte de a se răci se adaugă zeama de lămâie şi nucile. Şarlota se toarnă în pahare sau farfurioare de desert şi se pune la frigider. Desertul se serveşte foarte rece ornat cu frişcă bătută sau se consumă cu cremă de vanilie.

EPIDEMIA DE GRIPĂ

(Urmare din pagina 1)

Indiferent de forma de gripă, cei mai receptivi şi afectaţi de boală sunt copiii mici, bătrânii, pacienţii cu afecţiuni cronice (mai ales cardio-respiratorii), gravidele. La bătrâni, mortalitatea prin gripă poate ajunge până la 5 la sută.

Vaccinarea antigripală anuală a grupelor de populaţie cu decontractarea unor forme severe scade semnificativ morbiditatea şi mortalitatea datorate acestei boli. În România, se utilizează în general *vaccinul cu virus inactivat*, preparat de Institutul Cantacuzino, conform recomandărilor OMS din fiecare an. Compoziţia vaccinului este modificată anual, în funcţie de contextul epidemiologic. Vaccinul conţine un amestec de tulpini virale A şi B, tulpina A fiind cea care a provocat cele mai frecvente şi recente epidemii de gripă din ţara noastră. În general, vaccinul antigripal se administrează toamna, în lunile octombrie-noiembrie, înaintea posibilităţii izbucnirii unei epidemii. Efectul protector apare după două săptămâni, toleranţa faţă de vaccin este bună, reacţii locale putând să apară doar la maximum 10% dintre persoanele vaccinate, iar reacţii febrile în a cincea zi doar la maximum 5 la sută din cazuri. La 85 la sută dintre cei vaccinaţi se obţine o protecţie eficientă pentru 6-9-12 luni, care acoperă *perioada de incidenţă maximă a gripei în România (ianuarie-martie).*

Gripă comună şi gripă severă

Forma comună („benignă") de gripă se caracterizează din punct de vedere al simptomatologiei prin debut brusc, după o incubaţie scurtă (24-72 de ore) cu febră mare (39-40 grade Celsius), frisoane, stare generală proastă, senzaţie de oboseală, lipsa poftei de mâncare, astenie fizică şi intelectuală, durere intensă de cap cu localizare în spatele zonei ochilor, dureri musculare şi articulare, lombalgii. După 2-3 zile, apare şi sindromul respirator: scurgeri nazale, dureri în gât, răguşeală, senzaţia de arsură în piept, tuse seacă, dureroasă. Evoluţia formelor comune de gripă se caracterizează prin dispariţia febrei în aproximativ 7 zile, tusea şi astenia persistând însă timp de câteva săptămâni. *Forma severă („malignă") de gripă* este însă mult mai periculoasă pentru că, prin apariţia complicaţiilor, poate merge până la decesul persoanei bolnave. La câteva zile după un debut aparent banal, se instalează edem pulmonar lezional, care determină o insuficienţă respiratorie acută şi severă, manifestată prin stări de sufocare şi expectoraţie de spută cu sânge. Bineînţeles, febra se menţine la cote foarte ridicate, iar starea generală e din ce în ce mai alterată. În aceste situaţii, chiar şi tratamentul din spital, efectuat de medici de mare competenţă profesională, se poate solda cu eşec şi decesul pacientului.

Cum ne apărăm?

Care trebuie să fie atitudinea în faţa primelor semne de gripă? Cel mai bun lucru este să se apeleze cât mai curând posibil la medicul de familie, singurul în măsură să evalueze corect starea de sănătate a bolnavului şi să stabilească dacă forma respectivă de gripă se poate trata la domiciliu ori e nevoie de spitalizare. În cazul în care forma de gripă poate fi rezolvată la domiciliu, *de preferat sub supravegherea medicului de familie, principalele componente ale tratamentului sunt:* ● izolarea rapidă a pacientului la domiciliu (dacă este salariat are dreptul la concediu medical) ● tratament igieno-dietetic (repaus la pat pe toată durata perioadei febrile; dietă hidro-lacto-zaharată – în special la copiii mici şi la bătrâni există pericolul deshidratării rapide, datorită febrei –; igiena cavităţii bucale prin gargare cu ceai de muşeţel) ● tratament simptomatic (antipiretice şi antialgice: paracetamol, algocalmin, aspirină, în cazul acesteia din urmă fiind exceptaţi copiii sub vârsta de 5 ani); antitusive: codeină; expectorante: acetilcisteină, bromhexină; dezobstruante nazale: Rinofug, Fedrocaină, Bixtonim). Bolnavul trebuie să ştie că febra până la 40 grade Celsius, timp de 5-7 zile, face parte din tabloul clinic obişnuit al gripei, dar mai ales că *gripa nu răspunde la antibiotice* şi că, până în prezent, *nu există un tratament ţintit, sută la sută eficient pentru gripă.* De aceea supravegherea clinică permanentă a bolnavului de către medic e absolut necesară, singurul în măsură să surprindă la timp apariţia unor eventuale complicaţii.

VIROZA TV atacă şi copiii!

ARCADIE PERCEK

Copilul este incomparabil mai receptiv la imaginea vizuală, decât la cea auditivă. Ştim cu toţii că universul său este alcătuit în mod precumpănitor din imagini. Aceasta este şi explicaţia surprinzătoarelor rezultate pe care le-a dat popularizarea picturii în rândul copiilor folosindu-se de creioane colorate şi chiar de peneluri, ei dau curs marii lor impresionabilităţi vizuale şi aştern pe hârtie sau pe pânză imagini de o extraordinară originabilitate şi sugestibilitate în acelaşi timp, imagini care pur şi simplu ne captează. O asemenea expoziţie a fost organizată, nu cu multă vreme în urmă, chiar în cadrul Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii. Când copilul, absorbit peste măsură graţie marii sale impresionabilităţi urmăreşte concentrat ceva din caruselul de imagini fugare al micului ecran, el devine pe de-antregul captivul unei stări psiho-fiziologice de impregnare perceptiv-motorie, care îl aduce într-o stare de veritabilă prehipnoză sau para-hipnoză.

Să nu uităm, tot apropo de copii, că televizorului îi este propriu un uriaş potenţial de impresionabilitate. *Tot acest aparat dispune, în plus, de misterioase posibilităţi de a ne oferi o realitate mai reală decât realitatea însăşi.* Este clasic în acest sens exemplul acelui copil care, după ce a admirat pe micul ecran cascada Niagara, admirabil şi grandios prezentată graţie transfocatorului şi elicopterului din care era manipulat acesta, copil care, într-o altă împrejurare se afla dimpreună cu părinţii săi chiar la faţa locului, în bătaia stropilor de apă, a exclamat de-a dreptul stupefiat: „Dar bine, tata şi mama! La televizor cascada aceasta era mult mai frumoasă!" Pentru toate aceste motive, micul ecran urmărit dincolo de anume limite de către copii, exercită asupra acestora şi o serie de influenţe negative în ceea ce priveşte sănătatea. Cel mai mult frapează din acest punct de vedere anume fatigabilităţi oculare, care treptat se întind la întreg organismul. Şi tot în legătură cu fatigabilitatea, să nu uităm că *televizorul prelungeşte în noapte oboseala de peste zi, şi în special pe aceea de ordin nervos,* desfiinţând acel crepuscul fiziologic care precede somnul, asigurându-i acestuia eficienţa.

Tot televizorului în exces îi datorăm şi aşa-numita telenevroză, de care se vorbeşte atât de mult în ultimul timp, frecventă în special la copii. W. Friedman, un cercetător în problemă, de peste ocean, a descris în ultimul timp ceea ce el a denumit „sindromul de duminică", sindrom constând din oboseală, nelinişte, inapetenţă, insomnie şi irascibilitate, simptome care le-a observat la copiii şi adolescenţii mai fragili sub raport psihic, care vizionează alături de părinţii lor, şi da capo al fine, programele TV de sâmbătă seara.

Carenţele de fier

1,4 miliarde de femei din ţările în curs de dezvoltare suferă de anemie, din cauza alimentaţiei deficitare în fier şi vitamina A. Malnutriţia duce la orbire şi contribuie la decesul prematur al mamelor şi copiilor. Aceste carenţe ating mai ales populaţiile a căror hrană e axată în special pe orez. Un grup de cercetători de la Institutul de ştiinţe vegetale din Zürich a manipulat genetic aceste cereale pentru a le face să producă fier şi vitamina A. Şi au reuşit! Grăunţele transgenice obţinute sunt de culoare galbenă datorită conţinutului în beta-caroten, o provitamină A care nu e prezentă în orezul natural, şi în fier, al cărui procent e de două ori mai mare decât în orezul normal. Specialiştii speră că acest tip de orez să ajungă în culturile populaţiilor care suferă cel mai mult de anemie ca urmare a subnutriţiei şi a consumului bazat aproape exclusiv pe orez.

O rezolvare bazată pe linişte şi echilibru

– Cititoarea noastră Ileana T. din Ploieşti (35 de ani) este mamă şi are un băieţel. A divorţat de tatăl acestuia în urmă cu trei ani. A cunoscut un bărbat cu care doreşte să-şi refacă viaţa. Nu este însă sigură dacă acesta vrea o relaţie stabilă, de aceea i-a reproşat de câteva ori. El schimba vorba la început, apoi au apărut mici certuri din nimic. Corespondenta noastră nu ar vrea să-l piardă şi să rămână din nou singură. Dat fiind că nu are nici o prietenă cu care să se sfătuiască, ni se adresează cerându-ne ajutor.

– Dragă Ileana, este de admirat faptul că vrei să găseşti un tată pentru fiul tău, mai ales că anii trec şi se ştie că într-o familie rolul bărbatului este foarte important pentru copii, şi mai ales pentru băieţi. Este limpede că şi tu duci dorul unui soţ, fapt care s-ar putea să te împingă să faci o mare greşeală. Aminteşte-ţi că ai divorţat de un bărbat, care tu ai considerat că nu este potrivit şi pentru fiul tău. Încearcă să nu te arunci acum într-o legătură care s-ar putea să sfârşească la fel. Ceea ce încerc să-ţi spun este că ar trebui să te gândeşti nu cum să-l păstrezi, ci, mai întâi, dacă el este cel potrivit pentru a fi alături de voi. Există bărbaţi, şi nu puţini, care se tem să-şi întemeieze o familie, se tem de responsabilităţi şi de „pierderea libertăţii", de aceea se angajează în legături pe care le pot oricând desface, cu cât mai puţine complicaţii. Prietenul tău poate nu este pregătit să fie cap de familie, cu atât mai mult cu cât ar avea şi un copil care nu este al lui. Poate te iubeşte, dar nu este gata să-ţi fie soţ şi băieţelului tată. Faptul că la acuzaţiile tale el nu a răspuns, nu s-a apărat, ci s-a mulţumit să schimbe subiectul, este în favoarea celor spuse mai sus. Tensiunile apărute între voi sunt firesti, tu te temi de viitor, el se simte, probabil, încolţit şi, una peste alta, cearta pluteşte în aer. Nu cred, totuşi, că asta îţi doreşti. Încearcă să vorbeşti deschis cu el, când sunteţi amândoi calmi, să-i spui ce simţi, ce ţi-ai dori, fără să-i reproşezi nimic. Încearcă să-l faci şi pe el să-şi deschidă sufletul, ca să afli ce gândeşte cu adevărat. Poate cădeţi de acord să o luaţi încet, pentru ca el să se acomodeze cu viaţa de familie şi, astfel, fără să se simtă constrâns, să-şi dea seama dacă în viitor ar putea să facă parte din viaţa voastră aşa cum tu îţi doreşti. O relaţie cu forţa nu se poate şi chiar dacă l-ai convinge la început, căsnicia ar eşua în cel mai scurt timp. Dacă îl iubeşti cu adevărat şi el te iubeşte, veţi reuşi până la urmă, dar numai dacă nu grăbiţi lucrurile. Totuşi, nu lăsa teama ta de a rămâne din nou singură să fie elementul hotărâtor în alegerea pe care o vei face. Chiar dacă te vei despărţi de actualul tău prieten, eu cred că mai devreme sau mai târziu vei găsi bărbatul potrivit, alături de care să trăiţi, tu şi băiatul tău, o viaţă fericită. Până atunci, nu uita că vă aveţi în primul rând unul pe celălalt, şi asta este mare lucru. Liniştea şi echilibrul sunt determinate pentru ca un copil să crească sănătos şi nu merită sacrificate în favoarea altor avantaje. Împreună, tu şi el, veţi reuşi să străbateţi în viaţă, cu sau fără un tată!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

ORARUL MESELOR

Laborator de sănătate

Ca o maşină aflată în mers continuu, organismul uman are în permanenţă nevoie de energie, motiv pentru care „alimentarea" trebuie să fie promptă, după un anumit „grafic".

Dacă mâncăm cu plăcere o mâncare apreciată de gusturile noastre şi în momentul fiziologic semnalat prin foame, la nivelul stomacului se produc contracţii ale musculaturii şi o secreţie abundentă de sucuri gastrice destinate mistuirii alimentelor. Orarul constant al meselor contribuie la educarea acestor funcţii în interesul unui randament maxim, creează obişnuinţe şi reflexe utile, ceea ce face ca secreţiile digestive şi senzaţia de foame să survină de fiecare dată la aceeaşi oră. Aşa se explică foamea pe care o resimţim în preajma orelor obişnuite de masă, care, nerespectate, determină eliminarea „în gol" a sucurilor din stomac, intestin, glandele anexe etc. Această situaţie poate avea urmări grave, deoarece negăsind în stomac hrana destinată digestiei, sucurile pot ataca mucoasa, provocând diferite boli.

Pe de altă parte, sucurile se formează şi se elimină în stomac în timp ce omul mănâncă sau vede un fel de mâncare dorit, după care, indiferent dacă este satisfăcută sau nu senzaţia de foame, secreţia nu mai apare decât după câteva ore. Dacă se depăşesc orele obişnuite de masă, stomacul nu mai este capabil să fabrice cantitatea de sucuri necesară unei bune digestii, care astfel se prelungeşte neobişnuit de mult, iar senzaţia plăcută, ce în mod firesc trebuie să urmeze saţietăţii, se transformă într-o stare de disconfort digestiv (baloanare, greutate, somnolenţă...), care poate dura câteva ore. De aceea. Multe persoane care renunţă complet la masa de seară nu se odihnesc bine noaptea, au coşmaruri, sunt chinuite de foame, creându-se un adevărat cerc vicios. Astfel de situaţii dezorganizează reflexele digestive şi bunul mers al digestiei, deseori cu urmări grave pentru sănătate.

Dar, de câte ori trebuie să mâncăm într-o zi? Pentru un adult sănătos se recomandă patru mese pe zi: cea de dimineaţă, gustarea (la jumătatea intervalului dintre micul dejun şi masa de prânz), prânzul şi masa de seară(cu două ore înainte de culcare). Deşi pentru un om obişnuit să mănânce o dată pe zi ideea a patru mese poate să-i sune a îmbuibare, cantităţile şi felul alimentelor consumate în patru momente ale zilei sunt cele care îl pot contrazice.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Despre o soră bună cu viaţa

ION POPESCU din Drăgăşani, jud. Vâlcea, ne precizează în epistola sa că are probleme cu dantura (cine n-are asemenea probleme!), şi că de frica durerilor are oroare să intre într-un cabinet stomatologic. Cum susnumitul a citit mai demult în revista noastră că în SUA s-a pus la punct un anestezic „ultimul răcnet" extras din pielea unei broaşte din America de Sud, ne întreabă cum ar putea să-şi procure acest anestezic şi dacă prin poşta română se pot face asemenea comenzi, şi dacă există vreo firmă românească de care să se poată folosi, în acest scop.

Aşa cum v-am specificat mai sus, stimate domnule Ion Popescu, puţini sunt aceia care nu au avut probleme mai mici sau mai mari cu dantura, şi care din acest motiv a trebuit să se ducă la stomatolog care i-a tratat folosindu-se de anestezicele obişnuite de care dispunem în acest sens. Cu toate acestea, nimeni n-a murit din cauza lor, şi nimeni n-a avut de înfruntat dureri de-a dreptul insuportabile, mai ales când este vorba de nişte simple extracţii, cum se pare că este cazul cu dv. Sigur că în atari situaţii, avem de a face şi cu dureri, dar acestea sunt în general suportabile. Să nu uităm în acest sens că, „durerea este soră bună cu viaţa", după cum ne asigură un publicist ceh, Julius Fucik, în scrierea sa „Reportaj cu ştreangul la gât". Or, astfel stând lucrurile, nu trebuie să ne surprindă faptul că femeile suportă cu zâmbetul pe buze, aş îndrăzni să spun, durerile naşterii, care uneori sunt, într-adevăr, greu de suportat. Aşa că sfatul meu este să vă prezentaţi de îndată la medicul stomatolog, şi să vă faceţi tratamentul de rigoare, pentru că în caz de întârziere pe această linie, putem avea probleme incomparabil mai dificile. În ceea ce priveşte informaţiile pe care mi le cereţi în legătură cu anestezicul „ultimul răcnet" din SUA, prezentaţi-vă la vreo farmacie din Drăgăşani sau din oraşul Râmnicu-Vâlcea, care vi le va da.

Nu se aseamănă om cu om

Cititorul MUHIDDIN SAMI din Călăraşi, care nu ne mai dă alte date în legătură cu identitatea, ne precizează chiar dintru începutul epistolei sale că „ştiu că am sistemul nervos într-o bujie". Şi tot dintru început şi eu, când am citit aceasta, mi-am dat seama că am de a face cu un individ mai fragil sub raport psihic şi mai sensibil, şi nu m-am înşelat în această presupunere citind scrisoarea în întregime. „Sensibilitatea mea la şoc şi la emotivitate accentuată, explică de fapt totul, chiar dacă în mine nu există organ bolnav" – ne mai precizează cititorul nostru în finalul scrisorii.

Este bine să ştiţi, stimate d-le Muhiddin Sami, că aşa cum nu seamănă om cu om pe dinafară, această asemănare nu există nici pe dinlăuntru. Aceasta este una din raţiunile şi pentru care nu se aseamănă în mod perfect boală cu boală şi reactivitatea noastră în faţa medicamentelor. Pentru a vă corecta cât de cât această sensibilitate psihică aparte, care s-ar putea să vă dea probleme cu sistemul nervos, vă recomand o „rugăciune" pe care am citit-o în finalul unei cărţi intitulată „Sănătate înainte de toate", apărută în urmă cu vreo zece ani în cadrul Editurii Gramar din Capitală, „rugăciune" pe care să o spuneţi în fiecare zi şi, într-un anume cadru. Iată într-o primă etapă cadrul în cauză. Dimineaţa, când vă sculaţi, duceţi-vă de îndată la fereastra din casă orientată spre Soare-Răsare. Dacă Soarele a răsărit, uitaţi-vă într-acolo, iar dacă este acoperit de nori, uitaţi-vă la locul unde ar trebui să fie. Într-o a doua etapă, spuneţi, fie cu voce tare, fie numai în gând, dar cu convingere următoarea rugăciune: „Sunt fericit, astru al zilei, al luminii şi al căldurii, că am apucat să te văd şi astăzi. Întocmai ca şi tine, merg tot înainte!". Spunând această „rugăciune" zi de zi, şi cu convingere, o să vă daţi seama după luni şi luni, că ceva s-a întâmplat în sufletul dv., şi nu mai sunteţi acela de dinainte. Totul se datorează punerii în funcţie a acestei hidrocentrale, aidoma aceleia de la Bicaz, care există în fiecare din noi, posesoare de energii inimaginabile, hidrocentrală care este AUTOSUGESTIA.

Conopidă portocalie...

Prin manipulări genetice se pot obține tot soiul de plante „ciudate", având calități modelate după dorința geneticienilor care le-au creat. O asemenea „ciudățenie" este și o varietate de conopidă transgenică, caracterizată de o puternică tentă galben-portocalie. Calitatea aceasta este datorată prezenței betacarotenului (precursor al vitaminei A, prezent în morcov, tomate etc., dar total absent în conopidă). Serviciul american de cercetări agricole speră ca studiind acest nou soi de conopidă să avanseze în cercetările privind mecanismele biochimice implicate în producerea carotenoizilor de către plante.

Drog... antidrog

O echipă de cercetători francezi de la INSERM a descoperit o moleculă care, administrată unor cobai narcomani (cărora li s-a furnizat în prealabil cocaină până ce au devenit dependenți de acest drog) îi face pe aceștia să renunțe fără regret la „elixir", chiar atunci când continuă să-l aibă la dispoziție. Și acest lucru se întâmplă nu din cauza unor efecte dezagreabile (cum ar fi greața) produse de asocierea a celor două substanțe, ci pur și simplu datorită faptului că neuronii lor cerebrali nu mai „simt" această nevoie de drog. Explicația constă în faptul că noua moleculă, codificată BP 897, se fixează pe receptorii dopaminei (un neurotransmițător natural din creier), inhibând acțiunea acesteia și, drept urmare, dependența de droguri în care este implicată. Un prim avantaj al acestei substanțe este că nu creează la rândul ei dependență, cum se întâmplă cu alte droguri de substituție utilizate în curele de dezintoxicare. Rămâne ca testele clinice să arate dacă BP897 poate constitui baza unui tratament revoluționar al cocainomanilor.

Hărți virtuale pentru navigația fluvială

Piloții navelor fluviale din Europa vor avea în curând posibilitatea să navigheze urmărind pe un ecran harta informatică a zonei pe care o străbat, hartă pe care sunt poziționate automat și navele aflate în preajmă, detectate de radarul de bord. Pentru a generaliza această facilitate, realizatorii proiectului INDRIS (Inland Navigation Demonstrator for River Information Services) solicită țărilor europene implicate (respectiv cele străbătute de Rin, Sena, Dunăre și canalele care le interconectează) să-și standardizeze datele informatice privind fluviile, pentru a putea face sistemul interoperațional.

Un muzeu ÎN DEȘERT

IRINA STOICA

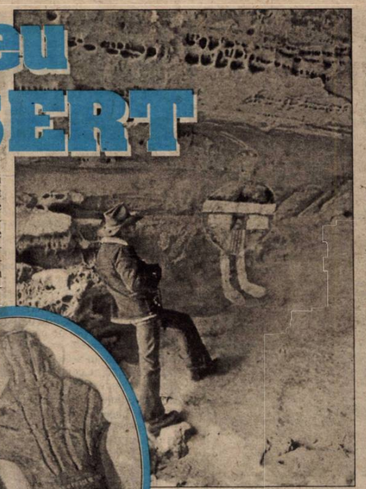

Pământ al tainelor și al tradițiilor necunoscute, Statul Utah (SUA) se mândrește cu un adevărat muzeu în aer liber în canioanele din National Park. Pereții abrupți ai munților sunt împodobiți cu picturi, basoreliefuri și statuete, unele mai vechi de 6000 de ani. Cele mai multe și mai frumoase par însă să aparțină culturii Fremont, numită astfel după celebrii artizani care locuiau în jurul anului 1000 pe valea râului cu același nume. Acești artiști pictori și gravori au cioplit fmaginile unor animale, de preferință capre și oi, oglindindu-și astfel universul preocupărilor de fiecare zi.

La vest de Râul Verde apar însă figurile fantastice de șerpi cu trăsături antropomorfe, mult mai vechi, după aprecierile specialiștilor. Se pare că șarpele apare ca un animal cu puteri magice în credințele vechilor locuitori de aici. Și astăzi indienii Hopi țin în mâini șerpi vii, în timpul dansurilor rituale de aducere a ploii. Figurile umane sunt ciudate, cu ochi deosebit de mari, capete acoperite și torsuri decorate cu modele stranii. Se sugerează într-un fel supranaturalul așa cum

se întâmplă cu grupul pictat în Canionul Potcoavă, grup cunoscut sub numele „Fantoma Sfântă și familia ei". Personajele sunt surprinse în mișcare, părând chiar că dansează. Au fost descoperite aici fragmente de figurine datând din anii 6900 î.Ch. și considerate cele mai vechi în America de Nord. Labirintul de picturi este încărcat de simboluri ale vieții și morții. Sunt dovezile incontestabile ale unei culturi primitive, care a atras admirația lui Mircea Eliade. Impresionantă este figura spiritului Kokopelli din panteonul Hopi. Acesta este un intermediar între zei și oamenii cărora le-a dăruit agricultura. El a adus semințele pe care le-a îngropat în pământ și le-a cântat din flaut ca să crească mai repede și mai frumos. Este un fel de vrăjitor depărtat al zeului Pan sau chiar al lui Orfeu. Fiecare grup pictat, sau grup statuar reprezintă un alt stadiu de civilizație, o altă cultură.

Studiate atent de mai bine de o jumătate de secol, aceste lucrări, piese ale unui mozaic straniu și complex, care oglindește și evenimente foarte apropiate de zilele noastre sunt păzite de intervenițiile neavenite ale omului, dar în același timp etalează realizările artistice ale unor generații de iubitori de frumos, făcând din canioanele Utah-ului, cel mai bogat și mai frumos muzeu existent vreodată într-un deșert.

ROBOT pentru căutarea meteoriților

În Antarctica, de-a lungul timpului, au fost descoperiți mai mulți meteoriți, martori ai formării Sistemului nostru Solar. Problema care stânjenea enorm activitatea specialiștilor era cum să fie descoperite asemenea comori într-un loc unde vânturile bat uneori cu viteze de 150-200 de kilometri pe oră, iar temperatura poate atinge chiar minus 65° C. Pentru acest motiv, NASA, în colaborare cu Universitatea Carnegie din Pittsburgh și Laboratorul de analize și arhitectura sistemelor, din Toulouse, a creat și testat cu succes, în cursul anului 1999, pe continentul austral înghețat, un robot numit „Nomad", specializat în descoperirea de meteoriți. Înalt de 2,40 metri, el poate patrula,

detecta și scormoni în infernul de gheață, cu bune rezultate. (A.D.)

SURPRIZE pentru secolul al XXI-lea

MIHAELA DOROBANȚU

După ce secolul nostru a adus un număr de descoperiri științifice și tehnice sensibil mai mare decât toate descoperirile de până acum, avem dreptul să ne întrebăm ce surprize ne rezervă secolul viitor. Iată câteva dintre ele, „planificate" până la sfârșitul secolului, așa cum le vede cunoscuta revistă italiană „Focus". Câte din ele se vor adeveri, asta e altă poveste...

Anul 2010 – microneuronele mileniului trei

De-abia își schimbă timpul haina și se îmbracă în mantia primului secol al celui de al treilea mileniu, că una din promisiunile tehnico-științifice ale secolului 20

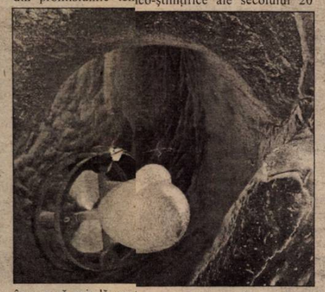

începe să prindă contur... micro-mașinile. Uneori lungi de... o miliardime de metri, ele vor „invada" lumea noastră. Miniroboți și chiar astronave de câțiva milimetri vor sonda spațiul cosmic. Mini-submarine vor „vizita" interiorul corpului omenesc, purtând minibisturiuri care vor distruge celulele canceroase acolo unde „le vor întâlni". Fantasticul? Nu. Pentă că celebra Universitate Cornell din SUA a construit deja un „motor" care a avut în constituția sa doar 78 de atomi și care a funcționat timp de 40 de minute. Ceea ce vezi în fotografia de mai sus este o posibilă nagine a unui astfel de submarin în miniatură navigând în interiorul unei vene umane. Numele prototipului este „Microtec", re o lungime de 4 mm și o lățime de 0,65 mm. Cei care l-au imaginat sunt cercetători germani.

Anul 2030 – lumea roboților

Roboții viitorului vor deveni inteligenți mai este o afirmație surprinzătoare pentru nimeni. S priza este că ei vor avea nevoie... de un corp omenesc. el puțin aceasta este previziunea lui Dario Floreano, cercetător la cunoscutul Institut Elvețian de Tehnologie din Zürich (institut celebru, legat de numele lui Einstein). În avanpremieră, MIT, Institutul de Tehnologie din Massachussets, l-a realizat pe Cog, în timp ce Universitatea japoneză din Nagoya a construit un robot-maimuță Brachiaton. De ce maimuță? Pentru că Brachiaton are brațele lungi ca o primată și, ca și ele, poate sări dintr-un copac în altul. Fiecare salt este „mai bun" decât cel precedent, pentru că datorită „creierului" său, Brachiaton învață de la un salt la altul...

Anul 2050 – ocupația noastră cea de toate zilele

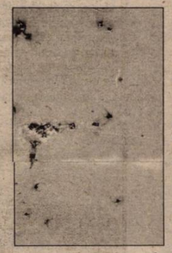

Ceea ce vedeți în fotografie este o imagine contemporană, Laguna Albastră din Islanda. Temperatura exterioară este de minus 10°, dar, după cum vedeți, lumea se înghesuie în apă. Pentru că acolo, cu ajutorul unei centrale geotermice din Reykjavik, temperatura ajunge la... 40°. Asemenea imagini se vor vedea din ce în ce mai des în mileniul următor. La jumătatea acestuia, media de vârstă va fi de 83 de ani – 40 din aceștia vor fi „ocupați" de copilărie, studii și pensie, iar cei 43 care rămân vor fi, conform estimărilor cunoscutului institut IIASA din Laxenburg, Austria, anii de muncă. Diferența va fi că pe parcursul tuturor acestor ani, principala preocupare a oamenilor va fi... petrecerea timpului liber. Ziua de muncă se va diminua simțitor, „accentul" mutându-se pe sport, îngrijirea pe care o datorăm corpului nostru, precum și pe lectură.

(Va urma)

ARHITECTURA PENTRU UN NOU MILENIU

Dortmund

CĂI FERATE SAU... MAGISTRALE STELARE? (Arhitect: Christine Recke)

Primul răspuns este corect, chiar dacă nu pare să fie așa. În orice caz, gigantic disc care te face să crezi, mai ales când il privești de sus, ca în centrul orașului Dortmund a aterizat o navă spațială, este de fapt... sediul unei banale gări. Nu este mai puțin adevărat că atunci când va fi gata, noua gară va fi în același timp un centru cultural și probabil un punct de întâlnire pentru toți locuitorii marelui oraș german.

TURNUL EIFFEL AL SECOLULUI 21 (Arhitect: Nicholas Normier)

Așa cum simbolul Parisului de astăzi a fost construit pentru a oferi o nouă emblemă a Orașului Luminilor la început de veac 20, Turnul Pământului va deveni Turnul Eiffel al mileniului trei. Construit la Bobigny lângă Paris, din lemnul ce va fi adus din cinci continente," Turnul Pământului va simboliza respectul lumii noului secol pentru Natură." Va fi înalt de 200 m, se va sprijini pe opt stâlpi, la jumătatea sa va avea o terasă din metal și sticlă de unde se va putea admira panorama Parisului, iar în vârf se vor desface cinci petale de oțel. Sponsorizată de UNESCO, construcția va costa 300 de milioarte de franci.

AȘA CUM CLIPEȘTI DIN OCHI... (Arhitect: Keith Brownlie)

Un ochi care clipește – așa a fost caracterizat noul pod de la Newcastle, peste râul Tyne. Un pod cu adevărat special, construit din două arcuri legate între ele cu cabluri de oțel. Cel inferior, mai larg, este destinat bicicliștilor și pietonilor; cel superior are doar funcțiuni structurale. Podul se rotește pentru a lăsa să treacă navele și va fi gata până la sfârșitul anului 2000.

METROUL DOMULUI (Arhitect: Richard Paoletti)

Ultimul sfert al secolului nostru a fost marcat de declinul rețelei metroului londonez. Se simțea nevoia de ceva nou și... s-a făcut ceva nou! Cinci stații super-spectaculoase de-a lungul magistralei care unește centrul Londrei cu Domul Mileniului de la Greenwich. Deși lucrările au înregistrat întâzieri substanțiale, se dorește în continuare să inaugurarea să aibă loc cât mai curând!

BISERICA JUBILEULUI (Arhitect: Richard Meier)

Aflată în construcție la Tor Tre Teste, la periferia Romei, Biserica ce urmează să devină simbolul celor 2000 de ani de creștinism este proiectată și ea tot de un celebru arhitect american. Pentru prima dată în istoria construcțiilor religioase, exteriorul bisericii nu va mai purta semnul credinței creștine: crucea... *(M.D.)*

De la teava tunului la oglinda telescopului

Până la dispariția industriilor producătoare de armament (dacă acest lucru se va petrece vreodată), acestea încearcă să-și mai spele din păcate adaptând o serie de tehnologii militare pentru utilizări civile. Este ceea ce au făcut specialiștii de la GIA Industries, profilați pe proiectarea unor sisteme de stabilizare și fixare a gurilor de tragere (tunurile tancurilor, de exemplu), specialiști care au proiectat cele patru dispozitive de poziționare și fixare a oglinzilor celui mai performant telescop terestru construit vreodată, VLT (Very Large Telescope), de la Observatorul european austral de pe muntele Cerro Paranal, din Chile. Structura fabricată de GIA cântărește 11 tone, dintre care 10 tone le reprezintă echipamentele constând din 450 de șuruburi acționate electric sau hidraulic, care sunt capabile să poziționeze cu o precizie de un micron oglinzile de peste 800 m diametru și 83 tone greutate ale celor patru telescoape ale VLT, care vor putea lucra cuplate, simultan, pe o singură „țintă" cerească.

Bacteriile și depoluarea

Depoluarea solurilor pe care funcționează sau au funcționat întreprinderi chimice este o problemă deloc simplă și adesea costisitoare. Ținând seama de acest adevăr, cercetătorii de la centrul Cadarache (Departamentul Bouches-du-Rhône) al Comisariatului pentru Energia Atomică (CEA) din Franța au realizat și brevetat un procedeu care permite eliminarea fierului și manganului din solurile poluate cu oxizi ale acestor elemente, folosind binecunoscuta apetență a unor bacterii pentru acești oxizi, pe care-i dizolvă pentru a-și procura oxigenul necesar metabolismului. După ce se „însămânțează" solul respectiv cu o cultură de bacterii de acest tip, nu mai rămâne decât să le fie furnizate soluții nutritive adecvate, pentru ca acestea să-și înceapă treaba... Apele ce rezultă din această „spălare" sunt apoi colectate prin drenuri amenajate în prealabil, procesul durând circa un an. Nămolurile rezultate din decantarea acestor ape pot deveni, la rândul lor, o sursă de materii prime, fiind veritabile concentrate metalifere...

Viitorul aparține spațiului

ZBORURI TURISTICE în Cosmos?!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cu câtva timp în urmă, specialiști în domeniul construcțiilor aerospațiale au declarat că peste puțină vreme vor începe primele zboruri pe orbită cu destinație turistică!

Este adevărat că în ultimii 12 -13 ani s-au luat măsuri deosebite pentru creșterea securității zborurilor spațiale cu echipaj în special după catastrofa navetei Challenger – totuși există unii sceptici care susțin că actualele zboruri orbitale ale omului au un coeficient de risc similar celui al aviatorului Charles Linberg care, în 1929, a traversat Oceanul Atlantic la bordul unui avion monomotor!... Fără a lua în considerație aceste păreri, firme americane de turism și-au extins în spațiu aria obiectivelor turistice; astfel, Zagrahm Space Voyages, achiziționată în noiembrie anul trecut de firma Space Adventures Ltd, a intrat în cooperare cu consorțiul VELA Technology Development Inc, finanțatoarea primului avion cosmic de agrement denumit de constructorii săi de la AEROASTRO LLC, „Vela Space Cruiser", și destinat exclusiv călătoriilor turistice la circa 100 km în spațiu, pe o durată de circa 2 ore! Printre primii călători care, pentru a experimenta nemijlocit imponderabilitatea și pentru a admira Pământul văzut din Cosmos, vor achita 100000 de dolari cât reprezintă costul unui bilet dus-întors, se va număra și fericitul câștigător al premiului cu care va fi încununat concursul organizat de firma de produse alimentare DOLE FOODS Co. Inc!

Vela Space Cruiser

Este de menționat că formularele de înscriere la prima excursie orbitală vor fi puse în vânzare începând cu data de 31 ianuarie anul 2000! (Am solicitat Redacției să publice acest material în timp util!). Trebuie reținut și faptul că viitorii turiști spațiali – primul zbor fiind prelminat pentru anul 2002! – vor fi obligați, după efectuarea unui riguros control medical, să parcurgă un curs de inițiere de cinci zile (antrenamente la simulator, cursuri teoretice etc.). Referitor la costurile eventuale ale acestui antrenament obligatoriu, purtătorul de cuvânt al firmei Zagrahm, dl.Chris Ostendorf, nu a menționat nici un cuvânt; poate vor fi incluse în costul biletului...

(Va urma)

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

CĂLĂTORIE PRINTR-UN PARADIS AL BIODIVERSITĂȚII

DORIN MĂRAN

Costa Rica concentrează 5 la sută din specii vegetale și animale ale planetei, pădurile ei umede și calde găzduiesc numărate insecte, ciuperci și esențe vegetale de o depășind neîndoielnic excepțională. Un lanț de munți vulcanici separă această mică țară în două regiuni, una temperată de Oceanul Pacific iar cealaltă aflată sub influența aerului cald al Mării Caraibelor. În aceste condiții climatice s-a creat un adevărat paradis al biodiversității. Costaricanii, înzestrați cu o sensibilitate ecologică deosebită, și-au propus să formeze cadre de naturaliști pentru a-și pune în evidență aceste bogății protejate de rezervațiile naturale și indiene care ocupă 25 la sută din teritoriul țării. „Agresiunea" exploatărilor agricole e împiedicată totodată și de marile trusturi americane care transformă mii de hectare de teren arabil în uriașe plantații de banane. În mai puțin de 10 ani, cei 200 de membri ai Institutului național al biodiversității (Inbio) au inventariat peste 1000 de specii noi, în colaborare cu cei 400 de cercetători străini, colaboratori ai acestui Institut. Identificarea unei specii presupune o experiență de ani de zile în acest domeniu care se confruntă și în Costa Rica și în lume cu o mare problemă, cea a subvenționării activității zoologilor și botaniștilor. Majoritatea fondurilor sunt concentrate spre biologia moleculară unde se folosesc tehnici ultramoderne și foarte costisitoare pentru extracția sucurilor vegetale, veninului, microorganismelor care într-o zi ar putea revoluționa medicina și agronomia. Așadar, acest ajutor uman extern din Canada și țările de Jos reprezintă pentru costaricani o adevărată mană cerească. În ceea ce privește cercetarea biochimică, Institutul național al biodiversității păstrează unele secrete legate de cercetarea AND-ului unor bacterii rare și ale metabolismului unor plante și insecte.

Nici „Necuratul" nu mai e ce-a fost...

VATICANUL și-a revizuit opiniile privind natura lui SATAN!

După ce l-a absolvit pe Galileo Galilei de „vina" de a fi crezut că Soarele se află în centrul Sistemului nostru Solar – mai bine mai târziu decât niciodată –Biserica Catolică a dat recent publicității un comunicat prin care anunță nevoia unei alte înțelegeri a lui Satan. Potrivit Sfântului Scaun, este imperios necesară, mai ales în aceste vremuri de „decadență generalizată", conștientizarea unei alte viziuni privind natura răului, „mai subtilă și mai sofisticată". Rău ar fi gândit, în aceste condiții, drept o forță înspăimântătoare, ce stă cuibărită în sufletul fiecărui om, în stare latentă, pentru a se releva sub adevăratul chip, atunci când găsește condiții prielnice. Această imagine contravine flagrant celei încetățenite de sute de ani în conștiința creștinilor, și care afirma că răul este o forță malefică venită din exterior, îndemnându-i pe oameni la păcat. Noua abordare a problemei completează însă și reevaluarea pe care Biserica Catolică a făcut-o ritualului de exorcizare, pentru prima dată modificat după instituirea sa oficială în 1614, de către papa Paul V. Mai mult decât atât, Vaticanul a recunoscut pentru prima oară că multe dintre presupusele „posedări" – odinioară condamnate fără ezitare de către înalții inchizitori –, sunt de fapt simple „dezordini mentale", maladii de ordin psihic care pot fi ușor confundate cu acțiuni ale Satanei. După ce însuși papa Ioan Paul al II-lea a efectuat o exorcizare în 1982, atunci când o femeie posedată i s-a aruncat la picioare, cerând să fie absolvită de chinuri, monseniorul Corrado Balducci, exorcistul „oficial" de la Vatican a admis că „trebuie să fim foarte atenți în a distinge posesiunea de către spirite malefice de maladiile psihice". Schizofrenia și epilepsia se numără printre condițiile psihologice și neurologice ale căror simptome au fost deseori în trecut interpretate ca reprezentând dovezi certe ale posesiunii demonice. Din propria sa experiență în exorcizări, desoebit de bogată, de altfel, monseniorul Balducci a estimat că din circa o mie de presupuse „posedări", numai 30 pot fi interpretate ca fiind „infestare demonică", dintre care iarăși, doar cinci întrunesc condițiile unei veritabile stăpâniri de către spirite demonice. Omul bisericii susține că restul „au nevoie nu de exorcizare, ci de ajutorul medicilor psihiatri". Cu toate acestea, el a ținut să sublinieze într-o cuvântare ținuta la Vatican că „Satan e încă Satan, nimeni altul decât un înger căzut, o entitate spirituală cu o uriașă putere și inteligență. Lumea întreagă se învârte astăzi în jurul lui". Deși reacțiile oficiale la aceste schimbări de atitudine ce în urmă cu secole le-ar fi asigurat chiar înalților prelați din Cetatea Sfântă un loc de rug au întârziat să apară, noua concepție a Bisericii Catolice a fost evidențiată de numeroși oameni de știință și de cultură din întreaga lume. „Prin acest curent de opinie, Biserica s-a exorcizat ea însăși de tarele ce-o chinuiau de veacuri!", a spus unul dintre savanții chestionați de postul de televiziune Rai Due, rezumând, cum nu se poate mai bine, fondul problemei... *(G.T.)*

Fotografii de la cititori

«Eu și păpușile mele...»

ELENA SANDU - București

BIBLIOTECILE ORAȘULUI GOL

Şi, azi, după milioane de ani-lumină, îmi mai reproşez naivitatea pământeană de care am dat dovadă – atunci, neluând-l în seamă pe Seneca. Mai bine zis, spusele lui, ce tare mi-ar fi de folos, acum – când mă plimb singur prin Oraşul Gol... Ce a zis Seneca?! A ştiut el ce descoperise, încercând să ne vaccineze, psihologic, introducându-ne în Memorie un şir de cuvinte, care sunau cam aşa: „Nu trebuie să vorbeşti decât cui vrea să te asculte"... Tare, Seneca!

Mare Naiv al Lumii Vizibile ce sunt! N-am să mi-o iert niciodată! Am gafat şi am fost pedepsit. De Nimeni am fost pedepsit! De Nimeni, de Virtuala mea Conştiinţă Paradoxală! Aşa că, acum, rătăcesc, o Cosmică Bibliotecă Volantă prin Oraşele Goale ale Universului! Iar Maşina de Fabricat Prezentul Relativ merge eterat!

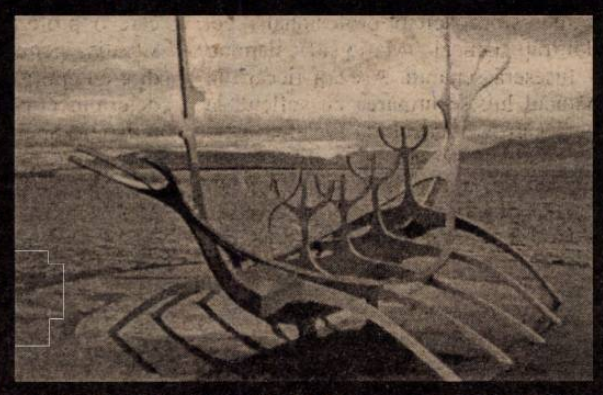

Şi asta din cauza faptului că am ţinut morţiş să le spun ceea ce ştiam - Celor Ce Nu Voiau Să Mă Asculte... Grea pedeapsă am primit! Merg, vorba vine, circul – Carte Deschisă fără să mă citească, să mă răsfoiască nimeni...

Şi, pe deasupra sunt şi o Carte Electronică! Din celebrele Biblioteci cu Cipuri! Neuronii mei, de azi, sunt încărcaţi cu biţi de Informaţie! De atâta Informaţie pe care o duc, am dus-o, o voi duce – am întinerit, nesperat de repede.

Necazul e că paralele universuri, în care trăim, chiar sunt paralele. Astfel, în această stare de virtualitate, din punctul de vedere al Nimeniului Paradoxal, din Biblioteci privind cu ochii cărţilor, Oraşele par Goale, sau chiar sunt, lipsite parcă de viaţă, de oameni vii şi viceversa! Aminteşte-i aceasta unui Om din Oraşul Plin de Biblioteci şi ţi-ai aprins paie-n cap! O, de-am avea din nou capul lui Seneca! Viaţa în Virtualitate, priviţi, în ce Prezent Relativ ne-a adus! Numai, extraterestru-fereşte, să nu fie şi el un Cap Virtual!

ALEXANDRU-CRISTIAN MILOŞ

FLORILE DE ŞPAN

Înainte de a se lumina de ziuă, convoaie compacte evoluează spre fabrică prin ceaţa matinală. Industria grea: „forţa tainică a civilizaţiei moderne" – embrionul „viitorului de miliarde de megawaţi al planetei".

În hală, maşină lângă maşină huruie, pufăie, sfârâie, făcând metalul să vibreze viu, tresăltând, mişcându-se animat de o voinţă parcă proprie, metamorfozându-se în seriile nesfârşite de piese perfect omologabile unele prin altele – valoroasă oricare, nici una de neînlocuit. Maşini plămădind maşini menite să plămădească maşini. Tot mai mari, tot mai complexe, începând de la intrare până la ieşirea pentru produsele finite, începând de la măruntul şi banalul strung manual, până la giganţii cu bancuri telescopice radiare şi autoprograme complicate. În partea asta a secţiei sunt adunaţi cei mai robuşti, populând cu figurile lor indiferente intermundiile dintre co-loşii de oţel; împroşcând împrejur vălătuci de aburi: locuitorii de oţel ai cetăţii metalului. Zgomotul este mediul lor. Se mişcă neîntrerupt, la fel de exacţi ca şi maşinile pe care le mânuie, siguri de ei în evoluţia destoinică printre piesele gigantice ale mecanismului industrial capabil să aducă pe lume industria-mecanism care încă, la acest nivel primordial, nu se vede dar care „pluteşte în aer" la propriu, atârnată de odgoanele şi lanţurile macaralelor horcăind, sforăind, tatonând. Oamenii zgomotului. Zeii-maşină eliberând din potenţialul incert al mesei brute membrele strălucitoare ale titanului adormit în materie. Cel care a pătruns o dată aici a aflat că Dumnezeu nu există, iar dacă va fi să existe vreodată, numai de aici ar putea ieşi, plămădit din oţeluri înalt aliate. Viitoarea societate, viitoarea lume, viitorul şi-a început montarea aici, „socializarea" care uneşte trupurile puternice într-un organism-societate atotbiruitor, scrijelindu-şi carapacea protectoare din oţel. Florile înflorind în acest „ogor" îşi cântăresc frumuseţea în tone, purtându-şi petalele de şpan irizând multicolor pe tijele trepidând ale ghearelor macaralei. Fata venită de la secretariat pe poarta ciclopică să comunice nu ştiu ce, cuiva, uluită de vuietul florilor care cântă, îşi dă seama că nu mai are nici o importanţă ce şi cui voia să transmită şi, amânând cuvintele pe mai târziu, se lasă înghiţită de forfota oamenilor-maşină şi a maşinilor-organisme. Priveşte năucă la cel ce s-a apropiat spunându-i ceva, adresându-i-se, întrebând-o ceva. Dar e prea zgomot! Metalul se spulberă sub decibeli, şi gândurile, mai fragile, se împrăştie în mintea ei, până când nu mai înţelege nimic şi ideile refuză să mai ia învelişul logic al vorbelor. Cum se înţeleg între ei locuitorii din adâncul halei? se întreabă, privind la cei ce par a-şi vorbi şi a-şi răspunde, dar cum fac să-şi distingă vocile lor organice atât de firave în faţa vocilor de metal scrâşnind, mai presus de fire, imperativele unui limbaj nearticulat de nou-născut monstruos?

Şi dintr-o dată ochii i se opresc asupra unor umbre cenuşii ce pâlpâie minuscule, cu neputinţă de admis, printre titanii de metal, şi concentrându-se asupra lor se încredinţează că nu s-a înşelat: sunt într-adevăr vrăbii – păsări – gingaşe cântătoare, emiţătoare cotidiene de ciripeli suave; şi îşi aminteşte de orele de biologie la care a aflat despre rolul esenţial în reproducere al cântecului la înaripate. Oare cele captive aici sunt castrate de zgomot sau sunt surde? Şi atunci cum se descurcă pentru a se perpetua specia mutantă zburătăcind pe sub boltele de sticlă ale halei, unde se strâng ca într-un clopot valurile de decibeli? Evoluând aberant printre maşini şi fiare, ridicându-se în stoluri şi pogorându-se să ciugulească firimituri de la masa oamenilor de oţel, excepţiile astea ecologice ar trebui luate şi studiate atent de specialişti! Îşi spune, şi vocea îi răsună dintr-o dată clar, fiindcă s-a lăsat o linişte nefirească. Este ora dejunului şi, grupuri-grupuri, fiinţele haosului de decibeli se strâng împrejurul câte unui banc, scoţându-şi pachetelele. Acum aude şi ea şi distinge ce-şi spun: vorbe simple, normale, fireşti. În sfera ei de conştiinţă pătrunde un glas puternic şi, întorcând ochii spre cel oprit înaintea ei cu aerul binevoitor al celui ce vrea să te ajute la ananghie, pricepe întrebarea lui:

– Pe cine căutaţi?

Şi ea îi răspunde, îndatorată:

– Pe şeful secţiei. Sunt nou angajată şi nu ştiu cu cine să iau legătura.

– Este cel de acolo. Îl vedeţi? Da! Acela!

Şi fata se îndepărtează, strecurându-se lipsită de abilitate printre maşini, în vreme ce vrăbiile halei ciripesc prin jurul florilor multicolore de şpan, ciripesc mereu, la fel, şi totuşi mai altfel parcă decât suratele lor de afară, din lumea organică a liniştii şi a florilor răspândind împrejur parfum, nu ţipăt.

MIHAIL GRĂMESCU

„SHABA"

Îi pândeam din ascunzişul meu şi mişcările, aceleaşi, perfect sincronizate, nu încetau să mă uimească. Nici o şovăire, nici o greşeală... – dar Shaba veghea. Din depărtare părea că palpită, împroşcând cu pete roşii, sinistre, făpturile care furnicau în juru-i. Palizi, cu trupurile goale, învineţite de frig şi lovituri, bărbaţi, femei, copii adunau neostenit lemne şi bolovani, construind nişte cuiburi ciudate. În fiece cuib Shaba depunea câte un ou, din care nu ştiam ce va ieşi, căci nu văzusem vreunul deschizându-se. Însă pădurea, râpele erau pline de culcuşurile ouălor stacojii; iar spectrele mute, mânjite de scârnă şi noroi trudeau să ridice mereu altele. Unii îmi fuseseră vecini, prieteni ori numai cunoscuţi, cu vreo trei mă duşmănisem aprig – acum, din toate, nu-mi rămăseseră decât mila, spaima. Iar mai încolo, între tufele de ferigi, scăldată în sudoare, Wanda se căznea să rostogolească o buturugă. Wanda *mea*.

...Crescusem împreună, în liniştea de o monotonie obsedantă a oraşului de munte, pierdut în mijlocul pădurilor şi în somnolenta, sacra nepăsare a celor mulţi pentru universul de dincolo de hotarele minţii lor. Un oraş cu trecut, prezent şi viitor perfecte, fără o fisură, fără o pată. Cea mai bună dintre lumi... Până în amurgul acela de vară, când zeci de fulgere au spart cerul în ţăndări şi un ţiuit prelung, străpungând timpanele, ne-a făcut să dăm buzna afară din case. Bolta era ca de sânge, iar pe străzi şi în pieţe zăceau conuri mari, alburii, apărute de nicăieri. Lângă fiecare se adunaseră câţiva curioşi, încă nedezmeticiţi. Nimeni nu îndrăznea să le atingă, să vorbească măcar – brusc, ca la un semnal, conurile au început să radieze lumini orbitoare, iar în vârful lor şi-a deschis pleoapa giganticul ochi roşu... Am văzut feţele oamenilor crispându-se, devenind măşti pământii, inexpresive. Apoi, cu aceeaşi strălucire crudă, conurile au plutit spre pădure, urmate în tăcere de cortegii după cortegii de umbre. Orele se scurgeau, se târau ca nişte veacuri. Numai când oraşul a rămas pustiu, am început să strig, de neputinţă, de disperare. Eram singurul care scăpase – de ce *eu*? Îndurarea sau osânda Sorţii? Dar asta m-am întrebat mai târziu, mult prea târziu.

Luni întregi am trăit, am dormit, am visat cu Moartea alături, furişându-mă în preajma sutelor de nenorociţi mânaţi de migraţia neînţeleasă a conurilor. Fiecare Shabă îşi avea teritoriul său – dacă se apropiau prea mult, cei în puterea lor se sfârtecau cu unghiile, cu dinţii, presărând câmpul de bătaie cu leşuri sângerânde. Pe urmă conurile încremeneau, cu ochii stinşi, preschimbându-se în mormane gelatinoase, ce răspândeau o duhoare de smârc. Până şi ouăle lor plesneau în cuiburi, înnegrite, putrede – totul fusese pentru nimic ori poate că aşa trebuia să fie.

Luni întregi am încercat să dau de Wanda, mereu cu gândul că aveam s-o aflu printre cei rămaşi hrană corbilor, printre cei ce rătăceau, alungaţi de Shabe doar pentru a se hăitui unii pe alţii, fără îndurare, fără istov. Şi într-un târziu o găsisem: o sălbăticiune, fără amintiri, fără speranţe, descărnată sub veşmântul de plete slinoase, nemaisimţind, nemaipricepând decât durerea...

Privirea Wandei, frântură de neant, geamătul când un ciot i-a sfâşiat palma... Un salt, încă unul şi piatra a ţâşnit ca un blestem spre mijlocul luminişului.

Un pocnet, un bolborosit: cu ochiul sfărâmat, Shaba se năruia într-o movilă informă. Oamenii se opriseră, iar pe chipuri începeau, ca după un îndelung dezgheţ, să le apară sentimente încă neclare. Au venit spre Shabă, şovăitori, atingând-o într-o mângâiere timidă. Apoi, deodată, iadul: răcnete, nebunie, ură. M-au împresurat, cu degetele răşchirate aidoma unor gheare şi, până să-mi vin în fire, eram la pământ, sub o viermuială de trupuri ce luptau să ajungă la mine.

M-am zbătut ca turbat, am lovit, zdrobindu-le oasele, împotrivirea – dar am izbutit să mă ridic. Şi-atunci avântul, furia mi-au pierit de parcă n-ar fi fost: înaintea mea Wanda tremura toată, ca într-un delir. Nările îi fremătau, coastele îi împungeau pielea, întinzând-o, sânii îi atârnau de cuşca pieptului, conuri alburii, moi şi grele ca plumbul.

După atâta timp, aşa de aproape, tulburător de femeie... Ceilalţi aşteptau cu ochii lărgiţi – martori nechemaţi la nefireasca-ne logodnă –, Wanda răspândea un iz aspru, aţâţător, n-o văzusem niciodată *aşa*, şi nu puteam, *nu voiam* să fug, doar Shaba era moartă, domnia ochiului roşu se sfârşise!

Însă pletele Wandei se-nvolburaseră – puhoi sângeriu –, buzele-cheaguri se deschideau, se arcuiau... *S-a sfârşit!!*, am dat să urlu, pe când –Wanda? Shaba? – se arunca asupra-mi, înfigându-şi dinţii, unghiile, tot mai adânc, stăpânindu-mi zvârcolirile mute sub strălucirea amurgului roşu.

RODICA BRETIN

OCHII ANNALISEI MINETTI VĂD!...

În prezent, încercările prin care a trecut Annalisa Minetti sunt pe cale să se încheie în mod fericit. Minunaţii ochi verzi-albaştri ai cunoscutei cântăreţe italiene, voalaţi de palide umbre până nu demult, şi-au recăpătat o vedere normală. Ştirea a fost primită de fanii săi cu multă bucurie. Annalisa la vârsta de numai şase ani s-a îmbolnăvit de „retinită pigmentoasă", ceea ce i-a adus multe neplăceri. Toate încercările efectuate pentru vindecarea acestei maladii au eşuat. Norocul ei că a aflat de existenţa unui medic oftalmolog care a mai rezolvat cu succes un caz asemănător. Dr. Orlando Venturini a examinat-o, a supus-o unui tratament cunoscut (se pare numai de el) şi în scurt timp a obţinut un rezultat remarcabil: vederea cunoscutei cântăreţe a început să se amelioreze treptat, în proporţie de 75-80 la sută! Singura regulă pe care trebuie s-o respecte este aceea de a folosi cât mai mult timp ochelari de soare în perspectiva desăvârşirii operaţiei cu laser la care a fost supusă.

UN HOŢ BINE ÎMBRĂCAT, DAR PROST ÎNCĂLŢAT

În ajunul Anului Nou, pe când toată lumea colinda magazinele, în căutare de cadouri pentru cei dragi, Joe Vargas, un american originar din Porto Rico a tânjit şi el, băiat sărac şi venit de departe, la bogăţia unui „gringo" de yankeu. Pusese el mai de mult ochii pe un magazin de îmbrăcăminte de lux, dar tot nu îndrăznise să dea lovitura. Acum, după o doză zdravănă de „curaj" (citeşte cocaină), portoricanul şi-a luat inima-n dinţi şi, în dimineaţa de 31 decembrie, ştiind că în ziua respectivă magazinul este închis, a intrat prin efracţie, alegându-şi cele mai de preţ haine. Pentru ca, la doar câteva ore după spargere, pe când poliţia mişuna prin zonă, să braveze şi, aidoma „criminalului tipic", să se întoarcă la locul „crimei". Doar că nu a făcut-o oricum, ci îmbrăcat după ultimul răcnet, cu unul dintre costumele furate. L-au admirat, spre mândria lui, toţi trecătorii, doar un poliţist, cu ceva mai mult fler decât media, şi-a pus o întrebare de bun simţ: cum se făcea că acel dandy atât de elegant poartă nişte pantofi aşa de scâlciaţi (Vargas nu-şi „luase" şi pantofi noi, magazinul nefiind de profil). Omul legii, bănuitor, s-a apropiat de tânăr şi a realizat imediat că el este personajul care le stricase ziua: în afară de amănuntul cu pantofii, Vargas uitase – dornic cum era să pară şi el o dată elegant – să scoată etichetele de pe costum. *(G.T.)*

■ *O operaţie salvează două vieţi*

UNUIA DINTRE SIAMEZI I-A FOST SCHIMBAT SEXUL!

Cei doi fraţi siamezi după naştere

Soţii Rosa şi Angelo Di Conza, fericiţi părinţi a trei copii – Mirella, Antonio şi Amato, aşteptau cu sufletul la gură naşterea unui nou... moştenitor. Spre surprinderea lor însă, în urma unei ecografii, au aflat că era vorba de... doi fraţi siamezi (denumiţi ştiinţific ipsilanti). Cei doi aveau patru braţe, două capete, două inimi dar numai două picioare şi un unic aparat genital. Un caz neobişnuit care i-a pus pe gânduri atât pe medici, cât şi pe părinţi. Era nevoie de o soluţie salvatoare. Majoritatea specialiştilor îşi manifestau scepticismul, cu atât mai mult, cu cât în ocazii similare înregistrate în istoria medicinii nu au putut fi găsite şi modalităţile de supravieţuire.

Dar soţii Di Conza nu şi-au pierdut speranţele. Ei au aflat că în Anglia există cel mai mare spital de pediatrie din lume „Hospital for Sick Children", care a acceptat marea provocare, prevenindu-i însă că şansele de reuşită sunt de 60 la sută. La capătul unei operaţii de 16 ore, graţie unei extraordinare voinţe şi capacităţi profesionale, cei doi fraţi siamezi – Mario şi Beniamino – fuseseră separaţi. Aşezaţi fiecare în pătucul lui: se urmărea cu sufletul la gură care va fi evoluţia lor ulterioară. Rezultatele operaţiei au confirmat presupunerile: amândoi aveau ficat, inimă, vezică, intestin şi ambele braţe perfect autonome şi independente, dar fiecare avea numai câte un picior, problemă ce urmează a se rezolva cu câte o proteză. Mai aparte este însă situaţia „genitală" deoarece doar unul dintre copii avea testicule, ceea ce i-a determinat pe medici să efectueze o intervenţie specială pentru a „reconstitui" sexul feminin pentru celălalt... Evoluţia ulterioară a celor doi foşti siamezi a decurs foarte bine, iar excepţionala intervenţie a trecut în rândul succeselor ştiinţei medicale. *(Gh. R.)*

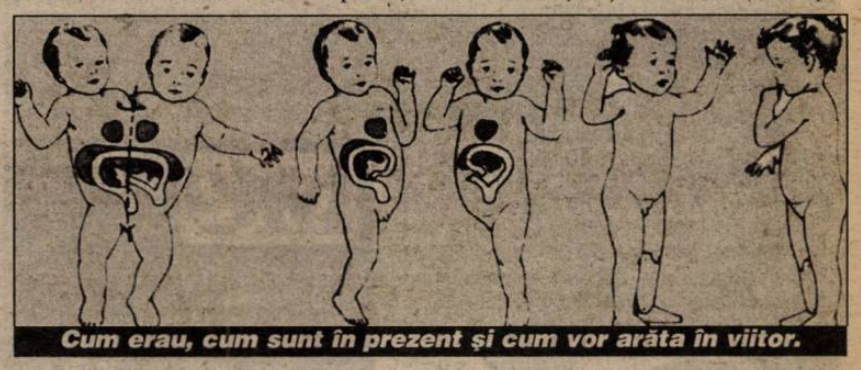

Cum erau, cum sunt în prezent şi cum vor arăta în viitor.

Bradul de Crăciun le-a stricat... Crăciunul!

Ca în fiecare an, cu câteva zile înainte de Crăciun, soţii Rowell, din oraşul american St. Johnsbury, California, au mers pe proprietatea lor aflată într-o zonă montană din apropiere spre a-şi alege pomul de iarnă. După ce domnul Rowell a ochit un brad care i s-a părut lui potrivit momentului, a luat drujba şi s-a apucat să-l taie. Bradul cu pricina avea nu mai puţin de zece metri înălţime, iar cei doi vroiau să-l instaleze pe pajiştea din faţa casei, pentru a stârni invidia vecinilor. Doamna Jennifer Rowell nu a stat nici ea cu mâinile în sân, ci pentru ca motivul invidiei să fie complet, a luat o videocameră, dornică de a imortaliza pe peliculă momentul. Drujba a mers perfect, camera, de asemenea, şi, în clipa când bradul a început să se prăbuşească, femeia a ţinut să strige chiar ea „Caaaaadeeee!". Doar că entuziasmul care o cuprinsese n-avea s-o ţină prea mult: estimând greşit direcţia căderii uriaşului arbore, ea nu a mai avut timp să se ferească din calea lui şi a fost surprinsă sub crăci. Soţului ei i-au trebuit mai bine de zece minute pentru a-şi croi drum cu drujba până la ea. Iar lăudăroasa doamnă Rowell a fost nevoită să-şi petreacă, din pricina acestui capriciu, Crăciunul cu un picior şi o mână în ghips. Lauda de sine...

■ *O femeie a născut trei gemeni...*

COPILUL DIN AFARA UTERULUI!

Cunoscuta instituţie londoneză, „King's College Hospital" a fost teatrul unui eveniment unic în istoria medicinii, un caz cu o probabilitate de 1 la 60 de milioane de naşteri a mamei", a mai spus dr. Jukovic. Situaţia în care se afla mama, Jane Jones, a fost descoperită chiar de la începutul stării de graviditate, în urma unei ecografii de rutină dar nu exista posibilitatea unei intervenţii din pricina numeroaselor pericole. Urmărind evoluţia fătului aflat în afara uterului, medicii au stabilit că procesul de dezvoltare se desfăşoară în bune condiţii, hotărând să aştepte naşterea. Echipa de medici, condusă de dr. Davor Jurkovic, a dus o adevărată luptă pentru supravieţuirea tuturor eroilor acestei întâmplări. Şi au reuşit! Mary şi Olivia au venit pe lume perfect sănătoase. Apoi medicii s-au concentrat asupra fătului aflat în afara uterului. Încercarea lor a fost, la rândul ei, încununată de succes! Părinţii, Mark şi Jane, care mai au doi fii, s-au declarat fericiţi că totul s-a încheiat cu bine, considerând această naştere ca o binecuvântare a lui Dumnezeu.

normale. La acest spital a fost salvat un nou-născut care s-a dezvoltat în afara uterului matern în cadrul unei graviditãţi cu trei gemeni. Băiatul şi cele două surori s-au dezvoltat în mod normal chiar şi în aceste condiţii nefireşti! Aventura s-a încheiat cu un adevărat miracol care a surprins comunitatea ştiinţifică mondială. „Graviditatea extrauterină este un caz extrem de rar, a explicat dr. Davor Jurkovic, medicul care a asistat-o la naştere. Totul în asemenea cazuri se desfăşoară în condiţii dramatice, dar de data aceasta situaţia neaşteptată s-a derulat în deplină siguranţă consemnându-se trei minuni: salvarea băiatului, Roland, supravieţuirea celor trei gemeni şi

UN ENGLEZ ÎMPĂTIMIT DE FOTOGRAFIE

Roland Tough, un englez de 22 de ani, liniştit, la locul lui şi destul de copilăros din fire, a avut neşansa să intre într-un grup de infractori. Noii lui prieteni au pus la cale un jaf la care l-au antrenat şi pe Roland. Locul descinderii: un mare magazin universal. Lui Roland i s-a părut că i-a pus Dumnezeu mâna în cap, viaţa lui monotonă de fotograf amator, petrecută în căutarea de imagini inedite, intra într-o etapă mai palpitantă. El, Roland Tough va participa la un hold-up! Era un moment demn de imortalizat pe peliculă, ceea ce a şi făcut. Chiar în timpul jafului a realizat instantanee în care, evident, a avut grijă să apară şi el. După două săptămâni, a dus filmul la un centru de developat, fără să se gândească la vreo complicaţie. Când revelatorul şi-a făcut datoria, personalul centrului a avut brusc... o revelaţie: erau imagini certe ale unui jaf dintr-un magazin. Au anunţat poliţia şi întregul grup de tineri, printre care şi Roland, a ajuns după gratiile închisorii. *(A.P.)*

NEBUN DE LEGAT!

Thomas Rollo, un bărbat de 53 de ani din Milwaukee, Wisconsin, şi-a retezat braţul stâng din cot cu o ghilotină construită de el după nişte planuri găsite pe Internet. Accidentul, tragic, aşa cum sunt toate de acest gen a luat o turnură mai mult decât ciudată, când omul a refuzat categoric reataşarea braţului în ciuda insistenţelor doctorilor. Ameninţând că dacă i se va reataşa braţul el şi-l va tăia din nou, este supus acum unor serioase teste psihologice. (I. S.)

Săptămâna 28 ianuarie - 3 februarie

TV ROMANIA

GENE HACKMAN
ACASĂ
luni, 22.30

VINERI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Cuvânt pentru necuvântătoare 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Doi băieţi, o fată şi o pizzerie" 21.20 Ştirile de sâmbăta asta 22.35 Serial: „Omul de nicăieri" 23.40 Film: „Miss Marple: Jocul oglinzilor" (Anglia, 1988) 1.35 Tenis.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ştirile de sâmbăta asta (r) 8.30 Serial: „Odiseea" 9.10 Desene animate 10.00 Acum poţi afla 11.00 Art-mania 13.30 Lumea şi noi 14.00 Arca Marinei 16.30 Polo: Steaua Bucureşti – Partizan Belgrad 17.20 Teleenciclopedia 18.05 Serial: „Mare schimbătoare" 19.30 Serial: „Carol şi compania" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Contele de Monte Cristo" (ultima parte) 22.05 Serial: „Dr. Quinn" 23.00 Săptămâna sportivă 0.00 Film: „Japonezii sunt amanţi grozavi" (Germania, 1994) 0.40 Tenis.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.30 Kiki Riki Miky 9.30 Universul credinţei. Ediţie specială 11.00 Viaţa satului 12.30 Tezaur folcloric 13.20 De luni până duminică 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Blakenese" 17.55 Spectacolul lumii văzut de Ioan Grigorescu 18.25 Trupa de şoc 19.00 Perechea potrivită 19.30 21. Cu Ştefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.30 Duminica sportivă 20.40 Zodia Vip 21.40 Film: „Indiscreţiile unei soţii" (SUA, 1998) 23.15 Pe faţă 0.15 Tenis.

LUNI 12.00 Film: „Indiscreţiile unei soţii" (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenţia de plasare 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Feliciy" 21.40 Cu ochii'n 4 22.10 Serial: „Justiţie militară" 23.15 Recurs la morală 0.00 Marele Jazz.

MARŢI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Telecinemateca: „Cercul poeţilor dispăruţi" (SUA, 1989). Cu: Robin Williams 23.10 Nu tragéţi! 23.40 A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.00 Ecoturism 16.30 Medicina pentru toţi 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Crime la postul de radio" (SUA, 1994) 22.50 În flagrant 23.40 Lumea dansului 0.40 Café Corso.

JOI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Pentru dv., doamnă! 17.00 La telefon, muzica populară! 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Moştenirea" 22.00 Memorialul Timişoara, decembrie 1989 23.00 Punct ochit.

acasă

VINERI 5.50 - 12.30 Reluări 14.10 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.30 Serial: „Iubire sfântă" 16.30 Serial: „Luz Clarita" 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Serial: „Angela" 19.45 Desene animate 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Să ne iubim!" (SUA, 1960). Cu: Marilyn Monroe.

SÂMBĂTĂ 5.50 – 12.00 Reluări 14.00 Acasă la Alexandrina Halic 14.30 Doctorul casei 15.00 Desene animate 16.00 Fotbal: Il Calcio 18.00 Serial: „Micuţele doamne" 19.00 Serial: „Floare de aur" 20.00 Film: „Columbo: Balast mortal" (SUA, 1971) 21.45 Film: „Omul care voia să fie rege" (coprod., 1975). Cu: Sean Connery, Michael Caine 0.00 Fotbal: Il Calcio.

ROSANNA ARQUETTE
PRO TV
sâmbătă, 22.30

DUMINICĂ 5.00 Serial: „Guadalupe" 5.50 – 14.10 Reluări 16.00 Fotbal: Il Calcio 18.00 Serial: „Micuţele doamne" 19.00 Serial: „Floare de aur" 20.00 Acasă la români 21.30 Film: „Laguna albastră" (SUA, 1980). Cu: Brooke Shields 23.15 Motown Live 1999 0.00 Fotbal Anglia.

LUNI 7.30 – 12.30 Reluări 14.10 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.30 Serial: „Iubire sfântă" 16.30 Serial: „Luz Clarita" 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Serial: „Angela" 19.45 Desene animate 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Filiera franceză" (SUA, 1975). Cu: Gene Hackman 1.00 Serial: „Surorile".

MARŢI 5.00 Serial: „Guadalupe" 5.50 – 12.05 Reluări 14.10 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.30 Serial: „Iubire sfântă" 16.30 Serial: „Luz Clarita" 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Serial: „Angela" 19.45 Desene animate 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „S-a născut o stea" (SUA, 1976). Cu: Barbra Streisand 1.20 Serial: „Surorile".

MIERCURI 5.50 – 10.45 Reluări 11.30 Serial: „Nimic personal" 12.15 Film: „Spectacolul vieţii" (SUA, 1951). Cu: Ava Gardner 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.20 Desene animate 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Cântând în ploaie" (SUA, 1952) 23.50 Serial: „Dragoste şi putere" 0.15 Serial: „Surorile" 1.00 Profesiunea mea, cultura.

JOI 5.50 – 10.45 Reluări 11.30 Serial: „Nimic personal" 12.15 Film: „O zi la curse" (SUA, 1937) 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.20 Desene animate 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Ziua cea mai lungă" (SUA, 1962). Cu: Sean Connery, Henry Fonda 1.25 Serial: „Surorile" 2.10 Profesiunea mea, cultura.

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Trauma" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gaşca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereţii" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluţ" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Urmărire generală 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" 21.00 Serial: „Profiler - psihologia crimei" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial „Criminaliştii" 3.00 Baschet NBA: Sacramento - Chicago 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Tânărul Hercule" 10.00 Serial: „Lois şi Clark" 11.00 Promotor 13.05 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Generaţia PRO 15.00 Ce se vede 15.30 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.15 Serial: „News radio" 17.15 Film: „Proces de conştiinţă" (SUA, 1991) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Formidabilul 2" (SUA, 1993) 21.35 Serial: „Echipa condamnaţilor" 22.30 Film: „Forţele morţii" (SUA, 1985). Cu: Jeff Bridges, Rosanna Arquette 0.30 Serial: „Sex în Beverly Hills".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Meego" 11.00 Documentar: „Destine celebre: Sam Giancana" 13.05 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Preţul corect 14.45 Serial: „Beverly Hills" 15.45 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.30 Super Bingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „O viaţă ca în filme" (SUA, 1992). Cu: Michael Douglas, Melanie Griffith 21.45 Film: „Ultimul verdict" (SUA, 1989) 23.30 Serial: „Criminaliştii" 0.15 Serial: „Sex în Beverly Hills" 2.45 Serial: „Harriet" 5.00 Serial: „Poveşti extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „O viaţă ca în filme" (r) 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gaşca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereţii" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluţ" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Întoarcerea pe pământul speranţei" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Oameni respectabili" (SUA, 1991) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliştii" 3.30 Serial: „Harriet" 4.45 Serial: „Poveşti extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Oameni respectabili" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gaşca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereţii" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluţ" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Întorcerea pe pământul speranţei" (ultima parte) 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Melrose Place" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliştii" 3.30 Serial: „Harriet" 4.45 Serial: „Poveşti extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.50 Serial: „Ultima frontieră" 11.45 Serial: „Pensacola" 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gaşca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereţii" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluţ" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „După 25 de ani" (partea I) 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Dilema" (SUA, 1991). Cu: John Travolta 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliştii" 3.30 Serial: „Harriet" 4.45 Serial: „Poveşti extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Dilema" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gaşca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereţii" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluţ" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „După 25 de ani" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Cineva care să mă apere" (SUA, 1987) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliştii" 3.30 Serial: „Harriet" 4.45 Serial: „Poveşti extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

prima

VINERI 8.00 Dimineaţa cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Exploziv (r) 16.00 Viaţa în direct 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 19.00 Nadine Show 20.00 Alegeţi filmul! 21.30 Real TV 22.45 Revista presei 23.00 Film: „Suflete dezgolite" (SUA, 1995). Cu: Pamela Anderson 1.00 Film: „Om de rând" (SUA, 1941).

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.30 Sport Magazin 13.00 Motor 13.30 Apel de urgenţă (r) 14.30 Dosarele Y (r) 16.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 18.35 Popular divertisment 21.00 Film: „Un erou obişnuit" (SUA, 1977). Cu: Chuck Norris 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film: „Nimic sacru" (SUA, 1937).

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Vacanţă à la Petrişor 12.30 Tradiţii 13.00 De colo colo 14.00 Cinemagia 14.30 Film: „O fată ca tine" (Anglia, 1970) 16.00 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 18.35 Film: „Misiune în deşert" (SUA, 1996) 20.00 Film: „Povestea lui Jack Reed" (SUA, 1996) 22.45 Revista presei.

LUNI 8.00 Dimineaţa cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Chic (r) 16.00 Nadine Show (r) 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 19.00 Frontal 20.00 Dosarele Y 21.00 Serial: „Brooklyn South" 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

MARŢI 8.00 Dimineaţa cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Motor (r) 16.00 Viaţa în direct 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Film: „Duet de unul singur" (SUA, 1986). Cu: Julie Andrews 21.30 Bilanţ 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineaţa cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Bilanţ (r) 16.00 Viaţa în direct 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial: „CI5: Profesioniştii" 21.30 Apel de urgenţă 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

JOI 8.00 Dimineaţa cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Apel de urgenţă (r) 16.00 Viaţa în direct 17.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Film: „Menajera" (coprod., 1990). Cu: Martin Sheen, Jacqueline Bisset 21.30 Exploziv 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

CHUCK NORRIS
PRIMA TV
sâmbătă, 21.00

tvr2

VINERI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 8.40 Care pe care (r) 9.20 Limbi străine 10.00 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.30 De la lume adunate 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 18.00 Care pe care 19.30 Ştiri 19.40 Film: „Râul albastru" (SUA, 1995) 22.20 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... Prognoza meteo sumbră" 23.15 Mari creatori „citind" Biblia.

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Osia lumii 10.15 Serial: „Star Trek – Generaţia următoare" 14.05 Serial: „Un înger adolescent" 14.30 Atlas 15.05 Serial: „Santa Barbara" 16.25 Documente culturale 17.20 Top TVR2 19.30 Ştiri 19.40 Serial: „Primul val" 20.35 Integrale 21.30 Lumea vitezei 22.00 Fotbal Spania.

DUMINICĂ 9.45 Pas cu pas 11.00 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 13.25 Tradiţii 14.00 Serial: „Un înger adolescent" 15.05 Serial: „Santa Barbara" 16.05 Galele TVR 2 17.10 Povestirile operei 18.20 Handbal masculin 20.00 Film: „De capul lor" (SUA, 1984) 21.45 Verde de micul Paris! 22.50 Teatrul Naţional TV prezintă: „Acolo departe..." de Mircea Ştefănescu.

LUNI 13.00 Desene animate 13.30 Cântecele neamului 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin ţară 18.00 Care pe care 18.45 Se întâmplă acum! 19.30 Ştiri 21.30 E dreptul tău! 22.00 Lumea sportului 0.30 Nocturna.

MARŢI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 12.15 Documente culturale (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toţi împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 18.00 Care pe care 19.30 Ştiri 19.40 Credo 20.45 Pagini uitate din „literatura" viorii 21.15 Puls 2000 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... Cum să prinzi un fluture" 23.50 Nocturna.

MIERCURI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 11.20 Puls 2000 (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toţi împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin lume 18.45 Se întâmplă acum! 19.30 Ştiri 19.40 Film: „Gaudeamus Igitur" (România, 1965). Cu: Sebastian Papaiani, Dem Rădulescu 21.20 Mituri şi istorie 22.05 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Diagnostic: pericol»" 0.20 Nocturna.

JOI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 9.45 Veni, video, vici! (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin ţară 18.00 Care pe care 19.30 Ştiri 19.40 Film: „Ryaba, găinuşa mea" (coprod., 1994) 21.40 Turnul de control 22.25 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... Juratul" 23.20 Artişti români pe meridianele lumii.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Lecţia vieţii" (SUA, 1987) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepţii" 15.00 Serial: „Răsfăţata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sugartime" (SUA, 1995) 22.30 Vitamina V... Veselia 23.00 Film: „Afaceri de familie" (SUA, 1995) 0.30 Film: „Adevărul despre sex" (SUA, 1993) 5.00 Serial: „Dallas".

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar: „Egiptul antic" 8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Nightman" 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 Serial: „Fortune Hunter" (ep.1) 14.00 Film: „Compania a VII-a sub clar de lună" (Franţa, 1977) 15.30 Film: „Cocoşatul de la Notre-Dame" (SUA, 1982) 17.30 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Turnul de control" (SUA, 1998) 22.30 Film: „Bufniţa şi pisicuţa" (SUA, 1970). Cu: Barbra Streisand 0.00 Film: „Legea străzii" (SUA, 1949). Cu: Humphrey Bogart 1.45 Film erotic: „Emmanuelle For Ever" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Desene animate 11.00 Buni prieteni 12.15 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 13.00 Serial: „Fortune Hunter" 14.00 Stan şi Bran 14.30 Film: „Cactus Jack" (SUA, 1979) 16.00 Film: „Profetul" (SUA, 1998) 17.30 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „O femeie dezlănţuită" (SUA, 1993) 0.30 Film: „Femeia indecentă" (Olanda, 1991).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Prinţul din Bel Air" (SUA, 1985) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepţii" 15.00 Serial: „Răsfăţata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Lawless" 21.00 Serial: „Dublă identitate" 22.30 Prezentul simplu 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatiţa 9" 5.00 Serial: „Dallas".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Cocoşii" (SUA, 1994) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepţii" 15.00 Serial: „Răsfăţata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Confesiunea" (SUA, 1990). Cu: Alec Baldwin 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatiţa 9" 5.00 Serial: „Dallas".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Moravuri scandaloase" (SUA, 1998) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepţii" 15.00 Serial: „Răsfăţata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Frontiera roşie" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatiţa 9" 5.00 Serial: „Dallas".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Rebel" (SUA, 1985). Cu: Matt Dillon 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepţii" 15.00 Serial: „Răsfăţata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Air America" 22.30 Brigada mobilă 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatiţa 9" 5.00 Serial: „Dallas".

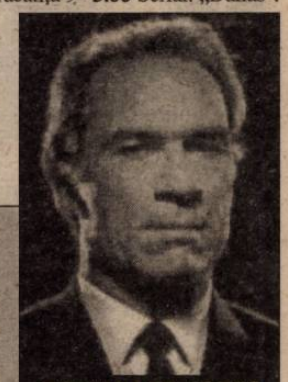

TOMMY LEE JONES
TELE 7 abc
sâmbătă, 20.45

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.10 Serial: „Secţia de poliţie" (r) 13.00 Cântecul şi casa lui (r) 14.00 Documentar 15.30 Domino 17.00 Planetele 18.00 Serial: „Secţia de poliţie" 19.00 În justiţie 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentaţii 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Ştiri 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Lumea în Clipa 2000 (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Telejurnal 20.45 Film: „Nate şi Hayes" (SUA, 1983). Cu: Tommy Lee Jones 22.30 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Ştiri 9.30 Domino (r) 12.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.45 Drumuri printre amintiri 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 21.50 Film: „Destine" (SUA, 1958). Cu: Marlon Brando 0.45 Festivalul „Om bun".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 12.30 Ora unu a venit (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Film: „Nate şi Hayes" (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România 9.00 Desene animate 10.00 Ştiri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secţia de poliţie" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 22.45 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.15 Cutia Pandorei (r) 12.00 Dincolo de stadion (r) 13.30 Club ABC (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secţia de poliţie" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 22.45 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România 9.00 Documentar 12.00 Reporter Tele 7 13.00 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 „Crizantema de aur" (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secţia de poliţie" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Actorii mint

Nu-i o noutate, dintotdeauna despre actori s-a spus că sunt maeştri ai minciunii. Ei pot să râdă ori să plângă la comandă, să exprime bucuria, nefericirea, disperarea sau extazul fără vreo motivaţie interioară personală, ci doar pentru că au învăţat sau au suficient talent nativ să se transpună în ipostaza unor personaje pe care le anima când aud comanda „Motor!" sau de care se despart instantaneu, când aud „Stop!". Preocupaţi să-şi cultive fantezia pentru a-şi construi o personalitate artistică mai consistentă, mai originală ori mai şocantă, se obişnuiesc să confunde adesea imaginarul cu realul şi să ţeasă poveşti deloc adevărate, chiar despre propria lor existenţă. Ajung să creadă că a transfigura realitatea e o dovadă a talentului, un detaliu specific condiţiei de actor. Cei mai mulţi supralicitează în minciună, deplin conştienţi de trucurile pe care le practică. Dar, în momentele de totală sinceritate, se amuză pe seama acestui obicei.

Isabella Rossellini

„Îmi place să-mi omor timpul povestind întâmplări neadevărate. N-aş spune că mint întru totul, încerc doar să înfrumuseţez realitatea. Când te naşti într-o familie de artişti celebri, unde imaginaţia are statut de realitate, sfârşeşti prin a-ţi însuşi acest fel de a fi."

Nu-i de mirare că încă din fragedă copilărie, viitorul top model şi apoi actriţă *„înfrumuseţează în aşa măsură evenimentele încât realitatea aproape că e pierdută complet din vedere"*. Dar, ce importanţă mai are acest lucru de vreme ce modul de transfigurare practicat de Isabella Rossellini se apropie până la identitate cu cel al tatălui ei, celebrul regizor Roberto Rossellini, adică, după cum spunea el, *„nici adevărat, nici*

fals, dar posibil". Este un exerciţiu al minţii – spune actriţa – care o deconectează şi o fascinează, ca un joc în care regulile cer ca pe marginea unui fapt ultrabanal să brodezi detalii ultrafanteziste. „În fond, cam aşa fac toţi oamenii", se justifică Isabella Rossellini.

Robin Williams

„Când eram copil, nimic nu-mi plăcea mai mult decât să joc diferite roluri, să imit sunete ori oameni. Imaginaţia era cel mai bun prieten al meu. Inventam poveşti pe care le interpretam pentru a-i face pe ceilalţi să râdă. Probabil că aşa s-a întâmplat că am devenit până la urmă un actor cu apetit pentru comedie, mai ales că şi atunci când m-am maturizat am continuat să fabulez, să inventez situaţii amuzante."

Se poate spune că acest mod de a fi al lui Robin Williams a atins apogeul la începutul anilor '80, când

cariera sa artistică s-a înălţat pe creasta valului. *„La acea vreme,* mărturiseşte el, *îi mineam pe cei apropiaţi, mă mineam chiar şi pe mine însumi, într-o încercare disperată de a supravieţui, după ce viaţa mea alunecase pe un drum greşit."* O metodă care s-a dovedit salvatoare, succesul şi echilibrul şi-au dat întâlnire. Azi, eroul din cel mai nou film al său, „Jakob mincinosul", nu mai agreează cuvântul „minciună", preferând noţiunea de... „joc dublu" practicat numai în faţa camerei de filmat. Nu toată lumea îl crede însă pe cuvânt!

Fanny Ardant

„Văd viaţa ca pe un caleidoscop... Dacă nu este aşa cum mi-o doresc, hop!, totul se aranjează schimbând imaginea".

Incendiara Fanny nu se teme de succesiunea prea rapidă a etapelor vieţii, pentru că ştie să trăiască intens, adăugând sare şi piper fiecărei secunde a existenţei sale, chiar şi cu preţul metamorfozării realului. *„Mint mult şi pentru nimic* – mărturiseşte ea –, *doar pentru a da intensitate vieţii. Îmi inventez biografii, povestesc scene din copilărie care nu s-au petrecut niciodată. Este o modalitate care îmi*

produce plăcere, ceva asemănător cu sentimentul pe care îl am în faţa unei bijuterii Cartier". În opinia sa, minciuna este în primul rând o armă de seducţie, capabilă să transforme fiecare întâlnire într-o trăire de mare intensitate emoţională.

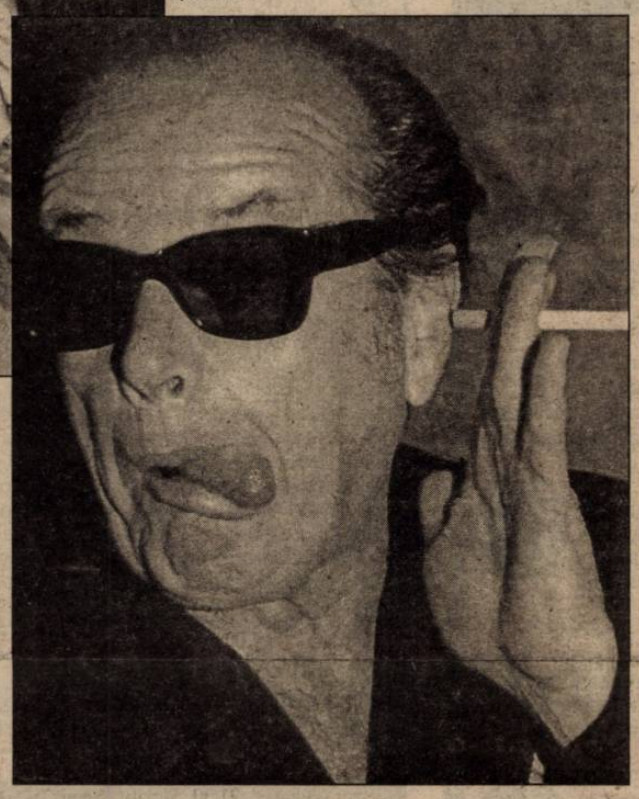

Jack Nicholson

„În viaţa lor, bărbaţii mint doar două persoane: nevasta şi poliţistul. În rest, spun adevărul... în cele din urmă."

-Acestui Don Juan plin de farmec şi de ironie necenzurată îi place să spună deopotrivă că nu are principii. Angelica Huston, partenera sa de viaţă de-a lungul a 17 ani, ar putea să confirme. *„O mineam ca să o protejez, ca să nu o fac să sufere,* spune actorul. *În schimb, pe celelalte femei care au trecut mai mult sau mai puţin întâmplător prin viaţa mea nu le-am mintit niciodată."* Adevărul e că frumoaselor Diane Keaton, Susan Anspach, Margaret Trudeau... nu le-a promis niciodată un inel de logodnă. *„Dimpotrivă,* adaugă actorul. *Niciodată nu le-am lăsat să spere la cine ştie ce. Toate ştiau că în viaţa mea nu era loc decât pentru o singură mare iubire...".*

GROS-PLAN

Mama actriţei Drew Barrymore, care se ocupă intens nu numai de cariera actriţei, ci şi de evoluţia vieţii ei personale, a hotărât la sfârşitul anului trecut să renunţe la tot ce-i amintea de copilăria adoratei ei fiice, aşa că a lansat pe Internet (www.gavelnet.com.) o ofertă care cuprindea suveniruri ale fostei fetiţe cu bucle aurii. Deşi preţul obiectelor nu a fost fabulos, surpriza a fost total neplăcută: nimeni nu a solicitat nimic, spre disperarea mamei care, totuşi, nu a renunţat la ideea de a-i lichida copilăria fiicei sale.

Michael Jackson are mereu idei surprinzătoare. Se vorbeşte despre intenţia sa de a-şi construi pe coasta de vest a Statelor Unite un castel – replică a celui de pe Loara.

Nu vă mai chinuiţi. În imagine este *Chaterine Zeta Jones* („Masca lui Zorro"), la vârsta de 16 ani, pe când visa să devină stea de cinema. Dorinţa i s-a împlinit cinci ani mai târziu, când i s-a încredinţat rolul Seherezadei din „O mie şi una de nopţi". Maliţioşii spun că e mai mult ca sigur că, la vremea respectivă, adolescenta a trimis altă fotografie pentru castinguri.

OLIVER STONE

micul „Dumnezeu beat"

Oliver Stone este unul dintre cineaştii care, prin creaţia artistică, expresie a propriei personalităţi de revoltat al acestui sfârşit de secol, visează la o lume mai bună, evident cea a anilor 2000. Ca regizor şi scenarist american, născut la New York în 15 ianuarie 1946, el este autorul unor filme viscerale, născute din furie şi dezamăgire, care agresează spectatorul prin excesul de violenţă fizică şi psihică. Pe acest fond, el contrazice cu vehemenţă imaginea pe care cinematograful a construit-o de-a lungul timpului despre virtuţile societăţii americane, ca fiind cea mai bună dintre lumile posibile, şi totodată scoate la iveală plăgile societăţii umane în general. Şi astfel creează un cinematograf copleşit de puterea de seducţie a răului, în care kitsch-ul tinde să devină o componentă esenţială, într-un univers cu pondere masculină, în care femeile, când apar, sunt de fapt figuri şterse, nesemnificative.

Filmele ce poartă semnătura lui Oliver Stone au fost atât pe gustul publicului, cât şi al criticii de specialitate. „Platoon" („Plutonul", 1986) a fost încoronat cu două premii Oscar (pentru film şi pentru regie), precum şi cu un premiu la Festivalul de la Berlin; „Born on the 4th of July" („Născut pe 4 iulie", 1989) i-a mai adus un Oscar, iar „Natural Born Killers" („Născuţi asasini", 1994) a obţinut premiul special al juriului la Festivalul de la Veneţia. Filme la fel de memorabile sunt: „Wall Street", „JFK", „Nixon". Dar înainte de a fi un cineast celebru, Oliver Stone a

fost... romancier blamat şi, mai apoi, soldat în Vietnam. Manuscrisul romanului său („Născut visător"), scris la vârsta de 20 de ani, a văzut lumina tiparului cu 30 de ani mai târziu. Influenţat de proza psihedelică, Oliver Stone – în ipostaza de scriitor – surprinde de data aceasta prin... nebunia verbală. În traducere, cartea lui a apărut şi în Franţa şi, pentru că mama cineastului e franţuzoiacă de origine, francezii îl simt pe acest „răzvrătit" al Hollywood-ului într-un fel şi de-al lor. Când s-a ivit prilejul, revista „Voiçi" i-a luat un interviu; atitudinea şi răspunsurile lui Oliver Stone sunt pline de savoare şi de nonconformism. Reproducem un scurt fragment:

– Oliver Stone, de ce nu cânţi un duo cu Charden?

– Cine-i ăsta?

– Ei, un cântăreţ francez...

– Nu ştiu, cânt foarte prost, n-am voce bună.

– Oliver Stone, ai întâlnit vreodată vreun membru de la Rolling Stone?

– Da, mai mulţi, în special pe Mick Jagger.

– Şi pe Keith?

– Nu, niciodată. Dar ce vă interesează pe voi?

– Oliver, eşti un adevărat Stone (piatră, stâncă)?

– Mi-ar plăcea să fiu un „drunken God" (Dumnezeu beat), personaj din mitologia chineză. Nu spun că aş vrea să fiu Dumnezeu, dar câteodată mi se întâmplă să fiu foarte... băut. Cine mi-a furat pantofii? (Îşi caută pantofii pe sub masa din încăperea editurii, unde acordă interviul)

– Oliver Stone, mama ta e franţuzoaică. Tu vorbeşti franceza în mod curent. După Kennedy şi Nixon, de ce n-ai face un film despre Mitterand sau despre Chirac?

– De unde bani pentru un asemenea proiect? Dacă vi se întâmplă să faceţi rost, contactaţi-mă.

– Oliver Stone, care este, pentru tine, scriitorul francez preferat?

– Louis-Ferdinand Céline, fără nici o ezitare. Ca şi el, eu am făcut războiul ca să pot să povestesc.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Memento

1 februarie – în anul 1868 s-a născut pictorul Ştefan Luchian, iar în anul 1984 s-a născut pictorul Lucian Grigorescu.

2 februarie – în anul 1939 are loc la New York premiera „Suitei a III-a" de George Enescu.

2 februarie – în anul 1964 a murit scriitorul Ion Marin Sadoveanu (Iancu Leonte Marinescu).

3 februarie – în anul 1912 s-a născut medicul neurochirurg Constantin Arseni; în anul 1954 a murit scriitorul Ionel Teodoreanu.

5 februarie – în anul 1939 a murit matematicianul Gheorghe Ţiţeica.

Mai sunt

339

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP

31.01 - 6.02

BERBEC (21.03-20.04): Veţi parcurge o perioadă calmă, fără evenimente spectaculoase. Dintre curbele astrale principale, singura care mai zvâcneşte acum este cea financiară, însă efectele se vor constata, probabil, la începutul perioadei următoare, când se va resimţi o înviorare sensibilă a situaţiei materiale.

TAUR (21.04-21.05): Va trebui să rezistaţi la o provocare venită din partea unui „şugubăţ" din anturaj care se joacă excesiv cu sensibilitatea dv. Din fericire, sunteţi tare pe poziţii şi ieşiţi cu brio din orice încercare, cheltuind, totuşi, o doză importantă de nervi. Pe de altă parte, curba financiară nu reuşeşte deloc să urce pe culmile dorite şi se încăpăţânează să staţioneze la cote medii, cu care v-aţi obişnuit de mult.

GEMENI (22.05-21.06): Eticheta acestui interval pare să fie norocul. Mercur şi Soarele, înfrăţite într-un aspect cum nu se poate mai bun, vor contribui din plin la finalizarea fericită a unei afaceri sau la „colectarea" unei sume frumuşele de bani. Dar prin „noroc" se poate înţelege foarte bine şi un câştig picat din senin...

RAC (22.06-22.07): După aspectul pe care-l are Venus faţă de Lună, se pare că vă pândeşte o capcană sentimentală destul de perfidă, căreia îi veţi face faţă cu greu. Monotonia vieţii vă îndeamnă spre aventură, spre evadare cu orice risc, dar nu uitaţi că prudenţa este rudă de gradul întâi cu înţelepciunea, aşa că...

LEU (23.07-22.08): Cel mai semnificativ aspect al acestei perioade este oscilaţia periculoasă a curbei financiare, care ar trebui să vă dea serios de gândit. Un ghinion la bani stă la pândă ca un şarpe în faţa unui şoricel hipnotizat de ochii reptilei. Fiţi, aşadar, mai zgârcit când inima îşi întoarce privirile spre vitrine.

FECIOARA (23.08-21.09): Umorul şi buna dispoziţie vor caracteriza această perioadă, întrucât se vor acumula câteva veşti excelente, pe care le aşteptaţi cam de multişor. De altfel, toate curbele astrale principale se află peste normal, „complotând" cât se poate de favorabil pentru bunul mers al destinului dv.

BALANŢA (22.09-22.10): Vă aşteaptă la uşă câteva probleme urgente, pe care aţi tot amânat să le rezolvaţi şi care parcă aşteaptă să se răzbune. Va trebui să vă înzeciţi eforturile pentru a rezista presiunilor psihologice de tot felul. Din fericire moralul dv. este suficient de robust, chiar granitic, însă riscaţi un surmenaj nervos.

SCORPION (23.10-21.11): După câteva zile de insomnie, aparent fără o cauză anume, va urma o perioadă senină ca ochii unui puştan care intră într-o cofetărie. Aproape tot ce vă propuneţi se va îndeplini, chiar dacă nu cu viteza dorită. Situaţia financiară este staţionară, la un nivel acceptabil, dar nu „relaxant". Se pare că duminică veţi primi o veste foarte bună de departe, într-un plic frumos caligrafiat.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Veţi parcurge o perioadă de intense solicitări intelectuale şi psihice. Parcă toată lumea are ceva cu dv. şi vă tracasează cu o puzderie de mărunţişuri pe care le consideră esenţiale. Nu prea mai aveţi timp de dv. înşivă, iar iubirea pare o haină veche, asediată de naftalină. Dar, iată că vineri curba financiară are un maxim de toată frumuseţea, care vă readuce zâmbetul în suflet.

CAPRICORN (21.12-19.01): Nimic nou în ceea ce priveşte situaţia financiară (nu uitaţi, nici o veste e, uneori, o veste bună), curba cu pricina se încăpăţânează să nu se ridice pe nici o culme. pe de altă parte, curba psihicului scade sub normal (marţi, miercuri), deci v-aţi putea aştepta la o lovitură sub centură din partea cui vă aşteptaţi mai puţin. Mici probleme cu sănătatea, la finele intervalului.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): V-aţi propus prea multe pentru această perioadă, aşa că să nu fiţi deziluzionat dacă nu vă rezolvaţi toate problemele – nu faceţi greşeala să începeţi cu cele mai simple! Curba financiară, mai prietenoasă decât de obicei, are o ascensiune lentă şi sigură, deci vă puteţi aştepta la primirea unei sume consistente.

PEŞTI (19.02-20.03): Se pare că sensibilitatea dv., înrudită cu gingaşa floare de cactus, va fi din plin pusă la încercare în câteva situaţii delicate. Din fericire, vă va veni în ajutor un prieten de nădejde şi veţi ieşi cu bine la liman. Pe de altă parte, curba financiară oscilează ca un diapazon zdravăn lovit şi ar trebui să vă luaţi măsuri de precauţie.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Ştefan Iordache, Ştefan Mihăilescu-Brăila, Dimitrie Voinov, Adrian Maniu, Dominic Stanca, Gheorghe Hagi, Franz Schubert, Johnny Weismüller, Emilio Serge (Nobel fizică 1959), James Joyce, Clark Gable.

Scrisori primite

Silvia Muşatescu, Bucureşti: Vă mulţumim pentru interesantele informaţii transmise cu atâta generozitate. Referitor la fecundarea florilor, merită să semnalăm în cadrul de faţă particularitatea următoare: grăuntele de polen conţine doi spermatozoizi (gameţi masculini; termenul nu trebuie ghilimetat când vorbim de regnul vegetal). Unul fuzionează cu un ovul generând embrionul noului individ, iar celălalt fuzionează cu un alt ovul pentru a forma un al doilea embrion – albumenul –, cu rol de a-l hrăni pe primul. Acest lucru se cunoştea încă de la începutul secolului, dar izolarea celor două tipuri de spermatozoizi s-a făcut abia la mijlocul deceniului trecut. Acest fapt a accelerat transformarea selectivă a plantelor pe cale sexuală, metodă complementară ingineriei genetice.

Remus Dumitraş, Braşov: Am remarcat interesul dv. deosebit pentru unele aspecte teologice legate de „Manuscrisele de la Marea Moartă" (MMM). În privinţa dualismului premaniheist, cronologic primează cel persan (Zarathustra). Esenienii din zona Qumran, unde au fost găsite MMM, promovau un *dualism relativ*, binele şi răul fiind subordonate unei divinităţi unice (în cadrul monoteismului iudaic). Cel zoroastric este unul *absolut*, punând în evidenţă două entităţi divine distincte ca patroni ai Binelui (Ormuz) şi Răului (Ahriman). Despre influenţe eseniene în Evanghelii (mai ales în cea a lui Ioan) vom discuta succint cu alt prilej, având în vedere spaţiul de faţă.

Mirela Stoian, Galaţi: Vă mulţumim pentru utilele sfaturi trimise. Le vom dezvălui treptat tuturor cititorilor interesaţi. 1) *Fructele uscate îşi pot recăpăta aspectul iniţial* dacă sunt introduse în apa în care s-a dizolvat o lingură cu drojdie uscată sau proaspătă. 2) *În cămară se menţine aerul curat* dacă sub rafturi se pune var nestins (2-3 linguri), ce trebuie înlocuit periodic. 3) *Mirosul de varză nu se mai împrăştie* „peste tot" dacă pe capacul oalei în care fierbe se pune un tifon umezit cu oţet. 4) *Cântarul „din ochi" al gospodinei înseamnă*: 1 lingură rasă = 20 grame (lapte praf, făină, nuci măcinate, untdelemn, oţet), sau 25 grame (unt, smântână, orez, bulion), sau 30 grame (zahăr tos). (Vom reveni cu alte sfaturi ale doamnei Mirela Stoian).

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Dreptul de autor şi drepturile conexe (2)

Constituie, de asemenea, obiect al dreptului de autor operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, şi anume:

◆ traducerile, adaptările, adnotările, lucrările documentare, aranjamentele muzicale şi orice alte transformări ale unei opere literare, artistice sau ştiinţifice ◆ culegerile de opere literare, artistice sau ştiinţifice, cum ar fi: enciclopediile şi antologiile, colecţiile sau compilaţiile de materiale sau date, inclusiv bazele de date

Nu beneficiază de protecţia legală a dreptului de autor următoarele: ◆ ideile, teoriile, conceptele, descoperirile şi invenţiile, conţinute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare ◆ textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, juridică şi traducerile oficiale ale acestora ◆ simbolurile oficiale ale statului, ale autorităţilor publice şi ale organizaţiilor ◆ mijloacele de plată ◆ ştirile şi informaţiile de presă ◆ simplele fapte şi date

Autorul unei opere are următoarele drepturi morale: ◆ dreptul de a decide dacă, în ce mod şi când va fi adusă opera la cunoştinţă publică ◆ dreptul de a decide sub ce nume va fi adusă opera la cunoştinţă publică ◆ dreptul de a pretinde respectarea integrităţii operei şi de a se opune oricărei modificări, precum şi oricărei atingeri aduse operei, dacă prejudiciază onoarea sau reputaţia sa ◆ dreptul de a pretinde recunoaşterea calităţii de autor al operei ◆ dreptul de a retracta opera, despăgubind, dacă este cazul, pe titularii drepturilor de exploatare

Utilizarea sau exploatarea unei opere dă naştere la drepturi distincte şi exclusive ale autorului de a autoriza: ◆ reproducerea integrală sau parţială a operei ◆ difuzarea operei ◆ importul în vederea comercializării pe teritoriul României a copiilor de pe operă, realizate cu consimţământul autorului ◆ reprezentarea scenică, recitare sau orice altă modalitate publică de execuţie sau prezentare ◆ expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografice şi de arhitectură ◆ proiecţia publică a operelor cinematografice şi a altor opere audiovizuale ◆ emiterea unei opere prin orice mijloc ce serveşte la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, inclusiv prin satelit ◆ transmiterea unei opere către public prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu ◆ comunicarea publică prin intermediul înregistrărilor sonore şi audiovizuale ◆ retransmiterea nealterată, simultană şi integrală a unei opere, de către un organism de emisie, diferit de organismul de origine a operei radiodifuzate sau televizate ◆ difuzarea secundară ◆ prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate sau televizate ◆ accesul public la bazele de date pe calculator, în cazul în care aceste baze de date conţin sau constituie opere protejate.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Florile şi camerele de locuit

Pentru a crea o ambianţă plăcută, deconectantă, amplasarea florilor trebuie să ţină seamă şi de destinaţia pe care o au camerele din locuinţa noastră. De exemplu:

◆ În hol, de obicei slab luminat, pata de culoare pe care o aduce un buchet simplu, monocrom, armonizate cu celelalte culori (tapet, mochetă, cuier etc.), este de preferat unei plante în ghiveci care are toate şansele să se usuce din cauza lipsei de lumină.

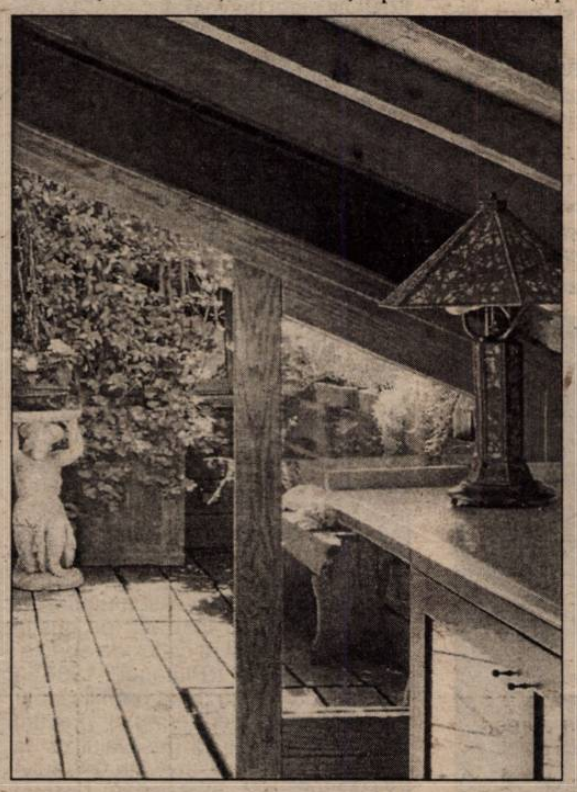

◆ În sufragerie, aranjamentele florale trebuie să ţină seama (când e vorba de o masă festivă) de culoarea feţei de masă sau al seturilor pe care se aşază vesela, de tipul de veselă şi de mobilier. Într-o cameră modernă, sunt preferabile aranjamentele scunde, compacte, contând mai ales pe culoarea lor. Într-o cameră stil, acestea pot fi înalte, dar aşezate într-un buchet aerisit.

◆ Camera de zi şi de primire se decorează cu buchete mai bogate. La alegerea culorilor se ţine seama de culoarea perdelelor, a covoarelor, a mobilierului, a pereţilor şi chiar a tablourilor. De exemplu, într-un buchet aşezat pe o măsuţă care se află în faţa unui tablou, se va regăsi culoarea dominantă a tabloului. Buchetul aşezat pe măsuţa scundă din faţa grupului de canapea-fotolii dă o notă deosebit de plăcută dacă nuanţa florilor şi a tapiţeriei sunt complementare.

◆ În birou, aranjamentele vor fi sobre, dominând eleganţa liniei, atât a florilor (se pot folosi şi ramuri), cât şi a vaselor utilizate.

◆ În dormitor, trebuie evitate florile parfumate; de fapt, este recomandabil ca seara să fie scos din cameră orice fel de buchet. Aranjamentele delicat colorate şi graţioase dau un aer de mare intimitate.

◆ În camera copiilor, sunt indicate buchete vesele, viu colorate, aşezate în vase cu stabilitate mare sau fixate în suporţi pe perete. *(A. Popescu)*

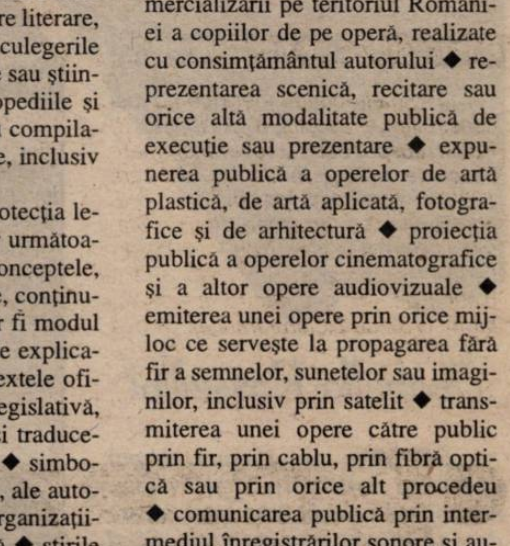

ŞAH **PROBLEMA DE AZI:**

Negrul mută şi câştigă

BOGOLIUBOV – ALEHIN, 1929

1... Cd2 2. h4?! (Negrul ameninţat mat prin 2... Cf1 + 3. Rh(g)1 Cg3 + 4. Rh2 Th1 dar albul putea prelungi rezistenţa cu 2. T:d2 etc.) Teg! 3. Cf3 Cf3 + 4. g:f3 Teel 5. Rh3 h5 şi mat imparabil.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Roşu

1) Ce este „roşul de Congo"?
2) Cine a scris drama „Patima roşie", considerată de unii exegeţi o comedie tragică?
3) Cine a pictat, în 1925, tabloul „Corsajul roşu"?
4) Cine a regizat, în 1976, filmul „Mere roşii"?
5) Cine a compus muzica baletului „Macul roşu"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Primele poduri metalice au fost construite în secolul al XVIII-lea. 2) Podul suspendat cu cea mai mare deschidere (2036 m lungime din care 1298 m reprezintă deschiderea propriu-zisă) este Verrazano situat în Statele Unite, zona New York, unind cartierele Richmond şi Brooklyn. 3) Tabloul „Podul de peste gard" a fost pictat în 1787 de pictorul francez Hubert Robert (1733-1808). 4) Interpreţii principali ai filmului „Podul Waterloo, regizat de Mervyn Le Roy în 1940 au fost Vivien Leigh (1913-1967) şi Robert Taylor (1911-1969). 5) Poezia „Puntea lui Rumi" a fost scrisă de George Coşbuc (1866-1918).

Poşta cititorilor

Mulţumim celor care ne-au trimis urări cu ocazia Crăciunului şi a Anului Nou. Le dorim şi noi lor şi tuturor cititorilor noştri sănătate, succes şi împlinirea tuturor dorinţelor.

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Mirela Iacob* – Bucureşti; *Cristian Ionescu* – Deva; *Dana Petrescu* – Ploieşti; *Radu Gheorghiu* – Piteşti.

Elena Ispas – Piatra Neamţ. Aţi devenit cea mai fidelă şi mai promptă cititoare a rubricii. Vă mulţumim dar vă sfătuim să fiţi mai atentă. Nu întotdeauna toate răspunsurile sunt corecte. Desigur, e de vină graba. Astfel sunt convinsă că la întrebarea din numărul 48 ştiaţi că poezia „Acuarelă" este scrisă de Ion Minulescu şi nu de George Bacovia. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

CARE DIN ELE?

Una din aceste spirale e formată din două corzi, cealaltă dintr-una singură. Puteţi afla care figură e realizată dintr-o singură coardă fără a urmări desenele cu ajutorul unui instrument sau al degetului?

Soluţia testului

Figura 1

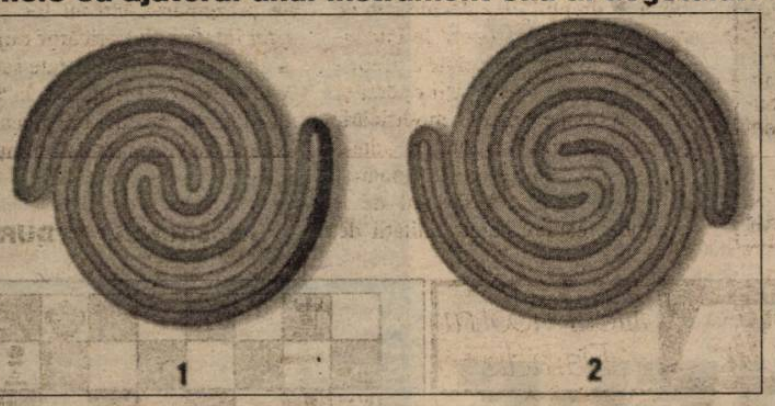

Ştiaţi că...

◆ *...prima cutie cu muzică a fost construită în 1610? Ea a fost opera ceasornicarului german Achille Langenbucher.*

◆ *...ceaiul a fost introdus în India în 1640? El se numea „iarbă de China".*

◆ *...primul curs de mineralogie din ţara noastră a aparţinut lui Ludovic Mrazec? În 1941 el a publicat lucrarea „Curs de minerale şi roci".*

◆ *...prima grădiniţă de copii din ţara noastră s-a înfiinţat în 1899, datorită eforturilor Mariei Cuţarida-Crătunescu? Aceasta era de fapt o creşă de fabrică. Maria Cuţarida-Crătunescu (1857-1919) a fost prima femeie medic din ţara noastră.*

◆ *...Calea Victoriei din Bucureşti poartă acest nume din 1877? Ea s-a numit Podul Mogoşoaiei şi este una dintre cele mai vechi străzi din Bucureşti, înfiinţată la 1691 pe vremea lui Constantin Brâncoveanu.*

Umor

☺ *Un psihiatru aduna pe un fâraş baliga lăsată pe drum de un cal. Un nebun cocoţat pe zid îl întreabă:*
- Ce faci acolo, omule!
- Adun baligă de cal!
- Pentru ce?
- Pentru căpşuni!
- Ar fi bine să te internezi, amice, noi punem frişcă pe căpşuni!

☺ *- Domnule, am descoperit la clubul nostru un tip care trişează la cărţi!*
- Şi nu l-ai dat afară?
- Încă nu! Nu am prins chiar toate şmecheriile!

☺ *- Doi bărbaţi în vârstă evocă amintiri.*
- În viaţa mea m-am culcat cu o sumedenie de femei frumoase!
- Asta nu-i nimic! Eu m-am ascuns prin atâtea dulapuri încât eram, per-tu cu toate moliile din oraş!

☺ *- Am citit undeva că există oameni care dorm numai două-trei ore pe noapte!*
- Sigur că există! Chiar nevasta vecinului nostru a născut luna trecută unul din ăsta!

☺ *- Închipuieşte-ţi că nevastă-mea a născut în tramvai! şi era o aglomeraţie îngrozitoare!*
- Asta nu-i nimic! Exact în aceleaşi condiţii nevastă-mea a rămas însărcinată!

Trageri... încrucişate

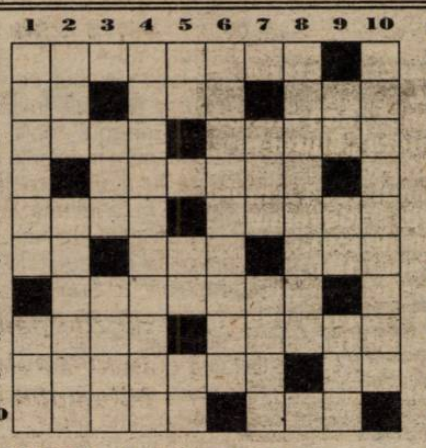

ORIZONTAL: 1) A ajuns să tragă targa pe uscat (fem.). 2) Tragere la rele! – Trage obuze – Tragere. 3) Folosite la tragere – A trage la aghioase. 4) A trage pe sfoară. 5) Apărut – Locul ultimei retrageri a turcilor. 6) Capete de trăgaci! – Atom cu exces de sarcină electrică – Punct culminant. 7) Trase la ferestre. 8) Domol (rar) – Parte dintr-un magazin. 9) Tras la tipar – În retragere! 10) Vârstă – Trage cu urechea (pl.).

VERTICAL: 1) Tras la faţă – Traşe cu urechea. 2) Tras în piept – Trasul la rame. 3) Zeci de sute – A trage de pe sine o haină (reg.). 4) Tras de mânecă. 5) Împreună – Urmă de trasor! – Tragere! 6) Trageri (pop.). 7) Strigăt la coridă – A trage pe alături. 8) Trageri (pop.). 9) Noroi (reg.) – Osie! – Ceasuri. 10) A trage (var.).

DICŢIONAR: ALIN

DOCHIU LIVIU-ANGELO
Focşani

PARCanormale de To Pârâu

Soluţia careului **„PEISAJ DE IARNĂ"**

Orizontal: **CRAMA - UTAN - RAFALA - EBE - IUA - BENIUC - V - REA - A - RU - AMAN - OSTIL - TA - EVITA - A - NASI - ARI - PURCEL - USA - OSIU - ACSAN - DAN - TROICA.**

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„TEORII"

STUDIU LA PROIECT / LEGATE DE PORT...		ULIŢE / OAMENI DE AJUTOR		VAS VECHI / VOCALE		GENI / IRLANDA		URMĂRITĂ / MARE ŞI TARE		POMI / SUBŢIERE
CĂMĂTARI / RĂU LA NOI							COMIC			
				RETORI / DOMOLITĂ						
CIUDATE / ASCUNSĂ							2000 (pl.) / A APĂREA			ÎNGHIŢIT.
						OAMENII INULUI / CONTINENT				
DIN PLOP! / PREFĂCUTĂ			BALENĂ		DIN TAVĂ! / MINER			TIP DE PIELE / FRICĂ		
										REGIUNE
RAFALE / CUPĂ!							DIN PRIPĂ!		PRIMII ZECE! / RAIŢĂ	
		ALPINIST / CURĂ!								
A OMENI / OMĂT						NEPĂSĂTOARE (fig.)				
			LUAT CU FORŢA							

Dezlegarea integramei ***„CONCEPTE"***

Orizontal: E - T - O - S - A - S - EXMATRICULAT - TOCILARE - UR - ARTAR - RUDARI - AIN - LAT - SAC - LOVITA - APARA - RATACIRE - IT - ADRENALINA - E - IE - ATI - SOL - IN - CRUNT - IO - ARO - SCUTIER - FRATI - ARENDA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	10500 LEI	❑ 4 LUNI	45500 LEI
❑ 2 LUNI	21000 LEI	❑ 5 LUNI	56000 LEI
❑ 3 LUNI	35000 LEI	❑ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

SCHI – La Kitzbuehel, în Austria, localnicul Mario Matt a uimit lumea schiului câştigând ultima etapă a Cupei Mondiale de slalom, pornind de pe poziţia 47 a grilei de start. Sportivul, în vârstă de numai 20 de ani, aflat la a treia sa participare într-o competiţie oficială de seniori, a avut un timp cumulat al celor două coborâri mai bun cu peste o secundă faţă de ocupantul locului secund. Recordul anterior de câştigare a medaliei de aur pornind în „coada" clasamentului aparţinea italianului Pierro Gros, şi stătea în picioare din anul 1942. Acesta câştigase un concurs plecând de pe locul 42. Conform Federaţiei Internaţionale de Schi, şansele ca un schior să câştige pornind de pe un loc mai mare de 25 sunt minime: Se pare că motivul principal al victoriei lui Matt este folosirea unor schiuri de ultimă generaţie, mai lungi decât modelele standard.

TENIS – La Australian Open lupta s-a înăsprit în meciurile ce au contat pentru calificarea în sferturile de finală ale competiţiei. Al treilea favorit al tabloului masculin, Pete Sampras, l-a învins pe cehul Slava Dosedel în 4 seturi, după un meci de 96 de minute. Americanul speră să devină primul jucător din istoria tenisului care să câştige 13 titluri de mare şlem. Dosedel, numărul 63 mondial la sfârşitul lui 1999, nu a reuşit să facă faţă intensităţii jocului americanului. Sâmpras îl va întâlni în sferturi pe compatriotul său, Chris Wooruff, care a reuşit victoria în faţa englezului Tim Henman, numărul 11 ATP, în cel mai aprig meci pentru un loc în sferturile de finală. Americanul, aflat doar la cea de-a doua prezenţă la Australian Open, deşi are 27 de ani, a trecut de Henman în 5 seturi (7-5 1-6 6-4 3-6 7-5). Partida a durat 3 ore şi 46 de minute, fiecare game jucându-se la limita efortului fizic. Nu este o surpriză calificarea în „sferturi" a numărului unu ATP, Andre Agassi, după un meci muncit în faţa lui, câştigat cu scorul de 6-4 7-6 5-7 6-3. Australianul a fost susţinut continuu, aş zice, depăşind cu mult limita sportivităţii, de către întregul public al arenei centrale. Însă, cum meciurile mari sunt câştigate de jucătorii care îşi asumă riscuri, Agassi nu a infirmat regula şi a demonstrat că este un maestru în a profita de orice oportunitate. În competiţia feminină, Ai Sugiyama a devenit prima jucătoare de tenis japoneză care a reuşit performanţa de a ajunge în sferturile de finală ale unui turneu de mare şlem, după ce a trecut de fosta mare campioană Mary Pierce (7-5 6-4). Jucătorii noştri de ambe sexe au părăsit competiţia.

MOTOARE – Raliul Paris – Dakar s-a încheiat, după a 17-a şi ultima etapă, francezii Jean-Louis Schlesser şi Richard Sainct, pe o maşină Buggy,

Schlesser aruncă praf în ochi adversarilor

au reuşit şi anul acesta să străbată mai repede deşertul decât puternicele Mitsubishi. Schlesser, fost pilot de Formula 1, a trecut pe primul loc după ce raliul s-a mutat în Libia, în urma unei întreruperi de 5 zile cauzate de ameninţările unor terorişti. El a fost urmat de compatriotul său, Stephane Peterhansel, de şase ori câştigător al acestui raliu, ajuns surprinzător pe locul 2, cu 27 de minute mai în spatele câştigătorului. La motociclete, BMW a monopolizat primele 4 locuri, cei mai buni timpi fiind obţinuţi în ordine de Sainct, Oscar Gallardo, Jimmy Lewis şi Jean Brucy. Cel mai grav accident al competiţiei s-a înregistrat în manşa a 13-a. Portughezul Carlos Sousa şi co-pilotul Joao Manuel Luz au trebuit să fie transportaţi la Paris cu elicopterul, în stare foarte gravă.

magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

AUGUSTIN BUZURA, Preşedinte al Fundaţiei Culturale Române

„Prin cultură îi uneşti pe toţi românii"

- Cum se văd, de aici, de la Fundaţia Culturală Română, relaţiile cu românii de dincolo de graniţă?

–Se văd bine, adică avem cele mai bune relaţii cu toate comunităţile româneşti din lume, avem relaţii foarte bune cu vârfurile culturale şi ştiinţifice ale românilor originari din România aflaţi la universităţi, la centre de cercetare foarte cunoscute, la publicaţii importante. Am ajuns la ceea ce am ştiut de la început şi anume că tot prin cultură îi uneşti pe toţi românii de pretutindeni, că altfel politica îi împrăştie, îi întârâtă, religia nu-i adună sub acelaşi interes. Fundaţia a oferit comunităţilor româneşti din lume ziare, cărţi, albume, casete, filme, cd-uri, cd-rom-uri, tot ce ne-a stat în putere. Iar ei dacă au vrut să ne ajute, şi mulţi au vrut, nu cu sume foarte mari, au făcut donaţii cu ocazia Festivalului folcloric din America, de anul trecut.

– Cum se împacă scriitorul Buzura cu managerul Buzura?

–Uneori scriitorul se revoltă, dar, în acelaşi timp sunt o mulţime de alte lucruri pe care trebuie să le fac pentru a-mi câştiga existenţa încât de multe ori scriitorul trece pe ultimul plan. De scris, am scris destul de mult, de publicat am publicat mai puţin...

– De ce?

–Pentru că nu mi-a mai făcut nici o plăcere să public în ultimii ani.

– Foarte interesant. Toţi avem vanitatea de a publica ceea ce scriem. Explicaţi-mi care e motivul pentru care v-aţi pierdut bucuria de a vă tipări scrierile?

–Principalul motiv este că de la o anumită vârstă, când anii lucizi se împuţinează sau când cea mai mare parte a vieţii a rămas în urmă, iar lucrurile stau sub semnul morţii, nu te mai interesează cărţile, ci Cartea. Deci, nu orice carte, nu oricum. Pentru că s-ar putea ca fiecare pagină scrisă să fie chiar ultima. Acum nu mai e timp de experienţe, de încercări. Nu te mai poţi juca, nu mai poţi amâna pentru următoarea carte ceea ce nu ţi-a ieşit în cea pe care o scrii, pentru că s-ar putea să fie ultima.

– Ce detestaţi cel mai mult în societate?

–Ceea ce am detestat şi înainte de 1989. Acest oportunism îngrozitor, provincialismul dus până la Dumnezeu, refuzul dialogului cu alte culturi, în ciuda lozincilor. Cu cât vrem să devenim mai europeni, de fapt cu atât mai mult ne provincializăm şi devenim mai balcanici, iar dacă e să luăm literatura, avem teribil de multe genii care se admiră până la exasperare, dar foarte puţină literatură competitivă. Nu ştim nici ce înseamnă să fii european, nici ce înseamnă să fii român.

– Ce credeţi că am mai putea descoperi acum, în ultimul an al Mileniului Doi?

–Demnitatea. Dacă tu nu eşti demn, nimeni n-o să te bage în seamă, n-o să te facă demn şi n-o să te aprecieze. Redescoperirea specificului tău cu care să intri în dialog cu alte culturi. Fiecare ţară îşi conservă ceea ce are cu adevărat al ei. Trebuie să ştii ce eşti ca să poţi şti ce vei fi.

GEORGE CUŞNARENCU

„OMUL DE OŢEL" spărgea... napolitane

O păcăleală de zile mari s-a produs într-o mare sală de sport din Hamburg, Germania. Pentru a-şi convinge aleasa inimii că n-a mînţit-o atunci când i-a mărturisit că este mare campion de karate, Hans Lierbermann a cheltuit pentru organizarea farsei peste 50 de mii de mărci. Punctul culminant al prestaţiei lui de as al artelor marţiale l-a reprezentat spargerea, dintr-o lovitură, a 28 de „cărămizi". Grette, iubita lui Hans, a stat cu sufletul la gură, apoi a savurat succesul vânjosului ei logodnic... A doua zi, tot oraşul, inclusiv ea, a aflat că Hans se „luptase" cu 28 de napolitane comandate special pentru a simula perfect cărămizile. A urmat un spectacol în doi, la fel de marţial.

ALBINELE care detectează explozibili

Este cunoscută capacitatea deosebită a albinelor de a detecta şi memora mirosurile care se asociază cu o sursă de hrană (nectar sau zahăr). Această însuşire este folosită, de altfel, de către apicultori, care-şi „condiţionează" lucrătoarele să culeagă nectar doar de la anume specii de plante, respectiv flori, pentru a obţine o miere de calitate pură, monoflorală. Acest lucru este reuşit prin hrănirea prealabilă a albinelor cu zahăr „condimentat" cu aroma florilor respective. Această tehnică de „dresaj" a dat o idee şi geniştilor, care au adăugat în hrana oferită albinelor mirosul diferiţilor explozivi utilizaţi la fabricarea minelor terestre. Nu mai rămâne apoi decât să fie urmărit zborul albinelor, pentru a localiza minele ascunse, care emit minuscule cantităţi de vapori ai explozivilor utilizaţi.

ELVIS scos la vânzare

În luna octombrie anul trecut, la cel mai mare hotel din apropierea localităţii Memphis din Statele Unite a avut loc o licitaţie originală. 5000 de obiecte aparţinând lui Elvis Presley, regele rock'n'roll-ului, au fost scoase la vânzare atrăgând mulţimea fanilor de pretutindeni. Lista obiectelor este impresionantă. Ea conţine printre altele Biblia artistului, scaunul pe care-l folosea la bărbierit, cărţile de credit, o puşcă de vânătoare şi primul pian cumpărat de cântăreţ în 1954, la scurt timp după absolvirea liceului. Vânzarea a fost autorizată de unicul copil şi în acelaşi timp moştenitorul vedetei, Lisa Marie Presley, în vârstă de 31 de ani. Cu banii obţinuţi se speră să se poată porni construcţia unui aşezământ pentru cei lipsiţi de casă din Memphis. Acesta va primi numele de „Presley Place".

Ce le trece unora prin minte?!

◆ În sezonul alb abundă concursurile tăietorilor de lemne – competiţii ce respectă tradiţii seculare. Se spune că primul concurs de acest gen ar fi avut loc în Ţara Bascilor, în anul 1572. Actualmente, la Campionatul mondial al ţapinarilor de la Hayward, Wisconsin, SUA, recordul de tăiat buştenii cu ferăstrăul simplu este de 8,71 secunde, iar cel de cioplit buşteanul de 22,05 secunde.

◆ Cu aceste prilejuri, se desfăşoară şi altfel de probe, mai puţin obişnuite. Astfel, la aruncarea la ţintă a securii, Falmino Douglas a reuşit să înfigă toporişca într-un trunchi de copac de la o distanţă de 38 de metri. La o altă probă, Michael Serdish s-a urcat într-un fag cu înălţimea de 42 de metri în incredibilul timp de 1minut şi 56 de secunde! Amuzamentul atinge apogeul la proba de prindere a unei veverite închise într-un ţarc cu diametrul de cinci metri. De peste 30 de ani de când s-a iniţiat această „vânătoare", nici un concurent n-a reuşit decât să atingă zglobiul rozător...

◆ La proba bărbieritului cu securea nu se înghesuie mulţi candidaţi, iar campionului i se spune, pe bună dreptate, „obrazul cel mai gros din lume". Trecând peste ironii, Thomas Kerduck, în vârstă de 76 de ani, s-a ras (folosind săpun tradiţional şi nu vreo spumă protectoare şi înmiresmată) fără oglindă în 39 de secunde – record neegalat. Gurile rele spun că aşa se explică faptul că şase neveste l-au părăsit...

În numărul viitor

■ Chimiştii ies la braconaj... ■ Armata americană, amestecată în răpirile OZN? ■ Microprocesoarele între legile fizicii şi legile dezvoltării ■ Sindromul de lunea neagră ■ Un satelit pentru Einstein în 2001? ■ Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete ■ Preţul starurilor, în aur ■ Mini-interviul săptămânii: SERGIU ANGHEL, coregraf al companiei „Orion Balet" ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Dacă omul a reuşit de-a lungul timpului să îmblânzească şi să dreseze animale sălbatice feroce, precum leul, tigrul sau leopardul, ei bine nu se poate spune că a reuşit să dreseze şi... pisicile. Clovnul Yuri Kuklacev este cel care a reuşit, pentru prima oară, să se facă ascultat de aceste răsfăţate animale de casă şi să facă din ele adevărate artiste.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 454 • ANUL XLIII • 3 FEBRUARIE 2000 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 5 (2204)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

3 FEBRUARIE

1730 Primele cotaţii bursiere sunt publicate în Daily Advertiser, la Londra.

1966 Prima navă spaţială fără echipaj, lansată de URSS, ajunge pe Lună.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1809 Felix Mendelssohn-Bartholdy, compozitor german.

Armata americană, amestecată în răpirile OZN?

Un satelit pentru Einstein în 2001?

Preţul starurilor, în aur

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

În exclusivitate pentru MAGAZIN

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Cazul RUDOLF HESS

Sindromul de LUNEA NEAGRĂ

Aproape totul despre OPERAŢIILE ESTETICE

femina club

Atenţie cum mergeţi pe stradă: RISCUL FRACTURILOR!

■ Fractura este o ruptură sau o fisură la nivelul unui os.

■ Fractura poate fi închisă sau deschisă. In cazul unei fracturi închise, osul rupt nu trece prin piele în exterior. In mod obişnuit pielea nu este tăiată sau ruptă lângă fractură.

■ In fractura deschisă, există o rană deschisă în profunzime până la nivelul osului rupt sau bucăţi din osul rupt pot ieşi afară prin piele. Fractura deschisă este o situaţie mai gravă decât fractura închisă pentru că se însoţeşte de o sângerare de cele mai multe ori abundentă şi există şi riscul infecţiei. În cel mai scurt timp posibil, accidentatul trebuie transportat la spital pentru a i se acorda asistenţă medicală de specialitate.

■ Nefiind „la vedere", fracturile închise pot păcăli accidentatul, care, în ciuda durerii pe care o resimte în zona respectivă, tinde uneori să considere că e vorba doar de o simplă lovitură care va trece de la sine. „Doctorul" casei, pentru a nu lăsa timpul să lucreze în defavoarea bolnavului trebuie să suspecteze existenţa unei fracturi închise dacă există oricare din următoarele semne:

■ Accidentatul a auzit sau a simţit o plesnitură la nivelul osului respectiv;

Iarna, pericolul alunecării pe zăpadă sau pe gheaţă este destul de mare şi o întâmplare de acest gen se poate transforma uneori într-un accident aparent banal, dar cu urmări mai mult decât neplăcute. Care sunt cunoştinţele minime pe care trebuie să le avem în cazul unei fracturi? Iată câteva date oferite de Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

■ Locul loviturii este extrem de dureros mai ales la atingere sau când încearcă să mişte extremitatea afectată.

■ Există o dificultate în mişcarea părţii lovite (în ciuda faptului că osul este fracturat şi că accidentatul reuşeşte să mişte partea lovită);

■ Zona lovită se deformează;

■ Forma osului este diferită de osul simetric din cealaltă parte (în cazul oaselor de la mâini sau picioare);

■ Locul lovit capătă o tentă vineţie.

În cazul în care aceste simptome sunt prezente (sau doar o parte dintre ele) pacientul trebuie să primească asistenţă medicală într-o unitate sanitară. În oraşe, acest aspect nu reprezintă o problemă, în schimb, dacă accidentul se produce în zone izolate sau aflate la o distanţă considerabilă faţă de o unitate medicală, până la rezolvarea cazului de către o persoană calificată şi competentă, se pot întreprinde câteva măsuri necesare de prim ajutor.

■ Pentru diminuarea durerilor mari şi prevenirea agravării fracturilor se procedează la imobilizarea cu atele a regiunii lovite.

■ Pentru a improviza o atelă se pot folosi: scânduri, bete drepte, cozi de mătură, bucăţi de carton, ziare sau reviste rulate. Atela trebuie să fie suficient de lungă pentru a fixa atât articulaţia de deasupra, cât şi cea de dedesubtul osului fracturat.

■ Între atelă şi pielea lovită se poate improviza un capitonaj din prosoape sau alt gen similar de bucăţi de pânză.

■ Atelele pot fi fixate cu cordoane, cravate, batiste, fâşii de pânză etc.

■ Atelele nu se leagă prea tare, pentru a nu opri circulaţia sângelui. Umflarea şi coloraţia palid-albăstruie a degetelor de la mâna sau piciorul fracturat pot sugera că legăturile sunt prea strânse şi trebuie lărgite.

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Cultura română în lume

Ultimele cărți apărute la Editura Fundației Culturale Române vin să ne apropie de ceea ce, din varii motive, ne-a fost îndepărtată: cultura română de dincolo de granițele României.

Biograful și doamna cărților de joc

Un prim exemplu este romanul Rositei Fanto, *Biograful și doamna cărților de joc*. Mărturisesc că aud pentru prima oară de această autoare, fapt ce m-a făcut să citesc această carte în primul rând și trebuie să spun că a fost o lectură plăcută. Dincolo de roman, însă, spectaculoasă este biografia Rositei Fanto, pe care Augustin Buzura o prezintă pentru prima oară și cititorilor români. „Rosita Fanto (multiculturală, multiexilată și multiasimilată, *adăugarea mea*) este medic, ziarist, scriitor, editor, desenator, realizator de filme documentare, un om cu o rară vocație a prieteniei: câteva din numele importante ale veacului... pot fi descoperite cu ușurință în paginile acestei cărți... De fapt, chiar și reședințele ei pot trăda ceva din foarte complicatul său univers: Monte Carlo, New York, Rio de Janeiro, înaintea cărora trebuie adăugate neapărat încă două orașe: Galați (unde s-a născut și unde a stat până la vârsta de trei ani, și de unde a ajuns apoi în Brazilia, SUA, Elveția, Italia, Franța și Monaco, *adăugarea mea*) și București... Rosita Fanto s-a reîntors în țara ei de origine stăpânită de dorința de a face ceva pentru ea și a reușit. Mirarea mea ar părea absurdă dacă n-aș fi convins că România se află într-o perioadă ciudată, „când nu știe nici să dea, dar nici să primească chiar ceea ce i se cuvine!". Romanul, un fel de jurnal amestecat cu ficțiune, este un prilej pentru ca printre personaje să apară regele Ferdinand, apoi James Joyce, Oscar Wilde, Anthony Burgess, vecinul ei din Monte Carlo, Henry Moore, Salvador Dalí, care o vizita adesea, Richard Ellmann, unul din marii biografi ai acestui secol. Pentru că prezența în jurul căreia se învârte acțiunea romanului *Biograful și doamna cărților de joc* este James Joyce, să mai amintesc că Rosita Fanto a adus în România, pe contul ei, celebra fundație „James Joyce", din care fac parte unii din cei mai de seamă cercetători, cunoscători și iubitori ai marelui inovator al romanului. Astfel, scrie Augustin Buzura în prefața romanului, „datorăm Rositei Fanto, o nesperată șansă pentru cercetătorii români de a se fi întâlnit cu cei mai de seamă specialiști în literatura marelui irlandez, de a intra, astfel, într-o aleasă familie spirituală".

Frica de diferență

Un tânăr scriitor de la Chișinău, pe nume Vitalie Ciobanu (născut în 1964, la Florești, județul Soroca, Republica Moldova și este licențiat în jurnalistică al Universității de Stat Chișinău) este prezent în România cu un volum de eseuri, *Frica de diferență*. Cartea este rezultatul strângerii laolaltă a unor articole, eseuri, cronici literare concepute și publicate în intervalul 1992-1998, în câteva periodice din Basarabia și România: Contrafort, România literară, 22, Convorbiri literare, Flux, Interval, Literatura și Arta, Sud-Est. Despre anii în care a scris aceste articole, Vitalie Ciobanu spune: „Acestei perioade, atât de refractare la definițiile în care ne tot căznim să o încadrăm, cred că i-am găsit o trăsătură esențială: *frica de diferență*, reacția înverșunată sau doar iritată, descumpănită sau congestionată în fața exploziei de diferențe ce s-a produs o dată cu dispariția regimului care le-a congelat, a sistemului uniformității instituționalizate". În fața numeroaselor aversiuni și intoleranțe, Vitalie Ciobanu lasă să se întrevadă două remedii: *spiritul critic* și *solidarizarea interumană*. Într-un Est convalescent, intelectualilor le revine rolul să cauterizeze leziunile sufletești, să refacă sensul unei comuniuni autentice, minată încă de patimi gregare și ură față de valori, spune undeva Vitalie Ciobanu și nimeni nu îl poate contrazice.

GEORGE CUȘNARENCU

Cura lumii muzicale

◆ Una dintre cele mai longevive dive din pop music, mă refer la *Diana Ross*, s-a declarat, săptămâna trecută, ca fiind foarte dezamăgită de soarta pe care o are cel mai recent album al său, *Every Day is a New Day*, scos la finele anului trecut. Dezamăgirea ei este cu atât mai mare cu cât albumul este prima realizare de studio a solistei din ultimii cinci ani.

◆ *Annie Lennox* și *David A. Stewart*, regrupați sub steagul *Eurythmics*, traversează o nouă perioadă fastă din cariera lor muzicală comună, albumul *Peace*, primul scos după o pauză de 10 ani! Remarcabil este că nici nu se simte că cei doi au absentat deoarece duetul reia activitatea la nivelul la care a lăsat-o în 1989, adică la maxim! *Eurythmics* tocmai au promis, la MTV, că 2000 este pentru ei anul unui lung turneu mondial, poate ultimul...

◆ America este în așteptarea decernării premiilor Grammy, ediția 2000, lista nominalizărilor fiind deja cunoscută. Nu o vom publica, cum ne-au cerut unii cititori, deoarece pe 2 martie am programat un material special, cu laureații, decepțiile și bârfele festivității care se va desfășura pe 23 februarie. Nu rataţi MAGAZIN-ul din 2 martie!

cronica săptămânii

George Michael - Songs From The Last Century

Iată că tipul cu origini grecești, solist de renume și cap de afiș pentru toată presa galbenă occidentală (adică de scandal), surprins în flagrant în diferite ipostaze fără echivoc, culminând cu scena incredibilă din acel WC aflat în *Will Rogers Memorial Park* din *Beverly Hills* pe 7 aprilie 1998, revine cu un album acceptabil, album lansat la finele lui 1999... Prin urmare, *Georgios Panayiotou*, alias *George Michael*, afirmă că avatarurile s-au încheiat pentru el o dată cu apariția acestui album care încearcă să retraseze și să retrăiască atmosfera unui secol pe care unii se încăpățânează să-l considere deja încheiat chiar dacă abia pe 1 ianuarie 2001 va începe secolul XXI... *„Songs From The Last Century"* apare în timp ce recenta colecție a lui *George Michael* – *„Ladies & Gentlemen"* (fost Number One în Regatul Unit timp de opt săptămâni și care a vândut, tot în UK, mai bine de două milioane de copii) – se mai află încă în topuri, fapt ce va ușura, după părerea mea, ascensiunea noului album! Albumul de azi prezintă doar cover-versions ale unor hituri care mai de care mai vechi, unele de-a dreptul antice!...*George Michael* a scuturat, bine de tot, praful din fonoteci aducând în anul de grație 1999 melodii lansate de *Judy Garland, Mickey Rooney, Chet Baker, Roberta Flack, Bing Crosby* sau *U2*, asta ca să mă opresc la numele mai cunoscute... Interesant, fără îndoială, este remake-ul *„Roxanne"*, după *The Police*, cu un tempo mult diminuat față de original și care induce o atmosferă de cafenea de la început de secol, o atmosferă pe care unii cârcotași insulari au calificat-o drept „gay bar", asta apropo de preferințele lui *Mr. Michael*... Un album care merită să fie ascultat fie doar pentru a putea face o necesară comparație între ce a fost și ce este muzicianul *George Michael!* Celor care nu-l știu pe vechiul solist le recomand albumele solo best-seller *„Faith"* (1987), *„Listen Without Prejudice Vol 1"* (1990) și *„Older"* (1996), precum și cele scoase cu *Andy Ridgeley*, sub numele Wham! La final, iată lista melodiilor incluse pe acest album: 1. *„Brother Can You Spare A Dime?"*, 2. *„Roxanne" (primul extras pe single)*, 3. *„You've Changed"*, 4. *„My Baby Just Cares For Me"*, 5. *„The First Time Ever I Saw Your Face"*, 6. *„Miss Sarajevo"*, 7. *„I Remember You"*, 8. *„Secret Love"*, 9. *„Wild Is The Wind"*, 10. *„Where Or When"*, 11. *„It's Alright With Me"*.

CAZIER discografic

Jethro Tull

Componența inițială: *Ian Anderson* (vocal/flaut); *Glen Cornick* (bass); *Mick Abrahams* (chitară/ vocal); *Clive Bunker* (tobe). Schimbări de personal: *Abrahams* părăsește trupa în 1968 pentru a forma *Blodwyn Pig* și va fi înlocuit rapid de *Tony Iommi*, cel care avea să facă parte, ceva mai târziu, din legenda numită *Black Sabbath*, o dată cu venirea lui *Iommi* fiind cooptat și *Martin Barre*. Tot în 1968 *Jethro Tull* îl primea și pe *John Evans* (clape), cel care avea să adauge o nouă dimensiune sonoră trupei, în timp ce *Jeffrey Hammond* venea la fix pentru a umple golul lăsat de *Cornick* în 1970 (acesta va fonda *Wild Turkey...)* și pentru a contribui la apariția excelentului album *„Aqualung"*. *Bunker*, ultimul membru original, exceptându-l pe *Anderson*, pleacă în 1971 și era înlocuit de *Barriemore Barlow*. *„Too Old To Rock'N' Roll, Too Young To Die"*, marca despărțirea de *Hammond-Hammond* și sosirea lui *John Glascock*, în 1976, iar un an mai târziu, *David Palmer* – care orchestrase toate albumele scoase de *Jethro Tull* până atunci album, se alătura trupei și ca al doilea clăpar. Moartea subită a lui *Glascock*, în 1989, în timpul unei operații pe cord, lasă trupa în derivă – *Anderson* abandonându-și vechii colegi - *Barlow, Evan* și *Palmer* – pentru a se cupla cu *Barre, Eddie Jobson* (clape), *Dave Pegg* (bass) si *Marc Craney* (tobe), *Anderson* având pregătit un album solo... La această oră trupa mai face înregistrări și turnee, componenta fiind *Anderson, Barre* si *Pegg*.

Discografie selectivă/albume: 2.11.68 *„This Was"* 10 (data lansării, titlu, locul ocupat în topul 100); 9.8.69 *„Stand Up"* 1; 9.5.70 *„Benefit"* 3; 3.4.71 *„Aqualung"* 4; 18.3.72 *„Thick As A Brick"* 5; 15.7.72 *„Living In The Past"* 8; 28.7.73 *„Passion Play"* 13; 2.11.74 *„War Child"* 14"; 27.9.75 *„Minstrel In The Gallery"* 20; 15.5.76 *„Too Old To Rock iN' Roll Too Young To Die"* 25; 19.2.77 *„Songs From The Wood"* 13; 29.4.78 *„Heavy Horses"* 20; 14.10.78 *„Live Bursting Out"* 17; 6.10.79 *„Storm Watch"* 27; 6.9.80 *„A"* 25; 17.4.82 *„Broadsword And The Beast"* 27; 15.9.84 *„Under Wraps"* 18; 2.11.85 *„Original Masters"* 63; 19.9.87 *„Crest Of A Knave"* 19; 2.9.89 *„Rock Island"* 18; 14.9.91 *„Catfish Rising"* 27; 26.9.92 *„A Little Light Music"* 34; 16.9.95 *„Root To Branches"* 20.

Compilații: 31.1.76 *„MU The Best Of Jethro Tull"* 44; 9.7.88 *„20 Years Of Jethro Tull"* 78.

Discografie/singles de top 100: 1.1.69 *„Love Story"* 29; 14.5.69 *„Living In The Past"* 3; 1.11.69 *„Sweet Dream"* 7; 24.1.70 *„Teacher/ The Witch's Promise"* 4; 18.9.71 *„Life Is A Long Song/ Up The Pool"* 11; 11.12.76 *„Ring Out The Solstice Bells"* (EP) 28; 15.9.84 *„Lap Of Luxury"* 70; 16.1.88 *„Said She Was A Dancer"* 55; 21.3.92 *„Rocks On The Road"* 47; 22.5.93 *„Living In The (Slightly More Recent) Past"* 32.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**

TOPUL săptămânii

Azi, primele 10 albume din top 200 Billboard

Locul actual	Săpt. trecută	Săpt. în top	Autor • Album • Casa producătoare	Cel mai bun loc ocupat
1	8	30	Santana • Supernatural • Arista	1
2	1	2	Jay-Z • Vol. 3. Life And Times Of S. Carter • Roc-A-Fella/Def Jam	1
3	2	3	DMX • ...And Then There Was X • Ruff Ryders / Def Jam	1
4	3	8	Celine Dion • All The Way... A Decade Of Song • 550 Music	1
5	7	5	Various Artists • Now 3• Universal-EMI-Zomba	5
6	4	20	Christina Aguilera • Christina Aguilera • RCA	1
7	5	8	Dr. Dre • Dr. Dre – 2001 • Aftermath	2
8	6	3	2Pac + Outlawz • Still I Rise • Amaru/Death Row	6
9	14	34	Backstreet Boys • Millennium • Jive	1
10	13	54	Kid Rock • Devil Without A Cause • Lava/Atlantic	5

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanțu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanțu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochințu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacție
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ȚUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

La vânătoare de performanțe

CHIMIȘTII IES LA BRACONAJ...

Capcanele moleculare

PAUL IOAN

Într-o armonie guvernată de legi imprevizibile, spectacolul chimiei, fie ea minerală sau organică, pare un joc abstract cu bile colorate (după natura atomilor). Triumful acestui infinit de posibilități – dezarmante pentru ochiul nostru profan – l-a reprezentat capcana macromoleculară ce a adus Premiul Nobel francezului Jean-Marie Lehn și americanilor D.Cram și Ch.Pedersen (1987). De atunci, capcanele moleculare au evoluat spre aplicații bine definite, de mare importanță practică și teoretică. Iată două din cele mai recente realizări în acest sens.

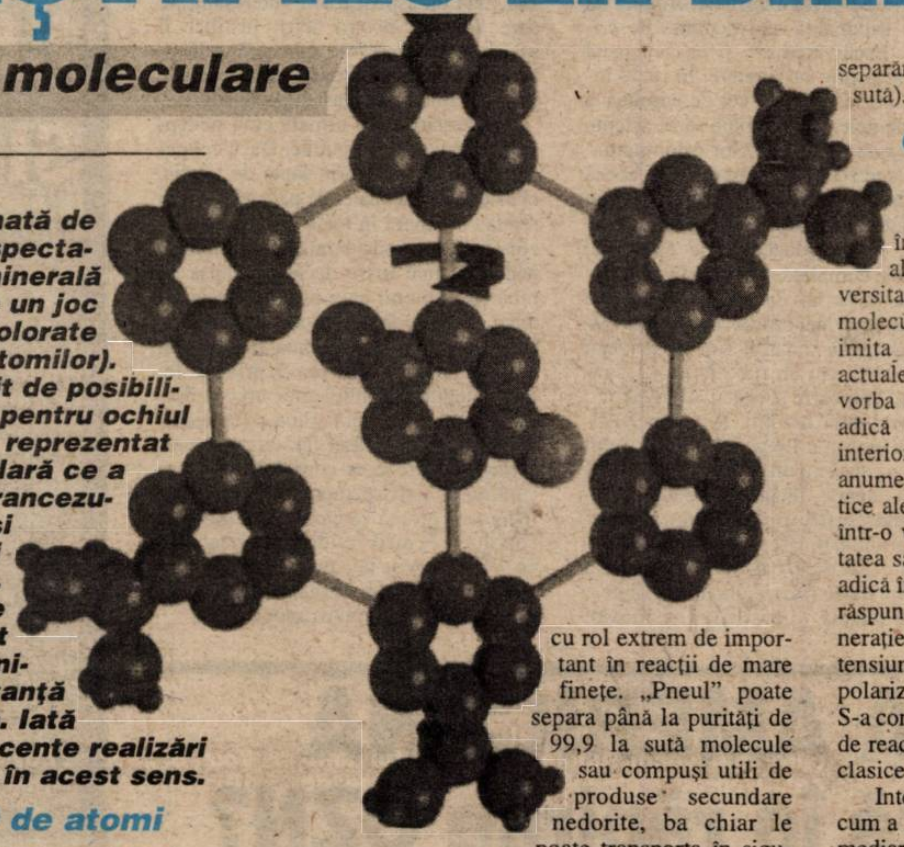

„Hora" celor 700 de atomi

La Universitatea din Bielfield, Germania, a fost realizat un record mondial în ceea ce privește macromoleculele ciclice anorganice (minerale), adică un cerc imens de atomi de natură diferită (în cazul respectiv molibden, oxigen, azot garnisiți cu un număr impresionant de atomi de hidrogen), reuniți prin intermediul unor forțe ce se bazează pe potențialul lor electrostatic. Așa cum savanții înșiși precizează, performanța nu a fost căutată de dragul artei. Acest „pneu" cu diametrul de 3 nanometri (1 nm =10 la puterea minus 9) face parte din categoria capcanelor moleculare, cu rol extrem de important în reacții de mare finețe. „Pneul" poate separa până la puritați de 99,9 la sută molecule sau compuși utili de produse secundare nedorite, ba chiar le poate transporta în siguranță dintr-un mediu de reacție în altul. Gândindu-ne la cât de pretențioasă este industria farmaceutică, înțelegem cât de utile sunt aceste capcane selective. Esențial pentru această realizare macromoleculară este și faptul că este solubilă în apă, proprietate care-i mărește sfera aplicațiilor de mare finețe (inclusiv separări electrolitice cu puritați de aproape 100 la sută).

O microcetate organică a memoriei digitale

Capcanele chimice concepute de specialiștii în macromolecule și-au descoperit recent și o altă utilizare de excepție. Cercetătorii de la Universitatea Illinois (SUA) au meșteșugit o macromoleculă ciclică a cărei „vocație" este aceea de a imita perfect memoria circuitelor integrate ale actualelor specii de calculatoare. În principiu, este vorba de o moleculă ciclică uriașă (hidrocarbonată, adică alcătuită numai din carbon și hidrogen) în interiorul căreia se află un alt ciclu, orientat după o anume direcție. Proprietățile magnetice și electrostatice ale acestui ansamblu (duet) – care este o unitate într-o vastă rețea asemănătoare –, îi conferă posibilitatea să răspundă la stimuli luminoși în sistem binar, adică într-o anume poziție dă răspunsul „0", iar în alta răspunsul „1", exact ca la un ordinator din actuala generație. Deosebit de important este și faptul că mica tensiune electrică dezvoltată de memoria organică polarizată poate activa un afișaj cu cristale lichide. S-a constatat – în mod cu totul surprinzător – că viteza de reacție și afișajul sunt mai rapide decât la unitățile clasice de memorie pe bază de siliciu.

Interesant este că această „capcană a memoriei" – cum a fost denumită – ar putea da și un răspuns intermediar între „0" și „1", adică să exprime o îndoială, o „opinie" proprie cu privire la operația care i se comandă. Dacă s-ar putea realiza o astfel de poziție (prin adăugarea în rețea a unor ingrediente cu o polarizare specifică), calea până la calculatorul care „gândește" ar fi mult scurtată. De fapt, acesta va fi ordinatorul secolului următor.

O misiune cu bătaie lungă

Din cauza complexității și a perioadelor lungi pe care le presupun misiunile spațiale automate îndepărtate, proiectarea, realizarea și lansarea unor sonde destinate unor asemenea misiuni se face cu mulți ani înainte. Este și cazul sondei europene „Rosetta", destinată a explora, în anul 2012, cometa Wirtanen. În greutate de trei tone și cu o anvergură de 32 metri, sonda a început să prindă formă definitivă pe planșetele proiectanților. Talia impresionantă și anvergura se datorează enormelor panouri solare ce vor furniza energie electrică instrumentelor de cercetare, când slaba radiație solară care ajunge la o distanță de 675 milioane km de astrul zilei. Sonda va transporta și un mic modul destinat a se atașa nucleului cometei. După ce va fi lansată cu ajutorul unei rachete Ariane 5, în ianuarie 2003, „Rosetta" va parcurge 513 miliarde km, survolând în acest timp, de două ori Terra și ocolind de tot atâtea ori Soarele, trecând pe lângă Marte și „dublând", în drum, și doi asteroizi, respectiv cei cunoscuți drept 4979 Otawara și 140 Siwa. (M.G.)

Scandalul genelor

Proiectul Cronos lansat în 1991 de fundațiile franceze Jean-Dausset și Ipsen a constituit un ambițios program de cercetare genetică a longevității, axat pe identificarea unor gene prezente la persoanele în vârstă (peste 90 de ani) care asigură protecția naturală a bolilor. Miza a fost, așadar, enormă! Dacă acest proces fiziologic ar fi fost înțeles, francezii, în primul rând, ar fi putut îmbătrâni frumos, bucurându-se de o sănătate de fier la vârste înaintate. Între anii 1991 și 1997 au fost colectate eșantioane sanguine de la 800 de persoane centenare, constituindu-se cea mai importantă bancă de ADN din lume. Istoria acestui proiect, pentru care a fost alocată anual suma de 27 milioane de franci – dintre care 20 de milioane de la contribuabili –, a fost extrem de disputată. În 1994 cercetătorii proiectului Cronos anunță descoperirea unei gene asociate longevității, numită APOE, care se găsește sub trei forme diferite, rolul acestora vizând protecția în patologii cardio-vasculare sau în maladia Alzheimer. Factorii de decizie ai acestui proiect îl consideră însă „falimentar", invocând absența unor rezultate concludente intenția lor fiind aceea de a dirija cercetările în sfera geneticii cancerului. O decizie realistă, un gest nefericit, irațional? O dilemă în care s-ar putea să intervină și justiția, având în vedere și faptul că, între timp, eșantioanele de ADN prelevate de la sutele de voluntari centenari au fost vândute unei societăți private. *(D. M.)*

Orban dacul, un „stricător de ziduri"

Numele lui Orban dacul, excepțional făuritor de „arme și unelte pentru stricat ziduri", a dăinuit peste veacuri, fiind menționat în cronici și lucrări de istorie dedicate campaniei militare dusă de trupele otomane comandate de sultanul Mehmed al II-lea (1451-1481) pentru asedierea și cucerirea orașului Constantinopol (29 mai 1453), pe atunci capitala Imperiului Bizantin. Acest oraș-cetate a fost edificat în anul 330 d. Ch. de împăratul Constantin cel Mare (306-337 d. Ch.) pe locul vechii colonii grecești Byzantion și a făcut obiectul mai multor asedii, cel mai dur fiind cel din 1452-1453, datorită excepționalelor tunuri de asediu confecționate de tunarul Orban dacul, care a folosit o tehnologie specială, care includea turnarea fontei în forme de lut, folosind concomitent mai multe culee...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Încă din anul 1452, Sultanul Mehmed a dispus construirea pe țărmul european al strâmtorii Bosforului, a cetății Bogazi Kessen, ale cărei tunuri asigurau controlul traficului navelor prin strâmtoare; pentru realizarea unor tunuri așa zise „de coastă", a fost angajat Orban dacul, deoarece trebuia ca aceste tunuri să aibă o bătaie de aproape 4 km (lățimea maximă a Bosforului), proiectilele să devină distrugătoare pentru navele care ar fi aprovizionat Constantinopolul și suficient de precise pentru ținte mobile! După testarea capabilității tunurilor create de Orban pentru cetatea Bogazi Kessen, acesta a fost angajat de sultanul Mehmed pentru realizarea unor tunuri de mari dimensiuni, capabile de această dată să spargă zidurile de protecție ale Constantinopolului...

Orban dacul, așa cum l-a denumit cronicarul grec Laonic Chalcocondil în lucrarea sa intitulată „Expuneri istorice" era, se pare, născut în Transilvania, la acea dată se pare că Orban era un bărbat „între două vârste, cu mustață blondă și obrajii rumeni". Orban, care avea o anumită faimă câștigată în Ungaria vremurilor acelea, a fost inițial angajat de bizantini, dar faptul că nu a fost plătit corespunzător (sau nu i s-au acordat încrederea și fondurile necesare), l-a adus în tabăra otomană. Aici el a dispus de fondurile necesare pentru a-și instala atelierul în vecinătatea orașului Adrianopol. Construcția primului tun-gigant, care a durat trei luni, depășind, se pare tot ce fusese realizat în domeniu până la acea dată, a inclus trageri de probă, a căror efectuare a fost semnalizată locuitorilor orașului Adrianopol pentru a nu provoca spaime inutile!

Pentru a le aduce sub zidurile Constantinopolului, fiecare din aceste tunuri-gigant a fost amplasat pe câte un transportor lung de peste 30 de metri, tras de 50 de perechi de boi având pe fiecare latură câte 200 de muncitori-sprijinitori, câte o echipă de 200 de muncitori care netezeau drumul și echipe de dulgheri care făceau podețe peste eventualele denivelări sau curgeri de apă... (Proiectilele sferice din piatră și chiar din... marmură (!) erau transportate în care trase de trei perechi de boi). În lucrarea „Istoria Turcilor", istoricul turc Mustafa Ali Mehmed menționează aportul tunului Orban, pe care-l consideră „originar din Transilvania" și arată că din tunurile confecționate de acesta"... se putea trage de puține ori pe zi, dar de fiecare dată produceau pagube mari."

O dată cu primele loviturii ale tunurilor create de Orban dacul împotriva zidurilor cetății Constantinopol, se născuse artileria grea, iar Orban s-a dovedit un pionier al artileriei moderne.

(Din „Enciclopedia marilor personalități" în curs de apariție la Ed. Geneze)

planet@IT

Vizitele pe Internet devin anonime... semnate

Majoritatea siteurilor de internet conține linkuri spre alte adrese sau pagini. Din cauza lipsei spațiului acestea nu sunt afișate complet, numai primele cuvinte fiind vizibile. De aceea, utilizatorii nu văd că, accesând un anumit site adresa lor de e-mail este înregistrată, putând fi inclusă chiar pe liste deschise accesului tuturor. Apoi, la fiecare vizită în locul respectiv, prin intermediul adresei de e-mail se indexează fiecare pas, această manevră fiind făcută fără acordul și știința celui care surfează pe net. Următorul pas este trimiterea prin e-mail a unor macro-viruși de Word ce pot permite accesul străin pe calculator. De aceea, cel mai indicat este oprirea funcțiilor automate ale programelor de citit mailul, precum Outlook Microsoft, care încarcă automat astfel de viruși fără nici un fel de problemă.

Cum va evolua tehnologia până în 2025?

În 25 de ani de acum omenirea va constata că avansul tehnologic al anilor '90 a fost destul de mic. Tehnologia din viitorul foarte apropiat va semăna cu cea din filmele SF: computere care vor gândi ca oamenii, senzori plasați în haine care vor „repara" rănile soldaților răniți și o rețea mondială de computere perfect structurată. Vor exista căști care o dată puse pe cap vor facilita o vedere de 360 de grade. Americanii se laudă că guvernul va fi aproape de oameni, oriunde și oricând, prin dezvoltarea comunicațiilor, ceea ce pare destul de înfiorător, sunând cam ca ceea ce auzeam noi înainte de 1989 despre Securitate. O firmă americană afirmă că va construi un avion de mărimea unei palme care va monitoriza permanent traficul rutier. Mici radiouri vor fi capabile să transmită 20 de mega pe secundă sau chiar mai mult, adică aproape de 13 ori mai rapid decât o rețea T-1. Ceea ce este evidentă este tendința excesivă spre o singură direcție: controlul cât mai strict al oamenilor. Se va ști cu exactitate ce fac, în fiecare moment. Totul se bazează pe Internet, care poate deveni în viitor o unealtă de control, adică ceva ce nu părea deloc la început. Bine că suntem în România unde toate acestea vor ajunge mult, mult mai târziu. Să îi lăsăm pe americani să se bucure de toate aceste invenții și să își mărească „productivitatea muncii". Oficialii americani afirmă că toate aceste tehnologii vor fi strict protejate, iar viitorul digital va fi foarte sigur și numai în folosul cetățeanului. Ne vine greu să credem când la această oră, tot în interesul cetățeanului, se descoperă grave breșe de securitate în majoritatea programelor cel mai des folosite... bineînțeles făcute fără voie...

Inexplicabilul de lângă noi

Egiptul, Grecia şi justiţia antică

S-a spus demult că, dacă peste civilizaţia egipteană nu ar fi năvălit mahomedanismul, Egiptul ar fi fost cel mai religios popor din lume şi din toate timpurile.

ION ŢUGUI

Mai puţin se ştie azi că influenţa Egiptului asupra Greciei antice a fost la un moment dat fundamentală pentru evoluţia cunoaşterii şi a gândirii în general. Marii gânditori ai Greciei, ca Pitagora, Platon, Herodot, Diodor şi mulţi alţii au trecut prin Egipt ca să afle răspunsuri la întrebările cugetului omenesc. Niciodată nu se va şti cât datorează înţelepţii Eladei legăturilor sistematice cu preoţii egipteni. De altfel preoţii şi faraonii au fost „constructorii" Egiptului. Două tipuri de stăpâni, cei spirituali şi cei politici, domină o civilizaţie fără egal în strălucire şi deopotrivă în mister. Creştinismul datorează foarte mult Egiptului antic...

Interesant este să reamintim cum şi ce era în Egiptul antic justiţia. Tradiţional, noi păstrăm elemente importante din celebrele legi ale lui Licurg şi, în fine, Dreptul Roman, valabil şi azi prin numeroase înscrisuri. În cazul Egiptului, legile erau foarte severe şi necruţătoare, şi vom vedea în ce sens. De pildă, jurământul fals era pedepsit cu moartea. Justificarea măsurii era exprimată astfel: jurământul fals însumează două crime de neiertat: una împotriva zeilor şi alta împotriva oamenilor! Cineva care vedea în drumul său un om ameninţat de un răufăcător sau un ucigaş, şi nu-i sărea imediat în ajutor, deşi o putea face, era osândit imediat la moarte! Dacă nu putea să intervină, trebuia să anunţe tribunalul, să-i denunţe pe criminali. Eschivarea era şi ea pedepsită corporal şi prin înfometare. În cazul învinuirilor pe nedrept, cel ce comitea o astfel de nelegiuire trebuia să se aştepte la pedeapsa directă a celor calomniaţi.

O lege stranie pentru noi este aceea a „dèclarării averilor". Fiecare egiptean avea datoria să depună în scris, la magistrat, lista mijloacelor de existenţă, corectă şi completă. Cel care făcea o declaraţie falsă sau îşi câştiga existenţa prin mijloace nepermise era de asemenea osândit la moarte! Cei ce ucideau un om liber sau un rob erau şi ei condamnaţi la moarte şi executaţi imediat...

Robii erau ocrotiţi, iar ideea justiţiară se exprima limpede: ocrotiţi robii pentru ca ei să nu ofenseze un om liber! Şi, mai departe, întâlnim alte legi: o femeie însărcinată, spre exemplu, care suferea o condamnare, nu-şi executa pedeapsa decât după naştere – justificarea era că nu putea fi condamnat la moarte o dată cu femeia, şi copilul ei nevinovat! Dar, iată un aspect foarte interesant, pe care actualul nostru spirit justiţiar îl salută: judecătorii care aplicau o pedeapsă ce se dovedea ulterior neîntemeiată, erau consideraţi ucigaşi şi pedepsiţi!

Dezertările din armată erau pedepsite cu batjocura în public. Dacă cel pedepsit se reabilita prin fapte de vitejie, el se considera spălat de păcatele sale şi repus cu onoare în toate drepturile. Dezonoarea era considerată, la egipteni, o pedeapsă mai mare decât pedeapsa cu moartea. Spionii erau pedepsiţi prin tăierea limbii, falsificatorii şi escrocii erau pedepsiţi prin tăierea mâinilor şi aşa mai departe... În ceea ce priveşte femeile, legile Egiptului antic erau deosebit de aspre. Cel care siluia o femeie liberă, era ciuntit, lăsat fără organul procreării, deoarece se considera că el va continua să strice moravurile dacă rămânea integru şi va provoca „amestecul copiilor". Femeii infidele şi nestatornice, libertine, i se tăia nasul, cu scopul de a nu mai ademeni bărbaţii; fiind desfigurată, ea nu mai putea seduce!

Viitorul – codificat în timpurile biblice

Pericolul şi Soluţia

MIHAELA DOROBANŢU

Ca orice bun ziarist american, Michael Drosnin refuza să creadă într-o salvare supranaturală, într-un „ceva" venit din Codul secret al Bibliei. Şi aşa, ceea ce descoperise el – şi ceea ce, în final, acceptase! – alături de Eliah Rips era prea mult pentru o minte occidentală!

Şi totuşi, „sfârşitul zilelor" înscris în Codul Bibliei era departe de a fi un eveniment mitic, pierdut undeva în umbra veacurilor de legendă. NU, era ceva foarte actual. Data exactă nu era menţionată ca atare, dar „sfârşitul" era codificat alături de „în anul 5756", de numele asasinului lui Rabin şi de cuvântul „război". Era absolut evident că epoca desemnată de Cod era cea actuală. Apocalipsa „prevăzută" de atât de multă vreme începuse. Mai era însă ceva. În text se găsea de pildă cuvântul „ciumă", dar şi cuvântul „pace" şi, tot în aceeaşi zonă, un cuvânt care putea fi interpretat ca un ordin: „salvează"!

Rips revine la textul tradiţional al Bibliei, deschide din nou Cartea lui Daniel şi se opreşte la cuvintele care urmează imediat după prezicerea unui „timp al tulburărilor" şi îi arată lui Drosnin că acolo se spunea că la acea dată urmau să fie salvaţi toţi cei „notaţi în carte". Şi amândoi se întreabă dacă nu cumva „cartea pecetluită" fusese deschisă la timp pentru a ne prevenei asupra pericolului ultim care ne ameninţa de atâta timp... Dar ziaristul american încă nu poate crede. Pentru el „apocalipsa" era doar o „sabie" fluturată deasupra capetelor oamenilor pentru a ţine lumea în aşcultare. Câţi crezuseră în sfârşitul iminent şi se pregătiseră pentru el? Toţi vestitorii săi ştiau vorbele lui Daniel şi erau convinşi că se referă la vremea lor. Paznicii manuscriselor de la Marea Moartă, care copiaseră aproape toate cărţile Bibliei şi le ascunseseră acum mai bine de 2000 de ani, erau şi ei convinşi că bătălia finală era aproape. Primii creştini înţeleseseră că sfârşitul lumii va fi o dată cu sfârşitul generaţiei lor. Apoi s-a crezut că sfârşitul va veni o dată cu încheierea primului mileniu... Şi toţi s-au înşelat.

Michael Dosnin s-a gândit însă că nici un om de ştiinţă serios nu găsise până atunci un cod informaţional în Biblie. O dovadă matematică pe care orice expert în Matematică o putea studia, evalua şi, eventual, confirma. Şi matematicienii – toţi cei care analizaseră metoda lui Rips – o confirmaseră.

Înconjuraţi de baze extraterestre

ARMATA AMERICANĂ amestecată în răpirile OZN?

DAN D. FARCAŞ

Helmut Lammer este doctor în geofizică la Institutul de Cercetări Spaţiale din Graz (Austria) şi a participat la mai multe proiecte ale NASA şi ESA. El a făcut recent o anchetă implicând majoritatea cercetătorilor americani ai răpirilor OZN: David Jacobs, Karla Turner, Raymond Fowler, Whitley Strieber etc. Fiecare dintre aceştia avea în fişele sale câteva cazuri în care victimele îşi aminteau că au văzut, în ambianţa specifică răpirii, personal militar, aparent american, lucrând cot la cot cu extratereştrii. Aceste cazuri constituiau însă doar o mică fracţiune; din această cauză cercetătorii respectivi preferau să le ignore.

Răpiri OZN au fost semnalate în multe alte ţări. Aceasta, ca şi alte detalii, i-au sugerat lui Lammer că, pe lângă răpiri OZN autentice (cauza cărora rămâne neelucidată), există şi răpiri înscenate de anumite grupuri de militari nordamericani. În aceste cazuri sunt semnalate elicoptere negre, fără însemne, care nu pot fi identificate, autobuze sau microbuze negre lângă casa victimelor, laboratoare subpământene rectangulare, cu medici cu înfăţişare umană, în locul încăperilor rotunde din OZN-uri, paralizarea victimei făcându-se cu o injecţie sau printr-o băutură etc. Tehnologia pământeană este mai pregătită decât se crede de obicei pentru manevre atribuite îndeobşte unor extatereştri. Există o industrie şi o tehnică a implanturilor. La ora actuală peste trei milioane de animale poartă transpondere implantate sub diferite forme. Acestea transmit, prin radio, un cod propriu al individului, către un centru de urmărire. Sistemul se pare că este folosit şi la unele categorii de militari. În jurul anului 1960 neurologul Dr. Jose Delgado a pus la punct un dispozitiv minuscul de recepţie şi stimulare care putea fi pus în legătură directă cu creierul, de pildă prin implantare într-o cavitate sinusală. Mai recent s-au pus la punct variante comandate prin microunde, iar pe această cale se puteau sugera minţii celui în cauză istorii întregi, în maniera „realităţii virtuale", pe care victima va avea apoi impresia că le-a trăit aievea. Cititorii perseverenţi ai acestei rubrici ştiu că numeroase persoane s-au plâns că, în cursul unor răpiri OZN, li s-ar fi introdus, prin nară, un implant, într-un mod similar.

În 1995 şi 1996 s-a anunţat că Dr. Joseph Sharp şi Dr. Allen Frey au reuşit transmiterea unor cuvinte şi propoziţii direct în creierul unui receptor, prin intermediul microundelor. Acesta auzea mesajul în minte fără a-şi da seama de unde provine. O revistă militară americană publica în iunie 1996 rezultate preliminare ale unor cercetări de acest tip, prin care se sugerează că, pe viitor, prin tehnici adecvate, unde electromagnetice vor putea fi focalizate asupra unor indivizi, producând paralizia acestora, ori transmiţându-le amintirea unor evenimente inexistente, ştergând amintirea altor evenimente reale etc. Într-un articol din 1999, Lammer aminteşte, în acelaşi context, şi de proiectul de control mintal MKULTRA desfăşurat la baza militară Montauk, utilizând deprivarea senzorială, tehnici de spălare a creierului, influenţarea indivizilor prin stimuli nespecifici, uneori cu utilizarea unor droguri de tip LSD, pentru a le implanta în minte anumite „programe".

Dr. Helmut Lammer este convins că anumite cercuri militare mimează răpirile OZN pentru a masca experimente ilegale, de acest fel, asupra oamenilor.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/5

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Copii la taifas cu o lume paralelă

PAUL IOAN

Studiile de mare rigoare ştiinţifică întreprinse de celebrii parapsihologi JB şi Louise Rhine asupra capacităţilor extrasenzoriale la copii („loturi" cu vârste cuprinse între 6-8 ani, 9-11 şi 12-14) constituie autentice revelaţii asupra naturii umane. Înainte de a prezenta câte ceva din „cazuistica Rhine", voi aminti una din concluziile principale: copiii sunt înzestraţi – până la pubertate – cu un dar uimitor de a întrezări viitorul (precogniţia), dar le lipseşte limbajul de a-l comunica. O dată ce gândirea abstractă se dezvoltă peste un anumit prag, capacitatea inconştientului de a furniza conştientului date precognitive scade brusc până spre zero, la majoritatea covârşitoare a indivizilor. Cum au putut ajunge soţii Rhine la o astfel de concluzie generalizatoare? Foarte pe scurt, răspunsul ar fi următorul: bruştele modificări comportamentale ale copiilor (în relaţiile dintre ei şi cu adulţii) ascund – de regulă – o frământare interioară puternică: În sprijinul ideii de mai sus, soţii Rhine prezintă următoarele statistici: 1) 4 din 10 copii (analizaţi) izbucnesc subit în plâns când „presimt că li se poate întâmpla ceva negativ părinţilor lor". Această presimţire nu este limpede exprimată, ci – atenţie! – prin modalităţi „artistice": figurine din plastilină simbolizând oameni suferinzi, sau desene radiind aceeaşi idee. 2) 6 din 10 copii, care au fost obişnuiţi să-şi povestească visele, n-o mai fac atunci când scenariul oniric a fost unul care le-a produs spaimă. Ei asociază în inconştient fapte din poveşti cu realitatea imediată, rezultatul putând fi, uneori, terifiant. Aceştia refuză temporar orice relaţie cu cei din jur, devin apatici, refuză mâncarea (au fost şi cazuri de anorexie), deteriorează jucăriile preferate, nu mai discută nici cu „confesorul" lor din familie... Despre magnificul univers parapsihologic al copiilor vom mai vorbi.

Aproape totul despre operațiile estetice

Bisturiu, creme antirid sau implanturi ?

DORIN MĂRAN

Ridurile nu mai sunt de multă vreme o fatalitate pentru cei care se încăpățânează să-și conserve cât mai mult timp netezimea pielii. Tehnicile moderne de remodelare estetică pot anula ridurile, pot face să dispară „laba de gâscă". din colțul ochilor, pot reface pleoapele sau obrajii care se scofâlcesc și cad.

Pentru a șterge aceste efecte naturale ale îmbătrânirii, singura tehnică fiabilă o constituie, deocamdată, liftingul. Chirurgul incizionează țesutul cutanat la nivelul tâmplelor și înconjoară urechile până spre ceafă, trăgând pur și simplu pielea spre spate. Sutura se face în spatele urechilor, părul ascunzând cicatricele care, oricum sunt aproape insesizabile. Rezultatul poate fi spectaculos, ținând cont, firește, de abilitatea practicianului și de specificitatea fiecărui individ. Nu toți specialiștii care practică o serie de tehnici antirid sunt însă adepții bisturiului. Dintre acestea cele mai promițătoare sunt cele bazate pe laser sau implanturi.

Creme magice?

În locurile în care mușchii faciali sunt mai solicitați, ridurile se adâncesc. Este vorba de ridurile de expresie care apar în jurul gurii, în colțul ochilor, între sprâncene și frunte. Alte riduri superficiale se instalează, încetul cu încetul, pe tot obrazul, unele dintre ele fiind induse de expunerea la soare. Aceste două tipuri de riduri, cele profunde și cele superficiale sunt cel mai adesea ținta cremelor antirid care, din nefericire, nu pătrund dincolo de epidermă. Rolul lor e acela de a mări conținutul în apă al stratului cornos dar acțiunea lor e în general derizorie. Există însă și creme eficace, elaborate pe bază de retinoide, derivate ale vitaminei A, care provoacă multiplicarea și diferențierea celulară la nivelul epidermei estompând ridurile mici după câteva luni de tratament. Recent s-a demonstrat și eficacitatea cremelor ce conțin acizi de fructe care produc o exfoliere a stratului cornos superficial conducând în final la o reală regenerare celulară care atenuează ridurile de suprafață. Sunt folosite cu succes și cremele pe bază de antioxidanți cum ar fi acidul ascorbic (vitamina C) care limitează acțiunea radicalilor liberi responsabili parțial de îmbătrânirea cutanată. În schimb, cremele bazate pe vitamina E, deși sunt în mare vogă, nu au trecut probele de foc ale confirmării științifice. Marile firme de creme antirid încearcă să asocieze vitamina E cu o glicoceramidă pentru a-i facilita pătrunderea în epidermă. Viitorul „anti-[illegible] care are în spate un [illegible]nt cu o piață cosmetică în valoare de 300 de miliarde de dolari, ambiționează să revoluționeze tehnicile de penetrare epidermică a substanțelor active regeneratoare. Mai precis se vor folosi nanocapsule de retinol care să transporte substanța activă la epiderma intermediară. Acest tip de tratament este cu atât mai eficace cu cât intervenția substanțelor active este mai profundă.

Implanturile, pro și contra

O altă metodă folosită cu succes în chirurgia plastică constă în colmatarea ridurilor prin injectarea în dermă a unui produs de umplere, a unor implanturi, care pot fi colagen, acid hyaluronic, microbile de plexiglas, fire de aur... Este recomandabil însă să se evite implantul materialelor non biodegradabile întrucât, cu excepția firelor de aur, acestea nu pot fi extrase, în cazul în care apar complicații, datorită țesutului conjunctiv dens care se dezvoltă în jurul lor. În cazul în care se recurge la aceste implanturi și nu apar reacții inflamatorii, efectele cosmetice sunt remarcabile. Un alt procedeu cu rezultate spectaculoase îl constituie abraziunea, finisarea pielii până la derma superficială, al cărei scop este acela de a provoca o regenerare celulară. În urma acestei operații realizate cu laserul cu gaz carbonic sau erbiu, se obține o suprafață roz, sângerândă, care refface o piele de copil, lipsită de riduri. De cealaltă parte a baricadei, adversarii acestor tehnici brutale recomandă femeilor, pentru că în general ele sunt beneficiarii remodelărilor estetice, să evite săpunurile iritante, tutunul, alcoolul, expunerea la Soare, nopțile pierdute...

Tehno XXI

MICROPROCESOARELE

între legile fizicii și legile dezvoltării

MARIAN GRIGORE

În același timp în care posesorii și utilizatorii de computere așteptau cu neliniște efectele profețite ale „virusului" A2K, cercetătorii în domeniul microinformaticii se lansau în estimări asupra viitorului microprocesoarelor bazate pe siliciu în mileniul care urmează. Conform concluziilor lor, dacă există încă suficiente speranțe de progres pe linia miniaturizării și, deci, corespunzător, a creșterii vitezei de lucru și a capacității de operare, totuși, în maximum 15 ani, se va atinge limita fizică dincolo de care nici o tehnologie nu va mai putea trece: este limita dată de dimensiunea moleculară a distanțelor dintre circuite, respectiv a dimensiunilor componentelor propriu-zise (respectiv ale tranzistorilor).

O imagine vizibilă numai cu un microscop performant: fața ascunsă a microprocesoarelor.

Istorie și perspectivă

Componenta de bază a oricărui microprocesor – tranzistorul – nu s-a schimbat principial și funcțional din anul 1954, când ***Frosh*** și ***Derick,*** doi cercetători americani de la laboratoarele Bell, au avut ideea de a sculpta în siliciu schema unui asemenea dispozitiv. Impurificând, în mod adecvat, rețeaua cristalină de siliciu cu atomi meniți fie a crea un deficit de electroni, fie un surplus, între cele două regiuni astfel diferențiate interpunându-se un strat de siliciu pur placat cu o grilă bună conducătoare de electricitate, ei au realizat astfel primul tranzistor care funcționează ca un fel de robinet pentru electroni: în funcție de potențialul electric aplicat pe grilă, electronii reușesc sau nu să traverseze stratul izolant dintre cele două regiuni dopate. De atunci, de aproape o jumătate de veac, producătorii de microcircuite au reușit să înghesuie din ce în ce mai mulți tranzistori pe centimetrul pătrat de plăcuță de siliciu, pe acest proces bazându-se orice progres tehnologic în domeniu. Microprocesoarele au trecut de la un număr de doar câteva mii de tranzistori la peste un milion, ultimele lansate pe piață conținând 5-6 milioane de tranzistori cu o dimensiune de doar 180 nanometri (miliardimi de metru) fiecare. De aici înainte, în circa zece ani se întrevede atingerea și depășirea miliardului de tranzistori instalați într-un singur microprocesor!

Legile fizice, limitatorul de cursă al miniaturizării

În fața procesului de miniaturizare pe care se bazează progresele în microelectronică, fizicienii și-au pus problema calculării limitelor fizice care vor pune inevitabil capăt cursei către infinitul mic. Problema a fost abordată din mai multe puncte de vedere, de către diverși cercetători, rezultatele lor completându-se reciproc. O primă limită a fost calculată de către o echipă americană de la laboratoarele Bell, condusă de ***David Muller:*** este vorba de grosimea minimă a stratului izolant de siliciu dintre grilă și cele două regiuni dopate ale tranzistorului (sursa și drenul). Această limită este apreciată ca fiind de cel puțin cinci atomi de siliciu, ceea ce corespunde unei dimensiuni de 0,7 nanometri. Dincolo de această limită, curentul electric străpunge stratul izolant fără a mai ține seama de lipsa tensiunii pe grilă, blocând funcția tranzistorului. Se apreciază că respectiva limită va fi atinsă în jurul anului 2012.

O a doua limită, tot dimensională, este constituită din distanța minimă dintre dren și sursă. Conform calculelor lui ***Simon Delonibus,*** șeful grupului de dispozitive nanoelectronice pe siliciu de la CEA – Léti (Laboratorul de electronică, de tehnologii și instrumente) al Comisariatului pentru Energia Atomică de la Grenoble, această distanță nu poate fi mai mică de patru nanometri, ceea ce echivalează cu 13 atomi. Ea va putea fi atinsă în circa 15 ani, după care orice alt progres pe linia miniaturizării și creșterii performanțelor microprocesoarelor va trebui să se bazeze pe alte tehnologii, ce urmează a fi inventate, cum ar fi cele pentru realizarea tranzistorilor moleculari.

Dar, până la atingerea acestor limite, *„nu va exista, probabil, nici o barieră tehnologică insurmontabilă, în următorii zece ani"* – după cum apreciază ***Sorin Cristoloveanu,*** un cercetător de origine română care este actualmente directorul cu cercetarea la CNRS, în Centrul de proiectare în microelectronică avansată de la Grenoble (Franța).

Anatomia secundei

Inteligența Artificială un pod prea îndepărtat?

ALEXANDRU MIRONOV

Cu exact 50 de ani în urmă, matematicianul englez Alan Turing declara că, într-o jumătate de secol – deci în anul de grație 2000 –, mașinile vor fi la fel de inteligente ca omul! Ei bine, iată ce *nu ne aduce* faimosul an borna: *I.A.*, Inteligența Artificială, concept filozofic splendid, câmp de bătaie al scriitorilor de S.F., este, în civilizația omului, încă o himeră. La fel ca stăpânirea Lunii, începerea colonizării lui Marte sau eradicarea foametei și bolilor pe Terra, *I.A.* rămâne, din păcate, un reper încă foarte îndepărtat. Deși, atât creatorii de programe-expert de computer (software complex), cât și inginerii hardiști (conceptorii și constructorii computerului și ai părților lui componente) se străduiesc să mențină un ritm furibund în progresul acestei felii de economie și viață (care, de pildă, doar în domeniul microelectronicii va însemna, în anul 2015, o afacere de peste 1000 miliarde dolari!)

Tranzistorul, elementul esențial al computerului – mașinărie, care nu este, deocamdată, gânditoare, dar care, poate, va fi – este – una dintre dovezile pasului ultrarapid în domeniu, cel care a făcut ca în cei 50 de ani scurși de la profeția lui Turing, performanțele computerului să fie multiplicate cu 250000! (niciodată în istorie, nici un alt domeniu, nici o altă invenție sau inovație sau tehnologie nu au avut un asemenea ritm!). Dar, calculează inginerii de astăzi chiar păstrându-se viteza de inovare și miniaturizare, dincolo de nivelul atomic nu vor putea trece componentele circuitelor gravate pe placa de siliciu – iar asta se va întâmpla, probabil, în jurul anilor 2015. De aici încolo nu se va putea merge, „bătrânul" tranzistor de siliciu va condamna societatea lui Homo sapiens la stagnare tehnologică – de aceea conceptorii în domeniul hard-ului (componentele interne ale computerului) aleargă deja, în toate laboratoarele lumii, în căutarea unor noi adevăruri.

Care se anunță deja, cel puțin teoretic. Prima soluție: *computerul optic,* cu tranzistori în formă de lentilă, a cărei opacitate variază în funcție de intensitatea unui curent care traversează lentila, amorsat de un fascicul laser. Memorizarea informației se face... prin holograme, într-un singur centimetru cub fiind loc pentru absolut toate memoriile tuturor computerelor de astăzi! Un computer optic există deja, are 128 „lentile" interconectate pe o suprafață de 1m² – a și făcut demonstrația fiabilității lui.

Computerul molecular este o altă variantă care – au pretenția conceptorii lui – va îngrămădi 100 de supercomputere într-un volum cât al unui bob de nisip. Tranzistorul său? O simplă moleculă, care va lăsa sau nu să treacă un microcurent electric, în funcție de tensiunea care se aplică la „bornele" moleculei. Un asemenea computer experimental, cu patru tranzistori-molecule este deja funcțional.

A treia posibilitate: tranzistorul de ADN (o secvență de acid dezoxiribonucleic, molecula vieții), care va intra în componența unui *computer pe bază de ADN* și care va funcționa de o sută de mii de ori mai rapid decât orice supercomputer de astăzi. Într-un spațiu de un metru cub, conținând 500 de grame de ADN „tranzistorial" se vor putea înghesui toate memoriile tuturor computerelor construite vreodată; funcționarea făcându-se prin deplasarea unor enzime între genele și cromozomii puși la lucru de microelectroniști. Dovada sigură că un asemenea computer poate funcționa este, firește, de mult făcută: creierul omenesc, cel mai perfecționat computer construit vreodată în Sistemul Solar, de către conceptori necunoscuți, în numele unor țeluri necunoscute.

În sfârșit, ca variantă SF ar mai fi un – posibil – *computer cuantic,* în care atomii înșiși vor fi tranzistorii „moleculei" procesoare de biți, ceea ce ar da unui asemenea computer o putere de calcul fantastică: 2 la puterea 500! Putere de care, prin anii 2050, copiii și nepoții noștri vor avea nevoie – mai ales dacă vor dori să aibă, ca partener, pe *IA,* Inteligența Artificială.

Bine de știut

LUNA și noi

Din cele mai îndepărtate timpuri omul a simțit influența astrului nopții. Luna, simbolul zeițelor, al personificării feminine influențează viața plantelor, fertilitatea dar și odihna oamenilor. Pentru că se întâmplă deseori ca insomnia dv. să se manifeste mai ales atunci când este Lună plină, tocmai datorită influenței pe care satelitul nostru natural o are asupra Terrei. Puterea sa de atracție se face simțită asupra mărilor și oceanelor, dar și asupra corpului uman ce conține o mare cantitate de apă. Mai trebuie știut că pe parcursul fazelor Lunii influența sa este diferită, fiind mai mare în fazele de creștere și mai mică atunci când este în fazele de descreștere. În faza culminantă, de Lună plină, exercită cea mai puternică influență, adesea negativă asupra psihicului uman. Puteți observa că deveniți neliniștiți, uneori agresivi. Observații îndelungate au condus la unele ipoteze ce nu ar trebui ignorate.

- Când este Lună plină ar fi bine să evitați operațiile. În afară de starea sufletească mai proastă, s-a observat că și rănile se vindecă mai greu. În această fază a Lunii apar cele mai multe hemoragii post-operatorii.
- Când este Lună plină nu e bine să se ia decizii importante. Organismul produce mai mulți hormoni care influențează negativ starea psihică.
- În schimb, o relație intimă își găsește un aliat excelent în Luna plină...
- Măștile de curățat tenul acționează mai eficient între Luna plină și Luna nouă, pentru că în această perioadă organismul elimină mai repede toxinele. Măștile nutritive sunt mai eficiente înainte de Luna plină.
- În primul pătrar este momentul ideal pentru a merge la coafor. Coafura rezistă mai mult iar revigorarea părului fragil se obține doar prin tunsul vârfurilor. Și totul datorită influenței benefice a Lunii.
- Dacă doriți ca o cură de slăbit să fie eficientă, întâi trebuie să... priviți cerul. Începeți pe Lună nouă. Această fază a Lunii vă va ajuta să scăpați rapid de proastele obiceiuri alimentare. Luna în creștere îi conferă organismului mai multă energie, senzația continuă de foame diminuându-se.

Roșul, „patronul" modei 2000

Culoare tonică, strălucitoare pentru brunete dar și pentru blonde, roșul vă conferă o mină bună și, în acest an, eticheta de persoană foarte modernă. Pentru că, alături de unele nuanțe ceva mai elaborate de verde, este decretat, de marii creatori de modă, culoarea anului...

Dosarele frumuseții

IARNA și... obrazul dv.

În zilele friguroase de iarnă, atunci când veniți acasă obosită și enervată din... te miri ce motive reale sau inventate, o baie vă poate readuce confortul necesar. Dincolo de faptul că o baie echivalează cu o ședință de frumusețe, ea poate induce confortul fiziologic dorit. Pentru a obține un asemenea efect, temperatura apei trebuie să fie cuprinsă între 37 și 40ºC și să nu dureze mai mult de 15 minute. Stând mai mult în apă, pielea se degresează exagerat și capătă un aspect neplăcut. Cât timp stați în apă, nu neglijați tenul și părul. Aplicați o mască și, respectiv o împachetare cu produse nutritive, deoarece căldura intensifică procesul de absorbție a substanțelor active. Relaxarea poate fi favorizată și de folosirea unor uleiuri eterice aromate. O baie cu levănțică sau crin este calmantă, în schimb una cu esențe citrice este stimulentă. Aromele ce se picură în apa de baie se aleg în funcție de scopul urmărit: înviorare sau, din contră, calmare și relaxare.

◆ Nu ignorați faptul că pielea ar trebui pregătită pentru baie printr-un masaj ușor făcut cu o mănușă sau un burete umed. În felul acesta îndepărtați celulele moarte de pe suprafața pielii și activați și circulația. Începeți masajul dinspre extremități spre inimă. Dar, atenție! Dacă aveți probleme cardiace sau de circulație, acest masaj poate avea efecte nedorite.

◆ După baie se recomandă să faceți un duș rece, benefic pentru circulație și ten. Sistemul imunitar este stimulat astfel și veți deveni mai rezistente la răceli. Sub dușul rece porii se închid iar corpul se încălzește rapid.

Cum se prepară o adevărată

SALATĂ DE CRUDITĂȚI

După cum arată specialiștii în domeniu, legumele și fructele trebuie să reprezinte 14-18 la sută din totalul de calorii. Bineînțeles caloriile sunt calculate în funcție de vârstă, sex, munca depusă, clima și greutatea ideală. Legumele și fructele sunt de o importanță covârșitoare întrucât aduc o contribuție importantă în vitamine, săruri minerale și celuloză. De subliniat este faptul că legumele (ca și fructele) procură organismului glucide net superioare zahărului rafinat.

În special în sezonul rece când organismul este sărăcit de unele minerale și vitamine, nu trebuie neglijată revitaminizarea organismului. Tot timpul anului se poate pregăti o gamă largă de preparate din legume. De pildă, SALATA DE CRUDITĂȚI care aduce o cantitate substanțială de vitamine și săruri minerale necesare organismului și, în plus, dă senzația de sațietate, fără să îngrașe. Se știe că salata de crudități are multiple calități: combate acidoza prin efectul alcalinizant pe care îl are; de asemenea, are celuloză care ușurează tranzitul intestinal. O combinație fericită a salatei de crudități este atunci când aceasta conține o *rădăcină*, o *frunză* și un *fruct*. Acestea fiind expuse pe rând la soare au o cantitate de vitamine maximă posibilă. De pildă, o combinație se poate face astfel: un morcov ras, o salată verde și o roșie (sau un măr).

RĂDĂCINA poate fi: morcov, sfeclă, cartofi, ridichi, țelină, hrean, păstârnac etc.; acestea crude sau fierte se indică să fie rase pe o răzătoare foarte fină.

Exemple de FRUNZE sunt și ele binecunoscute, ca: varză roșie sau albă, salată verde, spanac, urzici, mărar, pătrunjel etc.; acestea se vor tăia ca fideaua.

Sub formă de FRUCT se prezintă alimente, ca: mere, roșii, dovlecei, ardei gras, castraveți, mazăre, banane, portocale etc.

Trebuie subliniat faptul că o grijă deosebită să avem la curățirea și spălarea fructelor și zarzavaturilor pentru salatele de crudități; să se îndeparteze cu atenție tot nisipul și eventualele ouă de paraziți. În acest caz legumele și fructele care nu necesită o prelucrare termică se spală bine la un jet de apă și se mai lasă un timp de 20-30 minute într-un vas cu apă puțin sărată în scopul curățirii mai bune. Pentru păstrarea calităților nutritive în special a vitaminelor hidrosolubile, ca: C, PP, grupul vitaminelor B etc., salatele se vor consuma cât mai curând după preparare. Imediat după tăiere, legumele se amestecă cu oțet din fructe sau cu suc de lămâie, astfel vitamina C, în mediul acid, este ferită de distrugere. Salatele de crudități se pot asezona după dorință cu diferite sosuri (de usturoi, castraveți, hrean, maioneză etc.) sau cu diferite ierburi aromate, ca: cimbru, mărar, pătrunjel, chimen etc., evident bine spălate și tăiate mărunt. Salata de crudități poate fi preparată și fără sare, așa fel încât să poată fi consumată și de hipertensivi, cardiaci, renali etc. După gust și toleranță se mai poate adăuga maioneză sau iaurt.

ILEANA BERAR

GÂNDURI despre adolescenți

Este greu să vorbești despre cei care, uneori, par a nu fi înțeleși de nimeni. Sunt frumoși și tineri. Sunt teribili. Au fost întotdeauna. Dar acum, mai mult ca oricând, își cer dreptul de a rămâne ei înșiși. Adolescența rămâne strigăt. Răspunsul tuturor semnelor de întrebare ale copilăriei. Lumea îi crede nebuni. Nu se înțeleg cu cei din jur pentru că au ideile lor la care nu renunță prea ușor și oamenii le consideră ciudate, sărite de pe fix. Idei care se bat cap în cap cu concepțiile lor. Pe tineri însă nu-i deranjează prea mult, aproape deloc. Își petrec timpul în deplină concordanță cu stările lor sufletești pentru că sunt de părere că fiecare om trebuie să fie stăpân pe timpul lui. Să facă ce vrea. Uneori prea devreme. Chiulesc de la cursuri doar de dragul lucrului interzis. Sau pur și simplu ca să se plimbe. Pentru că rămân niște romantici. Pentru că se îndrăgostesc nebunește. Iubesc și totuși sunt atât de străini de acest sentiment. Nu au răbdare să-l învețe de la A la Z. Dar le este foame de iubire și de sens. Spun că nu mai suportă dependența materială față de familie, că nu se mai înțeleg și nu mai sunt înțeleși de părinți. Vor să fie independenți, „să scape de acasă". Și fug. Dar simt deseori eșecul unei astfel de reușite. Vor să dea la facultate. Își doresc acest lucru și cred că vor reuși. Lumea nu are încredere în

ei. Pentru că sunt superficiali și nu învață. Și totuși nu sunt complexați de nimic. Viața lor este o căutare. Trebuie să găsească, să dea vieții lor un sens. Și-l vor da. Când se va trezi înțelepciunea din interiorul fiecăruia. Entuziasm. Zâmbet. Iubire. Bucurie. Explozie. Mândrie. Zgomot. Frumusețe. Sinceritate. Libertate. Comunicativitate. Erupție. Timiditate. Agitație. Vis. Curiozitate. Zbor. Atracție. Puritate. Ambiție. Acnee. Speranță. Adiere. Minune. Floare de cireș. Frondă. Surpriză. Aspirație. Fior. Săgeată de foc. Contraste. Extaz. Teribilism.

IOANA POPA

Gastronomice

Cititoarea noastră din Vișeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne oferă rețetele săptămânii:

Prăjitură aperitiv

4 ouă, 500 g brânză de burduf (sau urdă), 150 g margarină, 250-300 g salam tocat, 200 g smântână, 250 g făină, bicarbonat de sodiu, sare, piper, pătrunjel verde tocat. Pentru ornat: felii de roșii, de ardei, bucățele de salam, ouă fierte după preferință.

Ouăle întregi se freacă cu margarină, brânză de burduf, se adaugă smântâna, se freacă bine, apoi se adaugă salamul tocat și făina amestecată cu bicarbonatul. Se adaugă în compoziție pătrunjel verde tocat, se sărează, se piperează. Compoziția se toarnă într-o tavă unsă cu unt și tapetată cu făină. Deasupra se pun felii de roșii, ardei, salam, ouă fierte etc. Când este copt se taie în bucăți. Se poate consuma atât rece cât și cald.

Macaroane milaneze

400 g macaroane, 100 g parmezan sau șvaițer, 100 g limbă afumată, 100 g ciuperci, 25 g unt proaspăt, sare. Pentru sos de roșii: 500 g roșii, 1 linguriță de zahăr, unt proaspăt (cât o nucă), sare.

Se fierb macaroanele, se limpezesc cu apă fierbinte și se scurg. Se adaugă o lingură de unt proaspăt și câteva linguri de parmezan sau șvaițer. Se amestecă ușor cu furculița ca să nu se sfărâme. Separat se taie mărunt câteva felii de limbă afumată și câteva ciuperci fierte. Se pun într-un sos de roșii fiert cu puțină zeamă de carne. Se amestecă totul cu macaroanele, se ține fierbinte pe foc, fără să mai fiarbă. Înainte de a se servi se mai adaugă câteva bucățele de unt proaspăt. Se servește foarte fierbinte.

Jumări cu țelină

6 ouă, 4 țeline potrivite, 200 ml lapte, 50 g unt, sare, piper.

Se taie țelinele în bucăți și se fierb înăbușit cu unt și puțină apă. Se bat ouăle și se procedează după rețeta obișnuită. Se scurge țelina, se pune pe un platou și se acoperă cu jumările.

Mere caramelizate

7-8 mere mijlocii, 6 ouă, 6 linguri zahăr, 6 linguri făină, 1 lingură zahăr pudră, 2 linguri zahăr tos, 2 linguri unt.

Se spală merele bine, se șterg cu un prosop și se scoate căsuța cu sâmburi. Se ia o cratiță mai înaltă, se unge cu unt, se tapetează cu zahăr pudră, iar pe fund se așterne un strat de zahăr tos, de un centimetru. Se așază merele în cratiță cu scobitura în sus și se pun la cuptor la foc potrivit ținându-se până se înmoaie. Separat se freacă bine gălbenușurile cu zahărul, se adaugă treptat făina, iar la urmă albușurile bătute spumă. Se toarnă peste mere și se pune din nou la cuptor. Când prăjitura s-a copt se scoate din cuptor, se lasă să se aburească și se răstoarnă pe un platou.

Mazurcă de smochine

4 ouă, 1 ½ pahar zahăr pudră, 1 ½ pahar nucă pisată, 1 ½ pahar smochine date prin mașină, 1 vârf de lingură praf de copt, 1 pahar făină.

Cele patru gălbenușuri se freacă cu zahărul și cu nucile pisate și se amestecă cu smochinele date prin mașină, praful de copt, făina, albușurile bătute spumă. Tava se unge bine cu unt și se presară cu pesmet. Se toarnă compoziția și se coace, se pudrează cu zahăr și se taie în felii ca de tort.

Bomboane simple

8 linguri zahăr, 5 linguri unt, 1 pahar cafea foarte tare, 1 pahar caimac, 2 linguri ulei.

Se pun zahărul și untul într-un vas pe foc și se lasă să fiarbă 10 minute, amestecând bine. Se adaugă cafeaua și caimacul, se freacă foarte bine și se fierbe încă 10 minute. În acest timp se unge cu ulei o suprafață netedă (din tablă, piatra etc.). Se toarnă câteva picături din amestecul de pe foc într-un pahar cu apă rece; dacă acestea se întăresc pe loc, înseamnă că fierberea este gata. Se toarnă compoziția pe suprafața unsă, se însiropează pătrate cu un cuțit și când este complet rece, se sparg mici bomboane pătrate.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fructe contra diabet

După cum relatează „American Journal of Epidemiology" nr. 149/1999, un studiu, efectuat pe 1665 de persoane, a scos la iveală că unele carotenoide (pigmentul galben-portocaliu care le dă culoare fructelor şi legumelor) ar proteja împotriva diabetului. Procentul de lycopen din sânge şi de beta-caroten este mai ridicat la persoanele sănătoase decât la diabetici. De altfel, mai multe sudii anterioare anjunseseră la concluzia că riscul unui diabet este mai redus la cei ce consumă regulat fructe şi legume.

Laborator de sănătate

GLUCOZA

combustibil universal

Glucoza este principalul combustibil al organismului nostru. Toţi hidraţii de carbon din alimente (glucidele) se transformă în tubul digestiv în glucoză, care trece în sânge şi ajunge astfel în toate celulele. Există însă un depozit principal aflat în ficat, care acţionează ca un regulator; glucoza se înmagazinează în această glandă sub formă de glicogen (polizaharid de rezervă), care se transformă din nou în glucoză atunci când necesităţile organismului o cer. În celulele muşchilor se înmagazinează, de asemenea, o cantitate mică de glucoză sub formă de glicogen, care se transformă din nou în glucoză când se efectuează o activitate fizică.

Când nivelul de glucoză din sânge scade, iar rezervele din ficat şi din muşchi (care se fac doar pentru câteva ore) nu mai reuşesc să se menţină la nivelul ideal, se produce o stare de hipoglicemie, care se poate manifesta brusc prin vomă, senzaţie de slăbiciune, pierderea cunoştinţei, prăbuşire la pământ (aşa-zisul leşin).

Datorită energiei produse în urma procesului metabolic, glucoza face ca tot organismul să funcţioneze: muşchii să se contracte, să se producă efectul de căldură în corp, iar creierul să-şi desfăşoare funcţiile sale, în special gândirea. Zilnic, creierul consumă în jur de 140 grame de glucoză.

Pentru ca glucoza să fie metabolizată este absolut obligatorie prezenţa oxigenului, fără de care organismul nu ar supravieţui, dar şi a insulinei, hormonul produs de pancreas. Când pancreasul nu produce suficientă insulină, glucoza se acumulează în sânge la un nivel ridicat, în loc să fie folosită în celule. O dată ajunsă în celule, glucoza mai are nevoie şi de vitamine din grupul B pentru a se putea metaboliza, adică pentru a fi arsă şi pentru a produce energie.

Produsele din cereale, pâinea, pastele făinoase, tuberculii, leguminoasele uscate, fructele, zarzavaturile şi verdeţurile sunt depozite importante de hidraţi de carbon şi, inclusiv, de glucoză.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

SINDROMUL DE LUNEA NEAGRĂ

ARCADIE PERCEK

Nu puţini sunt aceia care, în mod paradoxal, în loc să înceapă săptămâna de lucru revigoraţi şi reconfortaţi, cum ar fi normal, ca urmare a repaosului acelei microvacanţe, reprezentată de sfârşitul de săptămână, fac acest lucru în condiţii de oboseală, indispoziţie, plictis, ca şi de senzaţii de alt gen. E o stare complexă pe care unii cercetători o etichetează cu denumirea de *sindrom de disritmie* – adică de ieşire din ritmul obişnuit de existenţă şi de activitate.

Doi cercetători de limbă engleză, anume J.Wilson şi H.White, caută însă din acest punct de vedere, să impună termenul de „the black Monday", ceea ce, tradus, înseamnă „lunea neagră", termen sub care se ascunde un sindrom totalizând consecinţele negative sub raport sanogenetic ale unui repaus duminical sau ale unui sfârşit de săptămână petrecut în mod necorespunzător, consecinţe care se vor face resimţite mai ales în ziua începutului de săptămână.

Realizăm foarte bine că în acest sindrom de lunea neagră este vorba despre o neconcordanţă dintre posibilităţile de care dispunem spre a ne odihni şi relaxa în zilele sfârşitului de săptămână şi particularităţile reacţionale proprii fiecărui organism în parte. Sindromului de lunea neagră îi sunt proprii nenumărate cauze. În rândurile ce urmează, dorim a insista doar asupra a două dintre ele. Prima constă din faptul că unii folosesc zilele sfârşitului de săptămână doar pentru a dormi fireşte cât mai mult posibil şi, implicit de a se

odihni, şi asta în scop de a se revigora şi de a-şi consolida sănătatea, în timp ce cea de-a doua cauză ţine de faptul că unii îşi folosesc aceleaşi zile ale sfârşitului de săptămână, în special duminica, pentru a sta cât mai mult la televizor, asta tot în scop de a se relaxa, de a se deconecta şi odihni. Dar, după cum vom vedea imediat, şi unii, şi alţii greşesc.

Aceia care în zilele menţionate îşi oferă în compensaţie ore suplimentare de somn greşesc pentru că nu numai insomnia, deci somnul în minus, grevează organismul de o multitudine de dereglări funcţionale, ci şi hipersomnia, deci somnul în exces. Cunoaştem cu toţii din acest punct de vedere senzaţia paradoxală de oboseală, de proastă dispoziţie, de somnolenţă, de cefalee şi chiar de greţuri etc., senzaţii pe care le înregistrăm când am împins limitele somnului dincolo de cele proprii graficului nostru orar.

Dar somnului în exces, aşadar hipersomniei, îi mai sunt proprii, în afară de simptomele menţionate, şi o anume iritabilitate, uneori o anume apatie şi chiar dificultăţi în ideaţie.

Înainte însă de a vă prezenta contribuţia vizionărilor TV în exces la constituirea sindromului de lunea neagră, sindrom pe cât de răspândit, pe a cât de puţin cunoscut, mai avem încă multe de spus şi despre contribuţia schimbării graficului orar în ceea ce priveşte somnul, schimbare pe care unii şi-o impun cu insistenţă, realitate pe care o vom detalia în articolul viitor.

CE SPUNE TERAPIA NATURALĂ PENTRU SUFERINZI?

◆ După „mahmureala" trecerii sărbătorilor, în paralel cu regimul alimentar, se impun 2-3 ore de mişcare în aer liber, zilnic;

◆ Pentru suferinzii de ulcer şi colită, evitaţi mâncărurile grele, sărate, evitaţi meniurile piperate, ardeiate şi sărate excesiv, deoarece pot provoca crize cardiace şi ulcere perforate; vinul roşu şi negru poate provoca accidente vasculare cerebrale datorită taninului conţinut; evitaţi excesul de cafea care, în 5 minute după ingerare, se răspândeşte în tot corpul şi provoacă ameţeli, accelerează pulsul şi respiraţia, tremurături şi senzaţii neplăcute în muşchi; dureri de cap şi excitaţie psihică;

◆ Pentru cei ce suferă de afecţiuni nervoase se impune: respectarea orelor de somn, deoarece lipsa somnului de noapte provoacă dureri de cap, greţuri, dureri musculare etc.;

◆ Postul de carne înainte de Crăciun şi Paşti reprezintă o cură de sănătate, dând astfel posibilitate ficatului, rinichilor şi arterelor să se regenereze.

Pentru eliminarea stărilor neplăcute provocate de supraalimentaţia organismului, terapia naturistă recomandă:

◆ Pentru bolnavii de *ulcer şi colită,* prezentăm o reţetă care duce la vindecare, după circa 90 de zile: a) la micul dejun se bea un litru de suc de legume alcătuit din 250g suc de cartofi, 250 g suc de mere ionatane, 220 g suc morcovi, 100 g suc de varză albă, 100 g suc de sfeclă roşie, 50 g suc de păstârnac, 25 g suc de ceapă, 5g suc de usturoi; b) la prânz se consumă 100 g grâu încolţit, 25 g miez de nucă, 500 g fructe de sezon (pere) 25 g miere de albine; c) la cină: 100 g grâu încolţit, 25 g miez de nucă, 500 g mere ionatane sau piersici, 25 g miere de albine;

◆ Pentru bolnavii care au *varice, pietre la ficat şi rinichi* se recomandă următorul meniu: a) la micul dejun (orele 7-11) vor bea un litru de suc de legume alcătuit din: 250 g suc de ridiche neagră, 250 g suc de mere ionatane, 250 g suc de morcovi, 100 g de salată verde, 100g suc de sfeclă roşie , 50 g suc de păstârnac, 50 g miere de albine; b) la prânz: 100 g grâu încolţit, 25 g ulei de măsline, 500 g cireşe, 25 g miere de albine; c) la cină: 100 g grâu încolţit, 25 g ulei de măsline, 500 g mere ionatane, 25 g miere de albine.

◆ Pentru bolnavii *supraponderali* se recomandă: vor bea 2 litri de lichide preparate din: 1,5 litri apă potabilă, 500 g suc de mere ionatane, 100 g miere de albine; întreaga cantitate se consumă în cursul unei zile, între orele 6-20.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Sufăr de o boală „foarte-foarte îngrozitoare"

Un cititor al revistei noastre din localitatea Brad, judeţul Hunedoara, în vârstă de 19 ani, care îşi dă identitatea nominală cu trei iniţiale şi anume P.R.D. şi care m-a pus pe moment în derută, gândindu-mă la cine ştie ce partid, pentru ca pe parcurs să-mi dau seama că domnul P.R.D. este un bolnav care suferă de o boală „foarte-foarte îngrozitoare", cum îi spune textual în scrisoarea sa. Pe parcursul a cinci pagini de scrisoare, domnul P.R.D. ne relatează cum i-a apărut la vârsta de 9 ani această boală „foarte-foarte îngrozitoare", care în optica sa este herpesul, cum se manifestă ea, boală care îl chinuie an de an şi căreia nu-i dă de capăt, cu tot ceea ce face împotriva ei.

Herpesul, domnule P.R.D., reprezintă denumirea generică a unor erupţii veziculare, erupţii care apar grupate şi au diferite cauze. Această boală este de mai multe feluri. În cazul dumneavoastră, se pare că este vorba despre un herpes labial, când erupţiile de care vorbim apar în jurul orificiului bucal, această apariţie fiind precedată de arsuri. Este vorba despre o afecţiune virotică, de regulă recidivantă.

Dar chiar în asemenea condiţiuni, nu poate fi vorba despre o boală „foarte-foarte îngrozitoare", nenumărate alte boli meritând această categorisire. Ceea ce este bine de ştiut despre herpes, este că în majoritatea cazurilor această boală se vindecă, dar nu într-o săptămână sau o lună. Uneori ea recidivează toată viaţa, acest fapt datorându-se diverselor infecţii bacteriene şi virale, diverselor indigestii şi intoxicaţii, ca şi stresului nervos şi psihic, cum pare a fi situaţia la dv. Herpesul apoi, pentru a se vindeca mai repede, trebuie ferit de Soare, frig şi vânt. Reţineţi faptul că nu există un tratament special pentru herpes. Când veziculele în cauză au apărut, vom evita scărpinările locale ca şi ruperea crustei la respectivele vezicule, care generează de regulă formarea de porţi de intrare pentru microbi şi sângerări locale. Este bine a tampona veziculele în cauză cu comprese reci, cu infuzie de muşeţel, sau cu spirt medicinal. Când s-au format cruste, vom aplica local unguente cu antibiotice. Tratamentul pe care îl faceţi nu este rău. Totuşi, este bine să vă prezentaţi regulat la medicul care vă tratează, ţinându-l la curent cu evoluţia bolii.

„Aş dori şi eu să ştiu ce este starea de extaz, de fericire totală..."

– Căsătorită de trei luni, corespondenta noastră V.P, din Tecuci, îşi iubeşte soţul, are o viaţă sexuală bogată, dar ...nu a reuşit până acum niciodată să aibă orgasm. Cine este vinovatul? Este vorba de o nepotrivire sexuală? Îi este ruşine să consulte un ginecolog pentru că, spune V.P., „nu aş fi aşa stresată dacă aş şti că într-o căsnicie partea sexuală nu contează, dar ştiu că este aşa şi nu mă simt bine".

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Dragostea este cu mult mai mult decât un climax, dar sigur că orgasmul este o parte deosebit de importantă a vieţii sexuale. O persoană care nu poate realiza această emoţie se simte frustrată, chiar dacă nu recunoaşte deschis acest lucru. Multe simptome nevrotice sunt legate de această frustrare orgasmică, mai ales la femeile între două vârste.

Mă voi limita deci să subliniez – şi pentru bărbaţi şi pentru femei – că senzaţiile procurate de orgasm variază mult în funcţie de împrejurări. Nu are rost să aştepţi ca pământul să se cutremure (pentru a folosi binecunoscuta frază a lui Hemingway) de fiecare dată când faceţi dragoste, pentru că nu se va cutremura. Unele climaxuri sunt chestiuni banale, care nu oferă mai multă plăcere decât o ceaşcă de ceai; altele sunt însă experienţe cu adevărat zguduitoare, în care individul (sau ambii parteneri) aproape că îşi pierd cunoştinţa.

Pe de altă parte, orgasmul nu are nici o legătură cu mărimea organelor genitale – aşa cum am mai arătat într-un răspuns precedent, vaginul are calitatea de a fi foarte elastic şi de a se adapta permanent. Ce fel, cât de puternic va fi orgasmul într-o anumită situaţie – aceste lucruri nu aveţi cum să le prevedeţi, deşi şansele de a trece printr-o experienţă extatică cresc dacă voi, cei doi parteneri, sunteţi relaxaţi şi fericiţi, dacă aveţi o anumită experienţă amoroasă şi dacă există o legătură de afecţiune între voi.

Trebuie deci să aveţi răbdare, să vă cunoaşteţi mai bine şi veţi ajunge cu siguranţă să aflaţi cum este să fiţi în starea de extaz pe care o reprezintă orgasmul.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

„XEROX" pe lemn

Depunerea electrostatică a vopselelor este folosită de multă vreme în industrie, dar ea presupune existența unui suport bun conducător de electricitate (cum ar fi, de exemplu, tabla caroseriilor de automobil). Recent, societatea franceză LCS International a reușit să extindă procedeul și la materialele dielectrice sau slab conducătoare de electricitate, cum ar fi lemnul. Procedeul constă în crearea unui câmp

electrostatic între un electrod aflat în contact cu piesa ce urmează a fi vopsită și capul instalației de vopsire. Pudra astfel depusă, fără a se folosi nici un fel de solvenți, este apoi tratată termic (la o temperatură adecvată proprietăților suportului) pentru a forma o peliculă uniformă. Este, în fond, o adaptare a procedeelor folosite de imprimantele laser sau de fotocopiatoarele de tip XEROX, care „pictează" un suport eminamente dielectric, respectiv hârtia.

Casete escamotabile pentru utilități urbane

Nu există oraș modern în care să nu putem zări o serie de „dulapuri" care adăpostesc fie siguranțele și întrerupătoarele circuitelor electrice ale zonei, fie panourile de distribuție zonală ale rețelelor telefonice, ba chiar uneori și robinetele rețelei de gaz și apă. Pentru cazurile în care acestea sunt îngropate în canale, dezavantajul major îl constituie dificultatea accesului în vederea intervențiilor. Singura soluție pentru a înlătura aceste deficiențe specifice celor două cazuri (stricarea peisajului pentru cele aparente și dificultatea de acces pentru cele subterane) pare a fi fost găsită de societatea franceză ESCAP , care a proiectat asemenea „dulapuri" astfel încât să fie escamotabile, fiind „lăsate" la nevoie, pentru a fi aduse la suprafață, în restul timpului rămânând în subteran, protejate de capace metalice capabile să suporte sarcini de nu mai puțin de 25 tone.

PALATUL Buckingham

IRINA STOICA

Cunoscut ca reședință oficială a suveranilor britanici, palatul a fost construit în 1703 de Ducele de Buckingham. Clădirea inițială a fost refăcută de John Nash, 125 de ani mai târziu, în stil paladian. Fațada privind către Mall, drumul care leagă castelul de Piața Trafalgar, a fost realizată de Sir Aston Webb, mai aproape de zilele noastre, în 1913. În 1761 Palatul fusese cumpărat de regele George al III-lea pentru soția sa. Regina Victoria a făcut din Palatul Buckingham propria sa casă – a fost primul monarh având această inițiativă – și a instituit obiceiul ca un steag fâlfâind pe catarg să arate dacă suveranii sunt sau nu în reședința respectivă. Galeria Reginei aflată la una din intrările principale este deschisă publicului și prezintă expoziții permanente cu obiecte de artă din colecția regală. Cu toată opulența scărilor, candelabrelor, lambriurilor, cu toată bogăția tablourilor, vaselor ornamentale, statuetelor, cu toată sobrietatea mobilierului, ceea ce deosebește acest Palat de altele din Marea Britanie și de pretutindeni sunt grajdurile regale. Aflate în spate acestea adăpostesc, pe lângă cai de rasă de o valoare inestimabilă, și o serie de trăsuri „istorice", folosite numai cu anumite ocazii. Printre aceste „vehicule", a căror frumusețe amintește lumea basmului, trebuie amintite Caleașca irlandeză, adusă de regina Victoria în 1852 și folosită de suverani la deschiderea Parlamentului, Caleașca aurită, concepută pentru regele George al III-lea, folosită la încoronări – și Caleașca de cristal, aparținând lui George al V-lea și folosită la nunțile regale. Alături de acestea se află o fascinantă colecție de landouri, trăsuri, cabriolete și o expoziție unică de harnașamente.

În fața Parlamentului Beckingham se află Memorialul Reginei Victoria. Este un monument, înfățișând-o pe suverană stând, înconjurată de câteva grupuri alegorice. Deasupra acestora se află o victorie aurită, înaripată, susținută de alte două personaje, de asemenea aurite, reprezentând curajul și statornicia.

Mall-ul – drumul regal este larg, folosit pentru procesiuni. La capătul dinspre Piața Trafalgar se află Arcul Amiralității construit, ca și drumul, de regina Victoria între 1910-1912.

Ar mai fi de amintit gărzile îmbrăcate în uniforme tradiționale îndeplinind, la schimbarea lor, de ani și ani, același ritual.

Viitorul aparține spațiului

Un satelit pentru Einstein în 2001?

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În 1918, Albert Einstein se confesa către fizicianul Hans Thirring, afirmând părerea sa de rău că Terra nu posedă un satelit mai apropiat decât Luna; Einstein a intuit că, folosind un astfel de satelit, s-ar fi putut verifica unele ipoteze derivate din teoria relativității (avansul perihelului planetei Mercur, curbarea razelor de lumină sub influența unui câmp gravitațional intens etc.). Și totuși dorința creatorului relativității este pe cale de a se înfăptui: satelitul cunoscut sub denumirea GRAVITY PROBE B și destinat de constructorii săi de la Lockheed – Martin Missiles & Space din Sunnyvale (California), să verifice teoria relativității, a parcurs în septembrie 1999 o parte a probelor de laborator hotărâte de NASA împreună cu Universitatea Stanford.

Gravity Probe B va dispune de patru giroscoape proiectate să asigure măsurători de poziție deosebit de precise; în acest scop, satelitul a fost conceput ca un fel de... vas Dewar, cilindric și lung de 3 m la o greutate totală de 3,3 tone, conceput ca un adevărat termos învelit într-un strat de heliu lichid pentru a izola aparatura interioară de orice încălzire capabilă să perturbe parametrii rotației și înclinării axelor giroscoapelor. Temperatura din acest termos spațial trebuie menținută timp de 16 luni constantă și egală cu... 2 K! Care sunt opiniile de la care au pornit fizicienii și ceilalți specialiști de la Universitatea Stanford: Einstein a stabilit teoretic, în baza teoriei relativității, că Terra sau orice altă planetă sau stea, deformează timpul și spațiul o dată cu rotirea acesteia în spațiu. Pentru a verifica această teorie, Gravity Probe B va fi echipată cu patru giroscoape, ale căror axe sunt precis orientate către o stea suficient de depărtată pentru a putea fi considerată fixă. Dacă teoria einsteiniană este corectă, axa fiecărui giroscop trebuie să devieze de la direcția către steaua de referință, abatere cunoscută sub denumirea de precesie geodezică.

Întrucât asupra acestei precesii, de altfel foarte mici, influențează nu numai curbarea einsteiniană a spațiului și câmpurile gravitaționale ci și alți factori, precum și deoarece aparatura de măsură ambarcată trebuie să facă înregistrări timp de peste un an care să totalizeze circa o miime de secundă de arc (!), au apărut disensiuni între oamenii de știință; astfel, un grup de fizicieni laureați ai Premiului Nobel și-au exprimat încă din 1994 sceptucismul lor asupra finalității corectitudinii datelor măsurate, în timp ce unii specialiști de la Universitatea Princeton au ținut să ateste că nivelul și metodologia adoptată pentru testele de la bordul Gravity Probe B sunt „profund științifice"!...

În orice caz, NASA a cheltuit deja peste 600 milioane dolari și nu este sigură dacă racheta lansatoare Boeing Delta 2 va aduce Gravity Probe B pe orbită în anul 2001... *(Va urma)*

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Controversa rămâne în picioare

UN MONOLOG DE ADIO

Paul Tibbets: „Eu am lansat bomba atomică la Hiroșima... Acum vreau să fiu lăsat în pace"

La 79 de ani, colonelul american de aviație Paul Tibbets a acceptat să acorde ultimul interviu al vieții sale revistei „Paris Match". Plictisit de atâta atenție – deși retras într-un anonimat cvasitotal –, pilotul aparatului „Enola Gay" (numele mamei sale!) pare pustiit de orice emoție. A răspuns la întrebările stânjenitoare ca și cum vorbea despre un joc de cuburi pe care l-a dus la bun sfârșit. Iată esența mărturisirilor sale, monologul de adio față de contemporani și istorie.

Il-am fotografiat zâmbind

Înainte de decolare, la 4 august 1945, m-n fotografiat zâmbind. Eram un «puști» ar trebuia să-și facă treaba și atâta tot... Eram în plin război, dunanul trebuia nimit. Dr. Oppenheimeimi spusese că vor mu doar 20 de mii de persane... Două zile inate de plecare am juct cărți cu oamenii me n-am putut dormi, dartiam că vom reuși, avem cel mai bun avion din lume, B-29. Vizibilitatea era excelentă, în șase ore am ajus deasupra Japoniei. Comandamentul ave de ales între patru orașe: Hiroșima, Nagaski, Kokura și Niigata. Știam că ne pândes aparatele de vânătoare japoneze, dar am zbrat foarte sus, acolo unde ei nu ne puteau intcepta. Dacă nouă ni s-ar fi întâmplat vren accident, am fi dezamorsat bomba – botezată «Băiețelul» – și am fi lansat-o într-o zonă sigură, în ocean. Aveam și o escortă de siguranță.

Căldura exploziei mi-a topit plombele

A fost aleasă Hiroșima. Aveam fotografii aeriene din belșug și am recunoscut imediat podul Akoy, ca punct de reper. Mecanicul de zbor, Van Kirk, calcula traiectoria «Băiețelului» cu trabucul în colțul gurii... A venit secunda picajului, apoi Kirk a numărat cinci secunde... «Băiețelul» s-a năpustit asupra Hiroșimei. În 45 de secunde trebuia să ne ridicăm și să plecăm, nu înainte de a face fotografii cu explozia și efectele ei imediate. Deodată, cei 10 mii de sori (cum îmi spusese dr. Oppenheimer) s-au aprins. Purtam ochelari cu lentile negre foarte groase, și totuși am fost orbit. Căldura degajată a fost atât de mare, încât plombele mi s-au topit... Un gust amar mi-a umplut gura. Am făcut toate manevrele ca să ieșim din unda de șoc. Nu mă gândeam decât să caut o zonă noroasă prin care să trec, să «spăl» avionul de posibila

contaminare radioactivă. Am raportat că misiunea a fost îndeplinită, apoi n-am mai scos nici un cuvânt, nu voiam decât să dorm.

Am primit zeci de cereri în căsătorie

Deși după două zile un ziar din Washington titra «Ai ucis 40 de mii de oameni», devenisem, în primă fază, un erou pozitiv. Mi se cereau prin curieri, căci trăiam în anonimat, autografe și primeam oferte de căsătorie. Cu trecerea timpului, când s-a aflat că numărul victimelor este mult mai mare, reacția publicului s-a schimbat radical. Eram acuzat vehement de tragedia Hiroșimei. Dar noi, echipajul lui «Enola Gay», știam că ne-am făcut datoria și că președintele Truman alesese soluția cea mai bună... Și totuși, n-am cam instrăinat de familie. Copii mei au aflat de la alți copii cine era tatăl lor și au încercat să mă înțeleagă... Nu, n-am avut niciodată insomnii din cauza asta. Dar acum vreau să fiu lăsat în pace. Când voi muri, vreau să fiu incinerat fără ceremonii funebre. Vreau să plec în liniște".

P.S. În martie 1945, cu cinci luni înainte de drama locuitorilor Hiroșimei, oficialitățile japoneze au încercat să inițieze o deschidere în relațiile cu SUA, prin intermediul Kremlinului. Americanii nu le-au luat în seamă și „Proiectul Manhattan" a fost dus până la capăt, căci Stalin trebuia intimidat. De asemenea, guvernul SUA nu a dat nici un ultimatum Japoniei înaintea lansării bombei atomice.

PAUL IOAN

Pentru cine bat clopotele în

CATEDRALELE DE SARE?

DORIN MĂRAN

În urmă cu 700 de ani, mii de polonezi au săpat la Wieliczka cea mai mare salină din Europa. Pentru a nnobila acest infern subteran, minierii au sculptat în uriașele galerii, capele și statui de sare, realizând un monument deosebit.

O materie primă din... Neolitic

Orașul subteran are peste 300 de km de galerii, 26 puțuri principale și 180 secundare, trei lacuri sărate și câteva biserici tăiate în sare gemă de-a lungul veacurilor. Wieliczka se găsește pe un strat de sare gemă gros de 400 m, lung de 10 km și cu o lărgime de un kilometru și jumătate, format în urmă cu 10 milioane de ani, în urma retragerii mării. Apa lacurilor subterane provine din pânzele freatice care au venit în contact cu bancurile de sare. Mina e cunoscută încă din neolitic dar în acea perioadă sarea se obținea prin încălzirea apei. Cu timpul, oamenii au devenit mai inventivi și au recurs la o tehnică mai „sofisticată", injectând apă în zăcământ și recuperând-o prin pompare, extracția sării solide făcându-se de-abia în secolul XVI. De-a lungul a 700 de ani, din mina Wieliczka au fost extrase nu mai puțin de 7 milioane metri cubi de sare.

Afectate de infiltrațiile de apă dulce și de aerul umed, statuile încep să se „topească".

O scenă istorică în care apare prințesa Kinga, sculptată de mineri.

Tribut de vieți omenești

Zeci de mii de muncitori au săpat interminabile galerii sinuoase, căutând mereu filoanele cele mai pure, cu o structură cât mai albă, acest lucru explicând rețeaua arborescentă a galeriilor. Din secolul XIX mina devine un important punct turistic, vizitatorii se înghesuie să vadă bisericile sculptate, capelele de cristal, statuile protectoare ale Sfântului Anton și Sfintei Barbara, patroni ai minerilor. Construirea bisericilor în pântecele salinelor în acele epoci de mare fervoare mistică, constituia pentru mineri mai mult decât o speranță că viețile lor vor fi ocrotite. Accidentele erau numeroase, condițiile de muncă înspăimântătoare. În secolul XVI de pildă, tributul vieților era de 10 la sută. Riscurile erau enorme, chiar și coborârea în mină constituia un pericol de moarte întrucât minierii foloseau corzi împletite, aceste „vehicule" primitive asigurând totodată și transportul cailor și utilajelor la adâncimi de sute de metri. Cei mai expuși accidentelor mortale erau cei care ardeau regulat gazele (metanul) care se acumulau sub bolți, cu lămpi cu flamă deschisă pe bază de seu sau ulei, acesta fiind singurul mod de a reduce riscurile exploziilor. Dar aceste riscuri erau asumate pentru că sarea care devenise materia primă dominantă a comerțului medieval, înseamnă pentru mineri singurul mod de supraviețuire.

Și pădurile au avut de suferit

Exploatarea intensă a acestui mineral are, în plan, economic, o consecință indirectă de mari proporții. Este vorba de consumul uriaș de combustibil. Kilometri de scări, trepte, atelajele, mecanismele de pompare, sistemele de angrenare, troliile, căruțele și vagoanele și nu în ultimul rând procesul de fierbere a apei sărate și cel de dizolvare a sării presupun exploatări masive ale pădurilor folosite ca materiale de construcție și combustibil. Doar pentru obținerea unui chintal de sare e ars un metru cub de lemne. Pădurile se răresc văzând cu ochii și exploatările se fac în zone din ce în ce mai îndepărtate. Acest masacru ecologic încetează doar în momentul în care e descoperită huila, un combustibil care va revoluționa economia medievală.

Comori pe cale de dispariție?

Din 1996 mina din Wieliczka și-a încetat activitatea, exploatarea sa turistică înlocuind-o pe cea industrială. Infiltrațiile de apă dulce și acțiunea dizolvantă a aerului umed au mutilat operele de sare. Una din cele mai importante dintre ele, capela prințesei Kinga cu o lungime de 54 m, o înălțime de 12 m și o lățime de 15 m, a pierdut mult din bogăția sa ornamentală, numeroase statui s-au degradat, unele par să se topească, luând forme stranii. Turiștii sunt însă deopotrivă tentați de latura „extravagantă" a salinei. La 125 m adâncime a fost amenajată o sală de sport unde se desfășoară meciuri de volei, handbal sau tenis. Nu au fost uitați nici bolnavii cu afecțiuni pulmonare, pentru care a fost amenajat un sanatoriu cu 50 de paturi, aerul sărat și temperatura constantă de 14 grade constituind un excelent mediu antimicrobian.

Originea autismului

Autismul este favorizat genetic. Este ceea ce au demonstrat cercetătorii de la Institutul Național pentru Sănătate „Studii și Cercetare Medicală (INSERM), din Franța, care au studiat 51 de familii în care s-au înregistrat cazuri de copii autiști, afectați de grave tulburări de dezvoltare a sistemului nervos central. Ei au aflat astfel că un copil care are printre rudele apropiate autiști prezintă un risc de 50 de ori mai mare de a prezenta aceleași tulburări decât copiii proveniți din familiile „normale". Cu acest prilej au fost izolate șase noi regiuni ale genomului uman susceptibile a fi implicate în autism, cu acestea numărul regiunilor cunoscute ridicându-se la 11. Mai rămâne să fie identificate genele localizate în aceste regiuni, respectiv stabilirea cu precizie a celor responsabile de favorizarea apariției autismului.

Orez portocaliu!

Pentru populațiile asiatice, orezul constituie hrana de bază. Numai că, pe lângă certele și multiplele lui calități, orezul este total lipsit

de betacaroten, ceea ce explică și culoarea sa albă strălucitoare. Această lipsă poate fi cauza unor afecțiuni destul de grave cauzate de lipsa vitaminei A al cărei precursor este betacarotenul. Tocmai din acest motiv, o echipă de cercetători europeni a încercat și a reușit să obțină o varietate transgenică de orez, introducând în genomul unui soi de orez („Japonica"), patru noi gene capabile să producă, prin acțiunea lor succesivă, în cascadă metabolică, prețiosul betacaroten. În stadiul actual al cercetării – menționează Prof. Bilal Camara, de la Institutul de biologie moleculară din cadrul CNRS (Franța) – 200-300 grame din acest orez sunt suficiente pentru a furniza doza zilnică individuală de vitamina A. Într-o fază ulterioară, cercetătorii speră să obțină același rezultat utilizând orez din specia „Indica", mult mai răspândită în culturile din diversele țări ale lumii.

Fotografii de la cititori

«Eu, la patru ace cu brad în spate!»

ȘTEFAN CRISTIAN RAICIU – Chiajna (Ilfov)

Atlantida a existat!

Imperiul atlant domina lumea

DAN APOSTOL

De altfel, în anul 506 î.e.n., negustorul Hasron aduce în Cartagina o sclavă cumpărată de la triburile berbere, care o luaseră la rândul lor de la o caravană venită din sud, dinspre Africa Neagră. Femeia părea de circa 30 de ani, era înaltă de aproape doi metri, ava un trup statuar, pielea albă, plete lungi, aurii şi, lucru nemaivăzut în Cartagina, ochii ei erau verzi. Berberii spuneau că vin din Sud, unde femei şi bărbaţi albi debarcaseră şi purtau război cu triburile negre. Pentru frumuseţea şi raritatea trupului ei, sclava a fost cumpărată de preoţii zeului Baal, care au sacrificat-o ritual, frigând-o la foc mic, într-o colivie de bronz, înaintea mulţimii venită să aducă ofrande zeului. Sar fi putut crede că femeia era europeancă, dar singurul obiect pe care îl avea la ea (o brăţară lată) fusese făurit dintr-un metal necunoscut cartaginezilor (nu era nici fier, nici bronz, aramă, aur sau argint).

Iată deci că există destule urme care să ateste prezenţa urmaşilor unor colonişti albi, veniţi în Africa de undeva, de peste Atlantic. De altfel, Platon afirmă că imperiul atlant domina în anii 10000 î.e.n. întreaga lume cunoscută de greci şi de egipteni. Or asta se putea face numai cu o armată şi o flotă impresionante.

Impriul Incaş avea, conform extrem de amănunţitului recensământ din 1531, o populaţie de 10 milioane de oameni şi întreţinea o armată permanentă de 200000 de infanterişti, cu toate că teritoriile propice agriculturii erau puţine (din suprafaţa totală a imperiului circa 70 la sută erau zone montane sau de selvă) şi că populaţia matură (bărbaţi şi femei) trebuia să muncească la construcţia de fortăreţe şi reţele de drumuri măsurând mii de kilometri.

În Atlantida, dacă ea a fost plasată pe linia Azore-Bahamas, situaţia se prezenta cu totul altfel. După Platon şi egipteni, aproape două treimi din insulă (circa 200000 din cei 350000 kmp) erau o câmpie enormă, extrem de fertilă, restul fiind zone muntoase împădurite şi vulcani activi, printre care faimosul Munte Atlas – „cel mai înalt din lume". Acest vulcan legendar a fost identificat de Athanasius Kircher în lucrarea sa *Mundus Subterraneus* (publicată în 1665) cu grupul Azorelor, ale cărui nouă insule constituie într-adevăr piscurile unui masiv scufundat, cu înălţimea iniţială de 5300 metri. (Astăzi, Pico Alto, vârful cel mai proeminent are 2320 m deasupra apei, dar fundul Atlanticului s-a lăsat în zonă cu circa 3000 m acum 11-12000 ani). Însă foşti vulcani foarte înalţi se întâlnesc pe o arie pornind de la Munţii Atlas din Maroc, până la masivele din jurul Golfului Mexic – incontestabil, atât în zona Bahamas-Bermude, cât şi în largul Azorelor au existat vulcani activi, deci ipoteza lui Kircher nu poate fi acceptată ca un postulat.

Solul de origine vulcanică (tip loess) conţine săruri minerale cu efect stimulant pentru creşterea plantelor, iar climatul, întreţinut de vulcanii activi (vapori de apă şi dioxid de carbon), favorizează o fertilitate extraordinară. Umiditatea şi dioxidul de carbon influenţează conţinutul de carbohidraţi la plante şi parfumul florilor – ceea ce duce la o mai bună polenizare a lor de către insecte. Rezultă fructe mai mari şi mai dese pe tulpini, dar şi creşterea numărului de plante pe unitatea de spaţiu. După descrierile lui Platon, insula avea păduri de foioase şi conifere în nord, de palmieri, bambus şi mangrove în sud. Abundau şi copaci fructiferi care pot fi identificaţi cu cocotierii *(Cocos nucifera)* şi cu bananierii *(Musa paradisiaca)*.

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Închinată Sfântului Nicolae, această biserică, una din mândriile Sighişoarei, este menţionată documentar pentru prima oară în 1345, pentru ca un document din 1369 s-o prezinte ca funcţionând. Începută ca o construcţie modestă, ea a fost succesiv mărită, înglobând două construcţii mai vechi de pe vârful dealului şi ajungând să domine oraşul cu masivitatea zidurilor. Construcţia s-a desfăşurat în mai multe faze. Prima este considerată cea dintre 1345-1400, în 1492 începând cea de a doua fază care în 1483 părea să se apropie de sfârşit. În 1488 se executa pictura de la parterul turnului iar în 1495 se lucra la uşa navei nordice. În 1525 se termina portalul din sud dar se pare că uşa acestuia a fost terminată mai târziu.

Acest monument de arhitectură eclesiastică a avut mult de suferit de-a lungul anilor. La 23 aprilie 1704 turnul clopotniţă a fost incendiat şi clopotele au căzut. În 1838 bolţile chorului şi ale navelor s-au prăbuşit în urma unui cutremur. În 1934 s-au făcut serioase restaurări care i-au dat înfăţişarea de astăzi. De fapt reparaţiile şi restaurările succesive se oglindesc în influenţele şi elementele gotice – pentru perioadele mai vechi – şi în cele ale barocului – pentru perioadele mai recente.

Interiorul păstrează câteva piese rare de sculptură şi pictură religioasă.. Pot fi astfel amintite un tabernacol gotic din secolul al XV-lea, un vechi aghiazmatar de piatră şi un amvon datând din 1480. În chorul bisericii se află patru sculpturi în lemn, reprezentându-i pe cei patru evanghelişti în mărime naturală. Aceştia i-au înlocuit pe cei 12 apostoli executaţi tot în mărime naturală din metal argintat, jefuiţi în 1601. Biserica mai conţine şi o subterană aflată dedesubtul chorului. Este singura criptă veche din Transilvania, aici aflându-se morminte din secolele XVI – XVII. Deşi pare un pic greoi, edificiul lasă să se întrevadă siguranţă şi sobrietate, sugerând senzaţia de echilibru care te apropie cu o fărâmă mai mult de Dumnezeu.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

O carte de excepţie

Recenta apariţie, la Editura PACO din Bucureşti, a primului volum din lucrarea *„Servicii secrete străine – retrospectivă şi actualitate. Interferenţe în spaţiul românesc"* reprezintă un veritabil eveniment editorial, întrucât dezvăluie, atât cât este cu putinţă, o parte din misterul sub care se ascunde activitatea serviciilor secrete din Anglia, Franţa, Germania, Italia, SUA, Rusia, China, Israel, Japonia şi Vatican – adică principalii protagonişti ai scenei istoriei universale. Autorii acestei lucrări care va deveni de referinţă în domeniu, Marian Ureche şi Aurel Rogojan, ei înşişi aparţinând elitei serviciilor româneşti de informaţii, au realizat un adevărat tur de forţă valorificând cu competenţă, obiectivitate şi măiestrie un volum de informaţii de dimensiuni impresionante. Două par să fie ideile care i-au călăuzit pe autori: prima, formulată de Alexandre de Marenches – „În ziua de azi nu se mai cuceresc teritorii pentru a stăpâni oamenii, azi se cuceresc sufletele, se cucereşte psihicul. O dată ce ai psihicul, ai omul, iar când ai omul – teritoriul vine de la sine." A doua răzbate din fiecare rând al cărţii: statele, popoarele, conducătorii care, în anumite momente ale istoriei, nesocotesc rolul şi importanţa propriilor servicii secrete în promovarea intereselor naţionale se regăsesc totdeauna în tabăra celor învinşi... Nu o dată, forţa militară brută, forţa economică sau forţa politică au fost înfrânte de forţa de a folosi inteligent şi rapid informaţia furnizată de serviciile secrete. Cu acordul autorilor, vom prezenta – în exclusivitate pentru revista „Magazin" – fragmente incitante, semnificative din acest prim volum, lăsându-vă intactă plăcerea meditaţiei şi extrapolărilor... *(A.H.)*

Cazul RUDOLF HESS

Utilizându-se inclusiv ocultismul şi credulitatea în preziceri, *Rudolf Hess* primul locţiitor al lui Hitler în partid *a fost atras în Marea Britanie,* ceea ce a constituit o mare victorie a serviciului secret.

Un rol deosebit de important în conceperea şi derularea operaţiunii, inclusiv în alegerea şi aplicarea mijloacelor cât şi în selectarea lui Rudolf Hess, l-a avut scriitorul Ian Fleming.

Pe planul propagandei acest succes nu a fost, însă, valorificat, guvernul englez sperând cu adevărat într-un armistiţiu cu Germania, care era, de altfel, obiectivul real al evadării lui Hess. În consecinţă, s-a ezitat să se exploateze atât cât se cuvenea acest subiect. Declaraţiile contradictorii ale unor membri ai cabinetului creează confuzie. Practic, avantajul creat de activitatea de informaţii, inclusiv prin atragerea lui Hess în Marea Britanie a fost anulat de factorul politic, varianta lansată de nemţi despre Hess, că acesta ar fi nebun, fiind confirmată, în ultimă instanţă, şi de guvernul englez. De unde aceste coincidenţe? De unde acest nefiresc interes comun?

Fără a intra în detalii, vom expune succint câteva aspecte de noutate în acest caz. În mai 1990 se prezenta la Londra filmul de televiziune „Diplomatul de la Combridge", despre Kim Philby. Cu această ocazie, colonelul Igor Frelin din K.G.B., venit special la acest eveniment, a făcut câteva declaraţii excepţionale, din care rezultă că *Rudolf Hess, în mai 1941, a venit în Marea Britanie pentru a-i transmite lui Churchill din partea lui Hitler două propuneri:*

- „Dacă Marea Britanie rămâne *neutră,* Germania va înceta bombardamentele aeriene şi îşi va putea păstra întregul său imperiu şi o poziţie dominantă în Orientul Mijlociu!
- Dacă Marea Britanie *va lupta* alături de Germania, cele două ţări îşi vor adjudeca o mare parte a lumii..."

În discuţiile purtate în prima parte a lunii iunie 1941, cu lordul cancelar John Simon, Hess a prezentat proiectul de document *„Bazele unei înţelegeri",* în care, pentru armonizarea intereselor celor două părţi, se prevedea:

- pe viitor sfera de interese a Germaniei este Europa iar a Angliei imperiul său;
- să se restituie Germaniei fostele sale colonii;
- să se acorde despăgubiri cetăţenilor germani care au suferit daune din cauza acţiunilor guvernului britanic. Să se acorde despăgubiri cetăţenilor britanici păgubiţi de acţiunile guvernului german.

Se pare că, pentru mai multă credibilitate, Hess ar fi informat cabinetul britanic în legătură cu data exactă a atacării U.R.S.S. de către Germania. Hess a susţinut că proiectul înţelegerii a fost discutat cu Hitler şi că a avut deplinul acord al acestuia. Câteva sublinieri în acest sens:

– Plecarea sa de pe un aeroport militar german, singur, cu un avion echipat cu rezervoare suplimentare, în plină noapte, putea să aibă loc fără ştirea lui Hitler?

- Hess a susţinut tot timpul că este *emisarul* lui Hitler şi a discutat în parametrii condiţiilor expuse;
- Înţelegerea cu Anglia era necesară pentru Germania, pentru a putea să-şi concentreze forţele împotriva U.R.S.S.;
- Această discuţie a avut loc în momentul în care, din punct de vedere militar, Germania se află la apogeu, iar Franţa, marea aliată a Angliei, era ocupată;
- Până la contactarea lui de către oficialităţi britanice, Hess nu şi-a dat numele real;
- Hess a fost prezentat tot timpul ca emisar al păcii, un personaj care, în viziunea sa, îşi face un titlu de glorie din semnarea păcii cu Marea Britanie. Potrivit propagandei ambelor părţi zborul său în Anglia constituie o iniţiativă personală.

Din declaraţiile lui Frelin, bazate pe informaţiile lui Kim Philby, rezultă că *Hitler dorea nu doar pacea ci o alianţă inclusiv militară cu Marea Britanie.* Logica demonstrează că în momentul respectiv existau deja premise nu numai pentru o pace separată, ci chiar pentru o alianţă militară. Această concluzie este confirmată de trimiterea în secret a lui Hess şi de „Bazele înţelegerii" oferite părţii engleze. Poziţia de om numărul 2 al lui Hess în Germania, era o garanţie a seriozităţii ofertei.

- Chiar dacă iniţiativa lui Hess ar fi fost *personală* surprinde extraordinara *oportunitate* a propunerilor acestui „nebun".

(Va urma)

IULIANA IACOB

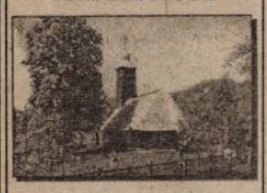

Brădăţel

Sfârşit de secol – Început de mileniu

„BRĂDĂŢEL" – istoria unui sat

Se pare că românul nu e numai „născut poet", cum spunea Vasile Alecsandri, ci şi născut povestitor, aşa cum se vede din opera lui Ion Creangă şi a altor prozatori iluştri sau pur şi simplu din vorbirea unor anonimi.

Doamna Iuliana Iacob din Brădăţel a răspuns acestei chemări, punând pe hârtie câteva rânduri emoţionante despre satul ei, realizând o succintă monografie care impresionează prin căldura tonului şi sinceritate. Domnia sa ne prezintă satul cu împrejurimile sale, istoria acestuia, instituţiile – şcoala, biserica, micile prăvălii, tradiţiile şi mai ales oamenii. Prin faţa noastră defilează chipuri luminoase, poveşti de dragoste, drame şi întâmplări amuzante, totul prezentat pe fondul unor convulsii sociale de care nici oamenii acestui sat nu au fost scutiţi.

Cartea doamnei Iuliana Iacob este nu numai dovada unui talent indiscutabil, ci şi un document viu, o invitaţie la cunoaşterea sufletului poporului nostru. *(Irina Stoica)*

CONCERTUL DIN PEŞTERĂ

Începând cu anul 1984, s-a statornicit o adevărată tradiţie de a se desfăşura un concert într-o peşteră din munţii Poiana Ruscăi. Iniţiativa a aparţinut inimosului doctor Constantin Lupu, medic psihiatru din Timişoara. În a doua jumătate a lunii octombrie, din satul Românești se produce un adevărat exod: mii de oameni, îndeosebi tineri (elevi, studenţi), pornesc pe cărările muntelui pentru a audia un concert original, susţinut într-o grotă de membrii filarmonicii din Timişoara. Spectatorii erau îmbrăcaţi "de munte", iar membrii orchestrei în pulover. Anul trecut funcţia de dirijor a îndeplinit-o Barrie Webb din Anglia, sosit din Japonia.

Grota în care se desfăşoară concertul nu este deosebit de mare dar acustica e impecabilă. *(F.F.)*

TRANSPLANT neobişnuit

Pentru prima oară în lume, a fost executat un transplant excepţional, realizat de o echipă de medici veterinari din Taiwan. Este vorba de transplantul unui picior la un câine. Hooky, un terrier de şapte ani, şi-a pierdut, într-un accident, piciorul anterior dreapta. Interesant este faptul că „donatorul" aparţinea unei alte rase şi fusese, din nefericire, victima unui accident mortal...

■ *Totul – de la un... borcan cu murături*

O LICITAŢIE NEAŞTEPTATĂ!

Richard Rushton-Clem are 61 de ani şi este bucătar în oraşul său natal, Lewsiburg. „eBay" este un site Internet pentru licitaţii. Becket este un alt oraş, unde, într-o zi, s-a organizat o licitaţie într-un garaj pentru vânzarea unor obiecte vechi de care nimeni nu mai avea nevoie. Ce pot avea comun între ele aceste trei lucruri? Simplu! Dl. Rushton-Clem tocmai se întorcea dintr-o vizită la nişte prieteni când s-a întâmplat să se deschidă licitaţia într-un banal garaj prin faţa căruia trecea cu maşina. S-a oprit – era mare amator de cumpărături întâmplătoare (şi ieftine!) – şi a găsit pe o masă un sărman borcan de murături la care nimeni nu se uita. 3 dolari – dar Richard era sigur că făcea mai mult, dată fiind forma sa specială (semăna cu o... catedrală gotică). Nu a ezitat şi l-a cumpărat. Ajuns acasă, a devenit imediat subiectul glumelor prietenilor care nu înţelegeau cum de a dat chiar şi trei dolari pe aşa ceva!

Dar bătrânul bucătar nu a dezarmat. Cu gândul că poate l-ar putea revinde cu 200-300 de dolari, el l-a dus la un prieten, Jim Persing, care avea un magazin de antichităţi în care instalase un sistem Internet pentru vânzări prin licitaţie. Jim fixează un preţ de pornire de 275 de dolari şi... nebunia începe. „Ştiam că borcanele de murături sunt un subiect fierbinte pentru colecţionari şi mi-am dat seama imediat că borcanul lui Richard era o piesă foarte rară", avea să spună Jim Persing, fără să se gândească probabil la ceea ce avea să se întâmple. Primul semnal a venit din partea unui potenţial cumpărător care, foarte emoţionat, le-a spus că făcuseră o descoperire extraordinară: un vas de culoarea ambrei – foarte rar utilizată – fabricat în Willigton, Connecticut, în... 1850! Ambra era cea mai rară dintre culorile folosite şi Willington fusese unica manufactură în care să realizeze vase de asemenea culoare şi în formă de catedrală gotică!

Ce să mai spunem? Licitaţia a durat un week end întreg, s-au înregistrat nu mai puţin de 57 de oferte, până când să se stabilească câştigătorul, în persoana unui medic din New Jersey. O sumă de achiziţie de-a dreptul incredibilă: 44 100 de dolari! Şi, din cele declarate de Richard Lang, agentul care a licitat în numele medicului, acesta nu doar că a fost extrem de fericit, dar era chiar dispus să meargă mai sus!

Richard Rushton-Clem a fost însă mulţumit cu ceea ce a obţinut. Din banii câştigaţi şi-a luat o maşină şi a investit o sumă destul de importantă în... sistemul eBay! În fond, cine ştie când va mai găsi o ocazie de trei dolari şi s-a gândit că este bine să fie pregătit... *(M. D.)*

■ *Plecat să cumpere chibrituri*

UN HOINAR A UITAT ADRESA CASEI

Un italian de 42 de ani a fost descoperit de poliţie hoinărind în pădurile de la poalele munţilor din apropierea casei sale. Vreme de patru luni a dormit în culcuşuri improvizate şi s-a hrănit cu rădăcini şi fructe de pădure. Când vremea a devenit mai aspră, s-a apropiat de aşezările omeneşti unde a fost capturat de poliţie.

Doctorii au constatat că omul este amnezic şi nu poate da nici o informaţie despre sine. În cele din urmă poliţia a descoperit că bolnavul locuieşte în Solignano, un mic orăşel din nordul regiunii Emilio Romagna. El a fost redat familiei, care, de altfel îl caută de multă vreme. Cu toate că pierduse mult în greutate, starea sa fizică este foarte bună. *(I. S.)*

Un însoţitor enigmatic!

Când în martie 1997, nu mai puţin de 39 de membri ai sectei „Poarta Soarelui" se sinucideau în mod ritual, „pentru a-i întâlni dincolo de moarte pe fraţii întru raţiune, ce se ascundeau, într-o uriaşă navă-mamă în coada cometei Hale-Bopp", toată lumea a condamnat vehement acest gest absurd, petrecut în preajma mileniului III. Dar, după cum relevă analize de ultimă oră date publicităţii de NASA Jet Propulsion Laboratory, se pare că într-adevăr, cometa, care a captat atenţia astronomilor de pe Glob între 1996 şi 1997, a avut un însoţitor misterios!

Fotografii, ţinute până acum secrete, luate în noiembrie 1996 de către telescopul Hubble, demonstrează, după cum afirmă cercetătorul Zdenek Sekanin, că, „la mică distanţă de nucleul cometei, se observă un obiect strălucitor – deci emanând el însuşi lumină - şi nu luminat din exterior. Ar putea fi foarte bine o stea pe lângă care cometa a trecut, dar la fel de bine ar fi putut fi o navă extraterestră". Acelaşi obiect se vede pe 5 din cele 6 cadre trimise atunci de Hubble.

Deşi savanţii sunt sceptici în privinţa ipotezei „extraterestre" a lui Sekanin, spunând că, în definitiv, acea lumină enigmatică ar putea fi un defect de fotografiere, din partea „bătrânului Hubble", astrofizicianul american îi contrazice, argumentând: „Dacă aş fi văzut punctul acela luminos pe o singură fotografie, n-aş fi crezut nimic. Dacă aş fi văzut-o pe două, într-adevăr aş fi devenit sceptic. Dar punctul se vede pe cinci din cele şase imagini luate şi asta mi se pare dincolo de orice dubiu". Să fi avut, cu alte cuvinte, dreptate, sinucigaşii sectanţi, când au spus că se despart de viaţa terestră spre a-i întâlni pe învăţătorii lor spirituali, ce zburau în coada cometei?... (G.T.)

■ *Realitatea întrece ficţiunea*

ÎN AFARA LEGII, DAR APRECIAŢI DE POLIŢIE

Mai era un sfert de oră până la închiderea Băncii Centrale din Toulon. Sistemele de alarmă pentru interior şi exterior încă nu fuseseră puse în funcţiune. Trei indivizi aflaţi înăuntru şi care stăteau de vorbă de câtva timp între ei, cu spatele la ghişee, îşi pun măştile, scot armele şi îl obligă pe un funcţionar să-i conducă la depozitul central... Scenariul binecunoscut din filme se derulează aievea. Cei trei pleacă doar peste 12 minute cu doi saci cu bani şi hârtii de valoare. „Ţeapa" valora în total peste 10 milioane de franci.

Deşi au fost daţi imediat în urmărire generală, trecuseră peste patru luni (în vara lui 1999) şi spărgătorilor nu li se dase de urmă. Şi iată că unuia grup de adolescenţi din Toulon îi vine ideea să iasă la „atac". Metoda aplicată a fost cam dură şi n-avea nici o legătură cu legea. Potera lor oprea indivizi suspecţi (după opinia lor) şi, la adăpostul măştilor antitero, fabricate de ei înşişi, îi legitimau şi le luau un scurt şi aspru interogatoriu, mai ales

în zonele rău famate ale oraşului... Întâmplarea a făcut ca, înainte de a-i prinde poliţia, adolescenţii să găsească pe unul din făptaşi – cel al cărui portret robot se potrivea de minune cu cel răspândit de poliţie şi presă. L-au imobilizat şi l-au predat triumfători...

...Unica recompensă primită a fost o strângere de mână. Ilegalitatea comisă a fost uitată, iar ceilalţi doi borfaşi au fost prinşi după numai două zile. A fost o metodă neconvenţională, dar mult apreciată de public şi de... prietenele celor trei „poteraşi". *(P. I.)*

BIBLIE MINIATURALĂ

La sfârşitul anului trecut un colecţionar englez de case de păpuşi a avut o surpriză dintre cele mai plăcute. În una din aceste case a descoperit o Biblie miniaturală. Biblia-degeţel cum a fost numită cu simpatie. Cartea nu era mai lungă de 45 mm şi mai lată de 2 mm şi stătuse pe locul ei multă vreme până când colecţionarul să-şi dea seama de reala ei valoare. Experţii au ajuns la concluzia că acesta este un exemplar unic dat fiind că datează din 1614 şi conţine Biblia completă, fără nici un fel de omisiuni. Mai există două asemenea exemplare, dar incomplete, de aceea Biblia colecţionarului a fost evaluată la circa 33000 de dolari. Este un adevărat noroc pentru posesorul ei care însă nu s-a hotărât încă s-o vândă. (I. S.)

Săptămâna 4 - 10 februarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Cuvânt pentru necuvântătoare 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 21.20 Știrile de sâmbăta asta 22.35 Serial: „Omul de nicăieri" 23.40 Serial: „Schimanski" (ep.1).

SÂMBĂTĂ 7.00 Știrile de sâmbăta asta (r) 8.20 Serial: „Odiseea" 9.10 Desene animate 10.00 Acum poți afla 11.00 Art-mania 13.30 Lumea și noi 14.00 Arca Marinei 16.30 1999, an de excepție pentru sportul românesc 17.20 Teleenciclopedia 18.05 Serial: „Mare schimbătoare" 19.30 Serial: „Carol și compania" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Brigada FBI" (SUA, 1998). Cu: Scott Bakula 21.50 Serial: „Dr. Quinn" 22.45 Săptămâna sportivă 22.55 Film: „Umbrele trecutului" (SUA, 1985) 0.30 Smash hits.

DANIEL AUTEUIL
ROMÂNIA 1
marți, 20.55

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 12.30 Tezaur folcloric 13.20 De luni până duminică 14.00 Național TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Blankenese" 17.55 Spectacolul lumii văzut de Ioan Grigorescu 18.25 Trupa de șoc 19.30 21. Cu Ștefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.30 Duminica sportivă 20.40 Concert Paul McCartney 21.30 Film: „Răposatul" (SUA, 1992) 23.15 Pe față 0.15 Hochei.

LUNI 12.00 Film: „Răposatul" (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenția de plasare 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Feliciy" 21.40 Cu ochii'n 4 22.10 Serial: „Justiție militară" 23.15 Recurs la morală 0.00 Marele Jazz.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Convietuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Telecinemateca: „Anotimpul meu preferat" (Franța, 1993). Cu: Catherine Deneuve, Daniel Auteuil 23.00 Nu trageți! 23.30 A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 16.30 Medicina pentru toți 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Echipa de aur" (SUA, 1989) 22.50 Patinaj artistic: Viena 23.40 Lumea dansului 0.40 Café Corso.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Convietuiri 16.00 Pentru dv., doamnă! 17.00 La telefon, muzica populară! 18.05 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 18.30 Serial: „Aproape acasă" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.50 Selecția națională Eurovision 21.00 Serial: „Moștenirea" 22.00 Patinaj artistic: Viena 23.40 Punct ochit.

tvr2

VINERI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 8.40 Care pe care (r) 9.20 Limbi străine 10.00 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.30 De la lume adunate 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 18.00 Care pe care 19.30 Știri 19.40 Film: „Puterea dansului" (SUA, 1993) 21.30 Șlagăre în concert 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Oscar»" 23.05 Mari creatori „citind" Biblia.

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.15 Osia lumii 10.15 Serial: „Star Trek – Generația următoare" 13.30 Serial: „Un înger adolescent" 13.50 Film: „Aventurile lui Max" (coprod., 1997) 15.25 Serial: „Santa Barbara" 16.40 Documente culturale 17.35 Top TVR 2 19.40 Integrale 20.35 Serial: „Primul val" 21.30 Lumea vitezei 22.00 Fotbal Spania.

DUMINICĂ 9.45 Pas cu pas 11.00 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 12.45 Desene animate 13.35 Serial: „Un înger adolescent" 14.00 Film: „Un cal pentru Danny" (SUA, 1995) 15.35 Serial: „Santa Barbara" 16.50 Galele TVR 2 17.50 Povestirile operei 18.45 Un secol de cinema 19.40 Serial: „Primul val" 20.00 Film: „Recoltă de foc" (SUA, 1998) 22.10 Verde de micul Paris! 23.20 Teatrul Național TV prezintă: „Stilul smuls" de Ștefan Dumitru.

LUNI 13.00 Desene animate 13.30 Cântecele neamului 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin țară 18.00 Care pe care 18.45 Se întâmplă acum! 19.30 Știri 21.30 E dreptul tău! 22.00 Lumea sportului 0.30 Nocturna.

MARȚI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 12.15 Documente culturale (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toți, împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 18.00 Care pe care 19.30 Știri 19.40 Credo 20.45 Tradiții 21.15 Puls 2000 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... Ultima dată purta jeans" 23.50 Nocturna.

MIERCURI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 11.20 Puls 2000 (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toți împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin țară 18.45 Se întâmplă acum! 19.30 Știri 19.40 Film: „B.D. intră în acțiune" (România, 1970). Cu: Toma Caragiu, Sebastian Papaiani 21.20 Mituri și istorie 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... Dragă unchiule George" 0.05 Nocturna.

JOI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 9.45 Veni, video, vici! (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toți, împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin țară 18.00 Care pe care 19.40 Film: „Întruparea diavolului" (Franța, 1990) 21.15 Turnul de control 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... Moartea unui polițist" 23.00 Film: „Cezara" (România) 0.15 Nocturna.

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Exploziv (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Nadine Show 20.00 Alegeți filmul! 21.30 Real TV 22.45 Revista presei 23.00 Film: „Hercule în New York" (SUA, 1970). Cu: Arnold Schwarzenegger 1.00 Film.

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.30 Sport Magazin 13.00 Motor 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 16.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 18.35 Popular divertisment 21.00 Film: „American Gigolo" (SUA, 1980). Cu: Richard Gere 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 Tradiții 13.00 De colo colo 14.00 Cinemagia 14.30 Film: „În fiecare vineri" (SUA, 1978) 16.00 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 18.35 Film: „Bumerangul" (SUA, 1992) 20.00 Film: „Cine ia copilu'?" (SUA, 1992). Cu: Courtney Cox 22.45 Revista presei.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Chic (r) 16.00 Nadine Show (r) 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Frontal 20.00 Dosarele Y 21.00 Serial: „Brooklyn South" 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Motor (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Film: „Iubita mea" (SUA, 1992) 21.30 Bilanț 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Bilanț (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial: „CI5: Profesioniștii" 21.30 Apel de urgență 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

RICHARD GERE
PRIMA TV
sâmbătă, 21.00

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Film: „Eroul din Los Angeles" (SUA, 1988) 21.30 Exploziv 22.35 Politica de mâine 0.30 Film.

acasa

VINERI 5.50 – 11.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Eroul nostru" (Anglia, 1983) 0.05 Serial: „Surorile" 0.50 Profesiunea mea, cultura.

SÂMBĂTĂ 7.45 – 12.20 Reluări 14.00 Acasă la români 15.00 Doctorul casei 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.00 Desene animate 19.30 Film: „Columbo: Crimă ca la carte" (SUA, 1971) 21.00 Film: „Ishtar" (SUA, 1987). Cu: Warren Beatty, Dustin Hoffman, Isabelle Adjani 23.00 Latino senzațional 0.55 Serial: „Surorile".

DUMINICĂ 7.45 – 12.30 Reluări 14.00 Latino senzațional 14.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Floare de aur" 17.15 Serial: „Micuțele doamne" 19.00 Căsuța poveștilor 19.30 Acasă la români 21.15 Film: „Întoarcerea la laguna albastră" (SUA, 1991) 23.10 Serial: „Surorile".

LUNI 5.00 Serial: „Guadalupe" 6.00 – 12.15 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Verișoara mea, Rachel" (SUA, 1952). Cu: Richard Burton 0.10 Serial: „Surorile" 1.00 Profesiunea mea, cultura.

MARȚI 5.00 Serial: „Guadalupe" 5.50 – 12.15 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Agnes, fiica Domnului" (SUA, 1985). Cu: Jane Fonda 0.10 Serial: „Surorile" 1.00 Profesiunea mea, cultura.

MIERCURI 5.00 Serial: „Guadalupe" 5.50 – 12.20 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Fără răutate" (SUA, 1981). Cu: Paul Newman 0.30 Serial: „Surorile" 1.15 Profesiunea mea, cultura.

JOI 5.00 Serial: „Guadalupe" 5.50 – 12.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „M.A.S.H." (SUA, 1970). Cu: Robert Duvall. Regia: Robert Altman 0.30 Serial: „Surorile" 1.15 Profesiunea mea, cultura.

ROBERT DUVALL
ACASĂ
joi, 22.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Cineva care să mă apere" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Urmărire generală 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial „Criminaliștii" 3.00 Baschet NBA: Houston – Minnesota 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Tânărul Hercule" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 11.00 Promotor 13.05 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Serial: „Dharma și Greg" 14.00 Generația PRO 15.00 Ce se vede 15.15 Serial: „Xena, prințesa războinică" 16.00 Serial: „News radio" 17.00 Film: „Cocoon 2" (SUA, 1988). Cu: Courtney Cox 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Gânduri mortale" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis, Demi Moore 22.00 Vacanța mare la Pro Tv 23.00 Serial: „Echipa condamnaților" 23.45 Serial „Criminaliștii" 0.30 Serial: „Sex în Beverly Hills" 4.30 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Meego" 11.00 Documentar: „Destine celebre: Hillary and Tenzing" 13.05 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Serial: „Dharma și Greg" 14.00 Prețul corect 14.45 Serial: „Beverly Hills" 15.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 16.30 Super Bingo 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Film: „Ultimul împărat" (coprod., 1987). Cu: Peter O'Toole 22.15 Film: „Substituția" (Anglia, 1990). Cu: Lauren Bacall 23.45 Serial: „Criminaliștii" 0.30 Serial: „Sex în Beverly Hills" 5.00 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Ultimul împărat" (r) 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „După 25 de ani" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Vecinul" (SUA, 1995) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Vecinul" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „După 25 de ani" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Cutia neagră" (SUA, 1992). Cu: Robert Redford 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Serial: „Ultima frontieră" 11.45 Serial: „Pensacola" 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „După 25 de ani" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Cutia neagră" (SUA, 1992). Cu: Robert Redford 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Cutia neagră" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „După 25 de ani" (ultima parte) 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Prețul pasiunii" (SUA, 1993) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Cele mai dulci minciuni" (SUA, 1987) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sacrificiul celorlalți" (SUA, 1984). Cu: Jodie Foster 22.30 Serial: „A treia planetă de la Soare" 23.00 Film: „Dansatorul din umbră" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Adevărul despre sex 2" (SUA, 1993) 5.00 Serial: „Dallas".

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar: „Civilizații dispărute" 8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Nightman" 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 Serial: „Fortune Hunter" 14.00 Film: „Marele blond cu un pantof negru" (Franța, 1972) 16.00 Film: „Epoca trădării" (SUA, 1993) 17.30 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Moștenirea" (SUA, 1998). Cu: David Hasselhoff 22.30 Film: „Departe de Moscova" (SUA, 1984). Cu: Robin Williams 0.00 Film: „Furie dezlănțuită" (SUA, 1947) 1.45 Film erotic: „Emmanuelle's Love" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 10.50 Buni prieteni 12.30 Serial: „Fortune Hunter" 13.20 Stan și Bran 13.50 Film: „Floarea pasiunii" (SUA, 1986) 15.40 Film: „Compromisul" (SUA, 1998) 17.30 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Secretele ucid" (SUA, 1996) 0.30 Film erotic: „Vise ilicite 2" (SUA, 1990).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Kentucky Derby" (SUA, 1995). Cu: David Charvet 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Lawless" (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Dublă identitate" (ultimul ep.) 22.30 Prezentul simplu 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 9" 5.00 Serial: „Dallas".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Un vis devine realitate" (coprod., 1984) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Manuscrisul ucigaș" (SUA, 1998) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 9" 5.00 Serial: „Dallas".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Regulile jocului" (SUA, 1982) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Asediu la Mall" (SUA, 1997). Cu: Mickey Rourke 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 9" 5.00 Serial: „Dallas".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Rechinii de oțel" (SUA, 1996). Cu: Billy Warlock 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Fortele de muncă. Divertisment 21.00 Serial: „Air America" 22.30 Brigada mobilă 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 9" 5.00 Serial: „Dallas".

BILLY WARLOCK
ANTENA 1
joi, 11.00

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Cântecul și casa lui (r) 14.00 Documentar 15.30 Domino 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Secția de poliție" 19.00 În justiție 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.00 Lumea în Clipa 2000 (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Documentar 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Telejurnal 20.45 Film: „Șapte hoți" (SUA, 1960). Cu: Joan Collins 22.30 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Domino (r) 12.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.45 Drumuri printre amintiri 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 21.50 Film: „Detectivul" (SUA, 1968). Cu: Frank Sinatra 0.10 Festivalul „Om bun".

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 12.30 Ora unu a venit (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Film: „Șapte hoți" (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 9.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Film: „Detectivul" (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 12.00 Dincolo de stadion (r) 13.30 Festivalul „Om bun" (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 22.45 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 12.00 Reporter Tele 7 13.00 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 „Crizantema de aur" (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

PREȚUL STARURILOR în aur

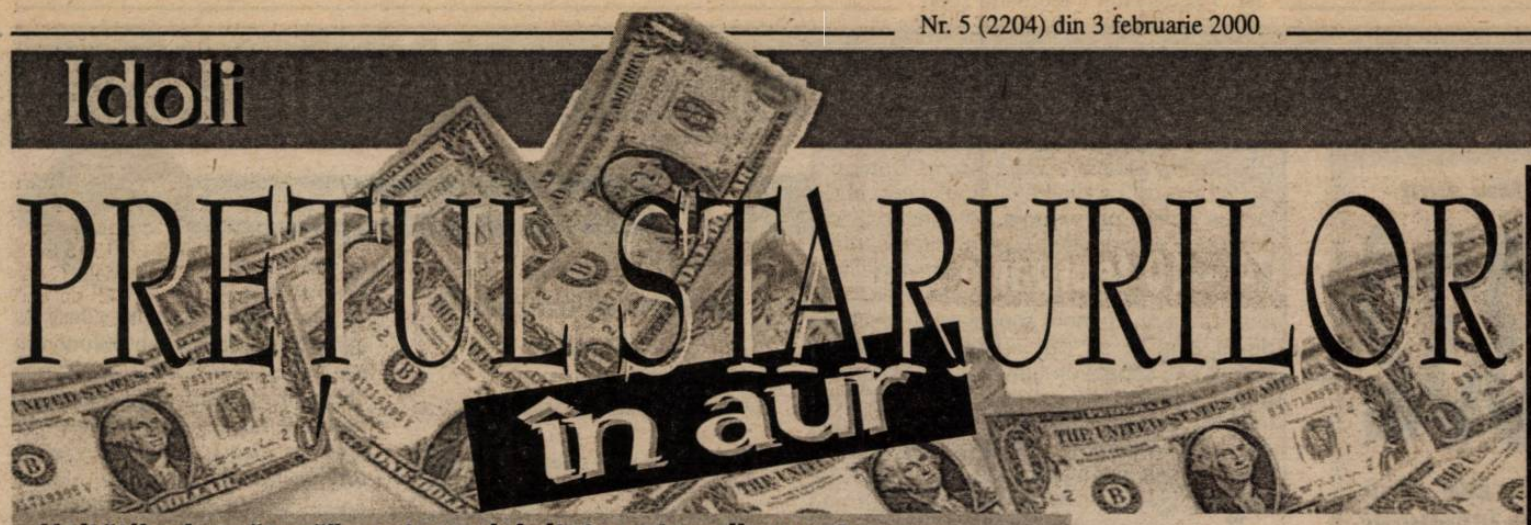

„Unitățile de măsură" pentru celebritatea starurilor sunt mereu uluitoare pentru muritorii de rând. Bunăoară, banii câștigați și... cheltuiți de un star pe lucruri necesare sau pe capricii se asociază cu ideea succesului de care vedetele se bucură în cariera lor artistică. Cifrele cele mai „nebunești" vehiculate, uneori aparent cu discreție, dar cel mai adesea cu mare tam-tam de autorii cheltuielilor fabuloase, fac deja parte din lumea show-biz-ului și, implicit, din imaginea starurilor. Proprietăți, mașini de lux, călătorii, gărzi de corp, polițe de asigurări, cheltuieli zilnice, căsătorii, divorțuri..., toate au un preț incredibil când e vorba de staruri.

Celebritate de vânzare

Firmele de cosmetice cu pretenții și-au făcut un obicei din a-și promova produsele în asociere cu imaginea unei celebrități. Succesul e garantat, așa că prețul pe care filmele îl plătesc în schimb pare să merite întru-totul.

◆Pentru imaginea romantică pe care Juliette Binoche a împrumutat-o parfumului Poême, actrița primește, de la firma producătoare Lancôme, aproape un milion de dolari pe an.

◆Între 1997 și 1999, Sophie Marceau a încasat peste 1,5 milioane de dolari pentru a reprezenta Champs - Elysées de Guerlain.

◆Începând din 1986 și până în 1998, Carole Bouquet și-a rotunjit contul personal cu sume între 1,5 și 2,5 milioane de dolari pe an, pentru „rolul" Madame Chanel nº 5.

Frumusețe, cu orice preț

Dacă talentul nu costă, cu el te naști sau nu, iar timpul de obicei lucrează în favoarea lui perfecționându-l, în cazul frumuseții fizice lucrurile stau cu totul altfel: pentru o plastică impecabilă se plătesc adesea bani grei.

◆Frumusețea sirenei de la Malibu – Pamela Anderson – a costat în jur de 30000 de dolari.

◆Silverster Stallone a plătit peste 60000 de dolari pentru a-și „achiziționa" o privire mult mai... expresivă.

◆Veșnica tinerețe fără bătrânețe a lui Michael Douglas are și ea prețul ei, aproape 30000 de dolari.

◆Totuși, regele neîncoronat al bisturiului făcător de minuni rămâne Michael Jackson care în înverșunarea de a-și transforma necontenit chipul a îmbogățit medicii cu peste jumătate de milion de dolari.

Contract de asigurare pe... „uneltele de muncă"

Ca orice meseriaș grijuliu, care știe cât de importante sunt pentru el uneltele de lucru, starurile sunt și ele prevăzătoare, punându-și la adăpost propriile arme: adică trupul, în cele mai mici detalii. Cu ce preț?

◆Picioarele actriței Jamie Lee Courtis valorează 1 milion de dolari.

◆Ornella Muti plătește anual un sac de bani pentru asigurarea pe care și-a făcut-o pentru față (estimată la 60000 de dolari), sâni (400000 dolari) și picioare (200000 dolari).

◆Madonna nu se uită nici ea la bani când e vorba de propriul bust; și-a asigurat sânii contra sumei de... 15 milioane de dolari.

Obrazul subțire cu cheltuială se ține

Evident, starurilor bogate le place să trăiască în lux, să-și etaleze bunăstarea și să-și ofere momente de delectare pe măsura conturilor din bancă.

◆Un Concorde exclusiv la dispoziția sa, un apartament de lux la Ritz, o mașină cu șofer personal, adică un sejur de trei zile la Paris pentru Sharon Stone. Prețul? 31000 de dolari.

◆În 1999, pentru a asista la un meci în care evolua echipa sa de baschet preferată (Lakers), Tom Hanks a reținut o lojă de 40 mp pe stadionul din Los Angeles, contra sumei de... 309000 dolari.

◆Pentru a-și manifesta totala afecțiune față de partenerul său de viață, Kenny Ross, cântărețul George Michael a cumpărat un castel de secol XVII situat pe o mică insulă a Tamisei, pe care l-a transformat în „cuibul iubirii lor". A plătit 3,5 milioane de dolari.

Dinastia Arquette în variantă hollywoodiană

În zeci de filme apare pe generic numele Arquette, fie că e vorba de Rosanna, Patricia, David sau, mai nou, Alexis ori Richmond. Nu-i de mirare, de vreme ce familia Arquette se derulează de-a lungul a trei generații de actori.

Mama: Mardi

Născută în 1939, Mardi Arquette a decedat în 1997. Poetă, adesea citată în cursurile de literatură, ea a interpretat și unele roluri mici de comedie. Fratele său, cântărețul Hamilton Camp, i-a dedicat albumul Mardi's Bard.

Copiii: Rosanna, Patricia, Richmond, Alexis, David

Bunicii: Cliff și Darlène

Căsătorit cu Darlène (dansatoare), inspirat de părinții săi la rândul lor comedianți, Cliff Arquette a cunoscut celebritatea în 1952, grație seriei „Dave & Charley".

Tatăl: Lewis

Născut în 1935, Lewis Arquette l-a întruchipat pe Pickett din serialul „The Waltons", apoi a apărut în numeroase filme. În '97 joacă împreună cu fiul său David în „Scream II", iar în prezent se pregătește să cucerească publicul cu „Kiss And Tell", împreună cu cei trei băieți, Richmond, Alexis și David.

Rosanna: Născută în '59, a debutat la 18 ani la TV în „Having Babies II", dar a cunoscut succesul în 1985. Ultimul film la care lucrează se intitulează „The Whole Nine Yards", unde îi are ca parteneri pe Bruce Willis și Matthew Perry.

Patricia: Născută în '68, debutează tot la 18 ani în „Pretty Smart". Mama unui băiețel de opt ani, Enzo, actrița s-a căsătorit cu Nicholas Cage în 1995. Ultimele filme în care poate fi admirată sunt „Goodbye Lover", „Stigmata" și „Bringing Out The Dead", unde, în premieră, îl are drept partener de joc chiar pe soțul ei.

Richmond: Născut în 1962, el este ultimul din clanul Arquette care a îmbrățișat cariera cinematografică, fiind actor și, de asemenea, scenarist. Mult timp supranumit omul din umbra familiei, Richmond va apărea pe ecrane în „See Jane Run" de Sarah Thorp.

Alexis: Născut în 1969, rupe tabuurile și își anunță în mod public homosexualitatea cu ocazia apariției primului său film, „Last Exit to Brooklyn" ('89). Tânărul star al familiei s-a bucurat de un succes neașteptat în „She's All That".

David: Născut în 1971, o întâlnește pe Courtney Cox pe platoul de la „Scream", în 1996. Aflat deja pe genericul filmelor „Never Been Kissed" și „Vorace", David va apărea, de asemenea, în „The Shrink is in" și în „Sream III", bineînțeles alături de Courtney, care între timp i-a devenit soție.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

7 februarie – în anul 1934 s-a născut poetul Florin Mugur.

8 februarie – în anul 1979 a murit poetul Alexandru Philippide.

9 februarie – în anul 1924 s-a născut poetul Teodor Balş.

10 februarie – în anul 1874 s-a născut cărturarul şi istoricul Eudoxiu Hurmuzaki.

11 februarie – în anul 1914 s-a născut scriitorul Paul Alexandru Georgescu, iar în anul 1929 s-a născut scriitorul Traian Filip.

12 februarie – în anul 1884 s-a născut Otilia Cazimir, iar în anul 1899 s-a născut scriitorul I. Peltz.

Mai sunt

332

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 7.02 - 13.02

BERBEC (21.03-20.04): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Practic, nici o umbră nu vine să altereze buna dispoziţie ce v-a cuprins, după aflarea unor veşti pozitive (luni sau marţi). Curba financiară stagnează puţin deasupra normalului, apoi are o creştere lentă şi sigură spre valori semnificative. Astfel, joi sau vineri primiţi bani, însă nu o sumă îndestulătoare. Mici probleme în cuplu, sâmbătă sau dumnică.

TAUR (21.04-21.05): Credeţi din ce în ce mai mult în îndeplinirea unui vis frumos, legat fie de activitatea dv. profesională, fie de pasiunile extraprofesionale. Curba afectiv-sentimentală este cea mai zvăpăiată acum, iar cei născuţi în primul decan al zodiei pot construi punţi sufleteşti de durată – cu condiţia să ştie în ce ape pescuiesc. Situaţia financiară nu înfloreşte deloc, dar nu e timpul pierdut.

GEMENI (22.05-21.06): Toate curbele astrale din constelaţia dv. se află peste normal, însă nici una nu are vreo zvâcnire spre cote ameţitoare. Cu alte cuvinte, se poate spune că o dulce monotonie existenţală v-a cuprins în braţele ei de caracatiţă blândă. O veste financiară bună vă va trezi însă din „hibernare", precum o albină furişată în urechea unui urs ce se ascunde în zadar de viscolul ce asupreşte crengile codrului.

RAC (22.06-22.07): Din ce în ce mai mult siguranţa succesului pune stăpânire pe cugetul dv şi o mare reuşită pare iminentă. De altfel, în această perioadă vă sunt aliate de nădejde inspiraţia şi creativitatea, şi este imposibil ca, mai devreme sau mai târziu, să nu fiţi răsplătit de soartă. Joi sau vineri veţi primi o veste financiară foarte bună, care s-ar putea concretiza la începutul săptămânii viitoare.

LEU (23.07-22.08): Primele zile ale acestui interval vor fi foarte încărcate şi va trebui să vă întrebuinţaţi la maximum răbdarea şi echilibrul pentru a duce la bun sfârşit tot ce v-aţi propus. Din fericire, un incident sentimental vă scoate din vâltoarea lucrurilor neplăcute şi vă dă şansa să vă etalaţi talentele de seducător (seducătoare). Mici probleme cu sănătatea, la finele săptămânii.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Constelaţia dv. pare garnisită numai cu veşti bune, din toate domeniile. Curba financiară staţionează la nivele înalte şi promite bani cu lopata, nu cu lopăţica. Pe de altă parte, cei născuţi în primul decan al zodiei ar putea avea surpriza unei întâlniri galante, care să le determine evadarea din încrâncenarea vieţii. Atenţie la un Berbec sau Taur din anturajul profesional!

BALANŢA (22.09-22.10): Toate curbele astrale parcă sunt înţelese între ele şi vor să vă transforme într-un ocean de adrenalină. În primele două-trei zile, acestea abia se zvârcolesc în jurul normalului, având chiar tendinţe negative. Dar, începând de miercuri sau joi, se hotărăsc să se ridice impetuos spre culmi de Soare pline. Astfel, s-ar putea să primiţi bani şi să aveţi o reuşită profesională deosebită.

SCORPION (23.10-21.11): Două schimbări pozitive în viaţa dv. s-ar putea produce acum, când curba afectiv-sentimentală se zbânţuie numai pe piscuri, iar cea financiară îi calcă smerită pe urme. Pare anormal ca dragostea şi finanţele să joace împreună o horă a veseliei, dar în acest interval nimic nu mai este la locul lui – în sens pozitiv. Atenţie, în plină euforie, la intersecţiile cu un Vărsător sau o Fecioară!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Nimic nou pe peticul dv. de cer. Doar Soarele parcă se joacă cu veşnica lui logodnică, Luna. Din hârjoana lor se pot naşte excese temperamentale şi de orgoliu. Chiar relaţiile din cuplu pot avea de suferit, dacă nu daţi puţină dreptate şi partenerului. Din păcate, situaţia financiară nu se înzdrăveneşte deloc şi trebuie să fiţi foarte prudent când duceţi mâna la buzunar.

CAPRICORN (21.12-19.01): Având în vedere poziţia lui Jupiter faţă de Mercur, se pare că în această perioadă se vor acumula multe fapte pozitive. Curba financiară are un maxim (miercuri sau joi), iar cea profesională sugerează un succes deosebit, mult aşteptat şi meritat. Pe de altă parte, curba psihicului are oscilaţii care pot însemna probleme personale urzicante, dar trecătoare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Totul şi toate vă merg din plin, mai ales că Soarele străluceşte atât de puternic în constelaţia dv. Dacă în primele zile se pot ivi ghinioane şi v-aţi putea umple de nervi (în relaţiile profesionale), ulterior situaţia se normalizează, iar chipul dv. redevine senin. Joi sau vineri primiţi bani, iar în weekend o veste bună de departe vă va confirma îndeplinirea unei speranţe mai vechi.

PEŞTI (19.02-20.03): Nici o umbră de îngrijorare nu vă apasă. Sunteţi atât de prins în activitatea cotidiană, încât aţi cam uitat de propria persoană. Excesul de generozitate şi egoismul faţă de sine sunt specifice zodiei, dar trebuie să aveţi în vedere că aceste metehne reprezintă un bumerang. Poate ca luni sau marţi primiţi o sumă frumuşică de bani, dar asta doar dacă astrele nu se distrează pe seama dv.

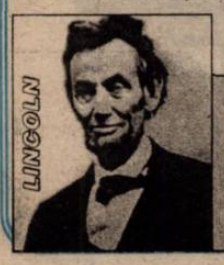

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Dan Hăulică, Emanoil Petruţ, Victor Rebengiuc, Anton Holban, Nina Cassian, Jean Georgescu, Abraham Lincoln, Charles Darwin, Sinclair Lewis (Nobel literatură 1930), Charles Dickens, James Dean, Jack Lemmon, Diocleţian, Ivan Lendl.

Scrisori primite

Costin Stelaian, Baia Mare: Demonstraţia dv. cu privire la faptul că în procesele fizice „nu energia se conservă, ci produsul energie-timp" este interesantă, dar credem că ar trebui să convingă un specialist în domeniu. Extrapolările filosofice – ca să nu spunem speculaţiile – decurg de la sine şi se pot orienta spre orice curent sau şcoală de gândire. Dacă porniţi de la premisa că „tot Universul încape într-un număr atât de mic...", atunci călcaţi pe terenul pitagoreic sau al lui Lao Tze, şi originalitatea păleşte.

Dragomir Stan, Piteşti: Vă mulţumim pentru faptul că ne-aţi pus la dispoziţie o formulă aritmetică de calcul a Paştelui ortodox. Am mai primit astfel de modele de aflare a datei respective. Dar, ca şi al dv., toate au aceleaşi carente: în primul rând sunt prea stufoase (au prea multe etape) şi necesită folosirea unor constante aleatorii. Deci formula nu reprezintă un algoritm, un model matematic unitar valabil în orice împrejurări. Oricum, să amintim că în acest an, Paştele cade pe 30 aprilie.

Dancea Ioana, Roman: Vă mulţumim pentru textele trimise şi vă rugăm ca pe viitor să dactilografiaţi acele articole care au drept temă probleme ecologice.

Dan Simionescu, Bârlad: Problema pusă de dv. are un răspuns care ţine de o convenţie, şi anume: dacă un an obişnuit este bisect când se divide exact cu 4, anii seculari sunt bisecţi când se divid exact cu 400. Anul 2000 este bisect, aşa cum a fost şi anul 1600 şi cum va fi şi 2400 (din 400 în 400 de ani). Termenul de „bisect" provine de la expresia latină „bis sexto calendas Martias", adică şase (ore) în plus la calendele lui martie (calendele reprezentând începutul lunii). Aşa s-a procedat, în timpul lui Iulius Caesar pentru a adăuga o zi lui februarie şi a apropia dimensiunea anului de cea reală, 365 zile + 6 ore.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Dreptul de autor şi drepturile conexe

D-lui Câmpeanu Sandu, Oradea

Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza traducerea, publicarea în culegeri, adaptarea, precum şi orice altă transformare a operei sale prin care se obţine o operă derivată. De asemenea, are dreptul exclusiv de a autoriza închirierea originalului şi a copiilor operelor pentru o perioadă de timp limitată, în schimbul unui avantaj economic direct sau indirect.

Drepturile patrimoniale prevăzute de lege durează tot timpul vieţii autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moştenire, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunoştinţă publică în mod legal. Dacă nu există moştenitori, exerciţiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă mandatat în timpul vieţii de către autor sau, în lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creaţie.

Persoana care, după încetarea protecţiei dreptului de autor, aduce la cunoştinţă publică, în mod legal, pentru prima oară, o operă nepublicată înainte, beneficiază de protecţia echivalentă cu cea a drepturilor patrimoniale ale autorului, iar durata acestor drepturi este de 25 de ani. Pentru operele aduse la cunoştinţă publică sub pseudonim sau fără indicarea autorului, durata drepturilor patrimoniale este de 70 de ani de la data aducerii la cunoştinţă publică a acestora. Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor realizate în colaborare este de 70 de ani de la moartea ultimului coautor, iar pentru operele colective este de 70 de ani de la data aducerii operelor la cunoştinţă publică. Pentru operele de artă aplicată durata drepturilor patrimoniale este de 25 de ani de la data creării acestora.

Drepturile patrimoniale asupra programelor pentru calculator durează tot timpul vieţii autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moştenire, pe o perioadă de 50 de ani.

Autorul sau titularul dreptului de autor poate ceda prin contract altor persoane numai drepturile sale patrimoniale (adică băneşti). Cesiunea drepturilor patrimoniale ale autorului poate fi limitată la anumite drepturi, pentru un anumit teritoriu şi pentru o anumită durată.

Avocat NELI PĂDURARU
(urmare în numărul viitor)

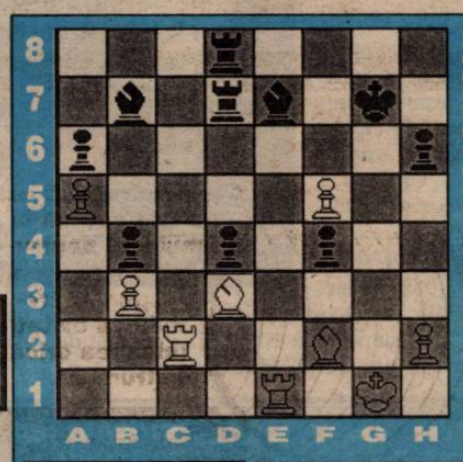

ŞAH PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ALEHIN – BOGOLIUBOV, 1934

1. T:e7+! T:e7 2. Nh4 Rf7 3. N:e7 R:e7 4. Tc7 + Td7 5. f6 + Re8 6. Ng6 + Rd8 7. f7 şi pionul se transformă.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Din istoria plantelor de cameră

Plantele folosite pentru decorarea interioarelor aparţin unui mare număr de familii botanice şi sunt, în majoritate, originare din zonele calde ale Globului.

Epocile descoperirii, scoaterii şi răspândirii plantelor decorative din mediul lor natural precum şi tehnicile şi tradiţiile cultivării lor în interioare au o lungă, bogată şi fascinantă istorie. Există numeroase scrieri şi documente arheologice care atestă existenţa plantelor decorative de cameră încă de la popoarele antice. Ele erau preţuite şi ridicate de multe ori la rangul de simboluri ale divinităţii.

◆ Cu peste 5000 de ani în urmă, chinezii cultivau azaleea şi alte plante decorative, în ghivece sau în alte tipuri de vase, cu care ornau palatele. Luxul cultivării unor astfel de plante era considerat un drept şi un însemn al claselor bogate.

◆ În Japonia, o atmosferă mistică era creată în jurul unor plante ornamentale, precum un palmier numit kannon-cizu, considerat zeiţa sau prinţesa lumii, statut de care se bucură şi astăzi.

◆ Aceiaşi arbuşti sau pomi cu coroana artistic tăiată erau prezenţi în faimoasele grădini suspendate construite de regii şi reginele Babilonului (Nabucodonosor, Semiramida), înregistrate ca una dintre minunile antichităţii.

◆ Solomon, rege al Israelului, recunoscut pentru înţelepciunea sa, a fost şi un talentat şi un iscusit grădinar. El a cerut ca una din sălile Marelui Templu din Ierusalim să fie decorată cu plante în ghivece. Cunoştea tehnicile de cultivare şi îngrijire a unei mari varietăţi de plante, precum şi înmulţirea prin butaşi a multora dintre ele.

◆ Una dintre cele mai vechi imagini cu plante în ghivece este un basorelief descoperit în templul de la Deir el-Bahri de lângă Teba, construit în timpul reginei Hatshepsut (1490-1468 î. Ch.) a Egiptului antic. Plantele erau aduse din Africa de Est şi cultivate fiecare în câte un recipient.

◆ În Grecia antică, plantele ornamentale erau asociate după reguli extrem de elaborate, pentru fiecare dintre ele folosindu-se diferite tipuri de recipiente (ghivece, coşuleţe, cutii etc.).

◆ Romanii se ocupau şi ei cu cultura plantelor în ghivece pentru a compensa spaţiul limitat rezervat grădinilor. Ei construiesc pentru prima dată aşa-numitele „viridarii", adică locuri cu verdeaţă, deseori amplasate pe acoperişurile caselor. Obiceiul s-a impus în multe din ţările imperiului.

◆ Indienii acordau şi ei importanţa cuvenită plantelor ornamentale. Legea hindusă prevedea pedepse aspre pentru cei ce încălcau privilegiul aristocratic de a cultiva anumite flori, ca de exemplu o serie de orhidee. Ofensa adusă de cei ce încălcau legea mergea uneori până la a fi considerată o crimă, ce era pedepsită pe măsură. *(A. Popescu)*

Verificaţi-vă cunoştinţele

Scrisori

1. Cui îi este adresată scrisoarea lui Neacşu din Câmpulung, considerată primul document de limbă română (1521)?

2. Cine a scris poezia „O scrisoare de la Muselim-Selo"?

3. Cum se numeşte opereta în care eroina, poştăriţă, împarte, cu dragoste, scrisori celor din jur?

4. Ce pictor englez a realizat, în jurul anului 1830, tabloul intitulat „Scrisoarea"?

5. Cine a fost interpreta rolului principal din filmul „Scrisoare de la o necunoscută" realizat, în 1948, de regizorul francez Max Ophülus?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Roşul de Congo este un colorant organic de sinteză, care se prezintă sub forma unei pulberi roşii, foarte uşor solubilă în apă şi care vopseşte bine fibrele de celuloză. 2) Drama „Patima roşie", a fost scrisă de Mihail Sorbul (1885-1967). 3) Tabloul „Corsajul roşu" a fost pictat în 1925 de pictorul francez Pierre Bonnard (1867-1947). 4) Filmul „Mere roşii" a fost regizat de Alexandru Tatos (1937-1990). 5) Muzica baletului „Macul roşu" a fost compusă de Moriţevici Reinhold Glier (1875-1956).

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Cristina Neacşu* – Ploieşti; *Violeta Ioan* – Câmpulung; *Mihai Popescu* – Bârlad; *George Bradu* – Arad; *Ion Vâlcu* – Galaţi.

Cristina Neacşu – Ploieşti: Ne pare rău dar nu am primit de la dumneavoastră altă scrisoare în afara celei de acum câteva luni. Poate... cine ştie? Dacă vom primi scrisorile despre care ne scrieţi, vă vom menţiona în rubrică, oricât de târziu ar sosi ele. *(Irina Stoica)*

Umor

- Iubito, dacă ai să fii drăguţă cu mine am să te duc în braţe toată viaţa.
- Ce vrea să însemne asta? Că n-ai maşină?

Două prietene stau de vorbă:
- Tu ai ceva comun cu soţul tău?
- Cum să nu? Ne-am căsătorit în aceeaşi zi!

- Arată-mi că eşti bărbat!
- Imposibil! N-am nici un act la mine!

- Câţi ani aţi stat la ultimul loc de muncă?
- Aproape 20!
- Şi de ce aţi plecat?
- M-au graţiat!

- Eu nu fac niciodată ce vrea nevastă-mea!
- Dar te-am văzut spălând vase!
- Da, dar în ciuda insistenţelor ei nu-mi pun niciodată şorţul.

Principalul scop al tuturor invenţiilor este să economisească substanţial timpul omului.
– Asta, desigur, până la inventarea televizorului!

Enervat, pescarul se întoarce spre cel care îi stătea în spate de câteva ceasuri:
– Ascultă, domnule! Cine prinde peşte aici? Eu sau dumneata?
– După câte văd nici eu, nici dumneata!

Perspicacitate

DIN FAŢĂ ŞI DIN SPATE

Cei patru ospătari (A, C, C, D) sunt aceiaşi văzuţi din spate (1, 2, 3, 4) dar nu în ordine cronologică. Care sunt perechile respective?

A-2, B-4, C-1, D-3.

CENTRUL

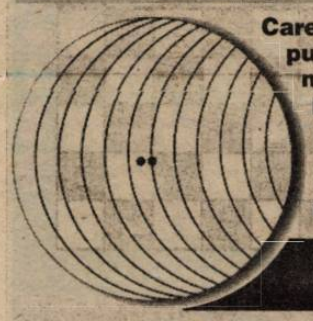

Care dintre cele două puncte se află în mijlocul centrului? Pentru a afla răspunsul trebuie să evitaţi folosirea oricărui instrument.

Punctul din dreapta.

◆ *...ananasul a fost adus în Europa din insulele Caraibe pe la 1540 de nişte călători olandezi? Aceştia au trimis fructele în dar regelui Carol Quintul care, temându-se că va fi astfel otrăvit, i-a aruncat în închisoare. Au fost eliberaţi numai după ce au mâncat ei înşişi fructele.*

Ştiaţi că...

◆ *...mobilierul Chippendale îşi trage numele de la ebenistul Thomas Chippendale (1718-1779) care l-a creat? În acest scop a combinat stilurile rococo, gotic şi chinezesc.*

◆ *...celebrul cavaler d'Artagnan din romanul „Cei trei muşchetari de Alexandre Dumas-tatăl a fost un personaj real? Era un nobil gascon, căpitan al muşchetarilor lui Ludovic al XIV-lea apoi mareşal, numele lui întreg fiind Charles de Batz d'Artagnan (1611-1673).*

◆ *...la 22 iulie 1909 aviatorul francez Blériot (1872-1936) a traversat Canalul Mânecii de la Calais la Douvres pe un monoplan construit chiar de el? Zborul a durat 32 de minute.*

Peisaje de iarnă

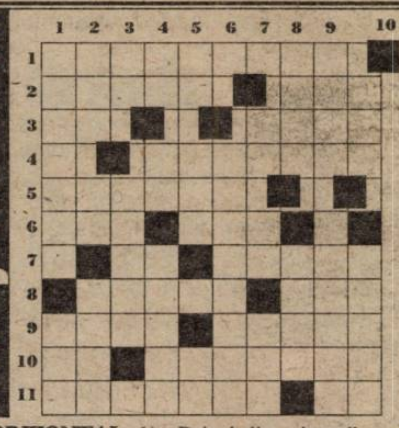

ORIZONTAL: 1) „Peisaj din... iarna", lucrare de N. Tonitza. 2) Pictor român, autorul unui „Peisaj de iarnă" (1880-1962) – Pictor american, autorul peisajului „Corăbii cuprinse de gheaţă (Fitz Hugh). 3) Scos din apă – Timp deosebit de rece. 4) Pictor român, semnatarul peisajului „Iarna la Cărbuneşti" (Jean Alexandru). 5) Alt pictor român, şi el autor al unui „Peisaj de iarnă" (Dumitru; 1882-1972). 6) Arborele din care a fost confecţionată corabia temerarilor argonauţi – Se schimbă iarna. 7) Anişoara Odeanu – „...de iarnă", peisaj din creaţia pictoriţei Gina Hagiu. 8) Hrană suplimentară pentru albine pe timpul iernii – Un alt fel de aluniţă. 9) Pictor român, autorul unui „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj" (1831-1891) - „Iarna la marginea...", peisaj de Al. Steriadi (pl. neart.). 10) Radu Enescu – Ne oferă trufandale, iarna. 11) Scoşi din fire – Theodor Aman.

VERTICAL: 1) Pictor flamand, autorul unui „Peisaj de iarnă cu patinatori şi cursă de păsări" (Pieter) – A răsturna pământul. 2) Curs la bursa saharianã – Horia Oprea – Pictor belgian, autorul unui „Peisaj de iarnă" (Leon, 1881-1966). 3) Camelia Stan - „Peisaj de iarnă la...", creaţie din opera lui Theodor Aman. 4) Intrare (dim.) – Brad împodobit. 5) Radu Udrea – Litera grecească – Paul Anghel. 6) „...de buţi iarna", peisaj de Theodor Aman. 7) Bucată de gheaţă – Cămaşă – Familie de albine. 8) „...cu butoaie iarna", un alt peisaj de Theodor Aman (sg.) – Pisc în Yemen. 9) Siglă pentru „Institutul Naţional de Informare şi Documentare Ştiinţifică şi Tehnică – Strâns cu uşa. 10) Consilier municipal – Dezgheţată.

DICŢIONAR: EON, UED, SMET, ETA, ROI, ANAZ, INID.

CRISTIAN ALDEA
Breaza

Soluţia careului
„TRAGERI... ÎNCRUCIŞATE"

Orizontal: **SARACITA - F - LE - TUN - TIR - ARME - DORMI - B - INSELA - C - IVIT - MECET - TI - ION - TOI - STORURI - O - ALIN - RAION - TIPARIT - RA - ETATE - ACE.**

PAR(anormale) de Jo PRIN

– Descoperă o dată focul, că altfel murim de frig!

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„EXPOZEU"

INTRARE PE FIR / BRUIAJ		GERMAN / CAL CAPCANĂ		CEARTĂ / CARTE!		CALUL DE FOC / UNSORI		DIN MUNTE! / IRITAŢI		CUPĂ! / AMERICANI	
DIETE / BRUTĂ											SĂRBĂTORI ROMANE
				VALURI DE NISIP / UMED					MIEZ TOXIC! / PRIVEŞTE		
OBICEI / MĂSURĂ							CAPITALĂ ARABĂ / LEGAT				
			ROS		PĂŞUNI / CATEGORISIT						
MORFEU INDIGEN / OPUSCUL				POMENIŢI / AMARI							PAZNIC AUTO
		UNITĂ / AMOR								CÂINI	
EDITURĂ / POET						NOTA 7			ACCEPT / LEGENDĂ		
				A SE ODIHNI / CUTIE!				MANIERĂ / ACUŞI			
INVENŢIE CELEBRĂ / RENUMITĂ						CÂMPIE NORDICĂ					
							PLANTĂ FURAJERĂ				

Dezlegarea integramei ***„TEORII"***

Orizontal: F - S - A - G - T - M - VESTIMENTARE - ZARAFI - ILAR - MARA - ORATORI - BIZARE - ANI - PITITA - INARI - LO - E - AV - TEN - MIRONOSITA - G - TIRURI - E - ZE - PA - CATARATOR - TRATA - IMUNA - NEA - ACAPARAT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	10500 LEI	❑ 4 LUNI	45500 LEI
❑ 2 LUNI	21000 LEI	❑ 5 LUNI	56000 LEI
❑ 3 LUNI	35000 LEI	❑ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

TENIS – Andre Agassi îşi menţine şi în acest an forma de excepţie care l-a adus în 1999 pe prima poziţie ATP. Numărul unu mondial l-a întâlnit în finala Openului Australian pe Yevgeny Kafelnikov, locul 2 ATP şi al doilea favorit al turneului, după o semifinală de cinci seturi în compania compatriotului său, Pete Sampras. Deşi Kafelnikov a început excelent meciul, câştigând fără probleme primul set cu 6-3, nu a mai putut ţine pasul cu jocul americanului, care s-a dovedit a fi mai puternic şi mai precis din setul secund. Agassi a câştigat următoarele trei seturi (6-3 6-2 6-4), jucând perfect aproape fiecare schimb de mingi: lovituri de passing care muşcau din tuşă, loburi sau retururi în picioarele adversarului fără replică din partea lui Kafelnikov. De altfel, acestea din urmă au constituit arma principală cu care Agassi l-a învins pe Sampras în semifinală, fiind de o precizie şi rapiditate în execuţie de „nota 10". Kafelnikov, câştigător anul trecut al acestui turneu, a părut că nu mai ştie ce să facă în ultima parte a meciului, după ce începuse atât de bine finala... Partida a fost întreruptă de un fapt inedit şi destul de neplăcut: un bărbat mascat cu un batic şi ţinând o cameră video în mână a intrat pe teren ţipând în toate felurile. El a fost rapid ridicat de oamenii de ordine, dar dacă ar fi avut un pistol sau cuţit ar fi putut uşor răni unul din jucători. În finala feminină, buturuga mică a răsturnat carul mare, adică numărul doi WTA, americanca Davenport a reuşit să câştige în faţa liderei ierarhiei mondiale, Martina Hingis cu 2-0. În primul set, Davenport a pornit fulminant, conducând cu 5-1 la gameuri. Hingis a revenit în joc şi a egalat la 5-5, însă americanca a tranşat în favoarea ei primul set cu scorul de 7-5, câştigându-şi serviciul şi reuşind imediat un break. În cea de-a doua parte a meciului doar Davenport a mai jucat tenis.

Agassi salută fanii din Australia

BOX – În oraşul englez Manchester, a avut loc un meci de box „amical", între sportivii de categorie grea Mike Tyson şi Julius Francis. După câteva săptămâni în care a fost comentat negativ de presă şi huiduit de englezi, Tyson a vrut să încheie repede socotelile şi l-a trimis de 5 ori la podea pe adversarul său în primele patru minute. Arbitrul a oprit aventura lui Tyson în Europa în minutul 2 al reprizei secunde, când Francis părea din nou că găsise ceva pe podea. Englezul nu a reuşit să riposteze decât cu câţiva pumni apatici, iar în momentele de ameţeală nu făcea altceva decât să se agaţe de Tyson. Boxerul american a intrat în arena din Manchester flancat de gărzi de corp, pe fondul sonor al unei sirene de raid aerian şi având scris pe mantie „Să fim realişti".

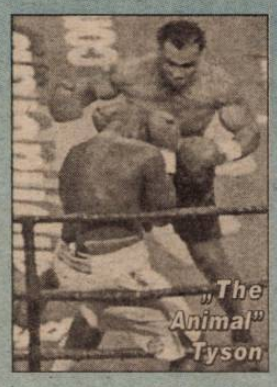
„The Animal" Tyson

SCHI – Recordul celui mai valoros schior austriac al tuturor timpurilor, Franz Klammer, câştigător a 26 de etape de Cupă Mondială, a fost egalat de Hermann Maier, poreclit şi „Herminatorul". El a câştigat etapa de coborâre de la Garmish-Partenkirchen, fiind acum pe locul 6 în ierarhia celor mai prolifici schiori din istorie. Victoria sa vine la exact 3 ani după primul său succes de super-G, repurtat în aceeaşi staţiune montană germană, atunci când era un schior total necunoscut.

G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

SERGIU ANGHEL, coregraf al Companiei „Orion Balet"

– Numele tău era legat prin anii 73-89 de grupul de dans modern „Contemp" pe care-l conduceai împreună cu Adina Cezar.

– Singurul grup cultural dizident din acea perioadă.

– De ce dizident?

– Pentru că realizam spectacole necomandate, cu muzică religioasă, occidentală, coregrafia fiind deseori încărcată de un erotism... de bună calitate.

– Despărţirea de „Contemp" a fost deseori comentată în epocă. Ce s-a întâmplat, de fapt?

– Am participat la un concurs iniţiat de Ambasada SUA, finanţat de Fundaţia Rockefeler şi am obţinut o bursă la Duke University din Carolina de Nord unde am învăţat compoziţia coregrafică. A fost momentul despărţirii de grupul „Contemp".

„Sunt mai aproape de poezie decât de proză"

– Şi al constituirii Companiei „Orion Balet". Spectacolele pe care le-ai realizat au fost bine primite în străinătate. Mai precis...

– La Liverpool, Londra, Budapesta, Stutgartt, Freiburg, Bonn, Nancy...

– Ce spectacole le-ai oferit bucureştenilor?

– „Consens", „Ideograme", „Barococo"... La Teatrul Mic, Odeon, Sala Palatului...

– Televiziunea Naţională a difuzat în mai multe rânduri un film care a obţinut medalia de aur şi trofeul „Măslinul de aur" la Festivalul de artă coregrafică din Muntenegru. Un adevărat regal coregrafic. Mă refer, desigur, la ciclul „Anotimpurile" (Muzica, Antonio Vivaldi).

– Un film video în care am încercat să redescopăr spaţiul neconvenţional în coregrafie: dansul în natură.

– Şi costumaţia era... neconvenţională. Într-un plan îndepărtat apăreau balerine cu sânii goi. Cum au decurs filmările „în natură"?

– Excelent. Până în momentul în care s-a auzit vocea unui cioban care clama din vârful unui deal: „Bă, Ioane, vino că se filmează porno!"

– Există multă poezie în ceea ce faci.

– Da, spectacolele mele au o structură poematică. Sunt mai aproape de poezie decât de proză.

– Te fascinează natura dar în week-end stai acasă. Iarna, e de înţeles. Caloriferele tale, spre deosebire de ale celorlalţi contribuabili sunt fierbinţi. Totuşi, ce faci în week-end?

– Mă gândesc ce-o să fac în cursul săptămânii.

DORIN MĂRAN

Băiatul cu chibrituri

Despre britanicul Willard Wigan se spune că ştie să se joace într-un mod miraculos cu chibriturile. Cu mâini de artist şi o răbdare impresionantă, acest expert în micro-sculptură transformă capătul beţelor de chibrituri în statuete minuscule, graţioase şi expresive. Împătimit al detaliilor, artistul petrece ore în şir în faţa fiecărui băţ de chibrit care, în final, se metamorfozează într-o operă artistică plină de personalitate.

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Nu pentru toată lumea este valabilă zicala „vorbă lungă, sărăcia omului". Există o categorie de oratori care şi-au făcut un scop în viaţă prin a impresiona prin discursuri-maraton. Surprinzător este faptul că recordul mondial în materie aparţine unui bărbat. El este Kapila Kumarasinge, preot budist din Sri Lanka. La Institutul de cultură budistă din Colombo (capitala ţării), el a vorbit non-stop... 159 de ore, pe teme religioase, adică 6 zile şi 15 ore puse cap la cap.*

◆ *La subcategoria ortatorică a discursurilor politice, performerul este tot un bărbat din Sri Lanka, pe numele său Neville Ajith. El a vorbit continuu 37 de ore şi 45 de minute, într-o şedinţă oficială.*

◆ *„Onoarea" femeilor a fost salvată de americanca Mary E. Davis. La un post de radio din Buffalo, Mary a ţinut trează atenţia auditoriului timp de 110 ore, 30 de minute şi 45 de secunde. Vrute şi nevrute, verzi şi uscate, un talmeş-balmeş din care n-au lipsit reţete, sfaturi conjugale, prevestiri de tot soiul şi propria biografie...*

◆ *Paradoxal, la subcategoria „lectură" recordurile subinferioare celor de la „vorbit liber", recordmanul este profesorul James Gray. La tribuna Colegiului californian Evergreen Valley (din San Jose) el a citit o carte de sociologie în 59 de ore şi 30 de minute, acoperind cu succes căscatul asistenţei.*

◆ *O altă subcategorie oratorică este aceea a discursurilor ţinute după o masă îmbelşugată, când se consideră că oratorii îşi pierd repede suflul. Într-adevăr, în astfel de condiţii „vitrege", recordul este de doar 12,5 ore, şi este deţinut de englezul Gyles Brandreth. El s-a „produs" după o cină cu şapte feluri de mâncare.*

Maşină nouă, din bucăţele

La salonul jucăriilor de la Lyon, societatea MB a prezentat un produs care a cucerit inimile vizitatorilor fără dificultate; e vorba de un puzzle în trei dimensiuni, reprezentând populara maşină Wolkswagen. Replica îndrăgitei „broscuţe" a fost realizată în mărime naturală, pentru aceasta fiind necesare 30000 de piese şi o răbdare... de fier.

Anunţuri matrimoniale

Studiind anunţurile matrimoniale apărute în ultimele 18 luni o publicaţie din New-York a ajuns la concluzia că cele mai multe aparţin bărbaţilor. Faţă de 271 trimise de aceştia au fost numai 191 trimise de femei, de unde se vede că bărbaţii suportă mai greu singurătatea. Femeile se autocaracterizează drept „liniştite", „tandre", „sensibile" şi „ascultătoare" în timp ce bărbaţii se văd „oameni de succes", „oneşti", „carismatici" sau „plini de umor". Majoritatea doresc partenere „suple" aşa cum se prezintă, de altfel şi femeile.

Fotografia săptămânii

Cimpanzeii şi babuinii senegalezi au găsit un mod ingenios de a-şi potoli setea, săpând mici fântâni în nisipul fierbinte din împrejurimile râurilor din care scot apa cu ajutorul unui mănunchi de frunze. Nu vi se pare că are gesturi umane?

În numărul viitor

■ Luna - un mister dezlegat? ■ Oceanele Terrei, în pericol de dispariţie! ■ Maşina de influenţat mintea... ■ Medicina - maestra greşelilor? ■ Dincolo de Pluto există o planetă gigant! ■ Vom putea să imităm Soarele? ■ Stelele nu strălucesc întotdeauna ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: Radu Coşarcă, editor-prezentator „Antena 1" ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 455 • ANUL XLIII • 10 FEBRUARIE 2000 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 6 (2205)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

10 FEBRUARIE

1774 *Andrew Baker a demonstrat eficacitatea costumului său de scafandru în Tamisa, la Londra.*

1931 *New Delhi devine capitala Indiei.*

1989 *Tony Robinson este primul şef de poliţie negru ales în SUA, la Nottingham.*

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1897 *John Franklin Enders, microbiolog american care a perfectat un vaccin împotriva poliomielitei.*

Medicina, maestra greşelilor?

Pantheonul, o floare a Antichităţii

Stelele nu strălucesc întotdeauna

TV
- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

LUNA un incident spaţial

femina club

Conflictul dintre generaţii

Vom putea să imităm SOARELE?

Întâmplări adevărate

Terra X Dosarele planetei

Maşina de influenţat mintea

SENZAŢIONAL!

NEW ORLEANS-ul va dispărea sub ape...

Marele oraş american New Orleans şi întregul sud al statului Louisiana riscă să dispară sub ape în jurul anului 2100, ca urmare a scufundării lente a terenurilor pe care acestea sunt aşezate, sub influenţa conjugată a creşterii constante a nivelului apelor oceanului, a erodării geologice a solului şi a scufundării continue a deltei fluviului Mississippi, se arată într-un comunicat al Serviciilor geologice ale SUA (USGS), citat de AFP şi Mediafax. „Este probabil ca la sfârşitul secolului următor oraşul New Orleans să nu mai existe pe harta SUA", a declarat directorul USGS, Chip Groat. Situat deja la 2,6 metri sub nivelul mării, oraşul New Orleans continuă să se scufunde în ritm de circa un metru pe secol, ceea ce reprezintă un ritm de 13 ori mai rapid decât ritmul normal înregistrat în alte părţi ale lumii. Sub greutatea sedimentelor, solurile au tendinţa de a se scufunda lent pe întreaga planetă, iar acest feţomen este cunoscut sub numele de „subsidanţă geologică" (eroare geologică). În plus, suprafeţele mlăştinoase din delta fluviului Mississippi se reduc într-un ritm alarmant de 25 de kilometri pătraţi anual. Din 1930 până în 1990, delta fluviului şi-a redus suprafaţa cu circa 1000 kilometri pătraţi. „Aici avem de-a face cu cea mai spectaculoasă dispariţie de terenuri de pe continentul nord-american, care poate fi calificată ca o problemă catastrofală", a declarat geologul american Shea Pehland.

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Un regizor îndrăgostit brusc de roman

Editura Univers este prezentă pe piața românească de carte cu câteva traduceri remarcabile asupra cărora o să mă opresc într-un număr viitor, dar și cu un roman original, e drept nu aparținând unui scriitor consacrat, ci, unui regizor consacrat. E vorba despre Mircea Daneliuc care a pus o clipă aparatul de filmat în cui și s-a așezat la birou, pentru a comite romanul *Marilena și câteva voluptăți*. Experiența de regizor a lui Daneliuc transpare și în roman, de la scurtele indicații regizorale, până la necruțătoarea privire pe care o are asupra vieții cotidiene în care trăim și modul „cinematografic" al scrierii. E vorba despre istoria... a trei Marilene, desfășurată pe parcursul ultimilor zece ani. Romanul începe cu impresiile Marilenei care urmează să se nască, impresii transmise în direct din lichidul amniotic, continuă cu tribulațiile altei Marilene, viitoarea Mama, exersată în echilibristica existenței zilnice (între Zona liberă de comunism și Punctul 8 de la Timișoara) și nefericirea iubirii, pentru a se sfârși cu acțiunea altei generații de Marilena, mama Marilenei care între timp o născuse pe Marilena, o Marilenă bărbată, înscrisă în Partid și implicată cu trup și suflet în acțiunile minerești ale începutului de an 1999 (Mă, ăștia ne pozează și, după aia, ne ia ca din oală. Ne ia după poză!). „Crunt lexical, legănând gales promiscuități și portretizând acid, mizantropic, cu o viziune de-o virilitate debordantă, cinică și coplesitoare, Daneliuc cultivă toate aparentele misoginiei hohotitoare... Uitați-vă (pare să spună autorul, adăugarea mea)cum se vestejesc bărbații aici, cât de repede și lamentabil li se pleoștește toată fala, în vreme ce feminitatea – în ciuda deriziunii absolute – devora totul" scrie criticul Dan C. Mihăilescu și nu este prea departe de adevăr. Fără să se poată despărți de anecdoticul vieții pentru a găsi semnificații mai profunde dincolo de voluptatea cotidiană, Daneliuc dovedește că e un artist a cărui sensibilitate se poate manifesta la fel de bine și în literatură.

O nouă formă de mecenat

M-am numărat printre cei care au avut bucuria să participe la vernisajul expoziției de pictură a Georgetei Grabovschi. O expoziție personală găzduită în elegantul foaier, transformat în galerie de artă, al companiei *Uzinexportimport* de pe Bdul Iancu de Hunedoara 8. O întreprindere de comerț exterior pune pe picioare o galerie de artă? s-ar putea întreba cineva. Răspunsul este afirmativ și probabil că este o primă inițiativă de acest gen în țara noastră. Și asta datorită „încăpățânării" domnului Matache Nicolaide (PDG al *Uzinexportimport*, nu numai un iubitor al picturii, dar el însuși un pictor împătimit) care lansează în acest fel o nouă formă de mecenat pentru artiștii plastici români, astăzi când condiția artistului a coborât în subterane. Georgeta Grabovschi, născută la Craiova în 1954, a absolvit facultatea de Filozofie în 1980, a urmat în particular cursuri de pictură și a absolvit Academia de Artă „Françoise Cont" din Paris. Prima expoziție personală a fost la București în 1990, apoi, în fiecare an câte o altă expoziție, cea din 1999 fiind la New York. „Pictura Georgetei Grabovschi smulge realului „ce are mai frumos, mai minuțios construit, este un loc magic în care totul se cufundă, revenind la lumină și mai pur" spune P. Romanescu. Iar mie mi-a plăcut lumina care vine din interiorul personajelor sale plasate în umbre moi și translucide.

GEORGE CUȘNARENCU

Tolba cu SCRISORI

Lavinia Ilie – București: Da, am primit scrisoarea ta, dar, din păcate, nu pot relua acum informațiile apărute nu cu mult timp în urmă... Abonamentul rămîne cea mai sigură cale de a nu rata vreun Music Box. P.S. Aștept și anunțul!

Cristian Aldea – Breaza: Am primit plicurile datate 10, respectiv 23.12.1999! Cele patru careuri, La Dans, Doruri, Eminesciana și Bal Mascat, vor avea soarta celorlalte trimise de dvs: adică vor ajunge la cititorii noștri!

Andy – Botoșani: Mulțumiri pentru consistenta scrisoare trimisă! Hai să vedem ce facem acum cu răspunsurile! 1) subiectul Bad Boys Blue a mai fost tratat aici, superficial, ce-i drept, și de aceea voi încerca să realizez un Cazier Discografic al trupei. Ai puțină răbdare, bine? 2) informațiile trimise le-am adăugat celor pe care le aveam și le voi folosi la momentul potrivit. 3) Back For Good este al șaptelea album de studio al duetului Modern Talking.

Iulian Ionescu – Constanța: Careurile expediate pe 13.12.1999 au sosit la redacție iar procentul reținutelor este de 75%, deoarece Consultațiile au o greșeală tehnică majoră (îngrilarea lui Zăcu, verb la perfectul simplu). Am reținut *Alegerile, Vin colindătorii, De iarnă*, ultimele două trebuind să aștepte sezonul următor pentru că la această oră am predat la tipar careurile pe februarie. Și cum iarna calendaristică se termină pe 29 luna aceasta...

TOP singles

1. *I Try – Macy Gray*
2. *If I Could Turn Back The Hands Of Time – R. Kelly*
3. *Vino la mine – N & D*
4. *Inima mea - Asia*
5. *I Need To Know – Mark Anthony*
6. *Corazon Espinado - Santana*
7. *Kiss (When The Sun Don't Shine) - Vengaboys*
8. *Born To Make You Happy – Britney Spears*
9. *Victoria & Turbo B. – Rock Steady Love*
10. *Adelante – Sash!*

cronica săptămânii

UNPLUGGED Alanis Morissette

Iat-o, așadar, pe înzestrata cantautoare canadiancă prezentând sonor și vizual („vizual" deoarece există și un *„MTV Unplugged"...)* variantele neelectrificate ale unora dintre melodiile lansate în relativ scurta sa carieră muzicală. Acest *„Unplugged"* (scos la casa *Maverick* și produs chiar de *Alanis...*) a fost tras în primăvara lui 1999 la *Brooklyn Academy Of Music* din New York și nu putea fi altceva față de ceea ce eram obișnuiți să primim de la *Alanis*: un amestec eclectic de hituri, stiluri și melodii obscure, inclusiv o tentativă de cover după *The Police – „King Of Pain"* și trei melodii needitate până acum: *„Princes Familiar"*, *„No Pressure Over Capuccino"* și *„These Are The Thoughts"*... Acompaniată de un band de meseriași, format din basistul *Chris Chaney*, chitariștii *Nick Lashley* și *Joel Shearer*, bateristul *Gary Novak* și clăparul *Deron Johnson*, solista reușește, oricât de cârcotaș aș fi, să treacă examenul acustic, cele 12 „probe" numindu-se 1) *„You Learn"*, 2) *„Joining You"*, 3) *„No Pressure Over Cappucino"*, 4) *„That I Would Be Good"*, 5) *„Head Over Feet"*, 6) *„Princes Familiar"*, 7) *„I Was Hoping"*, 8) *„Ironic"*, 9) *„These R The Thoughts"*, 10) *„King Of Pain"*, 11) *„You Oughta Know"*, 12) *„Uninvited"* (Excelenta compoziție, inclusă și în coloana sonoră a filmului *„City Of Angels"*, melodie care i-a adus și două premii *Grammy*, pentru *„Best Female Rock Vocal Performance"* și pentru *„Best Rock Song"*. Dacă încă nu le-ați ascultat, atunci vă rog să „atacați" alte două albume, de studio, semnate *Alanis Morissette*: *„Jagged Little Pill"* și *„Supposed Former Infatuation Junkie"*.

CAZIER discografic

Manic Street Preachers

Anul formării: 1989. Componenta originală: *James Dean Bradfield* (vocal/chitară); *Nicky Wire* (bass), *Sean Moore* (tobe), *Flicker* (chitară ritmică). Schimbări de personal: la finele lui 1989, la scurt timp de la editarea primului lor single, autofinanțat, *„Suicide Alley"*, *Flicker* este înlocuit de *Richey James Edwards;* același *Edwards* dispărând fără urmă în ianuarie 1995 din hotelul londonez în care locuia în perioada când trupa pregătea un turneu de promovare! Mașina sa a fost găsită dar de atunci nu se mai știe nimic despre el... Primul album semnat *Manic Street Preachers*, fără *Richey*, este *„Everything Must Go"* și s-a bucurat atât de un mare succes comercial, cât și de aprecieri extrem de favorabile din partea criticii muzicale. Am ajuns la single-ul *„If You Tolerate This Then Your Children Will Be Next"*, care a iscat atâtea controverse, single extras de pe albumul Number One *„This Is My Truth Tell Me Yours"* considerat a fi drept albumul deplinei maturități pentru grup.

DISCOGRAFIE/ ALBUME: 22.2.92 *„Generation Terrorists"* 13; (data lansării, titlul, locul ocupat în Topul 100) 3.7.93 *„Gold Against The Soul"* 8; 10.9.94 *„The Holy Bible"* 6; 20.5.96 *„Everything Must Go"* 1; 14.9.98 *„This Is My Truth Tell Me Yours"* 1; *DISCOGRAFIE/SINGLES*: 25.5.91 *„You Love Us"* 62; 10.8.91 *„Stay Beautiful"* 40; 9.11.91 *„Love's Sweet Exile / Repeat"* 26; 1.2.92 *„You Love Us"* (reeditat) 16; 28.3.92 *„Slash in' Burn"* 20; 13.6.92 *„Motorcycle Emptiness"* 17; 19.9.92 *„Theme From Mash (Suicide Is Painless)"* 7; 21.11.92 *„Little Baby Nothing"* 29; 12.6.93 *„From Despair To Where"* 25; 31.6.93 *„La Tristesse Durera (Scream To A Sigh)"* 22; 2.10.93 *„Roses In The Hospital"* 15; 12.2.94 *„Life Becoming A Landslide"* 36; 11.6.94 *„Faster/ PCP"* 16; 13.8.94 *„Revol"* 22; 15.8.94 *„She Is Suffering"* 25; 27.4.96 *„A Design For Life"* 2; 27.7.96 *„A Design For Life"* (reintrare) 71; 3.8.96 *„Everything Must Go"* 5; 12.10.96 *„Kevin Carter"* 9; 14.12.96 *„Australia"* 7; 1.9.97 *„Generation Terrorists"* (Singles Box Set) 8.98 *„If You Tolerate This Your Children Will Be Next"*.

TOP albume

1. *On How Life Is – Macy Gray*
2. *A Decade Of Song – The Best Of Celine Dion*
3. *The Man Who – Travis*
4. *Unplugged – The Corrs*
5. *Chronicles – The Best Of Eric Clapton*
6. *Rainbow – Mariah Carey*
7. *Steptacular – Steps*
8. *20/4/7 – Tina Turner*
9. *Greatest Hits – Cher*
10. *The Hits - Genesis*

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanțu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Marian Grigore
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36.
Nicușor Dinca (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochințu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacție
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ȚUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Am trăit s-o auzim şi p-asta:

Rachetele viitorului vor folosi drept combustibil... gunoi!

O nouă formă de energie, menită să-i facă pe pământeni să efectueze „saltul" aşteptat de decenii spre planetele apropiate şi chiar dincolo de Sistemul Solar, este pe cale să fie relevată, deşi, de când e omul, a fost disprețuită: gunoiul menajer! După cum notează prestigioasa revistă „New Scientist", Agenţia Spaţială Americană a alocat, în cadrul bugetului său pe anul 2000, o sumă de 5 milioane de dolari pentru un proiect vizând posibilitatea de a transforma gunoiul menajer în combustibil şi a-l descompune şi în alte substanţe folositoare la bordul unei navete spaţiale. În mod normal, moleculele organice, ca şi cele existente în gunoi, se transformă, prin ardere şi prin combinarea cu oxigenul atmosferic, în dioxid de carbon şi apă. Savanţii americani au descoperit că, încălzind gunoiul în absenţa oxigenului – deci fără ardere – materiile organice din componenţa acestuia se descompun în molecule mai mici, incluzând lichide sau gaze, care pot fi folosite ca sursă de energie. „Vom putea folosi gunoiul ca pe orice combustibil organic utilizat în ziua de azi, spune Jim Markham, conducătorul acestui proiect, care ne mai asigură că nu trebuie să fim îngrijoraţi în legătură cu variaţiile de consistenţă şi conţinut ale masei de gunoi menajer, fiindcă metoda este eficientă în orice fel de combinaţii. Deşi multora li s-a părut o metodă „trăznită", trebuie totuşi să ţinem seama de faptul că NASA nu investeşte bani în orice şi să adăugăm că un procedeu similar a fost proiectat şi de ruşi, pe timpul defunctei Uniuni Sovietice, când se preconiza că bacteriile vor fi folosite pentru descompunerea lenjeriei intime a astronauţilor, producând metan, care ar fi fost folosit drept combustibil la motoarele navetelor sovietice. O atare posibilitate, de folosire a gunoiului menajer drept combustibil pentru rachete, nu poate decât să ne bucure: în mod clar, după atâtea importuri, vom avea şi noi ceva de exportat!... *(G.T.)*

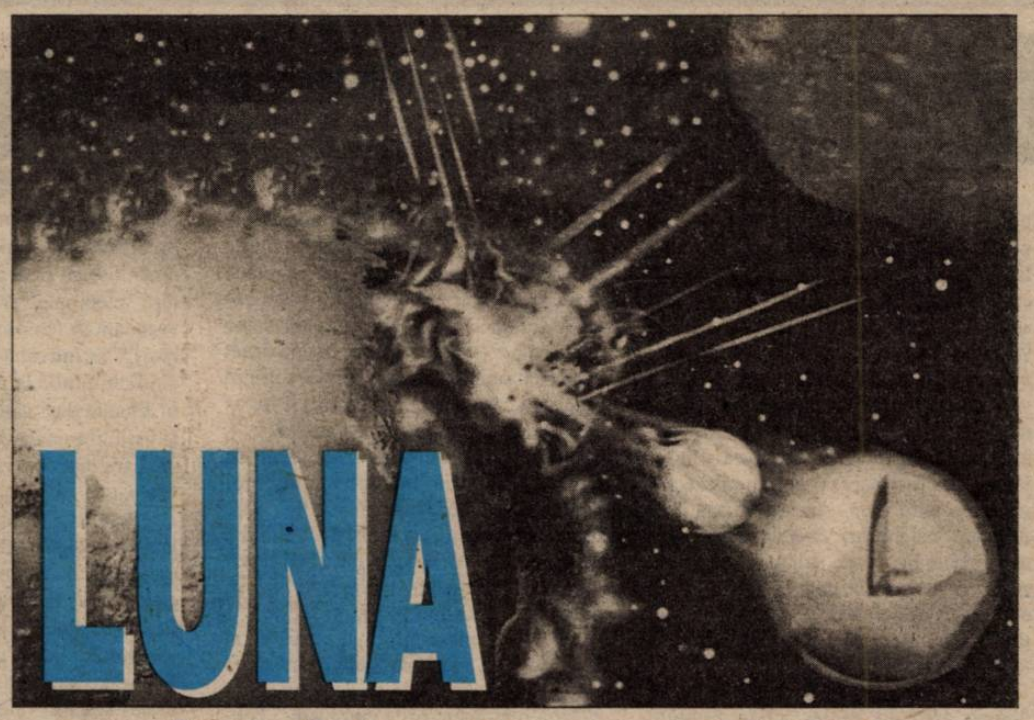

LUNA
un incident spaţial

MIHAELA DOROBANŢU

Deşi este corpul ceresc cel mai apropiat de Terra, deşi a fost chiar vizitată de om, Luna a continuat până de curând să constituie un adevărat mister în ceea ce priveşte originea sa. Rezultat al ciocnirii Pământului cu o altă planetă rătăcitoare prin spaţiu sau asteroid „capturat" de orbita terestră – acestea erau cele două mari alternative discutate până în prezent. Şi iată că, după mai bine de 30 de ani de cercetări, James Williams de la NASA pare să ofere dezlegarea misterului.

Biliard cosmic

Prima variantă – scrie revista „Focus" – pare a fi cea mai apropiată de adevăr: Luna s-a născut acum aproximativ 4,5 miliarde de ani în urma ciocnirii Pământului („bătrân" la vremea respectivă de doar câteva sute de milioane de ani) cu planeta Marte! Şocul a smuls din Pământ (mai mult lichid la acea vârstă) o masă de roci semilichide care au rămas, în urma „jocurilor" de forţe, captive pe o orbită în jurul Terrei, unde s-a petrecut şi procesul de solidificare. Rezultatul a fost corpul pe care astăzi îl numim Lună. Mai rămânea de rezolvat un singur lucru:

Enigma fierului

Având origine comună, compoziţia rocilor lunare ar fi trebuit să nu fie foarte diferită de cea a rocilor terestre. Şi totuşi se înregistra un procent mult prea mic de conţinut de fier!

Explicaţia pare să vină tot de la James Williams, conform căruia procentul de fier este de fapt cel corect, doar că „masa lipsă" se găseşte încă în stare topită în nucleul satelitului nostru. Cum s-a descoperit acest nucleu? În urma unor măsurători foarte fine asupra modificărilor suferite de forma Pământului şi a Lunii drept consecinţă a interacţiei lor gravitaţionale, modificări care au arătat că Luna nu se mişcă la fel ca un corp în întregime solid, ci ca unul care conţine o importantă cantitate de materie fluidă.

O păpuşă umană

Robota II este o păpuşă concepută de o creatoare de la universitatea din California de Sud, capabilă însă să imite gesturile şi cuvintele oamenilor. Este echipată cu patru motoare care îi permit să se încline şi să execute o serie de mişcări transmise de operatorul uman prin intermediul unor emiţători în infraroşu. Conectată la un computer portabil şi la un traducător vocal, păpuşa poate descifra cuvinte, le poate memora şi pronunţa. *(D. M.)*

Restaurare

Se pare că două treimi din icoanele care vin din Europa sunt falsuri. Culorile, tehnica artistică, subiectele icoanelor sunt bazate pe tradiţii milenare, existând însă câteva trăsături care le fac uşor de copiat. Există însă şi alte trăsături care le fac unice, chiar şi după intervenţiile făcute în timpul repetatelor restaurări. Acestea pot influenţa luminozitatea icoanei; dar lumina lămpii „Wood" fixează exact momentele restaurărilor. În acest fel, orice risc de fals este înlăturat. (I. S.)

Observator pentru razele cosmice

După observatorul submarin pentru detectarea neutrinilor (despre care revista noastră a scris recent), astronomii se pregătesc de instalarea, în Argentina, a unui observator gigantic, care va acoperi circa 3000 kmp de teren, în scopul cercetării razelor cosmice. Denumit „Pierre-Augier", în memoria astronomului francez care a descoperit aceste raze în anul 1938, observatorul se va compune din 1600 recipiente conţinând 11000 litri de apă pură fiecare. Metoda folosită este singura eficace (şi cunoscută, la ora actuală) pentru observarea acestor particule super-energetice, care bombardează în permanenţă Terra cu viteze apropiate de aceea a luminii. Observatorul va deveni operaţional în anul 2001 şi va fi urmat, un an mai târziu, de un observator similar, construit în SUA. Cele două observatoare vor permite astfel observarea ambelor emisfere cereşti. Amploarea proiectului a necesitat colaborarea internaţională, 19 ţări investind în acest scop o sumă de 70 milioane dolari. *(M.G.)*

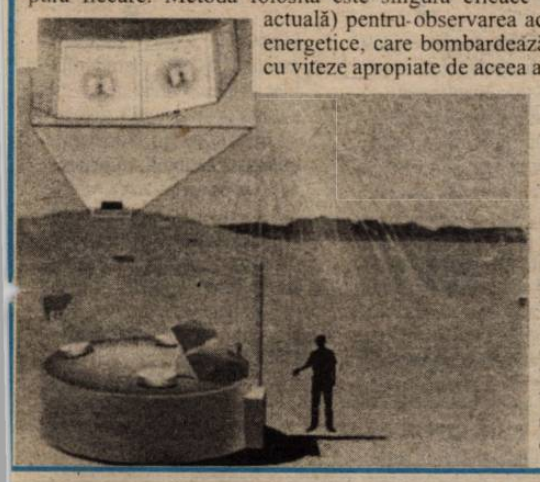

Nu mai plecăm, vara, la mare...

OCEANELE TERREI ÎN PERICOL DE DISPARIŢIE!

Viitorul planetei pare să fie, după cum ne avertizează savanţii, deloc roz. Surful, castelele de nisip şi băile de soare la malul mării vor deveni, se pare, un vis îndepărtat pentru urmaşii noştri. Căci Pământul va fi, într-o zi, la fel de uscat şi de dezolant ca şi vecina noastră, Marte. Staţi însă liniştiţi, până atunci va mai trece un miliard de ani...

Toate aceste sumbre previziuni au fost realizate de către geologi ai Institutului de Tehnologie din Tokyo, care au ajuns la concluzia că oceanele se vor scurge în măruntaiele Pământului de cinci ori mai rapid decât le-ar umple iar ploile. Echipa niponă, condusă de dr. Shigenori Maruyama, a calculat că circa 1,12 miliarde de tone de apă se scurg anual în scoarţa terestră, în vreme ce doar 230 milioane de tone se întorc înapoi, prin ploi şi alte forme de precipitaţii. Maruyama crede că, peste timp, oceanele planetei vor dispărea definitiv. „Suprafaţa Terrei va arăta atunci ca cea a planetei Marte, unde se pare că un fenomen asemănător a avut loc!", declară el. Însă teoria japonezului este contrazisă de alţi oameni de ştiinţă. „Este o idee interesantă, declară profesorul Raymond Jeanloz, de la universitatea Berkeley, dar total neconformă cu realitatea, fiindcă nu explică dispariţia unei cantităţi de apă, de vreme ce orice om cu cunoştinţe minime de fizică ştie că şi cantitatea de apă venită pe Terra este egală cu cea care se evaporă în atmosferă. Este adevărat, la momentul actual, există un mic dezechilibru în ceea ce priveşte această balanţă, dar nu trebuie uitat că acest dezechilibru a existat şi în trecut, în sens invers însă. Şi nu a însemnat că uscatul a rămas tot şi pentru veşnicie acoperit de apă. Asemenea fluctuaţii s-au petrecut de multe ori în decursul erelor geologice!"

În ciuda acestor critici, ipoteza savantului nipon a creat senzaţie în lumea ştiinţifică, cu atât mai mult cu cât Maruyama a declarat că va aduce în curând mai multe argumente în spirijinul ipotezei sale, cu ocazia întrunirii Uniunii Geofizice Americane, ce se va desfăşura la San Francisco. *(G.T.)*

planet@IT

MP3.com deranjează producătorii

Site-ul de muzică în format mp3 - MP3.com – a anunţat că va acorda un nou serviciu care va permite vizitatorilor să stocheze şi apoi să asculte propriile cd-uri, oricând sunt conectaţi la Internet. Ceea ce a şi făcut, noul serviciu fiind deja disponibil, fiecare utilizator având un cont personal, protejat de parolă. Astfel, oricine poate asculta muzica stocată atunci când este conectat la Internet printr-o metodă fără fir, cum ar fi telefonul mobil Se pot face liste de audiţie, exact ca pe un player de mp3. O altă facilitate, numită „Asculţi pe loc", permite vizitatorilor să îşi cumpere cd-uri online după ce în prealabil le-au ascultat... tot online. Iniţiativa mp3.com nu este deloc bine văzută de producătorii de muzică, pentru că la ora aceasta pe site-uri se găsesc peste 250000 de melodii a peste 40000 de artişti.

Mâncare la microunde prin Internet

Dacă petreci prea mult timp în bucătărie, firma International Housewares Show crede că a găsit remediul legând cuptorul cu microunde la Internet. Sharp Electronics Corp. a inventat un cuptor cu microunde care poate încărca reţete direct de pe internet. Apoi cuptorul urmează pas cu pas instrucţiunile reţetei şi prepară mâncarea, ajustând căldura pentru ca alimentul preparat să nu se ardă, ci numai să se rumenească sau să fiarbă. Samsung a inventat un cuptor care citeşte instrucţiunile de pe ambalajele semi-preparatelor cu ajutorul codului de bare prezent pe fiecare. Acest gen de cuptoare este capabil să întoarcă mâncarea atunci când uiţi să faci acest lucru sau nu te afli prin preajmă. Introducerea cyberspaţiului în bucătărie va reduce simţitor timpul petrecut la prepararea mâncării. Sharp a început să vândă acest tip de cuptoare din luna octombrie a anului trecut şi afirmă că le va introduce pe piaţa americană începând cu anul viitor. Cuptorul Sharp va costa 1000 de dolari americani.

Unii intră, alţii ies

Unul dintre cei mai vânaţi oameni de către FBI, Kevin David Mitnick, a fost eliberat din închisoare. Închis în 1995, în urma accesării ilegale a unor site-uri şi a reţinerii de informaţii private ale unor companii ca Nokia, Motorola sau Sun Microsystems, celebrul hacker (pirat al datelor din computer) a fost eliberat după ce a executat 5 ani de detenţie. El va plăti 4000 de dolari americani ca daune victimelor sale, o sumă infimă având în vedere că pagubele cauzate au fost de milioane de dolari. El a fost prins după ce s-a ascuns mai bine de doi ani de zile, timp în care a continuat să spargă parole şi să fure fişiere secrete... doar din curiozitate, după spusele sale, aceasta fiind cea mai mare „crimă" a sa. Toată lumea e curioasă să vadă ce va face în continuare tânărul pirat supradotat.

Inexplicabilul de lângă noi

Idolatrie şi religie

ION ŢUGUI

Apariţia, între ştiinţele de graniţă, a *parapsihologiei* şi a fenomenelor pe care le cercetează pentru a desprinde o seamă de concluzii referitoare la abaterea de la normalitatea convenţională a unor manifestări fie psihice, fie „reale", a redeschis interesul faţă de practicile idolatrice primitive şi, în acelaşi timp, a apărut confuzia între vechile practici idolatrice şi religii. În confuzia despre care se vorbeşte azi în lume intră aşadar şi fenomenele paranormale...

Trebuie amintit din capul locului că niciodată idolatria nu a constituit suportul sau argumentul unei religii. Idolatria a fost şi este pur şi simplu un cult superstiţios. Religia este cu totul altceva; pentru a fi, religia însumează o dogmă, o morală şi un cult. Dar fiecare dintre acestea luate separat încă nu fac obiectul unei religii, aşa cum inteligenţa, inima, corpul, luate separat nu înfăţişează în adevărul său omul!

Dogmele lipsite de morală şi de cult, supuse speculaţiei voluntare, pot fi opinii filozofice. O morală fără dogme şi fără cult nu este decât un arbitrariu lipsit de sancţiuni. Un cult fără morală şi fără dogme este pur şi simplu un spectacol – sărbătoriri, ceremonii goale şi altele. Pentru a forma o religie, trebuie ca dogmele, morala şi cultul, unite, să formeze un tot indestructibil. Păgânismul (idolatria) nu avea un simbol, nu avea dogme, propriu zis nu avea o învăţătură. El nu se adresa raţiunii, nu reclama vreo autoritate. Aceste afirmaţii le datorăm celebrului enciclopedist german, Leibniz, care adăuga: „Păgânii aveau ceremonii în cultul lor, dar ei nu cunoşteau articolele de credinţă şi nu s-au gândit niciodată să facă o formulare a teologiei lor dogmatice".

Misterele idolatriei nu constau în dogma greu de înţeles, ci în anumite practici secrete, în care profanii nu erau iniţiaţi şi nu li se îngăduia să asiste la manopera idolatrică. Unele practici erau pur şi simplu ridicole şi absurde. Apoi, păgânismul idolatric nu cerea nimănui să creadă într-o dogmă şi nici să-şi însuşească prin învăţătură vreo doctrină. Un învăţat latin, referindu-se la aceste aspecte, spunea: „Nu se vorbeşte nimic (în idolatrie n.n.) despre ce ar putea servi la formarea moravurilor sau pentru a conduce viaţa. Nu se caută deloc adevărul, ei (idolatrii) nu se ocupă decât cu ceremoniile cultului, unde sufletul nu are nici un loc şi nici un rol, şi tot ce se face are în vedere numai trupul."

Confuzia între practicile idolatrice şi religii nu este o apariţie a lumii moderne. Ea a străbătut veacurile. Dar, după cum vedem, nu a dispărut nici din câmpul de preocupări din lumea noastră. Unui practician în idolatrie nu i se putea cere o răspundere morală.

Într-un moment mai încins al istoriei şi al evoluţiei religioase creştine, Sfântul Augustin se va simţi dator să lămurească lucrurile întrebând: „Pentru ce zeii neamurilor nu au avut grijă să îndrepte moravurile urâte ale închinătorilor lor? De ce nu le-au dat nici o lege pentru a-i ajuta să trăiască bine? În loc să ascundă popoarelor care-i serveau preceptele morale, nu era mai bine să-i instruiască cu ajutorul unui învăţământ public? Nu trebuia ca ei, prin vocea preoţilor, să pedepsească viciul, să-l ameninţe cu pedepse şi să promită virtuţii recompense? Dar cine a aşezat vreodată în templele zeilor astfel de lucruri?" se întreabă Sfântul Augustin trezind mulţimile la credinţă şi punându-le în situaţia de a gândi serios la idolatriile şi zeităţile devenite de prisos într-o lume care descoperise în Iisus *Adevărul* şi *Viaţa*...

Pentru a înţelege bine de ce idolatria este lipsită de unitate şi, nu în ultimul rând, de noimă, ne amintim că fiecare popor, fiecare cetate, fiecare familie, chiar fiecare individ aveau zeii lor „la putător", zei particulari, pe care îi investeau cu imaginaţia conferindu-le daruri şi haruri închipuite...

Pliniu spunea, referindu-se la spiritul idolatric al Romei: „Roma este atât de plină de divinităţi, încât mai curând găseşti un zeu decât un om!"

Este cea mai plastică modalitate de a vesteji practica idolatrică şi de a şterge orice confuzie între idolatie şi religie.

Înconjuraţi de baze extraterestre

MAŞINA DE INFLUENŢAT MINTEA...

DAN D. FARCAŞ

În episodul trecut pomeneam de faptul că unii analişti leagă fenomenul răpirilor OZN de experimente secrete de manipulare a minţilor unor indivizi aleşi drept cobai. În conformitate cu această ipoteză, pe de o parte, experimente militare, secrete şi interzise de lege, sunt ascunse sub masca răpirilor OZN, iar pe de altă parte, prin astfel de experimente, în minţile unor indivizi sunt înscrise întâmplări inexistente, eventual despre OZN-uri. Cei în cauză vor jura ulterior că au fost martori la evenimente care de fapt nu s-au petrecut nicicând. Bob Lazar ar fi un exemplu de victimă a unei atari manipulări.

Mulţi se întreabă unde ar putea duce astfel de cercetări. Între aceştia Mike Coyle, în articolul „The Influencing Machine", publicat la sfârşitul anului 1996, consideră că ne găsim confruntaţi cu un pericol fără precedent la adresa libertăţilor individuale: experimentele în cauză (de pildă faimosul proiect MKULTRA de care am mai amintit) vizează controlul minţilor oamenilor prin maşini; iar aceste maşini ar putea să încapă în mâinile unor indivizi cu apucături dictatoriale.

Nu uităm desigur că au existat mereu persoane care s-au plâns că mintea lor este influenţată şi controlată de la distanţă prin nişte maşini. Psihiatrii încadrează de regulă aceste cazuri la diagnosticul de *schizofrenie paranoidă*. Totuşi lucrurile nu sunt totdeauna atât de simple... Într-o carte din 1994 prof. Ronald Siegel, cercetător la Universitatea statului California din Los Angeles (UCLA), descrie mai multe cazuri de paranoia pe care le-a studiat personal; între acestea cazul unui pacient, pe nume *Tolman,* care credea că mintea sa este controlată printr-un sistem de sateliţi numit POSSE. Dar într-o carte din 1982, Dorothy Burdick, criticând metodele de control mintal, menţiona, între altele, că Ronald Siegel era inventatorul dispozitivului FOCUS capabil „să proiecteze halucinaţii direct pe retină, astfel încât subiectul să nu poată distinge imaginile de realitate". Deşi nu s-a putut afla nimic mai precis despre acest aparat, Siegel, într-un articol din 1968, descrisese deja un dispozitiv asemănător, utilizat în experimente asupra animalelor.

Pentru a sublinia că pacientul Tolman nu este decât un biet paranoic, Siegel reaminteşte, în cartea sa, un caz similar, cel al lui *James Tilly Matthews,* care şi el afirma că mintea sa este controlată printr-o maşinărie, pe care o numea „Air Loom". Aceasta se întâmpla însă cu două secole în urmă, pe vremea Revoluţiei Franceze. Şi Matthews a fost în cele din urmă închis într-un balamuc. Numai că, observă din nou analistul Mike Coyle, se pare că Matthews, comerciant londonez, care făcuse în 1792 dese călătorii între Anglia şi Franţa, s-a amestecat prea mult în luptele dintre Girondini şi Iacobini, astfel încât în 1793 a fost arestat şi torturat, aplicându-se asupra sa metode la modă la vremea sa, între care foarte probabil sugestia hipnotică. Eliberat şi întors în Anglia, Matthews va începe să scrie scrisori bizare membrilor Parlamentului, susţinând, între altele, că francezii utilizează hipnoza în scopuri militare, pentru ca victimele „să divulge francezilor toate secretele Guvernului Britanic".

Azi ştim că încă în 1784, în urma experimentelor cu „magnetismul animal" efectuate de medicul Franz Mesmer, Ludovic XVI ceruse unei comisii prezidate de Benjamin Franklin să examineze ce este real şi ce este fals în legătură cu aceste metode. Franklin a tras concluzia, corectă, că partea eficace a „magnetismului animal" consta din sugestiile transmise persoanei aflată în transă hipnotică. În 1784 autorităţile franceze cunoşteau deci că transa hipnotică era o realitate ştiinţifică şi că ea putea fi folosită pentru influenţarea minţii omeneşti... Dar şi experimentele tip MKULTRA, conduse azi de CIA, vizează sugestionarea unor subiecţi în stare hipnotică, pentru obiective, în esenţă, identice... Poate e bine să menţionăm aici că, în 1975, Siegel mai scrisese o carte despre halucinaţii, împreună cu Louis J. West, care era asociat cu experimentele MKULTRA...

Oare Matthews a fost pur şi simplu un biet nebun sau prima victimă a acelor manipulări care continuă, la un mod mult mai perfecţionat, şi în zilele noastre, utilizând între altele şi droguri de tipul LSD? Oare câte dintre bizareriile asociate fenomenului OZN, amintite şi în serialul nostru, ar putea fi de fapt false memorii induse de organisme de contrainformaţii interesate în răspândirea unei cât mai groase perdele de ceaţă?

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____.

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/6

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul – codificat în timpurile biblice

Nu suntem singuri în lume

MIHAELA DOROBANŢU

„The Bible Code" este în prezent o carte tradusă în multe limbi (recent şi în limba română) şi care a trezit mult interes şi la fel de multe contestări. V-am oferit posibilitatea de a face – în premieră – cunoştinţă cu câteva din uluitoarele predicţii descifrate de descoperitorul Codului, matematicianul Eli Rips. De la dramatica prezicere a asasinării Primului Ministru Rabin, până la identificarea, în textul biblic, a lui Einstein, Newton sau a Holocaustului, se pare că în Biblie se poate găsi efectiv orice, cu condiţia să ştii precis ce cauţi şi să aplici cu consecvenţă metoda.

Totul porneşte de la ideea existenţei unor SLE – secvenţe de litere echidistante (ELS – Echidistant Letter Sequence, ideea constituind de altfel şi subiectul articolului publicat de Rips în prestigioasa revistă americană „Statistical Science"). Aceasta a însemnat revenirea la forma originală a Bibliei, aşa cum tradiţia spune că i-a fost încredinţată de Dumnezeu lui Moise pe Muntele Sinai, adică sub forma unui text continuu, fără separare în cuvinte.

Simplu „boom" comercial, destinat ca atâtea alte „produse" de acest fel consumului unei populaţii însetate de senzaţional? Greu de acceptat, de vreme ce matematica pe care se bazează metoda a fost confirmată de specialişti. Simple coincidenţe? Greu de susţinut, ştiind că probabilitatea unei apariţii întâmplătoare a unui anume cuvânt într-un anume context este de mai puţin de 1:1000. Exagerarea importanţei Bibliei? Greu de afirmat, de vreme ce în alte cărţi de volum comparabil (inclusiv ...cartea de telefon, după cum a pretins un sceptic că ar fi cazul) a fost imposibil să se găsească informaţii coerente de tipul celor din Biblie. Şi atunci? Să-l ascultăm, în încheierea serialului nostru, pe Michael Drosnin însuşi, ziarist care s-a apropiat cu convingerea că are de-a face cu un nou fals de proporţii şi, confruntat cu un „nivel de confidenţă" de 99,998 la sută a afirmaţiilor descifrate în Biblie, a terminat prin a deveni un partizan convins al existenţei unui cod ascuns în ceea ce multă lume consideră a fi Cartea cea mai importantă a omenirii.

„Dacă există un lucru sigur, acesta este că informaţia aceasta trebuie să provină dintr-o altă dimensiune. Pentru că nimeni dintre noi nu poate privi prin timp. Oricine sau orice a codificat Biblia are o percepţie a timpului total diferită de noi. Pentru noi există o diviziune foarte precisă între trecut, prezent şi viitor – nu şi pentru codificator «...» Codul Bibliei este «...» nu doar o teorie, ci mai curând un fapt şi eu presupun că provine de la cineva din afara timpului nostru, ceea ce sugerează probabil o altă dimensiune. «...» Dr. Rips consideră că trebuie să căutăm Codul nu în două, ci în trei dimensiuni – dar nu ştie cum să realizeze modelul matematic, deşi calculatorul este probabil capabil să o facă. Şi chiar şi atunci nu va fi suficient – va trebui să trecem la patru dimensiuni sau chiar la cinci dimensiuni. Deşi nimeni nu pare să ştie care este a cincea dimensiune, chiar dacă fizicienii sunt în mare măsură de acord că aceasta există «...» (fiind) foarte mică, mai mică şi decât nucleul unui atom. «...» Cartea Facerii, despre care unii cred că este mai veche decât Biblia şi că a fost scrisă de Avraam, spune că există cinci dimensiuni şi defineşte a cincea dimensiune ca profunzimea binelui şi a răului. Iar Dr. Rips spune că se poate explica de ce ne aflăm noi toţi, tot Universul nostru, în interiorul acestei a cincea dimensiuni, pentru că distanţa dintre bine şi rău poate fi cea mai mare distanţă din lume..."

Între scepticism şi credulitate

Există un simţ al morţii?

PAUL IOAN

Una din clasificările ce se pot aplica copiilor cu capacităţi extrasenzoriale este următoarea: categoria celor ce pot oferi informaţii despre viitor (precogniţie) şi categoria celor ce pot reconstitui evenimente din trecut (retrocogniţie). Cazuistica de profil arată – inexplicabil până acum – că predomină cazurile de „vedere în trecut", situaţie în care respectivul copil face, uneori, un fel de muncă de detectiv, venind în sprijinul unor cercetări aflate în impas.

Sunt cunoscute cazurile acelor copii chinezi, cu vârste cuprinse între 9 şi 11 ani, care au reuşit să descopere – cu mai multă promptitudine decât câinii special dresaţi – locurile unde fuseseră îngropate trupurile unor persoane jefuite şi ucise. În acele situaţii, copiii erau deja în „vizorul" autorităţilor şi fuseseră solicitaţi anume pentru acele anchete. Deci, se poate presupune cu uşurinţă că micuţii detectivi se concentrară mental pe o idee deja prefigurată. Dar la fel de spectaculoase sunt cazurile când descoperiri de acest gen sunt făcute spontan, fără nici o pregătire psihologică prealabilă. Fraţii Rod şi Samuel Stills (10 şi 11 ani) din Rhodeline, California, şi-au întrerupt „expediţia" pe care o întreprindeau într-o pădure din apropierea localităţii de baştină, întorcându-se pe neaşteptate acasă şi spunând cu groază părinţilor că într-un anume loc se află „cineva ascuns în pământ". Şeriful districtului i-a luat în serios după ce a verificat lista persoanelor dispărute de mai mulţi ani. Săpăturile efectuate la locul cu pricina au evidenţiat justeţea simţurilor speciale ale fraţilor Stills. Au fost aduse la lumină trupurile a doi bărbaţi ucişi cu bestialitate cu un an în urmă! Astfel de cazuri au mai fost semnalate după 1995 şi în Canada, Argentina, Rusia, Filipine etc. Copiii respectivi au fost luaţi în evidenţa poliţiei şi, probabil, solicitaţi ulterior în scopuri asemănătoare.

De la Dunăre la Marea Neagră

PEȘTI INFESTAȚI CU MERCUR?

DORIN MĂRAN

Cu fiecare ştire, cu fiecare reverberaţie a efectului „Hâncu", lehamitea, disperarea noastră se fărâmiţează şi se preschimbă în „resemnare". Ştim că Apocalipsa nu vine dintr-o dată, ca o lovitură de trăsnet, pentru că trăim de mult în sânul ei; aproape că ne-am obişnuit cu ea. Cu violenţa, corupţia, cu bolile, cu grija zilei de mâine, cu inundaţiile, alunecările de teren, cu iminenţa unui cutremur. Nu e de ajuns? Nu e prea mult? Se pare că nu. O nouă veste tulburătoare, incredibilă ne parazitează „resemnarea". Dunărea, acest colos „invulnerabil", e bolnavă de moarte.

Bombardarea combinatelor chimice din Novi Sad şi Pancevo a dus la infestarea Dunării, Deltei şi Mării Negre cu mercur, compuşi petrolieri, cadmiu. Combinatul de la Pancevo este legat de Dunăre printr-un canal de aproape 2 km în care a fost înregistrată o creştere alarmantă a concentraţiei de metale grele, în special mercur, mai precis o cotă de 26,9 miligrame mercur pe kg de pământ aluvionar, limita de poluare cu acest metal ce presupune decontaminare, fiind de 10 mg pe kg de aluviune. Primul efect poluant al bombardamentelor de la Pancevo l-au constituit ploile acide care au distrus importante culturi de legume şi pomi fructiferi din Banat şi Oltenia. Ministerul Mediului din România în colaborare cu o echipă de specialişti a Naţiunilor Unite a organizat un program de monitorizare a Dunării, Deltei, Mării Negre şi a zonelor de uscat poluate. Există studii care atestă o bioacumulare de mercur în straturile aluvionare şi în organismul unor vieţuitoare din aceste zone, dar nivelul acestor acumulări nu a fost încă făcut public, testele efectuate mai ales asupra peştilor fiind controversate. Raportul înaintat secretarului general al Naţiunilor Unite a determinat partea austriacă să investească suma de un sfert de milion de dolari în echipamente de monitorizare. În paralel, s-au făcut demersuri pentru decontaminarea zonei Pancevo. Austriecii apreciază că nivelul cantităţii de mercur din Dunăre este, aproximativ, de 3 ori mai mare decât limita admisă. În cantităţi mici, mercurul atacă creierul, ficatul, măduva osoasă hematopoetică care produce globule de sânge, iar în concentraţii mari, devine mortală. Un verdict înspăimântător, având în vedere faptul că unele localităţi limitrofe îşi asigură apa potabilă din Dunăre. Ce-i de făcut? Vom mai mânca peşte din Dunăre, din Deltă, din Marea Neagră? Locuitorii Deltei, care trăiesc aproape exclusiv din exploatarea peştelui, îşi vor pune plasele la naftalină? Guvernatorul Deltei Dunării, domnul Andrei Svoronos, nu pare alarmat de acest tip de poluare, afirmând să nu a fost semnalată o creştere a concentraţiei de metale grele în Deltă, analiza recoltărilor bilunare din sedimente şi apă atestând acest lucru. În schimb ministrul Apelor, pădurilor şi protecţiei mediului, domnul Romică Tomescu, nu ştie încă dacă acest pericol există în mod real. Pentru liniştea consumatorilor de peşte ar trebui să ştie. Nu cred că e nevoie de o logistică ultraperformantă şi de un efort sofisticat de testare biochimică pentru a determina procentul de mercur dintr-o pană de şalău sau de ştiucă. În urma monitorizării făcute de Federaţia Ecologistă, Marcian Bleahu a afirmat că metalele grele au ajuns în cantităţi alarmante până în Marea Neagră. Un motiv de îngrijorare şi pentru domnul Nicolae Panin, director al Institutului naţional pentru cercetări marine, care atrage atenţia asupra faptului că accesul populaţiei la consumul de apă, peşti, scoici din Dunăre trebuie limitat. Aşadar, ne vom orienta spre stavrizi, cod, scrumbii congelate de import, somon sau spre caraşii pe cale de dispariţie din lacurile concesionate particularilor care golesc bazinele de peşte şi-şi iau apoi tălpăşiţa în căutare de noi afaceri? Peştele proaspăt din Dunăre şi Deltă a constituit şi constituie un deliciu pentru bucătăria noastră. Somnul pane, şalăul gratinat sau cu maioneză, crapul la cuptor sau în saramură sunt bucurii la care nu ne putem imagina că vom renunţa vreodată. Deocamdată specialiştii sunt de acord asupra următorului lucru: mercurul de la Pancevo se acumulează progresiv în plantele acvatice cu care se hrănesc o serie de peşti şi vieţuitoare din Dunăre, Deltă, Marea Neagră şi că pe termen lung acest lucru poate periclita sănătatea consumatorilor de peşte. Ce înseamnă termen lung, deocamdată e greu de apreciat, cu atât mai mult cu cât agentul poluant nu a fost încă stopat. Să aşteptăm, aşadar, rapoartele exacte ale specialiştilor. Singurii care privesc deocamdată cu nepăsare acest potenţial pericol sunt pescarii care-şi întind liniştiţi plasele în Dunăre sau în Deltă, legănaţi de valuri, votcă şi cântece lipoveneşti.

TEHNO XXI

Câteva legi după care funcţionează miniaturizarea

MARIAN GRIGORE

Legea Moore şi Legea Rock

Cum am văzut în episodul anterior, ritmul de dezvoltare şi perfecţionare a circuitelor microelectronice este aproximat cu o mare precizie temporală. Siguranţa cercetătorilor în aceste predicţii se bazează pe luarea în considerare a consecinţelor a trei legi de dezvoltare, care guvernează domeniul. *Legea scării fixe* la care operează miniaturizarea, *Legea lui Moore* şi *Legea lui Rock*. Prima lege stipulează că toţi parametrii dimensionali ai unui tranzistor (lungime, grosime, tensiune aplicată pe grilă) sunt reduşi cu un factor constant (k), în timp ce viteza de lucru, dependentă de suprafaţa grilei şi a izolantului, creşte cu pătratul acestuia. Din această lege decurge posibilitatea deducerii, fără dificultate, a parametrilor noilor generaţii de microprocesoare care vor apărea.

Legea lui Moore este mai dificil de demonstrat, fiind greu şi astăzi să înţelegem cum a reuşit să o formuleze, în 1965, deci când datele abia se acumulau, cercetătorul şi cofondatorul societăţii Intel, **Gordon Moore**. Ceea ce este cert, însă, este că ea a fost validată de timp. Enunţarea ei este cât se poate de succintă: la fiecare trei ani, numărul de tranzistori instalaţi pe aceeaşi plăcuţă de siliciu se multiplică de patru ori, legea configurând o progresie geometrică. De ce la fiecare trei ani? De ce de patru ori? Nimeni n-ar putea spune, dar legea se verifică. De unde şi încrederea cercetătorilor în valabilitatea predicţiilor privind data atingerii limitelor fizicii amintite, predicţii reieşite dintr-un calcul simplu: o simplă raportare la o succesiune de perioade de trei ani şi la numărul actual de tranzistori implantaţi pe o plăcuţă de siliciu. Rezultatul, privind numărul maxim de tranzistori posibil a fi implantaţi pe un centimetru pătrat de siliciu, ne va da astfel, ţinând seama de limitele deja calculate, data aproximativă a acestei performanţe. Un calcul aflat la îndemâna unui elev de gimnaziu.

Şi o problemă de bani

În fine, mai intervine şi Legea Rock, o lege care nu mai ţine seama de legile fizicii sau ale statisticii, ci de legile economiei. Legea Rock postulează că toate costurile de fabricaţie ale unui microprocesor se dublează la fiecare patru ani. Ne aflăm, deci, din nou în faţa unei progresii geometrice, în care primul termen se plasează cu mulţi ani în urmă, rezultatul fiind deja o cifră (un cost) ameţitoare. Cursa cheltuielilor pentru cercetare şi tehnologie este astfel o cursă în care cei 150 de fabricanţi importanţi actuali în domeniu sunt pe cale a fi obligaţi să-şi regrupeze resursele, asociindu-se. A se vedea alianţa dintre Apple, Motorola şi IBM pentru realizarea noilor generaţii de computere Power PC. Dar, *„în circa 10-20 de ani* – spune **Sorin Cristoloveanu** – *numai statele cele mai puternice vor putea finanţa uzinele de microprocesoare, al căror cost unitar va depăşi 50 miliarde de dolari. O asemenea uzină va fi o adevărată comoară naţională, demnă a fi protejată cu toată grija..."* În ceea ce ne priveşte, înclinăm să credem că respectivele costuri vor depăşi posibilităţile şi ale celor mai bogate state, acestea fiind, la rândul lor, silite să colaboreze pentru un asemenea proiect de anvergură internaţională. Este, de altfel, în logica procesului de globalizare.

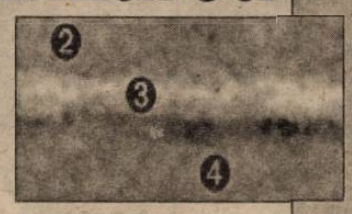

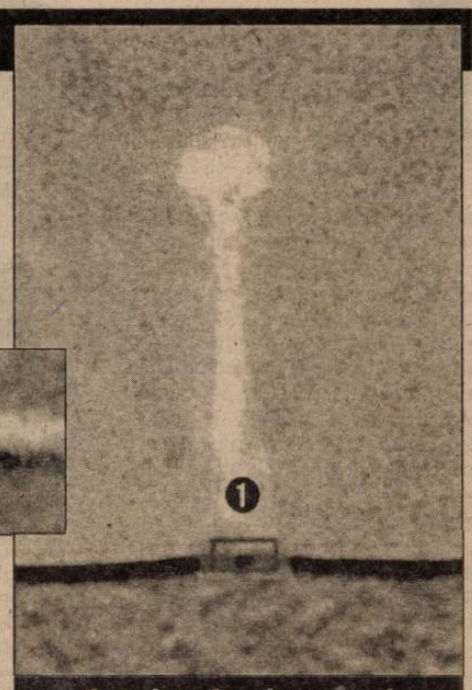

Imaginea la microscopul electronic, de ansamblu şi în detaliu, a celui mai mic tranzistor.

Tranzistorul ultimei frontiere există!

De curând, revistele de specialitate au anunţat realizarea, de către o echipă condusă de **Simon Delonibus,** la Grenoble, a unui tranzistor ultraminiaturizat (foto), cu o lungime de numai 18 nanometri, permiţând instalarea a peste 7 miliarde de tranzistori pe o plăcuţă cât o monedă de un franc (cam cât aceea de 100 lei). *„Un asemenea tranzistor nu va putea fi însă integrat într-un microprocesor decât prin anul 2015* – spune **Delonibus** -, *dar ne permite deja să evaluăm problemele legate de implementarea lui..."* Oricum, cu acest tranzistor, ne aflăm deja în vecinătatea limitelor prevăzute teoretic. Ce va urma?

Anatomia secundei

O ocheadă către viitor

ALEXANDRU MIRONOV

Iarnă, anul 2000. Ce altceva poate să facă un iscoditor SF-ist decât să încerce să citească în biţi prezentul pentru a înţelege, cât de cât, cascadele, tornadele şi furtunile viitorului?

Am în faţă „Starea lumii", o culegere de date statistice pe care a tradus-o Editura Tehnică, după lucrările *Institutului de Supraveghere a Lumii* (Worldwatch Institute) din Chicago şi...potrivesc datele pe tendinţele actuale, aşa cum le văd eu. Şi văd, prin ocheanul cu care privesc spre anii 2025 că, de la 45% astăzi, locuitorii în mediul urban vor reprezenta 65% din populaţia viitoare. Ei vor trăi în 6800 de oraşe cu peste 100000 locuitori (astăzi 3880 asemenea oraşe) şi 650 megalopolisuri cu peste un milion de oameni (acum, doar 380). Săracii din mediul rural vor fi, spun cifrele, extrapolate, circa 3050000000, la care se vor adăuga locuitorii mahalalelor din oraşele anilor 2025, ei fiind în număr de circa 2100000000 – cu un total de 5,15 miliarde săraci, viaţa Pământului nu va fi uşoară, la sfârşitul primului sfert al secolului viitor, dacă civilizaţia Pământului nu va lua cu adevărat în procesare, în anii următori, acest neliniştitor parametru al vieţii noastre care este sărăcia. Cât vom trăi? Mult mai mult – chiar dacă unii dintre noi vor trăi mai rău – căci de la 36,2 ani speranţă de viaţă în 1900, s-a ajuns la circa 66 ani acum şi se va ajunge, probabil, la 72,5 ani, în 2025.

Câţi oameni, în total? Probabil 8,5 miliarde, dacă ritmul de creştere – totuşi, încetinit, faţă de 1950-1960 – continuă. Vor fi cu un sfert mai mulţi nord-americani decât acum, cu 2/7 mai mulţi sud-americani, cu 1/6 mai mulţi europeni, cu un sfert mai mulţi ruşi şi alţi ex-sovietici, o şesime mai mulţi chinezi, 5/14 mai mulţi indieni, cu o cincime mai mulţi asiatici (în afara chinezilor şi indienilor) şi se va dubla populaţia Africii. Se vor naşte în medie 2,36 copii per familie. Religii: creştinii vor fi 35,5% din populaţia lumii, musulmanii 20,2% hinduismul va avea 13,1%, budiştii 5,7%, iar fără religie – ca mine – vor fi 17,8%.

Se vor căsători, în 2025, cinci cupluri la mia de locuitori şi doar unul va divorţa în acel an. De la 13400 dolari actualul Produs Intern Brut pe cap de locuitor planetar, se va ajunge la, spune statistica, 14200 dolari pe an pentru fiecare, deci ne vom îmbogăţi, cât de cât, unii mai mult, alţii mai puţin. Iar 85% din populaţia lumii se va fi alfabetizat – faţă de 55% acum.

Şomajul? Din păcate, de la 100 milioane de pământeni fără lucru, acum, se va ajunge la dublul cifrei. Vom avea un televizor şi un receptor radio la 1,7 locuitori, numărul ziarelor şi revistelor se va dubla. Vom scoate din măruntaiele Pământului 30 miliarde barili de petrol pe an, vom produce 1000 Twh „nuclear", 40 milioane automobile computerizate şi puţin poluante şi 25 milioane roboţi industriali. Vom circula pe 40 milioane km şosele, numărul pasagerilor şi tonelor de marfă transportate pe căile ferate se va dubla, iar pe calea aerului se va tripla. Un medic va îngriji 2500 de pacienţi – în medie, fireşte –, în spitalele terestre vor fi fost instalate, în 2025, circa 23 milioane paturi, îngrijirea medicală costându-i, pe urmaşii noştri, circa 4000 miliarde dolari S.U.A. Diferenţa între rase se va şterge, dar problemele minorităţilor vor rămâne.

Nu ştiu ce politică vor face urmaşii, ce ideologii se vor naşte, ce fel de partide se vor forma.

Soldaţii încă vor exista, 15 milioane de militari cheltuind, pentru diverse expediţii războinice (sau pacificatoare), 100 miliarde de dolari.

Marile companii nu vor mai ţine seamă de frontierele statelor, dar legi severe vor îngrădi, sperăm, sălbatica economie de piaţă de astăzi.

Multe specii de animale şi plante vor fi dispărut din sistemul ecologic – dar trei mari străpungeri se vor fi făcut deja: Inteligenţa Artificială este deja, demnă de luat în seamă, încă servitor, dar, în curând, partener al lui Homo Sapiens; a doua, se umblă deja în gene şi cromozomi, cu medicamente fabricate de industria farmaceutică născută de cercetările în genomul uman; şi a treia, începe marea bătălie pentru eradicarea prostiei, prin intervenţii directe în creierul uman şi interfaţarea cu sisteme electronice, îmbunătăţirea memoriei fiind decisivă pentru viitorul unui Sapiens dopat, în drum spre nebuloasele lui viitoruri.

În sfârşit: roboţi-mineri pe Lună şi centura de asteroizi, montarea „staţiilor Lagrange", omul însuşi pe Marte, călcând solul Planetei Roşii, misiuni robotizate către Soare, Venus, Jupiter (unde „Galileo" încă lucrează), Saturn (sonda „Cassini" şi altele), Uranus, „expresul" pentru îndepărtata Pluto şi „luna" sa, Charon, chiar încercări de cercetări ale *Centurii Kuiper şi a norului Oort*, din apropierea Sistemului Solar – iată ce scrie în globul de cristal pentru anii 2025.

Indiscreţii

Când iubirea moare, rămâne prietenia

Dintotdeauna „ochii lumii" sunt îndreptaţi spre staruri. Şi dacă ştim despre diverse vedete ce mănâncă, cât cheltuiesc în vacanţă sau cu câte milioane de dolari şi-au cumpărat casele, iată că nu a scăpat indiscreţiilor nici comportamentul cuplurilor care, după ani de fericire şi iubire, s-au despărţit.

◆ *În ciuda divorţului din '97, Jim Carrey şi Lauren Holly au rămas buni prieteni şi chiar... amanţi. Astăzi cuplul continuă să se afişeze în public cu diverse ocazii, pentru că, mărturiseşte el, „ador această femeie"...*

◆ Despărţiţi din '98, după 11 ani de mariaj fericit, Bruce Willis şi Demi Moore nu vorbesc prea des despre divorţ. „Există între noi o complicitate fără margini, mărturiseşte Bruce. Problemele noastre nu au schimbat cu nimic admiraţia unuia faţă de celălalt". Ca o dovadă a sinceritătii, Bruce i-a oferit lui Demi o superbă pereche de cercei cu diamante.

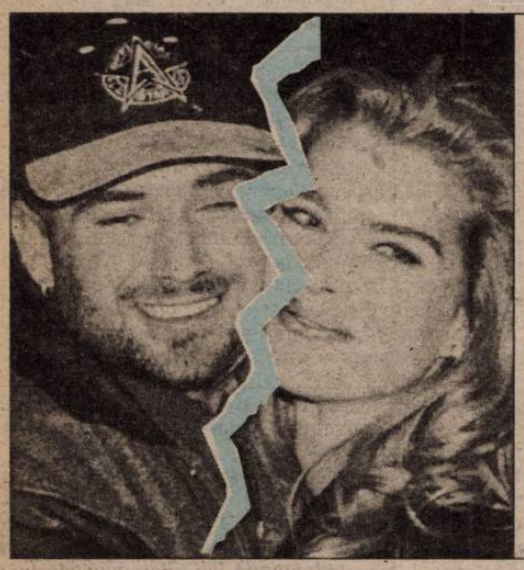

◆ După câţiva ani de iubire pasională şi doi ani de mariaj oficial, Brooke Shields şi André Agassi s-au despărţit. Dar, deşi nu mai sunt soţ şi soţie, sunt în cele mai bune relaţii. „André a rămas cel mai bun prieten al meu, spune cu sinceritate Brooke. Ne telefonăm zilnic, ba chiar la aniversarea sa am fost alături de el". Mai mult, actriţa i-a propus fostului soţ o apariţie în serialul „Susan", a cărui protagonistă este.

◆ După zece ani, Diane Keaton şi Woody Allen s-a despărţit. Între ei a rămas însă o prietenie adevărată. De altfel, Woody Allen mărturiseşte: „Diane este mai mult decât o prietenă, este una din rarele mele confidente". Şi o actriţă ce apare adesea pe afişul filmelor sale...

◆ În '80 Farrah Fawcett s-a îndrăgostit până peste cap de Ryan O'Neal. În '97, s-au despărţit. În cei mai buni termeni, pentru că „îl iubesc cu adevărat", mărturisea recent Farrah. Este un bărbat excepţional, gata oricând să mă susţină moral. Noi continuăm să ne vedem cel puţin o dată pe săptămână".

Gastronomice

Mulţumim cititoarei noastre din Vişeul de Sus, doamna CHEREJI CLARA, pentru consecvenţa cu care ne oferă reţete diverse, apetisante, uşor de realizat, iar pe dv., stimate cititoare, vă sfătuim să alcătuiţi meniul săptămânii incluzând şi:

Jumări câmpeneşti

6 ouă, 150 g cartofi fierţi, 4 roşii mici, 100 g ciuperci, 50 g unt, 100 g mazăre, 50 g brânză rasă, sare, piper.

Se taie cartofii, roşiile şi ciupercile în bucăţi. Se topeşte untul într-o tigaie, se pun cartofii care se prăjesc uşor, apoi roşiile şi ciupercile, iar la sfârşit mazărea. Se bat uşor ouăle cu sare şi piper şi se pun peste legume. Se presară brânza rasă, se acoperă şi se lasă să fiarbă. Se serveşte cu costiţă şi pâine prăjită.

Pizza mozaic

Pentru aluat: *300 g făină, 300 g unt, 100 ml apă, 1 linguriţă ulei, 1/2 linguriţă sare.*

Pentru umplutură: *200 g cabanos, 100 g şuncă, 3 ouă fierte tari, 200 g ciuperci, 15-20 măsline, 4-5 roşii potrivite, 30 g unt, sare, piper.*

Se prepară aluatul franţuzesc şi se lasă la rece. Ouăle se taie rondele, având grijă să nu cadă gălbenuşul, cabanosul se taie în bucăţi de un centimetru grosime, şunca se taie în fâşii subţiri (juliene), se scot sâmburii de la măsline, roşiile bine spălate se taie rondele groase. Se pregăteşte forma pentru copt (de preferinţă rotundă cu un diametru de 30-35 cm şi înaltă de 6-7 cm) şi se unge cu unt. Din aluatul franţuzesc se întinde o foaie (de dimensiunile formei) cu care se îmbracă fundul vasului şi se înţeapă cu o furculiţă din loc în loc. Deasupra aluatului se aşază (în rânduri concentrice de preferinţă), ciupercile, bucăţile de cabanos, rondelele de ouă, măslinele şi rondelele de roşii. Se pune forma la copt în cuptorul încins la foc potrivit. După 30 de minute se scoate forma, se presară caşcaval ras şi se garnisesţe cu fâşiile de şuncă, după care se introduce în cuptor să se rumenească. Se serveşte fierbinte cu smântână sau cu sos de roşii picant.

Supă de limbă à la grec

1/2 kg limbă, 2 cepe, 1 rădăcină de pătrunjel, 2 morcovi, 1 ţelină, 2 linguri orez, 2 ouă, 1 lămâie, pătrunjel verde, sare.

Se spală bine limba şi se curăţă după ce a fost opărită şi chiar lăsată în apă să dea câteva clocote, ca să se poată desprinde bine toată pieliţa. După ce s-a curăţat se pune la foc împreună cu zarzavatul, curăţat şi spălat. Când limba este foarte bine fiartă se scoate şi se pune pe o farfurie. Se strecoară supa şi se aşază din nou la fiert cu orezul ales şi spălat. Înainte de a o servi la masă supa se drege cu două gălbenuşuri, se adaugă zeama de la o lămâie şi se presară pătrunjel verde, tocat mărunt. Limba se serveşte rasol sau cu un sos.

Pâine umplută

1 franzelă lungă, 1 ceaşcă lapte, 150 g unt, 100 g şuncă, 100 g limbă afumată, muşchi ţigănesc sau file, 100 g caşcaval, 1 lingură muştar, 1 lingură ceapă tocată fin, sare, piper.

Se scoate miezul de la franzelă, având grijă să se păstreze intactă coaja, se înmoaie în lapte, se stoarce şi se amestecă cu untul frecat spumă cu celelalte ingrediente date prin maşina de tocat şi cu ceapa, sarea, piperul şi muştarul. Cu pasta obţinută se umple pâinea bine şi se dă la rece. Când se serveşte se taie felii.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

E bine de ştiut

Câte ceva despre FULGII DE OVĂZ

Din categoria cerealelor şi leguminoaselor uscate, o hrană echilibrată trebuie să cuprindă 40 la sută în meniul zilnic. Din această categorie face parte şi OVĂZUL (Avena sativa), astăzi mult apreciat şi consumat. Valoarea energetică a 100 g fulgi de ovăz este de 341 calorii.

Ovăzul a fost important în Italia de legiunile lui Iulius Caesar. Acestea consumau ovăz sub formă de pâine sau mămăligă. S-a observat că cei care au consumat ovăz în alimentaţie au trăit până la o vârstă înaintată. Calitatea acestuia constă în faptul că este bogat în săruri minerale (fier, calciu, magneziu, fosfor), datorită cărora are acţiune remineralizantă. Se consumă în supe, creme, budinci şi altele. Făina (amidonul) de ovăz este un aliment optim în special pentru copii, mame care alăptează şi adolescenţi care trec prin perioada dificilă a pubertăţii, ca şi pentru vârstnici. De asemenea, pentru persoanele care sunt în convalescenţă după boli grele.

Ovăzul este un *medicament natural*. Se poate prepara o băutură din ovăz prăjit uscat (ca în cazul cafelei), o lingură la o cană cu apă, se fierbe, se îndulceşte după gust şi se consumă 2-3 cesti pe zi. Aceasta este indicată în cazul hemoroizilor şi a constipaţiei. Ovăzul conţine fibre alimentare care reglează digestia, eliminând constipaţia şi menţine sănătatea tubului digestiv.

Ovăzul măcinat pus la fiert în apă cu puţin oţet formează o pastă pentru cataplasme salutare în dureri lombo-sciatice.

Ovăzul are întrebuinţări şi în *cosmetică*. Se utilizează în formarea unor măşti.

– Contra acneei se formează o pastă din patru linguri oţet de mere şi două linguri de ovăz (măcinat). Se aplică pe faţă şi se lasă aproximativ 20 de minute până se usucă bine. Apoi se spală cu apă călduţă şi se clăteşte tenul cu apă rece.

– Pentru un ten deshidratat se formează o mască din patru linguri ovăz cu o cană cu apă. Se pune la fiert, iar după ce dă în clocot, se lasă să se răcească atât cât să fie suportat la întins pe faţă. După ce se usucă în circa 15 minute, se spală cu apă caldă şi se clăteşte faţa cu apă rece.

Este o mască emolientă după care tenul devine mai strălucitor.

ILEANA BERAR

CONFLICTUL DINTRE GENERAŢII

Ne întrebăm de ce acest conflict între generaţii se adânceşte o dată cu trecerea timpului, de ce adulţii uită că au fost şi ei copii, cu toanele, capriciile şi problemele lor.

Tinerii spun că adulţii nu-i înţeleg deloc, că-i judecă în permanenţă fără a le acorda circumstanţe atenuante, că se leagă de tot ce fac ei – fie bun, fie rău –, că nu au deloc răbdare să-i asculte. Adulţii vin şi ei să-i judece pe tineri că nu mai sunt respectuoşi, că nu mai învaţă, că se îmbracă cum le trăzneşte lor prin cap, că vorbesc urât cu cei din jur, că nimic nu mai este „ca pe vremea lor". Ascultându-i şi redând de această dată răspunsul sincer al tinerilor intervievaţi nu-ţi rămâne decât să cauţi obiectiv adevărul.

– Care este relaţia ta cu familia?

– Aş spune că destul de bună, ţinând cont de ce văd la alţi colegi. Tata este mai sever şi distant, dar mama îmi este prietenă, însă nu tot timpul poate să mă înţeleagă şi să mă accepte aşa cum sunt. Nu-i place când port fuste scurte şi strâmte, când mă machiez prea excentric pentru o petrecere, când depăşesc ora stabilită pentru întoarcerea acasă sau când îi spun uneori dimineaţa că nu am chef să mă duc la şcoală. Mă supără cu refrenul „uite ce este în jurul tău, câte nenorociri ţi se pot întâmpla, mai ales ca fată". Are dreptate, dar trebuie să mă lase pe mine să mă izbesc de pragul de sus, ca să-l pot vedea pe cel de jos. Nu avem dreptul să ne judecăm părinţii, dar deseori ei exagerează, vor să-şi impună propriile principii şi idei, fără să ţină cont că unele sunt perimate. Timpul se scurge irevocabil, omenirea este în continuă mişcare şi multe lucruri sunt înghiţite cu totul.

– Cum crezi că s-ar putea rezolva neînţelegerile dintre generaţii?

– Nu se va putea găsi niciodată o rezolvare totală. Mersul actual al societăţii distruge toleranţa şi comunicarea între oameni. Aici trebuie să fim cu toţii atenţi. Ni se cer prea multe lucruri deodată pentru ca noi să le putem face faţă la nivelul exigenţelor. Trebuie să trecem treptat prin fiecare etapă a vieţii, să greşim, să ne împiedicăm şi să fim ajutaţi să ne ridicăm, să avem conflicte cu cei din jur şi să ni le rezolvăm după propriile noastre puteri, să ne credem unii pe alţii fără să ne judecăm prea aspru.

IOANA POPA

Molecula vederii

Retinopatia pigmentara, afecţiune ereditară care atacă retina şi conduce la cecitate totală, considerată până de curând incurabilă, ar putea beneficia de un tratament descoperit recent. La originea acestei maladii sunt mai multe sute de mutaţii. Cea mai mare parte dintre acestea atacă bastonaşele, celule care, alături de conuri, alcătuiesc celulele vizuale ale retinei. Datorită acestor mutaţii, bastonaşele degenerează şi reacţiile care convertesc semnalul luminos în semnal nervos electric sunt perturbate. Preocupaţi de păstrarea integrităţii bastonaşelor, cercetătorii José Sahel şi Serge Picaud de la Universitatea Louis-Pasteur, din Strasburg, au apelat la o moleculă foarte cunoscută în cardiologie. Testată cu succes pe şoareci, într-un viitor foarte apropiat va fi folosită în tratamentul uman. Numai în Franţa aproximativ 40000 de persoane sunt în aşteptarea acestui tratament.

Laborator de sănătate

VARIETATEA
cheia unei alimentaţii sănătoase

Despre proteinele de origine animală (carne, peşte, produse lactate şi ouă) se spune că sunt complete, deoarece conţin toţi aminoacizii necesari organismului, în proporţie optimă. Este un lucru perfect adevărat, confirmat de cercetările ştiinţifice.

Spre deosebire de acestea, proteinele de origine vegetală sunt incomplete (exceptând pe cele de soia), pentru că aminoacizii pe care îi conţin nu se află într-o proporţie adecvată necesarului corpului nostru. Cercetările au demonstrat, de exemplu, că, dacă un animal de experienţă este hrănit continuu doar cu orez, acesta nu creşte. Dar dacă în orez se adaugă şi o leguminoasă, cum ar fi lintea, procesul de creştere se desfăşoară normal. De asemenea, s-a constatat în privinţa cerealelor că sunt deficitare în doi aminoacizi esenţiali: metionina şi triptofanul. În schimb, leguminoasele sau laptele sunt bogate tocmai în aceşti aminoacizi. Pentru că studiile au vizat fiecare aliment în parte, exemplele ar putea fi mult mai numeroase. Important este că specialiştii au ajuns la o importantă concluzie: proteinele vegetale, în general incomplete prin ele însele, dar combinate ştiinţific, îşi completează reciproc lipsurile, oferind organismului complexul de aminoacizi ideal.

Exceptând proteinele de origine animală, care în sine sunt complete, există combinaţii care la rândul lor oferă proteine de calitate superioară. Iată câteva dintre acestea:

Lapte sau produse lactate cu cereale: ◆ muesli cu lapte ◆ fulgi de ovăz sau de alte cereale cu lapte ◆ orez cu brânză proaspătă ◆ pâine cu urdă sau cu brânză proaspătă.

Leguminoase cu zarzavaturi: ◆ supă de verdeţuri cu fasole uscată ◆ linte cu cartofi.

Cereale cu leguminoase: ◆ orez cu mazăre ◆ orez cu fasole.

Cereale cu zarzavaturi: ◆ porumb cu păstăi de fasole verde ◆ orez cu zarzavaturi (ardei, morcov, ceapă etc.).

Ouă, produse lactate cu cereale sau legume şi zarzavaturi.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

MEDICINA
maestra greşelilor?

ARCADIE PERCEK

O cititoare din Capitală ne-a trimis încă din cursul verii o scrisoare la care a ataşat o ştire decupată dintr-un cotidian, din care reiese că unei femei de 26 ani i s-au extirpat din greşeală ambii sâni, la care diagnosticul clinic a stabilit tumori de natură canceroasă. Biopsia, efectuată însă ulterior, după operaţie, a demonstrat că tumorile în cauză erau benigne, deci necanceroase. „Cum e posibil aşa ceva în zilele noastre?" – ni se adresează cititoarea în final. Nu credeţi că o asemenea temă merită mai multe articole pentru noi, oamenii de rând?

Într-adevăr, greşeala a reprezentat în toate timpurile o veritabilă umbră a activităţilor umane. Cu timpul s-a creat chiar impresia – falsă, de altfel – că o anume fatalitate contribuie la faptul că munca şi greşeala reprezintă aversul şi reversul aceleiaşi medalii: Munca şi eroarea sunt, aşadar, până într-atât împletite încât alcătuiesc împreună un binom dialectic întru totul caracteristic speţei umane.

Din nefericire însă, a greşi pe linie de boală şi de sănătate nu este acelaşi lucru cu a greşi în alte domenii de activitate şi aceasta pentru că sănătatea reprezintă comoara noastră cea mai de preţ, din nefericire cel mai prost păzită, motiv pentru care se şi pierde atât de uşor. Şi pentru că, secole de-a rândul, medicina nu a fost o ştiinţă exactă, nu trebuie să fim surprinşi că tot secole de-a rândul valoroşi oameni de cultură din toate colectivităţile umane au privit-o pe aceasta cu suspiciune şi chiar cu ironie.

Să ne oprim în acest sens doar asupra a câtorva exemple, extrase din cultura Franţei. Molière, de exemplu, prin intermediul eroului său Sganarelle, personaj din piesa de teatru „Medic fără voie", nu s-a sfiit chiar a sublinia undeva în această piesă că „meseria de medic este cea mai bună dintre toate, deoarece fie că o practici bine sau rău, se plăteşte întotdeauna la fel". La rândul său, Voltaire se dovedeşte, din acest punct de vedere, ca fiind de-a dreptul sarcastic, când declară negru pe alb într-o scriere a sa că acest nobil meşteşug care este medicina poate fi definit ca reprezentând „arta de a administra un remediu, despre care nu se cunoaşte nimic, unui pacient despre care, de asemenea, nu se ştie mai nimic". Într-un asemenea context conceptual, nu trebuie să vă surprindă că un filosof grec din secolul III al erei noastre, şi anume Plotin din Lycapolis, a fost şi mai categoric, afirmând că *medicina este maestra greşelilor.* Şi, într-adevăr, medicina a fost considerată secole de-a rândul, ca să nu spunem chiar milenii, drept o ştiinţă aproximativă, motiv pentru care nu mai impresiona pe nimeni faptul că evolua sub însemnele erorii şi ale hazardului. Eroarea de diagnostic, ca şi eroarea terapeutică, reprezentau coordonate oarecum obligatorii ale acestei ştiinţe, în vreme ce actul terapeutic reuşit era privit fie ca o întâmplare fericită, fie ca fiind creaţia unor personalităţi dotate, care acţionau în contul unei intuiţii native sau al unor înzestrări de excepţie.

De fapt, acest lucru nu trebuie să surprindă pe nimeni, din moment ce istoriografii într-ale medicinii ne asigură că din cele circa 40 de secole, câte revin acestui meşteşug ancestral, doar ultimul secol şi jumătate revin medicinii ştiinţifice, adulte, restul fiind o interminabilă copilărie şi adolescenţă. Şi totuşi, din nefericire, şi în asemenea condiţiuni eroarea îşi face simţită prezenţa. În articole următoare vom vedea şi de ce.

Dr. ANDREI ONU
vă răspunde

Despre o mare spaimă, mai ales a femeilor

Veronica B., din Breaza, judeţul Prahova, ne introduce chiar de la începutul scrisorii sale în subiect; „Am 25 de ani, 85 kg, 1,64 m înălţime şi am pus în aplicare zeci de reţete de slăbit, care mai de care mai ingenioase şi mai frustrante. Rezultatul? Pierderea unor kilograme bune şi, dintr-o dată, recuperarea lor într-un timp mult mai scurt. Ce-i de făcut?"

Obezitatea se datorează nu numai hiperfagiei, adică consumului alimentar în exces, nu numai unor tulburări glandulare şi sedentarismului, aşa cum s-a crezut până de curând, ci şi unor tulburări care ţin de creier, de sfera psihicului. Cercetări recente ne descriu în jur de 15 factori care condiţionează senzaţia de foame şi, în final, apetitul, realitate care la rândul ei ne condiţionează comportamentul alimentar, greutatea şi, implicit, silueta. Un cercetător care a aprofundat acest aspect îi etichetează pe obezi ca fiind „psihopaţi ai foamei" (prin psihopatie înţelegem un termen uzual în medicină, pentru denumirea acelora care suferă de o boală psihică oarecare). Este pe deplin demonstrat că, din zece obezi, numai unul îşi datorează excesul ponderal unor tulburări de ordin endocrin, restul de nouă datorând acest exces hiperfagiei şi, implicit, unei senzaţii de foame patologice, exagerate, dublată eventual de hipokinezie, deci de sedentarism. Şi, în final, vă ofer o reţetă de slăbit: Mănâncă pe jumătate decât normal şi mişcă-te dublu decât normal, şi asta în tot cursul vieţii.

„Proba Aspră a Timpului" în terapeutică

Ne cerem din nou scuzele de rigoare (şi încă a câta oară!), pentru faptul că nu suntem punctuali cu răspunsurile noastre. Totul însă are o explicaţie precisă, care ţine de timp. Iată, numai în a doua jumătate a lunii octombrie de anul trecut ne-au sosit pe adresa redacţiei trei scrisori care vizau aceeaşi temă, şi anume „Chefirul de Caucaz". Una este de la Dl. Ioan Minescu din Suceava, alta de la D-na Crenguţa-Lăcrămioara Manolache din Paşcani, iar ultima este de la o studentă din anul V a Facultăţii de Medicină şi Farmacie din Iaşi, şi anume Dra Andrada Chifan.

Să începem primul răspuns cu studenta de la Iaşi. Citind o carte intitulată „Lumea medicamentelor", apărută cu vreo cinci ani în urmă, dumneaei a fost frapată de faptul că, în urma unei anchete efectuate recent în Franţa, 90 la sută din medicamente sunt fie ineficiente, fie inactive. Într-o asemenea situaţie, studenta noastră ne întreabă dacă nu greşim cumva dând atâta atenţie medicinii oficiale, deci alopate, neglijând în acelaşi timp terapiile neconvenţionale, naturiste, sau de alt gen şi, în cazul de faţă, chefirul de Caucaz.

Greşeala dv. este, am impresia, că nu aţi citit ultimul capitol al cărţii, situat începând cu pagina 292 şi intitulat Proba Aspră a Timpului în terapeutică. Aici aţi fi aflat că punerea la punct a unui medicament presupune trecerea a şase probe obligatorii, între care cele mai importante sunt experimentarea pe animale şi experimentarea pe om. Numai trecând de aceste probe se obţine autorizaţia de punere în vânzare a noului medicament. Or, cu toate acestea, practica ne-a demonstrat că unica probă care validează valoarea medicamentului în cauză şi, implicit, persistenţa sa pe cerul terapeuticii este „Proba Aspră a Timpului". Deci, acel procent de 90 la sută al medicamentelor din Franţa, care, în ancheta efectuată acolo, s-au dovedit a fi fie ineficiente, fie inactive, n-au trecut de Proba Aspră a Timpului, dovedindu-se a fi simple gloriole sclipitoare, aşa cum s-ar putea sau nu să fie situaţia şi cu Chefirul de Caucaz.

În numărul viitor al revistei, vom încerca să răspundem celorlalte două scrisori, care ne-au fost adresate pe marginea chefirului de Caucaz.

„Faceţi ceva pentru copiii străzii"!

Cititoarea noastră Mioara D. din Bucureşti (cartier Drumul Taberei), care se declară foarte mulţumită de temele rubricii de faţă, ni se adresează într-o problemă mai specială a societăţii noastre: „nu mai pot suporta – scrie corespondenta noastră – ca în fiecare dimineaţă să-i văd, pe aceşti copilaşi ai străzii..., maidanezi sau boschetari..., dormind pe trotuarul rece ca gheaţa... Oare chiar nu-i vede nimeni?... Faceţi ceva şi vă mulţumesc".

Stimată doamnă Mioara, mulţumim pentru scrisoare şi pentru compasiunea pe care o arătaţi faţă de aceşti copii „ai nimănui" care sunt copiii străzii. Ei nu au, în majoritatea cazurilor, nici o vină pentru că au ajuns acolo. Au refuzat doar să trăiască într-o familie în care nu erau iubiţi, îngrijiţi sau nu voiau să fie zilnic martorii sau victimele băuturii şi bătăilor... Strada le-a oferit o alternativă jalnică, dar iluzia libertăţii i-a tentat şi i-a vrăjit. Aici, în stradă, lucrurile sunt mai simple: fără sentimentalisme, numai lupta pentru supravieţuire.

Unele organizaţii neguvernamentale derulează programe de asistenţă pentru copiii străzii – îi îndrumă spre adăposturi, îi ajută cu medicamente, cu mâncare, cu haine – făcându-le bine sau poate mai mult rău, de la caz la caz. Organizaţia „Salvaţi Copiii" desfăşoară un program de asistenţă pentru copiii străzii – internare în centre de ocrotire, sprijin pentru asistenţă medicală sau pentru procurarea actelor de identitate. S-au rezolvat multe cazuri, dar societatea românească „produce" în permanenţă „cazuri" noi. Iar fondurile alocate scad pe zi ce trece, pentru că străinii consideră că au investit destul până acum, iar statul român nu este pregătit să preia în întregime această responsabilitate. Soluţia ar fi găsirea unui cămin pentru fiecare dintre aceşti copii, fie familie, fie măcar un cadru instituţionalizat, unde să poată creşte, învăţa, simţi dragostea celor din jur. Dar familiile lor nu îi vor sau nu acceptă ei să se întoarcă de unde au plecat; alte familii puţin probabil să dorească asemenea copii. Rămân instituţiile de ocrotire – prea puţine la număr şi adesea improprii pentru menirea lor. Mai mult, pentru copiii care au mai mult de 13-14 ani toate uşile sunt închise, pentru că „i-ar strica pe ceilalţi copii, mai mici". Instituţiile răspunzătoare de soarta acestor copii nu înţeleg că, peste câţiva ani, ei vor fi adulţii străzii, suficient de înrăiţi pentru a întoarce spatele pentru totdeauna semenilor lor şi unei vieţi cinstite. Este adevărat că şi pentru unii copii este prea târziu, cel puţin având în vedere programele de recuperare existente în momentul de faţă. Dar ar merita măcar încercat. Pentru ei, poate că o haină groasă şi o farfurie cu mâncare ar fi suficiente; dar asta i-ar încuraja mai mult să rămână în stradă, să nu-şi asume încă o dată riscul de a crede că viaţa lor poate fi mai bună.

Pe copiii de care pomeniţi în scrisoare în mod sigur i-a văzut cineva; probabil că un asistent social stradal a şi stat de vorbă cu ei. Dar dacă nici acum nu au ajuns sub un acoperiş, este încă un semn că sistemul nu funcţionează aşa cum ar trebui.

Cine mai rămâne atunci să le întindă o mână de ajutor? Comunitatea locală – oamenii, biserica...?

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) este îngrijorată, după cum consemnează revista *Science et Avenir*, deoarece în urma anchetelor executate pe diverse eşantioane de tineri se aşteaptă ca în deceniile ce vin să cunoaştem o explozie de diabetici. Micul dejun a peste 95% dintre tineri este dezechilibrat, folosind în exces alimente cu un procent glicemic ridicat (pâine, cereale, biscuiţi, prăjituri) şi deloc sau aproape deloc proteine (ouă, jambon, soia) care ar trebui să constituie baza alimentaţiei. O treime dintre aceştia consumă cel puţin o băutură zaharată în afara meselor, iar peste 70% prăjituri, cu zahăr sau sărate. Dacă mai punem la socoteală că o jumătate dintre ei nu avuseseră o activitate fizică o zi înainte de a fi anchetaţi, se pare că îngrijorarea OMS nu este neîndreptăţită.

ACUM ŞTIM CÂT NE DOARE

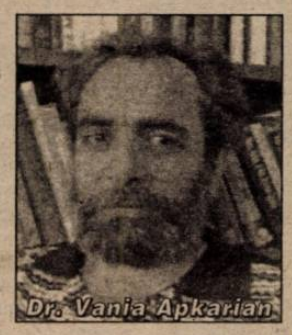

Din anul 1991, când o echipă canadiană a reuşit să obţină prima imagine electronică ce pune în evidenţă un centru al durerii din creier, imagine obţinută cu ajutorul unui tomograf cu emisie de pozitoni (PET), au fost localizate până în prezent peste 200 de regiuni corticale implicate în senzaţiile de durere. În prezent, cercetătorii încearcă să măsoare şi să contifice durerea, ca fenomen obiectiv, utilizând facilităţile oferite de tehnica obţinerii imaginilor prin rezonanţă magnetică (IRM). Demersul lor constă în măsurarea fluxurilor sanguine din vasele cerebrale, fluxuri puse în evidenţă de imagini, acestea fiind mai puternice în zonele active. Dr. Vania Apkarian, de la Universitatea din New York, studiază percepţia durerii pe loturi de persoane voluntare sănătoase, provocându-le acestora senzaţii dureroase (prin înţepături, de exemplu) la nivelul măinilor, al diferiţilor muşchi sau al diferiţilor nervi, senzaţii al căror efect este pus în evidenţă prin tehnica IRM. Apkarian speră ca, într-o zi, să putem măsura durerea la fel de simplu ca tensiunea arterială sau temperatura corporală, valorile astfel obţinute contribuind la o mai precisă diagnosticare a diferitelor afecţiuni. Până în prezent, aprecierea durerii comportă un mare grad de subiectivism, ea fiind percepută diferit, ca intensitate şi suportabilitate, de diferite persoane. *(M. Grigore)*

Cafeaua protejează de radiații!

Cel puțin aceasta este constatarea cercetătorilor indieni din Bombay, care au efectuat o serie de experiențe pe loturi de cobai cărora le-au administrat doze masive de cofeină (80 mg) înainte de a-i supune unor puternice emisii radioactive. Cobaii „cofeinizați" au supraviețuit, în vreme ce toți cei netratați în prealabil cu cafea au murit. Cercetătorii presupun că acest efect al cofeinei este legat de acțiunea ei asupra radicalilor liberi, care se produc în organism în cantități sporite sub acțiunea radiațiilor. Din păcate, pentru a obține același grad de protecție, un om ar trebui să bea peste o sută de cești de cafea pe zi!

Vaccin pentru drogați

O echipă de cercetători de la Institutul de cercetări Scripps, din California, echipă condusă de Kim Janda, urmează să treacă la testarea pe oameni a unui vaccin contra dependenței de cocaină. Vaccinul, testat cu succes pe cobai, declanșează o reacție imunitară specifică, care împiedică moleculele active din cocaină să se fixeze pe țința lor din neuronii cerebrali, evitându-se astfel efectul de dependență care împiedică cele mai multe dintre victimele acestui adevărat flagel să iasă din cercul vicios al drogurilor.

Xenogrefe

Un studiu în care au fost implicate 160 de persoane care au primit xenogrefe (respectiv organe de porc sau extrase tisulare de origine porcină) a dovedit că nici unul dintre acești pacienți nu a prezentat vreun simptom al vreunei boli virale transmise de porci. Rezultatul ar putea să mai reducă rezistența

specialiștilor la dezvoltarea cercetărilor privind xenogrefele, rezistență legată de teama posibilității transmiterii la om, o dată cu grefonul, a unor maladii specifice animalelor donatoare, după modelul transmiterii maladiei vacii nebune.

PANTHEONUL
o floare a Antichității

IRINA STOICA

Puține orașe moderne au în mijlocul lor atâtea simboluri ale strălucirii de odinioară așa cum apar ele la tot pasul în Roma, Cetatea Eternă. Unul dintre aceste simboluri este fără îndoială Pantheonul, cel mai important și cel mai bine păstrat dintre templele antichității. Construit în anul 27 î.Ch. de Marcus Agripa, ginerele lui Augustus, a fost înălțat în memoria tuturor zeilor. Distrus de un foc în anul 80, a fost reconstruit în timpul lui Hadrian între anii 110-125. În 659 papa Bonifaciu al IV-lea l-a consacrat bisericii creștine, dedicându-l Sfintei Fecioare și Sfinților Martiri Creștini. Biserica a devenit în același timp locul de înmormântare al unor ilustri artiști italieni ca Raphael Sanzio, arhiecții Baldassarre Petruzzi și Vignola, pictorul Annibale Caracci și, de asemenea, membri ai familiei regale italiene: Victor Emanuel al II-lea, Umberto I și regina Margherita. Pantheonul este construit după un plan circular având un pronaos în stil grec, susținut de 16 coloane monolitice de granit terminate cu capiteluri corintiene. În templu se intră printr-un impresionant portal roman de bronz. Interiorul este maiestuos, realizat după o arhitectură originală. De jur-împrejurul pereților se află nișe rectangulare alternând cu cele semicirculare. Domul semisferic, având înălțimea maximă de 43,30 metri, aceasta fiind egală cu diametrul său, decorat cu multă eleganță, este luminat printr-o deschidere cu diametrul de nouă metri.

Construcția este realizată după o tehnică sofisticată. Scheletul ei pare realizat dintr-o mulțime de fâșii susținute de părțile cilindrice ale pereților, fără deschidere spre marile nișe. Acest fapt și alte soluții arhitectonice fac din Pantheon un monument unic, inspirând în același timp admirație și respect. În apropierea acestuia se află alte câteva importante monumente, cum sunt biserica Sfântului Luigi Francesi, înălțată în secolul al XVI-lea de Domenico Fontana, al cărei interior este pictat de Caravaggio, Palazzo Madama, devenit sediu al Senatului italian din 1870, adăpostind o bibliotecă mare cu peste 230000 de volume, și Arhivele Statului aflate pe aceeași stradă. Pantheonul rămâne însă unic, minune în piatră, admirabilă împletire de muncă și inspirație.

GREIERELE
păcălit de viespe

DORIN MĂRAN

Veninul viespilor solitare constituie o redutabilă armă de atac. El e inoculat doar de femelă, după un plan de atac bine gândit. Înainte de toate, viespea își construiește un cuib, un culoar cu o lățime de aproximativ 10 cm, apoi pornește în căutarea prăzii, de care se apropie cu multă prudență, fără să dea din aripi. Greierele, prada exclusivă a

viespii, detectează prezența acesteia cu ajutorul antenelor sale și reacționează furios, dând din picioare. În momentul atacului, viespea inoculează veninul în labele victimei, imobilizându-le instantaneu, apoi în ganglionul gâtului. Tentaturile provoacă o paralizie totală a greierelui, care e transportat în cuib. Larva care iese din ouă pe care l-a depus viespea are la dispoziție câteva zile hrană bogată și proaspătă. Un specialist francez de la Institutul zoologic a încercat să explice modul de acțiune a veninului asupra sistemului nervos. Pentru asta el a mulș glanda cu venin a viespii, injectându-l în fiecare ganglion al greierelui. În una acestui experiment a observat că veninul provoacă o descărcare intensă și de scurtă durată a neuronilor motori care tetanizează mușchii corespondenți, blocând în același timp acțiunea celulelor nervoase. Rezultatul, o paralizie completă dar reversibilă după o jumătate de oră. Cercetătorul francez își continuă cercetările pentru a înțelege de ce greierele nu mai reacționează în timp ce e rontăit de către larvă, după ce traversează starea de paralizie.

Anul 2000 vine cu o „bombă astronomică"?

DINCOLO DE PLUTO
există o planetă gigant!

O a zecea planetă a Sistemului Solar, mai mare chiar decât „uriașul Jupiter", s-ar putea afla dincolo de Pluto, iata teza susținută de doi astronomi americani și publicată în primul număr pe anul 2000 al prestigiosului „Sky&Telescope". Potrivit celor doi, această planetă era un „hoinar spațial", până ce uriașa forță gravitațională a Soarelui a capturat-o. Planeta nou descoperită se află la circa 0,5 ani-lumină de Pământ, în interiorul norului lui Oort, un „rezervor" înghețat de comete care se întinde pe o distanță mai mare de un an-lumină față de Soare. Când John Matese, de la Universitatea Lafayette, Louisiana, a studiat orbitele câtorva dintre cometele din norul lui Oort, a observat că multe dintre ele erau „abătute" de la traiectoria lor elipsoidală de un corp ceresc având masa de 1,5 până la 6 ori mai mare decât a lui Jupiter. Matese și-a făcut publică descoperirea la Congresul Societății Americane de Astronomie și expozeul său a trezit un interes deosebit în rândurile asistenței. Astronomul american a mai precizat că, în conformitate cu calculele sale, planeta, încă „nebotezată", efectuează o rotație completă în jurul Soarelui în circa 4 milioane de ani terești! Independent de descoperirea lui Matese, un alt savant american, John Murray, de la Universitatea Milton Keynes, Florida, a ajuns la o concluzie similară, studiind tot anomaliile traiectoriilor cometelor. Analiza sa sugerează că multe dintre cometele din norul lui Oort sunt ejectate de pe ruta lor obișnuită în urma „întâlnirii" cu un obiect ceresc de dimensiuni superioare, ca mărime, uriașului Sistemului Solar. Jupiter. Mai mult decât atât, Murray a demonstrat că planeta necunoscută are o mișcare de rotație inversă față de celelalte planete din Sistem, iar orbita ei este foarte înclinată, comparativ cu ale acestora. Totuși, pe lângă reacțiile admirative, au existat și controverse în legătură cu descoperirea celor doi. „Simplul fapt că doi cercetători au observat același efect nu înseamnă că și cauza care l-a produs este cea pe care ei și-au imaginat-o", a declarat Gareth Williams, șeful catedrei de astronomie a Universității Harvard. În aceeași ordine de idei, colegul său, astronomul Brian Marsden, a prezentat presei observații similare făcute în urmă cu 30 de ani, tot în scopul studierii cometelor din norul lui Oort, observații în care nici o planetă nu era prezentă. Cu mijloacele actuale, planeta nu poate fi observată pe cale directă, dar se speră că următoarea generație de telescoape în infraroșu va rezolva misterul. Puțină răbdare și vom afla dacă urmașii noștri vor învăța la școală că Sistemul Solar are zece planete... *(G.T.)*

„Test de paternitate" pentru asteroizi

Sonda americană „Deep Space 1", lansată la 24 octombrie 1998, a trecut în vara anului precedent (29 iulie 1999) la o distanță de numai 26 km de asteroidul „9969 Braille", efectuând cu această ocazie câteva fotografii pe care apoi le-a transmis către centrul de urmărire de pe Terra. Asteroidul în cauză, descoperit în anul 1992 cu ajutorul telescopului american de pe muntele Palomar, din California, are o lungime de 2,2 km și o grosime de 1 km. Interesul astronomilor pentru acest asteroid este legat de faptul că el aparține unei familii destul de rare și restrânse de asemenea corpuri cerești, având o compoziție similară unuia dintre cei mai mari asteroizi descoperiți până acum, respectiv „Vesta", care are un diametru de circa 500 km. Această similitudine conduce la presupunerea că „membrii familiei" s-au născut dintr-unul și același corp cosmic, mai masiv, distrus de o ciocnire catastrofală. O ipoteză care se speră că va putea fi definitiv verificată datorită observațiilor efectuate de sonda americană.

Vaccin contra maladiei Alzheimer

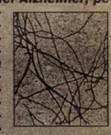

Dr. Dale Schenk, care lucrează pentru societatea californiană „Elan", a elaborat prototipul unui vaccin contra maladiei Alzheimer, pe care l-a testat cu succes pe cobai. Vaccinul are la bază o pectină întâlnită în creierul bolnavilor. Vaccinul a fost injectat unor loturi de cobai cărora li s-a indus în prealabil maladia, alte loturi, de asemenea îmbolnăvite, rămânând neinoculate. S-a constatat la cobaii imunizați un număr mult mai mic de plăci amiloide, caracteristice bolii, decât la cei neimunizați, fapt ce dovedește eficiența vaccinului. Viitoarele teste se vor efectua pe oameni, sperându-se rezultate nu numai în ceea ce privește apariția acestei boli, ci și tratarea ei.

Viitorul aparține spațiului

VEST
prima navetă-robot pentru Marte!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Specialiștii Centrului de cercetări „John Glenn" al NASA au proiectat un rachetoplan robot, dotat cu motor rachetă electro-solar; acesta a fost denumit „Vehiculul electrosolar de transfer – VEST" – și el ar urma să aducă, în regim de zbor automat, încărcături utile pe orbite de transfer către traiectoriile Pământ-Marte! Folosind pentru propulsie o combinație originală dintre un motor rachetă electro-ionic și un generator de energie electrică provenită de la imense panouri cu celule solare, VEST va contribui decisiv, în jurul anului 2020, la reducerea numărului de zboruri spre Marte necesare pentru asigurarea „biletului dus-întors" al primului echipaj care va coborî pe Marte!

Acest ambițios program spațial internațional, care este reprezentat de „Omul pe Marte până în 2020", s-a calculat că va necesita circa 8-9 zboruri de rachete chimice clasice (cu propergoli lichizi criogenici), fiecare capabilă să introducă pe traiectoria Pământ-Marte câte 0 încărcătură utilă de... 80 tone! De fapt, asemenea rachete nici nu există în prezent, ele fiind doar pe planșetele proiectanților de la Centul de cercetări Marshall din Huntsville (Alabama) al NASA, care le-a botezat „MAGNUM"...

În condițiile când VEST va deveni operațional, – el reprezentând un fel de rachetoplan – navetă recuperabil și refolosibil (!) – numărul de lansări de rachete de tip MAGNUM se va putea reduce la numai 5-6. În principiu, pentru zborul unui echipaj uman cu aterizare pe Marte și revenire la prima oportunitate a „ferestrei terestre", NASA a imaginat, în linii mari, următorul scenariu: adus cu o navetă spațială pe o orbită circumterestră joasă (LEO), astronauții vor fi preluați de un vehicul intermediar propulsat de rachete clasice, care îi va aduce pe o orbită eliptică de transfer, de unde se vor ambarca pe adevărata navă marțiană care, după un zbor de cel mult 180 de zile, îi va depune lin pe solul roșiatic marțian... Așa cum au concluzionat cercetările de medicină spațială, expunerea astronauților la radiația cosmică primară mai mult de șase luni ar putea provoca afecțiuni ireversibile. Rolul VEST în acest scenariu este de a contribui la aducerea pe Marte de rezerve de propergoli criogenici pentru rachete, de provizii destinate echipajului și chiar a unor... generatoare de energie electrică! Acest rachetoplan-robot a fost conceput să preia de pe orbite LEO orice încărcături utile containerizate sub forma unor nave-robot de transport spre Marte și să le transporte, ca un fel de „remorcher cosmic", pe orbite de transfer eliptice alungite, până ce acestea pot intra pe traiectoria către Marte! Ca urmare, concepția constructivă pentru „remorcherele spațiale" de tip VEST este pe măsura ambițiosului program „Omul pe Marte": ele vor dispune de 12 mari panouri acoperite cu celule solare, a căror formă în plan seamănă izbitor cu aripa avionului din 1906 al lui Traian Vuia (!), fiecare panou fiind lung de 52 m! Tehnologiile dezvoltate pentru „aripile" lui VEST vor fi folositoare la construirea viitoarei electrocentrale solare orbitale sau amplasată chiar pe... MARTE!

De menționat că energia electrică, necesară funcționării îndelungate a motorului rachetă electro-ionic de pe VEST, va fi furnizată de cele 12 panouri solare, a căror suprafață totală va egala pe aceea a... Statiei Spațiale Internaționale ALPHA!

(Va urma)

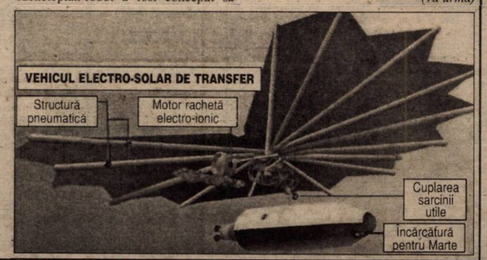

radio CONTACT
o 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG.MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Fructe afrodisiace
și rochii de ciocolată

Originar din bazinul amazonian și Orinocul superior, arborele de cacao a fost cultivat de mayași cu trei secole înaintea erei noastre. Ei foloseau fructele ca afrodisiac, iar untul extras din ele era utilizat contra mușcăturilor de șerpi. O dată cu invazia toltecilor și aztecilor, boabele de cacao devin monedă de schimb în toată America Centrală. După anul 1600, aceste fructe ajung și în Europa. În secolul XVIII apar primele manufacturi în care boabele de cacao încep să fie tratate după anumite rețete, cele de specialiști, printre care olandezul Van Houter, francezul Menier și elvețienii Suchard și Neslé, realizându-se cunoscuta ciocolată. Consumul ei a crescut an de an. Astfel, în anul 1998, numai în Franța s-au consumat 35000 tone ciocolată. În cinstea ei, în această țară a fost creat „Salonul Ciocolatei". Între 30 octombrie și 3 noiembrie 1999, la Paris, în spațiul Eiffel-Branly, a avut loc a 5-a ediție la care au participat și.... croitori de damă, ce au creat „moda ciocolatei". După corsetul realizat de Chantal Thomas, au mai putut fi admirate două superbe rochii dir.. ciocolată, opere ale cunoscutului creator de modă, Olivier Lapidus, asociat în acest scop cu gigantul Kraft Jacob Suchard Publicul a mai fost

încântat de bolerourl cu vârfuri de ciocolată neagră (în imagine) și de diferite bijuterii și accesorii de îmbrăcăminte în care acest produs dulce arată o ponderе mare. Pentru anul 2000, Olivier Lapidus proiectează o colaborare cu firma *Nich* pentru ca, pe baza unei tehnici revoluționare, să realizeze capsule de ciocolată parfumate ce vor fi integrate în textile. *(A.D.)*

Proiecte pentru secolul al XXI-lea

Vom putea să imităm SOARELE?

MIHAELA DOROBANȚU

Anul 2060 – farmacia verde

Ceea ce vedeți în imagine va fi, peste 60 de ani, o scenă obișnuită: doi biologi în balon survolează o pădure pentru a descoperi în mijlocul vegetației sau în subsol noi surse pentru medicamentele naturale care vor schimba definitiv fața farmacopeei secolului 21. Bolile viitorului vor slăbi în intensitate datorită succeselor pe care le va înregistra genetica, dar vor deveni și mai rezistente la antibiotice. Soluția se află în cele peste o mie de plante adăpostite de pădure și pregătite să fie utilizate în scopuri medicale, precum și în cele 110 mii de tipuri de bacterii care se găsesc într-un singur gram de sol, și ele pline de promisiuni pentru soluțiile medicale curate ale viitorului.

Anul 2070 – triumful fuziunii

Nu, nu este o imagine dintr-un film științifico-fantastic, ci un instantaneu din interiorul reactorului Tokamak de la Princeton, SUA, unde se desfășoară spectaculoase experimente asupra fuziunii nucleare.

Visul unei surse de energie practic infinite și total curate pare să fie pe cale a se realiza. Ca să nu mai spunem că viitoarele centrale termonucleare vor produce energie recurgând la aceeași „rețetă" care se aplică și în Soare și datorită cărora ne primim rația zilnică de lumină și căldură. Și încă un amănunt: aceste centrale vor utiliza, printre altele, un izotop al heliului, Heliu-3, extras din minele ce vor fi deschise pe Luna!

Anul 2100 – minerii spațiali

Mai tânăr doar cu un miliard de ani decât Sistemul Solar, asteroidul din fotografie, 243 Ida, are doar 52 km, dar este foarte bogat în minereuri extrem de utile pentru industria noastră terestră. Și câte asemenea „pietre" nu rătăcesc prin spațiu, așteptând doar să ne îndreptăm spre ele! Minerii de peste 100 de ani vor extrage din ele multe dintre minereurile de care avem nevoie, mai ales cele bogate în fero-nichel. Lansate pe orbită în jurul asteroizilor, acestea vor fi ușor capturate de navetele spațiale ale viitorului, care le vor aduce apoi pe Pământ.

Cu tristețea că ne-am născut prea... devreme pentru a trăi noi înșine aceste minuni, nu ne rămâne decât să ne bucurăm pentru viața mult mai simplă și mai ușoară a urmașilor noștri de la sfârșitul secolului 21...

Fotografii de la cititori

«Ce aveți cu ochelarii mei de soare?!»

MIHAELA PENCIU - Dragomirești-Deal, Ilfov

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Deţinutul de la Spandau
NU ERA RUDOLF HESS!

Continuăm cazul Rudolf Hess cu alte câteva amănunte preluate, în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine" de Marian Ureche şi Aurel Rogojan, editura Paco 1999. Vom vedea că Hess nu era chiar aşa de nebun, iar Churchill nu era atât de rupt de acest caz.

Ce s-a întâmplat după aterizarea lui Hess în Anglia?

El a fost arestat şi condamnat pe viaţă. Ultimii deţinuţi nazişti au fost puşi în libertate în 1966. Hess a fost ţinut în închisoare până în 1987, când a decedat.

Care sunt explicaţiile acestui tratament special? Ce anume nu trebuia să afle lumea de la Hess? Dacă era nebun nu trebuia ţinut în închisoare, iar prestaţiile sale, dacă au fost ilogice, nerealiste, nu prezentau un pericol pentru a fi luate în seamă!

Chiar şi acest ultim element pune în evidenţă anumite riscuri, miza jocului. Din acest punct de vedere, versiunea atragerii în Anglia a unei personalităţi germane pentru compromiterea regimului nazist, în condiţiile în care lupta angajată atingea apogeul, apare lipsită de credibilitate. Ea nu are susţinere logică şi nici verosimilitate.

Mergând pe o logică minimă, „per a contrario", de la efect la cauză, se poate trage concluzia că „gestul" lui Hess nu s-a produs tocmai pe un teren gol, că anumite tatonări şi contacte vizând realizarea unei înţelegeri au avut loc. Grija cu care a fost izolat Hess, graba cu care a fost marginalizat cazul său pot avea semnificaţia că ceva în această evoluţie s-a întâmplat. Nu trebuie omis nici faptul că în rândul politicienilor, dar şi al unor şefi ai serviciilor secrete britanice, existau simpatii pro germane! Cele sovietice sunt deja, de multă vreme, cunoscute.

Este posibil ca în această subită schimbare să fi avut un rol grupul celor cinci de la Cambridge sau altcineva. U.R.S.S.-ul informat la timp – aşa cum s-a văzut – avea interesul de a descuraja orice înţelegere a englezilor cu nemţii, înţelegere care ar fi putut să le fie fatală! Oricum, important este că acest prim semnal afirmativ ce a încurajat o eventuală înţelegere cu Germania a existat şi pentru că o atare posibilă înţelegere este imorală în ochii englezilor şi ai lumii, ba chiar compromiţătoare pentru anumite personalităţi din Marea Britanie, cazul Hess trebuia ţinut sub control. Altă explicaţie nu este logică. Faptul că Hess cel „nebun" este singurul nazist ţinut în închisoare – şi nu în spital – susţine ipoteza noastră.

Mai multe fapte coroborate conduc către adevăr.

Între simpatiile naziste ale ducelui de Windsor, tratativele secrete ale acestuia şi trimiterea lui Hess în Anglia apare o legătură evidentă şi extrem de stânjenitoare pentru coroana Britanică.

Spionul sovietic Anthony Blunt a fost iertat şi, mai mult, înnobilat, pentru faptul de a fi recuperat „dosarul Windsor" de la Prinţul Philip de Hessa.

Winston Churchill şi Ducele de Kent, care urma, în cazul reuşitei tratativelor cu Hitler, să primească tronul Poloniei, ştiau cu cel puţin 24 de ore înainte de sosirea lui Rudolf Hess.

Winston Churchill ştia dinainte de misiunea lui Hess, prin intermediul unui agent britanic infiltrat la uzinele de avioane Messerschmitt. Înţelegerea secretă dintre Germania şi Anglia

stipula ca, în caz de eşec al tratativelor, lui Hess să i se permită să se întoarcă în Germania.

Din grupul ce urma să negocieze cu Hess făceau parte: ducele de Buchanan, Earl de Suffolk, ducele de Kent, fratele regelui Marii Britanii, căruia Hitler i-a promis, după război, tronul Poloniei, generalul polonez Sikorsky şi colonelul Pilcher. Anterior, mai avusese loc tratative în Spania, mijlocite de Casa Regală a Suediei, prin baronul Knut Bonde.

În ziua de 10 mai 1941, ducele de Kent şi ducele de Buchanan se aflau pe domeniul de la Dungravel al ducelui de Hamilton, unde urma să aterizeze Hess. Oficial, Rudolf Hess a murit, în anul 1987, în închisoarea germană Spandau, în vârstă de 93 de ani.

Doi cercetători britanici, un istoric militar şi un fost ofiţer al serviciilor secrete, afirmă, pe baza unor documente descoperite în anul 1996, că Hess a fost executat la puţin timp după ce a ajuns în Germania, locul său în închisoare fiind luat de o dublură, un agent britanic care ar fi acceptat aceasta în schimbul unor avantaje substanţiale pentru familia sa.

Doctorul Hugh Thomas, chirurg militar, medic al „Royal Medical Corps", care l-a îngrijit pe deţinutul de la Spandau între anii 1970-1978, susţine că acesta nu era Hess.

Ziaristul şi scriitorul britanic Tom McArthur avansează ipoteza răpirii şi substituirii lui Hess din închisoare. După o serie de interogatorii ar fi fost executat.

O altă ipoteză lasă a se înţelege că Hess s-a aflat în avionul care s-a prăbuşit cu ducele de Kent, în timp ce se deplasau în secret în Suedia, destinaţia oficială fiind Irlanda. În Suedia urma să se perfecteze cedarea Poloniei.

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Radu Vodă

Această mănăstire, aflată în centrul Capitalei noastre, a purtat întâi numele „Sfânta Troiţă", luându-l apoi pe cel al voievodului care a refăcut-o din temelii. Construcţia a fost începută în 1568 de Alexandru Vodă Mircea (1568-1577), locaşul fiind terminat în 1586 de fiul acestuia Mihnea Turcitul (1577-1583 şi 1585-1591). În jurul mănăstirii au fost ridicate case domneşti pentru găzduirea oaspeţilor străini, iar voievozii ctitori au înzestrat-o cu danii, făcând din acest locaş unul dintre cele mai bogate din Ţara Românească.

În vara lui 1595, când turcii au ocupat, pentru scurtă vreme, Ţara Românească, Sinan Paşa a fortificat mănăstirea instalând aici pulberăria. Întăriturile din lemn şi din pământ făcute au rămas în memoria oamenilor sub numele de „palanca lui Sinan Paşa". Când turcii au fost nevoiţi să se retragă din faţa oştilor lui Mihai Viteazul, ce primise sprijin din Ardeal, au incendiat oraşul şi mănăstirea a fost complet distrusă.

După aproape douăzeci de ani Radu Vodă Mihnea (1611-1616) a curăţat locul şi în 1604 a înălţat aici o biserică impunătoare, după modelul celei de la Curtea de Argeş, cu pronaosul lărgit şi patru turle. De asemenea au fost reconstruite chiliile pentru călugări şi casele domneşti. Arhitectura şi zugrăveala locaşului au atras admiraţia unor călători străini, ca solii poloni Krasinski şi Miastkovski. La 1714, în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu (1688-1794), i s-a adăugat un pridvor, iar în timpul domniei lui Alexandru Ipsilanti (1774-1782) au fost restaurate casele egumeneşti.

Cutremurele din 1802 şi 1838 pricinuiesc mari avarii, în special clopotniţei, refăcute în 1804. Biserica a fost restaurată între anii 1859-1863 de arhitectul Johann Schlatter, care însă n-a ţinut cont de aspectul iniţial al clădirii, dându-i o înfăţişare neogotică.

În 1875 au fost dărâmate clădirile învecinate mănăstirii, pe locul lor ridicându-se cele care actualmente adăpostesc seminarul teologic.

IRINA STOICA

Atlantida a existat!

„Pata neagră" de pe hartă...

DAN APOSTOL

Atlanţii cunoşteau sistemul rotaţiei culturilor şi foloseau reţele de irigaţii enorme, complexe şi foarte eficiente – garanţie, alături de climatul favorabil, a unor recolte ieşite din comun. Iar fauna menţionată de Platon (elefanţi, aurochi, tapiri, cai, crocodili, urşi, lei) constituia o resursă extraordinară. Dar, ceea ce este mai important, Atlantida era situată în vastul arc montan bogat în metale neferoase (aur, argint, cupru, staniu) care începe în Spania cu Sierra Morena, trece prin Madeira şi Azore şi se sfârşeşte în Mexic, sudul SUA şi nord-estul Americii de Sud. Deci excesul de metal preţios folosit pentru a plăti armata, a construi baze maritime şi fortăreţe în colonii, a duce la bun sfârşit colosalele planuri urbanistice din patria-mamă, a acoperi zidurile de apărare, fortăreţele şi templele, nu era „fantezia" lui Platon sau a scribilor egipteni. La Tiahuanaco, în anii 9000-7000 î.e.n. zidurile erau placate cu panouri de aur şi argint – descoperirile arheologice o confirmă. Toltecii, incaşii, aztecii, totonacii, mayaşii aveau tezaure care întreceau orice închipuire a conquistadorilor; partea adusă în Europa a fost suficientă pentru a provoca o scădere dramatică a valorii aurului, precum şi prima inflaţie catastrofală din istoria medievală!

Nu trebuie uitate dovezile geologice. În „dialogurile" sale, Platon susţinea că scufundarea Atlantidei s-ar fi produs în anii 9560 î.e.n. Or, geologii sunt de acord astăzi că marile transgresiuni posterioare glaciaţiei Würm au început în anii 12000 î.e.n., atingând apogeul în anii 9000-8000 î.e.n. Chiar zone marginale din continentele cunoscute au fost înghiţite de ape: între „dorsala Atlanticului" şi coastele actuale ale Americii şi, respectiv, Europei se pot distinge, pe platoul continental, albiile croite de fluviile Hudson şi Missisippi (SUA), Loara şi Sena (Franţa), Rin (Germania) etc., pe vremea când aceste fluvii şi teritoriile pe care le străbăteau spre vărsare mai erau încă la suprafaţă. Porţiunile de albii submerse au lungimi de 100-400 km!

Un argument de majoră importanţă pentru demonstrarea existenţei Atlantidei îl constituie teoria lui Wegener. Conform acesteia, cele două gigantice platforme continentale situate la vest (America de Nord şi cea de Sud) şi respectiv la est de Atlantic (Europa şi Asia) ar trebui să se poată îmbina perfect prin translatare. În realitate, pe o porţiune situată între 20º şi 40º latitudine nordică (adică mărginită la sud de linia Insula Puerto Rico – Insulele Capului Verde şi la nord de linia New York – Insulele Azore – Lisabona), cele două zone de coastă nu mai sunt complementare, la fel ca pe celelalte porţiuni ce mărginesc Oceanul Atlantic. Mai precis, în dreptul ţărmului american lipseşte o bucată masivă de pământ, ce se întindea paralel cu linia delimitată de Miami-Bahamas în sud şi respectiv Golful Delaware în nord. Zona absentă este prea mare pentru a fi umplută prin însumarea teritoriilor Insulelor Bermude, Bahamas, Azore, Canare şi Madeira, singurele pământuri aflate încă la suprafaţă – în fapt era un teritoriu ce se apropia de dimensiunea Marii Britanii.

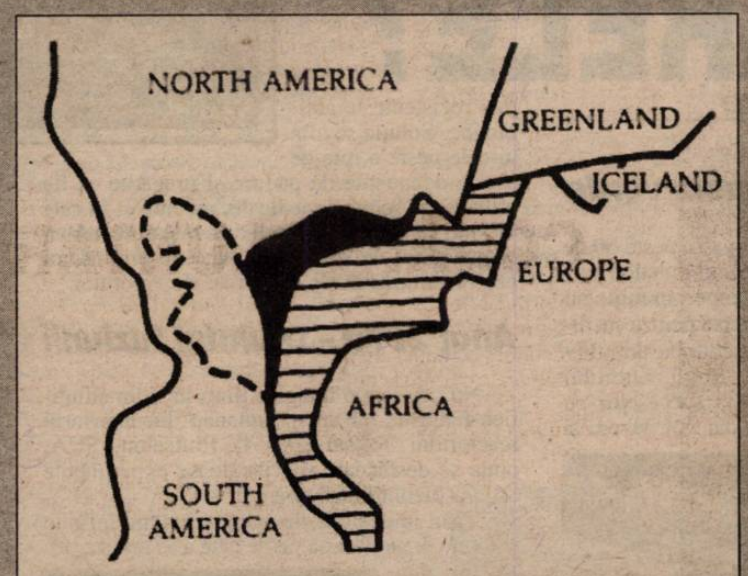

Harta punctului de întâlnire a celor 4 continente atlantice, prezentând zona în proiecţie rectangulară paralelă. Se remarcă pata neagră (insula dispărută) necesară pentru a completa golul existent astăzi între platformele continentale aflate la suprafaţă (după Muck).

De altfel, încă din anii 1883-1896, expediţia polară norvegiană condusă de Fridtjof Nansen a efectuat dragaje în zonele scufundate din jurul Insulelor Azore, Orkney, Shetland şi, mai la nord, Islanda, Faerøer şi Jan Mayen. La adâncimi situate între 1000 şi 2500 metri, norvegienii au găsit enorme cantităţi de cochilii, schelete şi rămăşiţe fosilizate de animale specifice apelor puţin adânci – concluzia a fost că ele au pierit din cauza unei „căderi" bruşte a fundului mării cu circa 2000 metri, acum 10-15000 de ani.

S-a mai observat că, atât în zona Azorelor, cât şi în apropiere de Bahamas şi Bermude, stâncile submarine (majoritatea de origine vulcanică) sunt ascuţite, abrupte. Aceasta nu se putea întâmpla decât dacă fundul oceanului s-a scufundat relativ recent, o perioadă mai mare de 20000 de ani producând cu certitudine profile rotunjite de eroziune. În sfârşit, în anul 1900, nava de cercetări *Gauss* a dragat o bucată de sediment din Romanche Trench (7300 m adâncime), o crevasă ce porneşte de la platoul continental liberian, traversează Dorsala Atlanticului şi se pierde spre Cuba. În acest sentiment s-a găsit globicerină – substanţă secretată de microorganisme tip plancton, care trăiesc numai la adâncimi de 2000-4500 m. Ceea ce înseamnă că Romanche Trench era, acum 10-15000 de ani, cu cel puţin 2800 metri mai aproape de suprafaţă!

(Va urma)

CRIMĂ ŞI VIOLARE DE DOMICILIU

Cu aerul cel mai inocent din lume, motanul Goty, răsfăţatul familiei Rothan, priveşte de sus grădina şi locuinţa stăpânilor lui. Gelozia faţă de păsările pe care Isabelle Rothan le proteja de câtăva vreme, oferindu-le un „cuib" ultramodern şi mâncare din pachete de firmă i-a măcinat destul sufletul. Aşa că într-o bună zi s-a hotărât să lichideze „concurenţa". A pândit îndelung şi în momentul cel mai prielnic s-a năpustit în căsuţa agăţată în pom, a mâncat păsările şi s-a instalat ca un adevărat rege. Când stăpânii au descoperit fapta lui Goty s-au îngrozit de „monstrul" crescut la sânul lor şi au hotărât să-i aplice o pedeapsă. Dar n-a fost chip să mai scoată motanul din cuib. Au adus aparatul de fotografiat în faţa căruia Goty, de frică, devenea de obicei vulnerabil. De data asta însă stăpânii s-au ales doar cu o poză, altfel planul lor a eşuat: motanul a rămas neclintit. După câteva zile, când probabil l-a răzbit foamea, Goty a început din nou să dea târcoale „casei mari" şi Isabellei care îl iubea cel mai mult. Simţise el că pe jumătate fusese iertat. De atunci, îşi petrece multe ore din zi şi din noapte în cuibul mult râvnit şi dobândit de el prin uciderea... rivalilor. *(A. P.)*

■ *Pază eficientă contra hoţilor*

FIARĂ ASCUNSĂ SUB PENE DE PAPAGAL

Familia Ayotte, adică Anne, soţul său James şi cei doi copii ai lor de 15 şi 17 ani, Melissa şi Derek, din Hudson, Ontario, Canada, s-au hotărât şi ei într-o zi să accepte invitaţia unor prieteni şi să le facă o vizită de o seară întreagă. Totul a fost bine, s-au distrat, doar că la întoarcerea acasă nu mică le-a fost mirarea când au văzut uşa dată de perete, toate mobilele răsturnate, pete de sânge mai peste tot şi mai ales văzându-l pe Amiga, papagalul lor amazonian în vârstă de 18 ani, tronând triumfător, înfoindu-se în penele lui de culoare verde cu galben pe colivia răsturnată şi ea. S-au temut în primul moment că cineva intrase cu gândul să-i facă rău papagalului, dar misterul s-a lămurit când o fetiţă de 11 ani din vecini le-a povestit cum a văzut un om ieşind în urlete din casă şi dând disperat din mâini ca şi cum ar fi încercat să se apere de cineva hotărât să-i ia viaţa.

„Amiga este un papagal foarte ...teritorial", a spus Anne. „Dacă de exemplu este în cameră la Melissa şi cineva intră acolo, Amiga se repede în zbor gata să-i scoată ochii." Exact aşa trebuie să se fi întâmplat cu nefericitul hoţ care probabil a avut proasta inspiraţie să-şi bage un deget în colivie pentru a se juca cu papagalul. Fără să ştie că lui Amiga nu-i place aşa ceva. Drept care Amiga l-a apucat de deget, el s-a speriat, colivia a căzut şi, cum era proiectată să se deschidă când cade pe-o parte pentru a nu-l pune în pericol pe papagal, acesta a ieşit din colivie şi... s-a luat imediat după intrus. Chemată la faţa locului, poliţia nu a avut decât să... recunoască meritele lui Amiga, iar comisarului Bob Neclin nu i-a mai rămas decât să spună că de câini care au păzit şi chiar au salvat o casă de hoţi mai auzise, dar de un papagal care să facă aşa ceva nu auzise niciodată!

Iar Amiga – mulţumit probabil şi mândru de performanţa sa – s-a aşezat ca un băiat cuminte ce era în palma Melissei cu aerul cel mai paşnic din lume. *(M.D.)*

■ *Un avertisment serios*

„CHIRURGI DIN TOATE ŢĂRILE, FERIŢI-VĂ!"

Deşi toată lumea îi invidiază pentru averile lor absolut exorbitante, trebuie ştiut că viaţa de medic expert în chirurgie plastică nu este chiar atât de roză pe cât pare. În septembrie trecut, un cunoscut expert în operaţii estetice din Irak, Hassan Al-Khoudairi, a reuşit să fugă din ţară, după ce s-a observat că unul dintre pacienţii săi de vază, nimeni altul decât neastâmpăratul fiu al lui Saddam Hussein, Odai, rănit grav într-o încăierare, încă şchioapătă puţin, deşi fusese operat, cu o lună în urmă, de reputatul specialist. Al-Khoudairi a declarat presei, după ce a primit azil politic în Arabia Saudită, că a scăpat cu viaţă din trei tentative de asasinat, ordonate de Odai, drept „recompensă" că nu s-a însănătoşit atât de bine şi de repede precum spera. Două luni mai târziu, din Mexic parvenea ştirea că trei cunoscuţi plasticieni sud-americani au fost descoperiţi ucişi pe un drum lăturalnic de lângă Guadalajara. Corpurile celor trei au fost descoperite, legate fedeleş, în tomberoane de gunoi. Motivul pentru care medicii au fost asasinaţi n-a fost greu de descoperit: cei trei îl operaseră cu puţin timp în urmă pe cunoscutul „baron al drogurilor" Amado Carrillo Fuentes, care a murit din cauza unor complicaţii cardiace survenite în urma operaţiei. E plină de riscuri şi chirurgia asta plastică... *(G.T.)*

■ *Avatarurile unor escroci sentimentali*

FANŢII AU FOST PRINŞI LA O PETRECERE

Fraţii Mark şi William Cocks se profilaseră pe una din cele mai tentante şi (aparent) mai puţin riscante meserii: escrocheria sentimentală. Originari din Londra, cei doi acţionau în toată Anglia, programându-şi „loviturile" în colţuri de ţară cât mai distanţate. Dându-se, de obicei, drept fii de bancheri sau de industriaşi americani şi îmbrăcaţi mereu la patru ace, cei doi atacau doar fete de bani gata. Se lipeau de victimele atent studiate după tehnica binecunoscută a promisiunilor măreţe şi nu ezitau să solicite împrumuturi pentru achiziţionare de cai pur sânge englezesc, pe care să-i crească la imaginara lor fermă din SUA. Acolo urmau să-şi ducă logodnicele după căsătorie.

În vara anului trecut, cei doi strânseseră în cont o sumă frumuşică şi chiar se gândeau să pornească o afacere curată. Însă Mark mai era încă în legătură cu Diane Gervis, de la care mai aştepta 2500 de lire. Lucrurile se desfăşurau la Kingsbay, acolo unde escrocul mai „lovise" o dată. Şi asta i-a fost fatal. Diane se cunoştea foarte bine cu Jeana, precedenta victimă a lui Mark din acel oraş. Ca din întâmplare, Jeana mai avea o fotografie cu aşa-zisul ei logodnic, pe care-l reclamase poliţiei. Când Diane, care se ataşase sufleteşte de Mark, a văzut poza, a turbat de furie. Ambele fete s-au decis atunci, cu ajutorul părinţilor, să le întindă celor doi o cursă. A fost organizată o petrecere, la care au fost invitaţi şi Mark şi William. În toiul seratei, cei doi au fost imobilizaţi şi închişi într-o cameră bine izolată... Trei săptămâni au stau acolo prizonieri, timp în care fotografiile lor au apărut în toată Anglia. Toate fetele escrocate erau solicitate să vină să-i identifice şi să depună împreună o plângere penală.

În mai puţin de două săptămâni, douăsprezece reprezentante ale sexului frumos au sosit la Kingsbay tunând şi fulgerând. Când au dat ochii cu efemerii logodnici, primul lucru a fost tentativa de a se repezi cu unghiile asupra lor. Dar s-au stăpânit şi au urmat calea legii, cerând recuperarea bunurilor şi daune morale consistente. Escrocii au primit câte 4 ani de închisoare şi au fost obligaţi la plata a peste 100 de mii de lire... Şi asta pentru o „distracţie" care durase mai puţin de doi ani. *(P.I.)*

UN VIRUS CARE N-A EXISTAT, DAR A TREBUIT INVENTAT

După război, mulţi viteji se arată şi după trecerea, cu succes, a cumpenei anului 2000, posesorii de computere şi sisteme informatice au început să comenteze cum că celebra problemă a secolului, „virusul" informatic Y2K, n-ar fi fost decât o născocire extrem de profitabilă a autorilor de programe. Ne amintim că eforturile financiare necesare înlăturării acestui pericol în toată lumea fuseseră estimate nu de mult la peste 300 miliarde de dolari!

● Dar au fost totuşi câteva întâmplări care i-au atestat existenţa şi acţiunea. Între acestea, se numără naşterea a doi copii, unul în Europa şi altul într-o ţară asiatică, înregistraţi cu o vârstă de... 100 de ani. De mirare că sistemele computerizate respective, care i-au considerat născuţi în 1900, nu le-au solicitat „venerabililor" numărul cărţii de asigurare de sănătate, pentru a justifica cheltuielile de spitalizare... Evident, eroarea a fost corectată din mers, fiind detectată imediat, dar nu ne-am mira dacă peste câteva săptămâni respectivii vor primi acasă formularele de declaraţii fiscale, în cazul în care „data naşterii" lor a apucat să fie comunicată automat de la computerul maternităţii la cele ale oficiului de stare civilă şi ale organelor financiare.

● În Germania, un cetăţean a depus în ultima zi de lucru a băncilor, din anul precedent, o mie de mărci. Extrasul de cont pe care l-a primit prin poştă în primele zile ale anului 2000 îl anunţa că este posesor al unei sume de peste 12 milioane de mărci, în afara miei de mărci depuse. Computerul nu încurcase însă zerourile sumei, ci se poticnise la zerourile datei, calculând dobânda la dobândă la o mie de mărci pe care a crezut-o depusă cu o sută de ani înainte. Computerele băncii fuseseră totuşi programate şi verificate să accepte ca dată anul 2000 (ea figura, de altfel, corect pe data extrasului de cont) însă specialiştii „uitaseră" că data calendaristică este implicată şi în programele rulate de computer. Probabil că exact programul rulat la înregistrarea depunerii nu avea adaptarea necesară, iar computerul, folosind logica, a dedus că depunerea nu putea fi făcută decât în anul 1899, în ultima zi dinaintea sîngurului an acceptat în program cu terminaţia „00", respectiv 1900. De unde şi uriaşa dobândă. În concluzie, şi pentru computere prea multă minte strică.

● În fine, un cetăţean din statul New York, oraşelul Colonie, a dorit să-şi petreacă revelionul vizionând un film cu actorul său preferat, John Travolta. Drept care a închiriat o casetă. O casetă pe care nu a restituit-o la timp, returnând-o cu o întârziere de 24 de ore. Nici o problemă, proprietarul a introdus în computer data restituirii şi a întins clientului bonul cu suma de plată pe care o datora. De mirare că acesta n-a făcut infarct, văzând că are de plată... 91250 dolari penalizare. Pentru computer întârzierea fusese de o sută de ani şi o zi. Pentru sperietura sa, clientul a fost recompensat cu un abonament gratuit de închiriere cu durata de un an, după ce a plătit cei 2,5 dolari pe care-i datora în realitate.

Aşadar, povestea virusului Y2K n-a fost chiar o „poveste". *(M.G)*

VÂNZĂTORI AMBULANŢI DE... ROCI LUNARE

La sfârşitul anului trecut un individ din Atlanta a fost prins când încerca să vândă la un preţ exorbitant o piatră care, după cum spunea el, fusese adusă de pe Lună. Preţul cerut era de un milion de dolari, iar posesorul pietrei, Ronald Trochelmann, împreună cu fratele său, Brian, însăilaseră o poveste duioasă despre modul în care au ajuns în posesia ei. Ei pretindeau că tatăl lor inventase un sistem de ambalare a hranei, solicitat de NASA, că fusese foarte apreciat de preşedinte şi că astronautul John Glenn, personal, îi dăruise piatra respectivă. Ei avuseseră o tentativă asemănătoare în 1995, dar atunci autorităţile fuseseră mai îngăduitoare din lipsă de probe. Acum însă a fost dovedită cu argumente puternice falsitatea poveştii de familie şi, implicit, a pietrei. Iar vânzătorii ambulanţi au fost trimişi la „mititica". *(I.S.)*

■ *Dacă vrei să scapi de chelie...*

COBAI VOLUNTAR

E drept, descoperirea ştiinţifică aparţinând unui grup de cercetători britanici ar putea să bulverseze multă lume, pentru că aceştia se pare că au pus la punct o metodă capabilă să vină de hac inesteticei calviţii (cheliei). Felul cum a fost însă experimentată această descoperire e destul de ieşit din comun. Unul dintre cercetători a convins-o pe soţia sa să se transforme în... cobai voluntar. Aceasta, fascinată de munca de cercetare a soţului ei, a acceptat ca acesta să-i transplanteze pe suprafaţa braţului celule prelevate de pe scalp (el însuşi fiind atins de calviţie). După trei săptămâni, succesul a fost deplin, susţin cercetătorii. Braţul doamnei s-a „ornat" cu fire bogate de păr care s-a dovedit a fi identic cu cel al soţului ei. Celulele grefate au ordonat pielii în care au fost implantate să le ajute să-şi îndeplinească menirea, adică să dea naştere la fire de păr, fără riscul unei respingeri. Fericit de rezultatul descoperirii, cercetătorul încearcă să aducă o speranţă în sufletul tuturor celor ce au coşmaruri din cauza pierderii podoabei capilare, dar uită să precizeze dacă soţia sa va păstra la infinit această mostră a succesului lui. *(A.P.)*

Săptămâna 11 - 17 februarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Cuvânt pentru necuvântătoare 18.05 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 18.30 Serial: „Aproape acasă" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Omul de nicăieri" 21.50 Știrile de sâmbăta asta 22.20 Patinaj artistic 23.45 Serial: „Schimanski".

SÂMBĂTĂ 7.00 Știrile de sâmbăta asta (r) 8.20 Serial: „Dinastia Strauss" (ep.1) 9.10 Desene animate 10.00 Acum poți afla 11.00 Art-mania 13.30 Lumea și noi 14.00 Arca Marinei 16.30 Patinaj artistic 18.05 Serial: „Mare schimbătoare" 19.30 Serial: „Carol și compania" 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Brigada FBI" (partea a II-a) 22.00 Serial: „Dr. Quinn" 22.55 Săptămâna sportivă 23.05 Film: „Cântărețul de blues" (Germania, 1993) 0.40 Concert extraordinar Party în the Park.

PATRICK SWAYZE
ROMÂNIA 1
duminică, 20.40

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 12.30 Tezaur folcloric 13.20 De luni până duminică 14.00 Național TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Blankenese" 17.55 Spectacolul lumii văzut de Ioan Grigorescu 18.25 Trupa de șoc 19.30 21. Cu Ștefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Tatăl rătăcit" (SUA, 1993). Cu: Patrick Swayze 22.20 Patinaj artistic.

LUNI 12.00 Film: „Tatăl rătăcit" (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenția de plasare 18.05 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 18.30 Serial: „Aproape acasă" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Feliciy" 21.45 Cu ochii'n 4 22.15 Serial: „Justiție militară" 23.20 Recurs la morală 0.05 Marele Jazz.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Convietuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.05 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 18.30 Serial: „Aproape ca acasă" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Telecinemateca: „Onoarea familiei Prizzi!" (SUA, 1985). Cu: Jack Nicholson, Kathleen Turner 23.05 Nu trageți! 23.35 A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Patinaj artistic 16.30 Medicina pentru toți 18.05 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 18.30 Serial: „Aproape acasă" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „La datorie" (SUA, 1986) 22.30 În flagrant 23.20 Lumea dansului 0.20 Café Corso.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Convietuiri 16.00 Pentru dv., doamnă! 17.00 La telefon, muzica populară! 18.05 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 18.30 Serial: „Aproape acasă" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Moștenirea" 22.05 Teatru liric 23.20 Punct ochit.

acasă

VINERI 5.50 – 12.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Luz Clarita" (ultimul ep.) 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Acei oameni minunați și mașinile lor zburătoare" (Anglia, 1965) 0.45 Serial: „Surorile" 1.30 Profesiunea mea, cultura.

SÂMBĂTĂ 8.30 – 11.45 Reluări 14.00 Acasă la români 15.00 Doctorul casei 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" (ep.1) 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Film: „Columbo: Potrivit pentru înșelătorie" (SUA, 1971) 21.00 Film: „Marele necaz" (SUA, 1985) 22.40 Latino senzațional 0.45 Serial: „Surorile".

DUMINICĂ 7.45 – 12.30 Reluări 14.00 Latino senzațional 14.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Floare de aur" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Micuțele doamne" 19.15 Acasă la români 21.00 Film: „Poveste de iubire" (SUA, 1973) 22.20 Serial: „Surorile".

LUNI 5.00 Serial: „Guadalupe" 6.00 – 12.45 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Vocile" (SUA, 1979) 0.20 Serial: „Surorile" 1.05 Profesiunea mea, cultura.

MARȚI 5.50 – 12.15 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „John și Mary" (SUA, 1969). Cu: Dustin Hoffman 0.05 Serial: „Surorile" 0.50 Profesiunea mea, cultura.

MIERCURI 5.50 – 12.20 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Un cântec la cerere" (SUA, 1971). Cu: Clint Eastwood 0.15 Serial: „Surorile" 1.00 Profesiunea mea, cultura.

JOI 5.50 – 12.15 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Iubire sfântă" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Pentru iubirea ta" 18.30 Știrile de acasă 19.00 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „Înger sălbatic" 21.00 Serial: „Angela" 22.00 Film: „Tora! Tora! Tora!" (coprod., 1970) 0.55 Serial: „Surorile" 1.40 Profesiunea mea, cultura.

UMA THURMAN
PRO TV
duminică, 21.45

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Prețul pasiunii" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Urmărire generală 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial „Criminaliștii" 3.00 Baschet NBA: Minnesota – Phoenix 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Tânărul Hercule" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 11.00 Promotor 13.05 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Serial: „Dharma și Greg" 14.00 Generația PRO 15.00 Ce se vede 15.15 Serial: „Xena, prințesa războinică" 16.00 Serial: „News radio" 17.00 Film: „Trăiește clipa" (SUA, 1986). Cu: Rob Lowe, Demi Moore 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Prințul mareelor" (SUA, 1991). Cu: Barbra Streisand, Nick Nolte 22.30 Vacanța mare la Pro Tv 23.30 Serial: „Echipa condamnaților" 0.15 Serial „Criminaliștii" 1.00 Serial: „Sex în Beverly Hills" 4.30 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Meego" 11.00 Documentar: „Destine celebre: Bertrand Russell" 13.05 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Serial: „Dharma și Greg" 14.00 Prețul corect 14.45 Serial: „Beverly Hills" 15.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 16.30 Super Bingo 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Film: „Liga feminină de basseball" (SUA, 1992). Cu: Geena Davis 21.45 Film: „Robin Hood" (SUA, 1991). Cu: Uma Thurman 23.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" (ep.1) 0.15 Serial: „Sex în Beverly Hills" 1.00 Baschet NBA 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Spioni în vacanță" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Nunta" (partea întâi) 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Don Juan De Marco" (SUA, 1995). Cu: Marlon Brando, Johnny Depp 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Diagnostic: crimă!" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Film: „Don Juan De Marco" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Nunta" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Melrose Place" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Diagnostic: crimă!" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Serial: „Ultima frontieră" 11.45 Serial: „Pensacola" 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Nunta" 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Un week-end la țară" (SUA, 1996). Cu: Jack Lemmon 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Diagnostic: crimă!" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.55 Film: „Un week-end la țară" (r) 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.05 Serial: „Renegatul" 13.50 Serial: „Gașca din Malibu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Adevărul gol-goluț" 15.15 Serial: „Nisipurile din Miami" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Nunta" (partea întâi) 18.25 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Vieți furate" (SUA, 1991, partea întâi) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Diagnostic: crimă!" 4.45 Serial: „Povești extraordinare" 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Exploziv (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Nadine Show 20.00 Alegeți filmul! 21.30 Real TV 22.45 Revista presei 23.00 Film: „Vampira" (Marea Britanie, 1975) 1.00 Film.

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.30 Sport Magazin 13.00 Motor 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 16.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 18.35 Popular divertisment 21.00 Film: „Crocodilul Dundee" (Australia, 1986) 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 Tradiții 13.00 De colo colo 14.00 Cinemagia 14.30 Film: „Minciunile băieților" (SUA, 1994). Cu: Kirk Douglas 16.00 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 18.35 Film: „Impostorul" (coprod., 1991) 20.00 Film: „Comandantul de pluton" (SUA, 1988) 22.45 Revista presei.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Chic (r) 16.00 Nadine Show (r) 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Frontal 20.00 Dosarele Y 21.00 Serial: „Brooklyn South" 22.35 Politica de mâine 0.30 Film: „Morți însetați" (SUA, 1974).

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Motor (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Film: „Nevasta măcelarului" (SUA, 1991). Cu: Demi Moore, Jeff Daniels 21.30 Bilanț 22.35 Politica de mâine 0.30 Film: „Comandoul iadului" (coprod., 1968).

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Bilanț (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial: „CI5: Profesioniștii" 21.30 Apel de urgență 22.35 Politica de mâine 0.30 Film: „Aceasta este o deturnare!" (SUA, 1974).

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Viața în direct 17.00 Serial: „Celebri și bogați" 18.00 Focus 19.00 Karaoke Show 20.00 Film: „Spiritele" (SUA, 1993) 21.30 Exploziv 22.35 Politica de mâine 0.30 Film: „Un om de rând" (SUA, 1941). Cu: Gary Cooper.

GARY COOPER
PRIMA TV
joi, 0.30

tvr2

VINERI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 8.40 Care pe care (r) 9.15 Limbi străine 9.55 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.30 De la lume adunate 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 18.00 Care pe care 19.30 Știri 19.40 Film: „Planeta misterioasă" (SUA, 1995) 21.15 Divertisment 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Piază rea»" 23.00 Mari creatori „citind" Biblia.

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.15 Osia lumii 10.15 Serial: „Star Trek – Generația următoare" 14.00 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 16 ani" 15.10 Serial: „Santa Barbara" 16.30 Documente culturale 17.35 Top TVR 2 19.45 Integrale 20.35 Serial: „Primul val" 21.30 Lumea vitezei 22.00 Fotbal Spania.

DUMINICĂ 9.45 Pas cu pas 11.00 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 12.30 Desene animate 14.00 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 16 ani" 15.05 Serial: „Santa Barbara" 16.50 Galele TVR 2 17.50 Povestirile operei: „Trubadurul" de Giuseppe Verdi 18.45 Un secol de cinema 19.40 Serial: „Primul val" 20.30 Film: „Gest de iubire" (Canada, 1970) 22.05 Verde de micul Paris! 23.05 Teatrul Național TV prezintă: „Minetti" de Thomas Bernhard.

LUNI 13.00 Desene animate 13.30 Cântecele neamului 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin țară 18.00 Care pe care 18.45 Se întâmplă acum! 19.30 Știri 21.30 E dreptul tău! 22.00 Fotbal: Middlesbrough – Aston Villa 0.30 Nocturna.

MARȚI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 12.15 Documente culturale (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toți, împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 18.00 Care pe care 19.30 Știri 19.40 Credo 20.45 Tradiții 21.15 Puls 2000 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Zidul despărțitor»" 23.45 Nocturna.

MIERCURI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 11.20 Puls 2000 (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toți împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin țară 18.45 Se întâmplă acum! 19.30 Știri 19.40 Film: „B.D. la munte și la mare" (România, 1971). Cu: Toma Caragiu, Dem Rădulescu 21.20 Mituri și istorie 22.05 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Bun rămas, George»" 0.15 Nocturna.

JOI 7.45 Serial: „Misiunea Eureka" 9.20 Limbi străine 9.45 Veni, video, vici! (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toți, împreună 14.45 Serial: „Santa Barbara" 15.40 Trupa DP2 17.45 Călătorind prin țară 18.00 Care pe care 19.40 Film: „Valtul meu, Godfrey" (SUA, 1957) 21.15 Turnul de control 22.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Mesaj de dincolo de moarte»" 0.00 Nocturna.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „La drum" (SUA, 1981). Cu: Tommy Lee Jones 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dragostea lui Swann" (corpod., 1984). Cu: Ornella Muti 22.30 Serial: „A treia planetă de la Soare" 23.00 Film: „Capcana" (SUA, 1991) 0.30 Film erotic: „Masaj la domiciliu" (SUA, 1993) 5.00 Serial: „Dallas".

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar: „Civilizații dispărute" 8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Nightman" 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 Serial: „Agentul secret" 13.45 Film: „Distratul" (Franța, 1970) 15.15 Film: „Cezar și Cleopatra" (SUA, 1946). Cu: Vivien Leigh 17.30 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „T.N.T." (SUA, 1997). Cu: Eric Roberts 22.30 Film: „Lorzii din Brooklyn" (SUA, 1974). Cu: Sylvester Stallone 0.00 Film: „Ucenicie pentru crimă" (SUA, 1987) 1.45 Film erotic: „Emmanuelle's Magic" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 10.50 Buni prieteni 11.40 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.30 Serial: „Agentul secret" 13.20 Stan și Bran 13.50 Film: „Crimă în paradis" (SUA, 1989) 15.30 Film: „Ultima soluție" (SUA, 1998) 17.30 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Șoapte ucigașe" (SUA, 1988) 0.30 Film: „Crimă în paradis" (r).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Asasinul din trecut" (SUA, 1995) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Inspectorul Harry" (SUA, 1971) 22.30 Prezentul simplu 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 1" 5.00 Serial: „Dallas".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Dictatura audienței" (SUA, 1996) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Evadare din Absolom" (SUA, 1994). Cu: Lance Henriksen 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 1" 5.00 Serial: „Dallas".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Mirajul lunii" (SUA, 1996) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Armstrong" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 1" 5.00 Serial: „Dallas".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.00 Film: „Puterea minții" (SUA, 1995) 13.15 Serial: „Procurorul" 14.00 Serial: „Decepții" 15.00 Serial: „Răsfățata" 17.25 Serial: „Capcanele destinului" 19.00 Observator 20.00 Forțele de muncă. Divertisment 22.30 Brigada mobilă 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Caracatița 2" 5.00 Serial: „Dallas".

ORNELLA MUTI
ANTENA 1
vineri, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.30 Documentar 13.00 Cântecul și casa lui (r) 14.00 Documentar 15.30 Domino 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Secția de poliție" 19.00 În justiție 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.00 Lumea în Clipa 2000 (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Documentar 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Telejurnal 20.45 Film: „Noaptea cometei" (SUA, 1984) 22.30 Festivalul „Om bun".

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Domino (r) 12.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.45 Drumuri printre amintiri 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forța destinului 18.00 Crizantema de aur 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 21.50 Film: „Incidentul" (SUA, 1967) 23.30 Festivalul „Om bun".

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 12.30 Ora unu a venit (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Film: „Noaptea comediei" (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 9.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Film: „Incidentul" (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 12.00 Dincolo de stadion (r) 13.30 Festivalul „Om bun" (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 22.45 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 12.00 Reporter Tele 7 (r) 13.00 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Crizantema de aur (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Telejurnal 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

STELELE nu strălucesc întotdeauna

Pentru fanii înfocaţi ai idolilor lor, e de neacceptat să dezvălui faţa mai puţin luminoasă a starurilor la care ei visează. Dar, până la urmă, trebuie să acceptăm că personajele de pe ecran sunt creaţii ale ficţiunii (mai mult sau mai puţin inspirate), iar actorii care le dau viaţă sunt oameni (cu defecte şi calităţi, cu sentimente şi slăbiciuni) ca toţi ceilalţi. Aşadar, li se întâmplă şi lor (poate chiar mai des decât altora) să greşească, să-şi piardă aura strălucitoare pe care o afişează sub lumina reflectoarelor sau sub ochiul neiertător al camerelor de filmat. Atunci sunt ei înşişi, de obicei îmbătaţi de conjunctura trecătorului succes.

Silvester Stallone

Rocky nu ştie să se poarte cu mănuşi

Dacă pe ecran Silvester Stallone este întruchiparea eroului cu suflet nobil, gata să-şi dea viaţa pentru altul, în realitate se pare că lucrurile stau cu totul altfel.

Maria Vivenco, o fostă angajată a soţilor Stallone, păstrează în suflet amintiri amare în legătură cu perioada petrecută în locuinţa lui Rocky din Miami. Din fericire, a fost vorba doar de câteva săptămâni, cele dinaintea sfârşitului de an. O armată de doici, cameriste şi bucătărese au fost atunci angajate pentru punerea la punct a sărbătorilor de iarnă. Părea începutul unei frumoase poveşti să lucrezi pe o proprietate de vis, pentru un om adorat de milioane de oameni. Dar totul s-a dovedit un adevărat coşmar.

Detaliile contractului n-au fost enunţate de la început, dar încă din prima zi de lucru angajatele au fost şocate să constate că li se pretinde să privească doar în podea când „şeful casei" li se adresează, că nu au dreptul să scoată nici un cuvânt, că trebuie să părăsească instantaneu

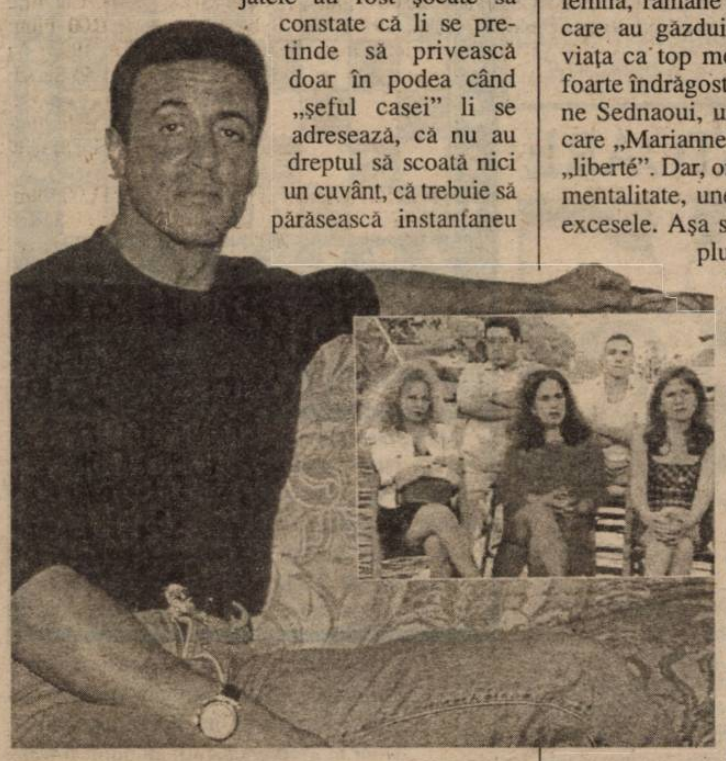

încăperea când stăpânul intră, că au obligaţia să ceară permisiunea unui „superior" al lor pentru a merge la toaletă...

„Munceam de la 7 dimineaţa până la miezul nopţii, spune Maria Vivenco; câteodată chiar mai mult şi, dacă ni se făcea foame peste «raţia admisă», nu aveam voie să ne atingem nici de resturile de mâncare. Gărzile de corp ale stăpânului aveau şi obligaţia să ne supravegheze, ca nu cumva să ne atingem de vreo firimitură în plus. Cantităţile pantagruelice de resturi de la masa stăpânului erau rezervate exclusiv câinilor. Iar în ceea ce priveşte salariul, am primit doar un sfert din cât s-a promis iniţial."

Maria Vivenco aduce şi alte amănunte privind felul de a fi al eroului de pe ecran: „Nici cu musafirii nu era prea generos, ba chiar era obsedat ca aceştia să nu-l fure. Înainte ca ei să părăsească proprietatea, ne punea să le scotocim prin bagaje, să vedem dacă nu au sustras vreo piesă din argintărie. În plus, că aveau sau nu chef, invitaţii trebuia să asiste la proiecţia filmului «Rambo» sau «Rocky», pentru a face pe plac gazdei."

Singura care se poartă omeneşte cu angajaţii – după părerea Mariei Vivenco – este mama starului. „Întotdeauna găseşte un cuvânt blând sau un gest mărunt, care să-ţi ridice moralul. Noi însă nu aveam voie să-i vorbim. De fapt, niciodată nu mi-am închipuit că un fiu se poate purta atât de grosolan şi cu propria lui mamă."

Laetitia Casta

Simbolul Republicii Franceze tulbură liniştea publică

Laetitia Casta, a cărei imagine a fost imortalizată în piatră şi a fost „transformată" în Marianne, simbolul Republicii Franceze, a produs recent o... mini-revoluţie în stradă.

În timp ce Marianne, în demnitatea ei solemnă, rămâne neclintită în incinta primăriilor care au găzduit-o, replica ei vie îşi continuă viaţa ca top model, actriţă şi femeie tânără şi foarte îndrăgostită. Alesul inimii ei este Stéphane Sednaoui, un seducător fotograf, alături de care „Marianne" trăieşte din plin noţiunea de... „liberté". Dar, oricât de evoluaţi ar fi francezii ca mentalitate, uneori îi deranjează chiar şi pe ei excesele. Aşa s-a întâmplat când frumosul cuplu de îndrăgostiţi a oprit un taxi în gara Austerlitz din Paris şi, o dată aflaţi în maşina care rula spre destinaţia comandată, au început să-şi exprime sentimentele de iubire prin gesturi exagerat de intime, după cum avea să relateze ulterior şoferul.

Agasat de imaginile pe care oglinda retrovizoare i le arunca sub privire, fie şi cu Laetitia Casta în rol principal, acesta le-a cerut pasagerilor să se calmeze: „banchetа din spate nu e sofa, iar jocurile erotice nu-l amuză de fel".

Trezit brusc la realitate, Stéphane s-a considerat profund jignit, motiv pentru care s-a năpustit asupra şoferului cu o ploaie de insulte şi de lovituri. Şoferul a oprit taxiul, i-a obligat pe năbădăioşii călători să coboare şi scandalul s-a mutat în plină stradă. Violenţele au culminat cu o bombă lacrimogenă lansată de şofer spre foştii clienţi, după care, la volanul maşinii, a plecat în trombă. Direcţia? Comisariatul de poliţie unde a făcut plângere pentru insultele, loviturile şi rănile care îi fuseseră provocate. La rândul lor, Laetitia şi Stéphane s-au oprit la primul spital din apropiere, unde au solicitat un examen oftalmologic pentru tânărul fotograf şi un certificat medical. Din fericire (sau nu?), medicii au constatat că Stéphane nu a suferit nici o leziune şi drept urmare au refuzat să-i elibereze certificat medical pentru întrerupere temporară de muncă. Chiar şi în această situaţie, cuplul s-a prezentat la poliţie cu plângere pentru loviturile şi rănile (?) provocate

de „agresor". Peste câteva zile conflictul s-a aplanat la comisariatul de la Halles, dar celebrei „Marianne" i s-au reamintit valorile morale ale Republicii Franceze, faţă de care trebuie să aibă ceva mai mult respect...

Arnold Schwarzenegger

Sub aerul de simplitate, Terminatorul e totuşi super-sofisticat

Fără îndoială, Schwarzy este unul dintre cei mai iubiţi actori de la Hollywood şi asta nu doar pentru rolurile din filmele cu succes garantat, ci şi pentru modul agreabil de a se purta în societate. Cu toate acestea, nu-i deloc uşor să te ridici la pretenţiile fostului Mister Univers, care combină exigenţele unui atlet de... talie mare cu atributele specifice oricărui star hollywoodian care se respectă. Şi asta pot aprecia în special cei ce au avut onoarea (dar şi stresul) de a-l avea oaspete pe invincibilul Terminator.

Trecerea lui prin Europa cu prilejul turneului de lansare a ultimului său film „Sfârşitul timpului" a dat mult de lucru patronilor şi personalului din hotelurile în care a poposit. Fără îndoială că n-au făcut-o pe gratis, la Dorchester, de exemplu, găzduit fiind într-un palat londonez, ex-Mister Univers a plătit 5500 de dolari pe noapte. La care evident s-au adăugat cheltuielile impuse de o listă cu... detaliile de strictă necesitate pentru perioada sejurului.

La micul dejun, uriaşul nu pretinde tone de mâncare, dar nici nu concepe să-şi înceapă ziua fără un anume sortiment din cerealele sale preferate, asezonate cu miez de nucă şi boabe de struguri. Dacă între mesele principale apare senzaţia de foame, trebuie să aibă la dispoziţie doar anumite tipuri de dulciuri, un fel de biscuiţi fără zahăr şi grăsime, sau diferite cruditaţi (legume şi fructe) pe care să le ronţăie şi, bineînţeles, apă minerală.

Pe noptieră, vrea să aibă în permanenţă bomboanele preferate, preparate pe baza unor reţete dietetice. Până aici, pare totuşi uşor de mulţumit. Dar asta nu e totul, el nu se hrăneşte doar cu mese frugale. În lista cu „detalii" se precizează că oaspetele doreşte să dispună 24 din 24 de ore de 13 feluri de mâncare, printre care se numără: peşte fript, caviar, căpşuni proaspete. După părerea sa. „singurul" capriciu pe care şi-l permite este o cupă de şampanie şi, din când în când, câte o ţigară de foi.

Nimic din programul unei zile nu-l face să uite că succesul în cariera sa artistică se datorează în bună măsură fizicului. Deci, grijă mare şi pentru muşchi! Aşa că, oriunde s-ar afla, pretinde două aparate de întreţinere a musculaturii, instalate într-o sală de gimnastică în care să aibă acces inclusiv în timpul nopţii. Totuşi, Schwarzenegger nu e doar „eroul cu muşchi", el este considerat unul dintre cei mai instruiţi şi inteligenţi actori de la Hollywood, fapt pe care greul box-office-ului nu-l dezminte. Pe o măsuţă din apartamentul în care este găzduit trebuie să existe neapărat un joc de şah, pentru exerciţiul minţii.

Adevărul e că Mister Univers nu-şi pierde nici chiar în aceste condiţii aura strălucitoare, nu face crize de nervi, nu varsă lăpticul, nu lasă murdar în urma sa, dar cei care îi stau în preajmă pentru a-i îndeplini dorinţele în asemenea împrejurări ar prefera să-l admire doar pe ecran.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Memento

15 februarie **– în anul 1840 s-a născut criticul literar şi omul politic Titu Maiorescu.**

15 februarie **– în anul 1834 s-a născut istoricul şi scriitorul V. A. Urechia.**

17 februarie **– în anul 1971 a murit scriitorul Miron Radu Paraschivescu; în anul 1972 a murit filosoful Ion Petrovici.**

18 februarie **– în anul 1959 a murit compozitorul Alfred Alessandrescu; în anul 1974 a murit poetul Cicerone Theodorescu.**

19 februarie **– în anul 1936 s-a născut scriitorul Marin Sorescu.**

20 februarie **– în anul 1924 s-a născut scriitorul Eugen Barbu.**

Mai sunt

325

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 14.02 - 20.02

BERBEC (21.03 - 20.04): Toate curbele astrale principale se vor afla deasupra normalului, fapt care indică – la prima vedere – o perioadă fără zbucium sufletesc, fără incidente negative în activitatea de zi cu zi. Şi totuşi, spre finele intervalului se poate ivi o surpriză, de ordin financiar sau sentimental.

TAUR (21.04 - 21.05): Se pare că veţi parcurge o perioadă de muncă încordată şi plină de tensiuni, cauzată – probabil – de o stare de iritare cvasi-permanentă. Din nefericire, curba financiară are un maxim (joi sau vineri) şi asta vă va mai însenina. Curba psihicului se redresează şi veţi redeveni plin de bună dispoziţie.

GEMENI (22.05 - 21.06): Pentru luni sau marţi se profilează un mic ghinion financiar, din care veţi ieşi, totuşi, cu bine. Se pot ivi cheltuieli neprevăzute, care vă vor diminua bugetul destul de mult. Din fericire, pe plan sentimental lucrurile merg excelent, viaţa în cuplu parcă reintră în luna de miere.

RAC (22.06 - 22.07): În săptămâna asta sunteţi precum o stâncă la malul mării, izbită zadarnic de valurile furioase. Aveţi un psihic granitic şi asta vă va ajuta să surmontaţi câteva situaţii delicate (marţi, miercuri). Despre bani nu vine nici o noutate dinspre astre, aşa că fiţi extrem de prudent la orice cheltuială.

LEU (23.07 - 22.08): Farmecul şi prezenţa dv. de spirit vă vor fi foarte necesare acum, având în vedere o întâmplare dificilă al cărei protagonist veţi fi. Un conflict în mediul profesional vă va solicita la maximum nervii, dar orgoliul dv. trebuie strunit cât mai bine. Situaţia materială stagnează.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Cea mai interesantă curbă este în această perioadă cea a afectivităţii. Pentru cei născuţi în primul decan al zodiei, va fi o săptămână foarte bună pentru stabilirea de noi legături sentimentale sau de simplă amiciţie. Pe de altă parte, curba financiară nu vrea deloc să urce la cote înalte.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Veţi avea nevoie de multă inspiraţie şi fantezie pentru ducerea la bun sfârşit a unui proiect început mai de mult. Acum sunteţi „încărcat" cu o doză de ambiţie deosebită, iar conjunctura vă este şi ea favorabilă. După relaţia pozitivă Mercur-Soare, se pare că veţi primi bani.

SCORPION (23.10 - 21.11): Nici o clipă de răgaz. Aceasta pare să fie eticheta săptămânii, când plouă cu treburi mărunte şi tracasante, care vă solicită din plin imaginaţia şi înţelepciunea. Jupiter formează cu Soarele un aspect pozitiv, deci iniţiativele dv. au mari şorţi de izbândă. Nimic nou despre bani.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este cel financiar. Curba cu pricina are o ascensiune sigură spre un maxim de toată frumuseţea (joi sau vineri). Pe de altă parte, se pare că în viaţa de cuplu se pot ivi mici disensiuni, datorate unor trecătoare crize de gelozie şi orgoliu.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Nimic important nu pare să se petreacă în această perioadă, astrele stau cuminţi „la locul lor" în constelaţia dv. În a doua jumătate a intervalului, influenţa lui Marte va determina, probabil, câteva conflicte în mediul familial sau profesional, dar fără urmări sensibile.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Săptămâna va fi dominată de bună dispoziţie. Veţi avea şi motive întemeiate. Întrucât curba financiară staţionează la nivele înalte, probabil că veţi primi o sumă consistentă de bani, sau o veste excelentă despre ei. Viaţa în cuplu decurge excelent, iar parteneru vă oferă o surpriză.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Suprasolicitările din ultimul timp se vor răzbuna acum, dacă nu veţi şti să vă menajaţi mai mult forţele şi nervii. O uşoară oboseală a pus stăpânire pe dv. şi randamentul nu mai este cel aşteptat. Dinspre latura materială a vieţii, se pare că va trebui să vă obişnuiţi cu puţin.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Mircea Malița, Ştefan S. Nicolau, Octavian Cotescu, Petre Solomon, Marga Barbu, Michelangelo Buonarotti, Voltaire (Francois-Marie Arouet), Nikos Kazantzakis, Luigi Boccherini, Nicola Copernic, Alessandro Volta, Yasser Arafat, Şalom Alehem, Nicolo Paganini, Sidney Poitier.

Serisori primite

Dumitru Constandache, Bucureşti: Vă mulţumim pentru informaţiile trimise, referitoare la astronomul român Gogu Constantin (1854-1897), membru corespondent al Academiei Române. Acesta a demonstrat în teza sa de doctorat (Paris, 1880) că Marte produce o perturbaţie minoră asupra Lunii, contrazicându-l pe Edmund Neison, care susţinea contrariul. Meritele lui Gogu Constantin au fost apreciate de alţi faimoşi astronomi, printre care şi John Couch Adams, cel care a descoperit planeta Neptun, în 1846.

Al. Cristici, Caracal: Vă felicităm pentru iniţiativa şi realizările dv. în domeniul mitologiei, obiceiurilor şi credinţelor, dar deocamdată propunerea dv. nu se poate concretiza.

Georgeta Ştefănescu Barnea, Bucureşti: Vă mulţumim pentru felicitări şi vă transmitem la rându-ne toate cele bune.

Găină Ana, comuna Vama, judeţul Suceava, strada Gării nr.6 (elevă în clasa a VI-a), doreşte să corespondeze şi să-şi facă prieteni în toată ţara.

Sandu Cristescu, Botoşani: Nu putem fi de acord cu punctul dv. de vedere, chiar dacă aţi avut o experienţă de aceast gen. Cel care execută un tratament prin acupunctură utilizează diagnosticul pus prin procedee moderne (biologice şi radiologice), dar în acelaşi timp studiază cele 12 meridiane energetice ale corpului, pentru a localiza pe traseele lor perturbările ivite (dezechilibrele Yin-Yang, conform tradiţiei chinezeşti). Apoi, acupunctorul îşi plasează acele (din argint, aur sau oţel) în punctele alese, racordându-le (sau nu) la o tensiune electrică foarte mică.

Mirela Stoian, Galaţi: Continuăm să prezentăm câteva sfaturi utile din cele pe care ni le-aţi trimis. *Zaţul de cafea,* amestecat în părţi egale cu oţet şi apă, curăţă foarte bine obiectele de sticlă şi cristalurile. De asemenea, cu zaţ se pot curăţa cratiţele pe care s-a prins mâncare. Amestecat cu apă şi încălzit, zaţul înlătură mirosul de peşte din vasele în care a fost preparat. Câteva picături de lămâie evită înnegrirea legumelor albe prin fierbere şi uşurează baterea spumei din albuşul de ouă. Câteva picături de amoniac introduse în apa de spălat vor da un luciu grozav geamurilor.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Dreptul de autor şi drepturile conexe

Legea prevede, în cadrul capitolului privind cesiunea drepturilor patrimoniale, problemele care apar în cadrul încheierii contractului de cesiune, a contractului de editare, a contractului de reprezentare teatrală sau de execuţie muzicală şi a contractului de închiriere a unei opere (definiţie, clauze, drepturi şi obligaţii, desfiinţare a contractului). Mai departe, legea are în vedere operele cinematografice şi alte opere audiovizuale, programele pentru calculator, operele de artă plastică, de arhitectură şi fotografice, dezbătându-se aspectele specifice acestor opere.

În titlul II al legii sunt prevăzute drepturile conexe dreptului de autor. Aceste drepturi conexe nu aduc atingere drepturilor autorilor. Titulari de drepturi conexe dreptului de autor sunt consideraţi: artiştii interpreţi sau executanţi, pentru propriile interpretări sau execuţii, producătorii de înregistrări sonore, pentru propriile înregistrări, şi organismele de radiodifuziune şi televiziune, pentru propriile emisiuni. În capitolele acestui titlu sunt arătate modalităţile de recunoaştere şi de protejare a drepturilor titularilor de drepturi conexe dreptului de autor.

Titlul III al legii dezbate problema gestionării şi apărării dreptului de autor şi a drepturilor conexe. Astfel, se prevede că titularii acestor drepturi îşi pot exercita drepturile recunoscute prin lege în mod personal sau, la cererea lor, prin organismele de gestiune colectivă. Aceste organisme de gestiune colectivă sunt persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea şi repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. Legea reglementează modalităţile de constituire şi de funcţionare a acestor organisme de gestiune colectivă. Existenţa organismelor de gestiune colectivă nu împiedică pe titularii dreptului de autor şi ai drepturilor conexe să se adreseze unor intermediari, persoane fizice sau persoane juridice specializate, pentru a fi reprezentaţi în negocierile cu titlu individual privind drepturile recunoscute de această lege.

Pe data intrării în vigoare a acestei legi, s-a stabilit ca Agenţia Română pentru Protejarea Drepturilor de Autor să îşi schimbe denumirea în Oficiul Român pentru Drepturile de Autor ce va funcţiona ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, cu autoritate unică pe teritoriul României în ceea ce priveşte evidenţa, observarea şi controlul aplicării legislaţiei în domeniul dreptului de autor şi al drepturilor conexe.

Capitolul II al titlului prevede componenţa Oficiului şi atribuţiile acestuia, iar în capitolul III sunt reglementate proceduri şi sancţiuni în legătură cu încălcarea drepturilor recunoscute şi garantate prin legea dreptului de autor precum, şi repararea prejudiciului în conformitate cu normele legale.

Avocat NELI PĂDURARU
(Va urma)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

PLANTELE... MIGRATOARE

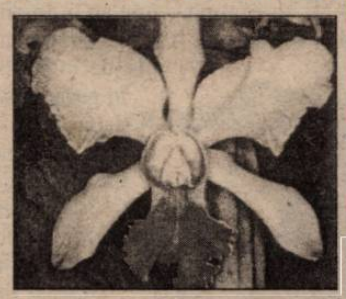

În urmă cu sute sau chiar mii de ani, plantele de interior au început să călătorească de colo-colo o dată cu oştenii, negustorii şi, mai ales, cu ambasadorii sau misionarii creştini care au contribuit în mod esenţial la transferul de plante pe întreg globul.

◆ În Europa evului mediu, călugării erau principalii cultivatori şi cercetători ai tainelor plantelor în privinţa însuşirilor lor tămăduitoare şi culinare. Valoarea ornamentală îi interesa mai puţin, încât specialiştii consideră că din acest punct de vedere această etapă istorică e neesenţială.

◆ Renaşterea artei şi culturii europene marchează însă şi un interes pentru frumuseţea în sine a plantelor decorative. În această perioadă, când sunt redescoperite numeroase din splendorile antichităţii, reînvie şi arta folosirii plantelor la amenajarea grădinilor interioare. Mirtul, iedera şi alte plante agăţătoare împodobesc grădinile şi locuinţele caselor regale şi aristocratice.

◆ Gustul împătimit pentru plantele rare şi, mai ales, pentru cele exotice creşte cu adevărat o dată cu noile descoperiri geografice. Descoperitorii şi exploratorii Lumii Noi aduc cu ei la întoarcere, pe lângă celelalte bogăţii, plante pe cât de deosebite, pe atât de interesante. Cu timpul sunt organizate adevărate expediţii pentru căutătorii de raritaţi.

Marile probleme ale transferului de plante din mediul lor natural în grădinile şi casele europene erau legate însă de supravieţuirea plantelor în timpul transportului şi perpetuarea lor în noile condiţiile care li se ofereau. Puţine plante luate pe vapor reuşeau să ajungă „în viaţă" la destinaţie. De aceea, o mare invenţie a fost considerată aşa-numita cutie a lui Ward, realizată de horticultorul englez Nathaniel Ward în 1834. El a construit o cutie cu geamuri, ca o mică seră portativă, în care era posibil ca plantele să fie crescute pe un substrat de muşchi sau alt substrat, ele reciclându-şi propria umezeală prin procesul de transpiraţie. Cutiile lui Ward au creat premisele grădinilor miniaturale cu plante tropicale în boluri de sticlă. Doar în asemenea cutii au putut fi transportate orhideele, deşi, chiar şi în aceste condiţii, multe dintre ele putrezeau. *(A. Popescu)*

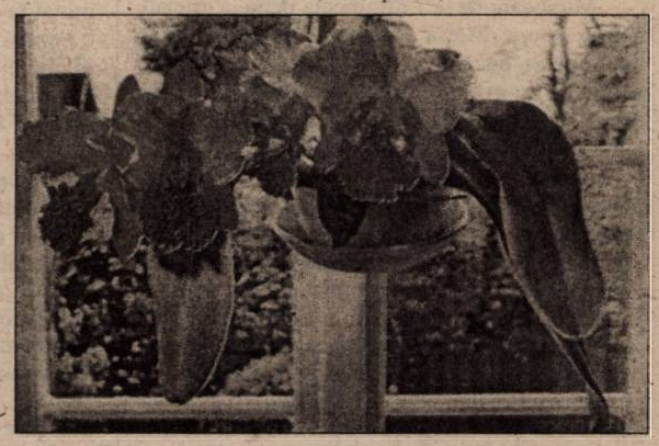

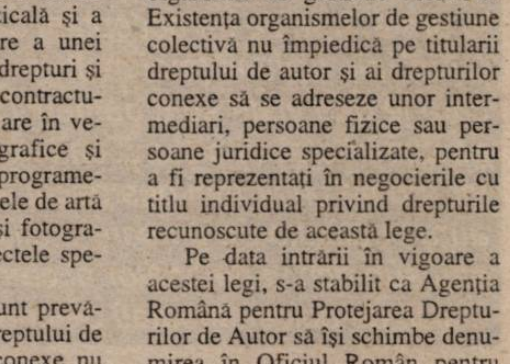

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul la mutare câştigă

MARSHALL – ALEHIN, 1929

1... T:e3!! 2. D:e3 D:g4 3. Te1 D:h5! 4. De7 + Rg7 5. D:d8 (5. D:b7 Df3! 6. D:b4 D:g3 + 7. Rf1 Df3 + 8. Rg1 Tg8 şi mat în câteva mutări) sau 5. D:h5 şi albul pierde turnul sau este făcut mat în câteva mutări)

Verificaţi-vă cunoştinţele

Nunţi şi nuntaşi

1) Cine a scris drama „Nunta însângerată"?

2) Cine a compus muzica baletului în patru scene intitulat „Nunta"?

3) Cine a scris romanul „Nuntă în cer"?

4) Cine a regizat filmul „Nunta de piatră"?

5) Cine a compus muzica operei „Mireasa vândută"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Scrisoarea lui Neacşu din Câmpulung îi este adresată lui Hans Benkner (Hanăs Begnăr), judele Braşovului. 2) Poezia „O scrisoare de la Muselim-Selo" a fost scrisă de George Coşbuc (1866-1918). 3) Opereta în care eroina, poştăriţă, împarte cu dragoste scrisori celor din jur este „Vânzătorul de păsări" de compozitorul austriac Karl Zeller. 4) Pictorul englez care a pictat tabloul intitulat „Scrisoarea" este Joseph Mallord Turner (1775-1851). 5) Interpreta rolului principal din filmul „Scrisoare de la o necunscută" este actriţa americană Joan Fontaine.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Dorina Ispas* – Reghin; *Camelia Dinu* – Piteşti; *Viorica Ilie* – Iaşi; *Cristina Airinei* – Suceava; *Ioana Constantin* – Bucureşti; *Cristel Vasilescu* – Ploieşti; *Ion Croitoru* – Bucureşti.

Cristina Airinei – Suceava. Vă mulţumim pentru sugestii şi vă promitem să ne ancorăm mai mult în istorie şi geografie. *(Irina Stoica)*

Umor

Directorul stipulează ca după moarte să fie incinerat.
– Şi ce facem cu cenuşa?
– O expediem la finanţe cu menţiunea „acum aveţi totul".

Săptămâna trecută ţi-am împrumutat un milion şi mi-ai spus că-ţi trebuie pentru puţin timp!
– E adevărat! L-am cheltuit într-un sfert de oră.

Bobiţă, ce culoare de păr are tatăl tău?
– Negru, negru de tot!
– Dar fratele lui, unchiul care a venit de la Galaţi?
– Unchiul are numai cap!

Ionescu, întreabă profesorul, ce se întâmplă cu o bucată de fier pe care o laşi afară în ploaie?
– Rugineşte!
– Dar dacă e din aur?
– Dispare!

Hibernale

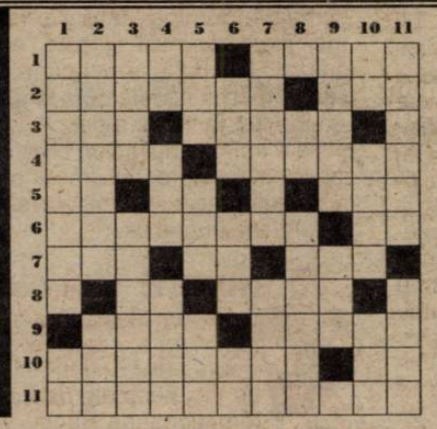

ORIZONTAL: 1) Numele popular al lunii ianuarie – Iarna aici e cald şi bine. 2) Zăpadă spulberată de vânt – În noaptea de revelion este anunţată solemn cu 12 bătăi. 3) Tolba lui Moş Crăciun – Crapă lemne ca şi gerul. 4) Anvelopă – Mohorâte... ca zilele de iarnă uneori. 5) Iarna crapă şi-n cuibar – Ud... pe dos! – Afară din joc. 6) Îngheţări cumplite – Ninşi pe spate! 7) Jale, dar cu „j" mare! – Sfârşit de Gerar! – Epoci. 8) Nea Păcală – Ca o murătură. 9) Erbacee cu flori galbene – Precum serbăm Crăciunul. 10) Zăpadă în rostogolire – Inimă de neom!! 11) Urători.

VERTICAL: Îşi face iarna car şi vara sanie – Frunză din pomul de iarnă. 2) Numele dat de Dumnezeu, prin prorocul Isaia, Pruncului ce se va naşte din Fecioară – Arbore din India. 3) Frig – Ca Eminescu. 4) Degerat la picioare! – Îmbibate cu zloată – Bani gheaţă. 5) Colindul ca atare – A felicita – Fiord în Norvegia. 6) Întreg – A merge cu pluguşorul – Semifond! 7) Colindă cu capra – Loc uman de hibernare. 8) Colindă cu păstorii – Petrecere de iarnă. 9) Animal din împărăţia gheţurilor – Patinoar natural. 10) Pomadă – Semn de răceală – E rece iarna. 11) Munţi de zăpadă – Gheaţă plutitoare.

DICŢIONAR: AVO, RAN.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

Soluţia careului
„PEISAJE DE IARNĂ"

Orizontal: **BUCURESTI - RESSU - LANE - UD - I - TORID - E - STERIADI - GHIATA - N - L - EON - ANI - P - L - AO - SEARA - SIROP - NEG - AMAN - ORASE - RE - APROZAR - ATATATI - TA.**

Perspicacitate

REFLECTARE

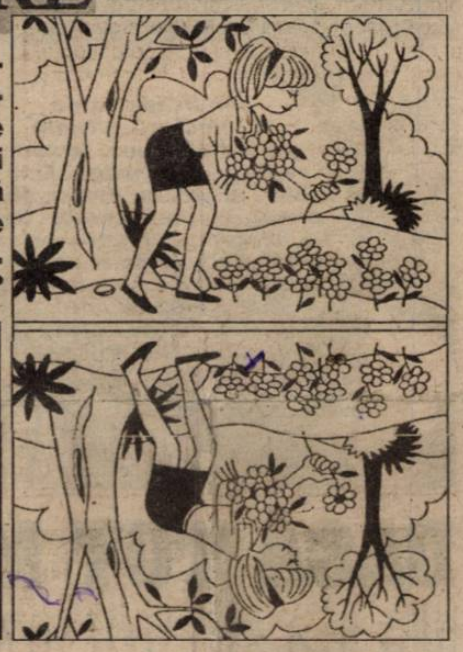

Între cele două desene ar trebui identificate şapte erori ale desenatorului atunci când a trebuit să prezinte desenul de sus reflectat în apă. Le puteţi identifica?

1) Norul din colţul de sus, stânga. 2) Copacul (în fund dreapta) are o ramură în plus. 3) Fata are un cordon. 4) În buchetul de flori se află una în plus. 5) O floare din mâna ei are un pistil. 6) Lipseşte piatra de lângă picioruţ ei drept. 7) Printre florile din faţa ei, la două din ele lipseşte câte o frunză.

SUMA PIRAMIDEI

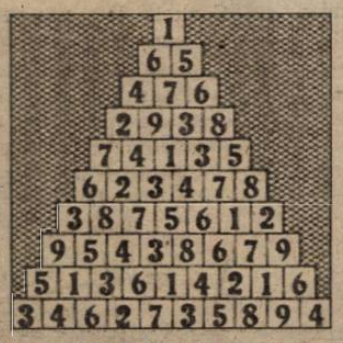

Plecând de la caseta cu numărul 1 şi apoi trecând în ordine consecutivă prin celelalte casete trebuie să ajungeţi la baza inferioară obţinând în final un rezultat general: numărul 55.

1, 5, 6, 8, 5, 7, 6, 8, 4, 5.

PAR(anormale) de Toptan

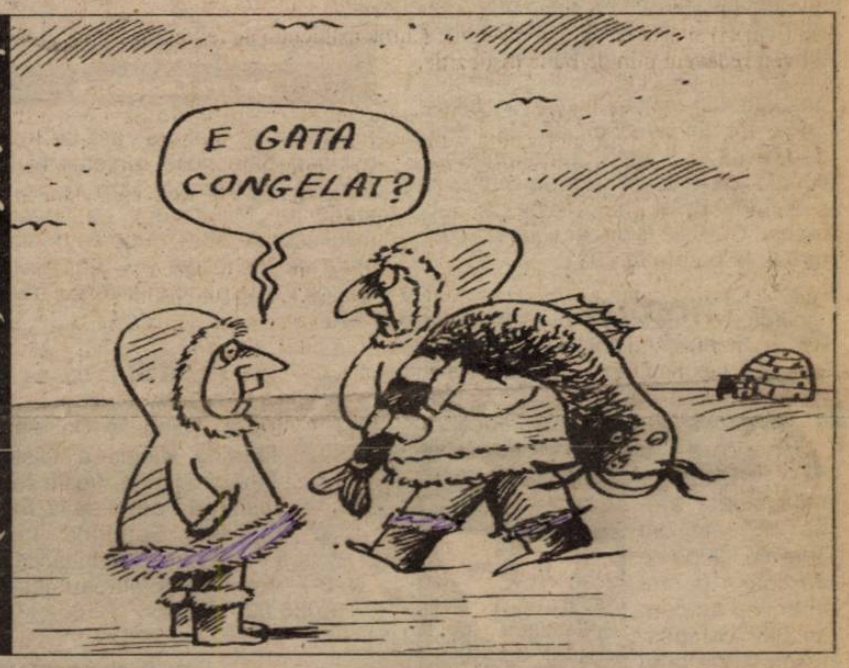

Ştiaţi că...

...stolurile de lăcuste invadează anual 42 de ţări ale lumii? Pe un metru pătrat se pot aşeza până la 2000 de lăcuste

...prima centrală telefonică din ţara noastră a fost instalată în 1885? Ea avea trei abonaţi

...în 1888 a fost înfiinţată prima grădină botanică publică? Evenimentul a avut loc la Veneţia.

...vişinul este originar din Asia Mică? În Europa a fost adus în anul 69 î.Ch. de împăratul Luculus.

...cultura tutunului a fost introdusă în ţara noastră în 1615? Acesta a fost adus din Turcia.

...primele cărţi broşate au apărut la Roma în anul 80 î.Ch.? Ele erau confecţionate din foi de pergament..

...insula Groenlanda a fost descoperită de vikingul „Eric cel Roşu" între anii 982-985? Numele ei înseamnă „Ţara verde".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	10500 LEI	❑ 4 LUNI	45500 LEI
❑ 2 LUNI	21000 LEI	❑ 5 LUNI	56000 LEI
❑ 3 LUNI	35000 LEI	❑ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

„CORECŢII"

Integramă de MARIAN MINCULESCU

NOTE / TUŞĂ	C	BINECUVÂNTARE / NUMIT		CATEDRALĂ / DANIEL / SINGUR	D	O	M	DECORAŢI / IBIS! / DAR DIVIN...		A MIRA / CHICOTE	U
	A	T		S	A	MARI ÎN GOLF / APĂ GAZOASĂ					I
SUC / INTRIGĂ (fig.)	L	I	M	O	N	A	D	A	DIN TIMP! / NOI	I	M
	I	T		L	AVUŢI / PUŢIN CAOLIN!	B	O	G	A	T	I
TELEFERIC (pl.) / OPERAŢII MECANICE	F	U	N	I	C	U	L	A	R	E	SECATĂ
	I	L	E	T	A	R	I	FIR / CARE!	A	T	A
ARBUST EXOTIC / VERDEAŢĂ	C	A	C	A	O	RĂU / A INDICA		R			S
	A	R	A	R	LIBER CUGETĂTORI / OMUL INULUI	A	T	E	U	COLINDAT	A
TITUS / BÂRLOG	T	I		DIN SIRIA! / DIN RIGA!	I	R	I	NAŞ	N	U	N
	I	Z		I	N	A	MINUS / PANĂ	F	A	R	A
DUNGAŢI / GEORGETA	V	A	R	G	A	T	I	ARCAN	L	A	T
	E	T	A	BUNĂ LA ÎMPLETIT	R	A	C	H	I	T	A

Dezlegarea integramei ***„EXPOZEU"***

Orizontal: I - N - S - T - I - P - INTERFERENTA - TRATAMENTE - NEOM - DUNE - XI - RITUAL - RIAD - OCA - D - SAVANE - ENE - CITATI - OP - RALIATA - R - TEORA - SI - DA - BARD - STA - MOD - ROATA - TAIGA - VESTITA - STIR.

SPORT FLASH

FOTBAL: La turneul amical de fotbal ce a avut loc în capitala Ciprului, Nicosia, echipa naţională a ţării noastre (fără „stranieri") a întâlnit reprezentativele Georgiei şi Armeniei, pentru ca în finala competiţiei să joace împotriva ţării gazdă. Echipa României nu a jucat rău, uneori a jucat chiar bine şi chiar merita să câştige fără probleme turneul în faţa unor echipe fără prea mari pretenţii în acest sport. Însă organizatorii au ţinut în mod special să nu se întâmple aşa. Cum? Cu ajutorul neprecupeţit al arbitrilor. Astfel, finala România-Cipru a fost condusă la centru de o brigadă de arbitri autohtonă. Cu toate astea tricolorii au condus cu 2-1 şi părea că nimic nu se mai poate întâmpla. Ţinând cu dinţii de câştigarea acestui turneu, arbitrii ciprioţi s-au dat în stambă. Astfel, ciprioţii au egalat la 2-2 în repriza secundă printr-un gol înscris din poziţie afară din joc evidentă. Apoi românii au marcat un al treilea gol anulat pentru o presupusă poziţie de *off-side* inexistentă. În prelungiri, gazdele au reuşit să înscrie „golul de aur"... tot din *off-side* clar. Mă întreb ce reacţie ar fi fost în presa internaţională dacă acest gen de manevre s-ar fi întâmplat unei echipe ca Germania. Cred că Cipru ar fi jucat acest turneu la perete în 2001.

HOCHEI: Duminică noaptea postul de televiziune „România 1" a transmis meciul de hochei dintre vedetele lumii şi cele americane, care a făcut neîncăpătoare arena centrală din Toronto. După ce câştigase pentru al treilea an consecutiv competiţia de tehnicitate, care a avut loc sâmbătă, „Echipa Lumii", formată în majoritate din ruşi şi cehi, a ridiculizat formaţia americană, câştigând meciul vedetă cu scorul de 9-4. „Echipa Lumii" s-a desprins în repriza a treia, prin 4 goluri bine-venite, iar cel mai valoros jucător al partidei a aparţinut aceluiaşi lot, Pavel Bure, autorul unui hat-trick.

Pavel Bure (dreapta), un jucător extrem de valoros

RUGBY: Turneul Celor 6 Naţiuni la rugby a început furtunos săptămâna trecută, aducând şi noi reguli de joc, adoptate de Forul Internaţional de Rugby. Astfel, un jucător care vede cartonaşul galben va fi obligat să stea pe tuşă timp de 3 minute; grămada care se roteşte mai mult de 90 de grade va ceda posesia mingei adversarului; se măreşte spaţiul de atac, permiţându-se atacanţilor să înainteze mai mult decât extremele.

Una dintre cele trei încercări ale lui Lamaison.

Francezii au fost cei care au aplicat cel mai bine noile reglementări, ei reuşind să învingă Ţara Galilor pe stadionul „Millennium" cu neverosimilul scor de 36-3, după ce prima repriză se încheiase 9-3. Lamaison a înscris 21 de puncte în contul francezilor.

TENIS: În lipsa câştigătoarei Openului Australiei - Lindsay Davenport, Martina Hingis a câştigat, fără probleme, finala turneului Pan Pacific de la Tokyo. Finalista Sandrine Testud s-a recunoscut învinsă cu 3-6 5-7. Premiile totale au fost de 1.080.000 dolari.

G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

RADU COŞARCĂ, editor-prezentator „Antena 1"

– Cum aţi petrecut „sfârşitul lumii"?

– La miezul nopţii am fost în studio, după cum bine ştiţi. Când am ieşit din emisie, am verificat dacă nu cumva am nevoie de un buncăr antiatomic, dacă nu păşesc într-un deşert...Dar peste tot erau oameni suspect de veseli, radioşi, aşa că m-am grăbit şi eu la o petrecere cât se poate de non-apocaliptică.

– Celebrul Grigore Moisil spunea că „televiziunea face din vedete savanţi şi din savanţi vedete". Îl contraziceţi?

– Nici vorbă, avea dreptate. După '89, microfonul aparţine oricui are ceva interesant de spus, numai că puţini reuşesc să fie cu adevărat captivanţi şi consistenţi în idei. Cu toate acestea, toţi devin staruri şi se cuibăresc în memoria noastră mai abitir decât actorii autentici. Televiziunea e foarte ingrată şi de multe ori creează mituri false.

„Televiziunea creează şi mituri false"

– Sunteţi un om care ştiţi cam multe. Ce faceţi când vreţi să nu mai ştiţi de nimic?

– De multe ori prefer meloterapia, atât muzică modernă, cât şi clasică. O „Primăvară" a lui Vivaldi, „Imperialul" de Beethoven, sau o „Mică serenadă" mozartiană mă destind dar şi îmi încarcă bateriile.

– Conform altei zicale, trăind sub un bombardament de ştiri, ar trebui să fiţi pesimist...

– Nu sunt pesimist, sunt un sceptic realist, echilibrat, aş zice bine temperat ca şi clavecinul lui Bach.

– Ce simţiţi când ne aduceţi la cunoştinţă ştiri „catastrofice"? Vă afectează? V-aţi imunizat?

– Nu m-am imunizat, mă afectează ca om. Ca ziarist, îmi spun că în asta constă meseria mea, comunicarea. Sunt mulţumit dacă transmit orice veste utilă, şi cât mai repede şi într-un mod cât mai adecvat. Asta înseamnă profesionismul.

– Procentul dv. de bâlbâială e foarte scăzut, chiar zero. Credeţi că dacă v-aţi bâlbâi (intenţionat) aţi deveni mai simpatic? Nu-i obositoare perfecţiunea? Parcă vă lăsaţi emoţiile la garderobă.

– E o întrebare parşivă. Am văzut cum reacţionează un crainic american. Când şi-a dat seama că a greşit ceva, a râs în hohote jumătate de minut, pe post. Poate aşa ar trebui să reacţionăm şi noi, nu să ne simţim jenaţi, că şi noi suntem oameni.

– Dacă, prin absurd, un şef v-ar obliga să difuzaţi pe post ştirea : „De mâine, preţul benzinei se înjumătăţeşte", aţi face-o ?

– Nu. Şi nu pentru că sunt obişnuit să fiu pus rău cu unii şefi, ci pentru că profesionistul şi perfecţionistul din mine m-ar împiedica să difuzez aiureli.

PAUL IOAN

GULIVER în livada cu meri

Din livada sa de 12 hectare, situată pe Insula Fejoe, la sud-vest de Copenhaga, Finn Sloth Larsen, un producător danez, a cules un măr de 1,5 kilograme. Fructul uriaş este produsul unei încrucişări între o specie de măr danez cu unul japonez. Să fie acesta un fruct pentru mileniul următor?

DACĂ TOT MURIM de ce să nu profităm?

În luna aprilie a anului trecut, un celebru genetician canadian, Robert Hegele, a demonstrat, în cadrul unui congres desfăşurat la Edmonton, că unii dintre locuitorii supraponderali din regiunea Newfoundlanders au o genă care poate predispune la boli cardiace. După apariţia acestei ştiri în presa locală, s-a observat un lucru uimitor. Vânzările la ţigări şi cozile la fast-food-uri s-au mărit considerabil, contrar tuturor aşteptărilor. Solicitat să dea o explicaţie acestui insolit fenomen, dr. Hegele a precizat: „Am discutat chiar eu cu câţiva oameni, după relevarea rezultatului testului, şi reacţia lor a fost ceva de genul: «Doctore, e perfect ce ne-ai spus. Aşa că, dacă tot suntem condamnaţi la moarte, de ce naiba să nu profităm până atunci?». În consecinţă, s-au pus pe îmbuibat şi pe fumat cu o perseverenţă demnă de o cauză mai bună!". De unde se vede treaba că, la publicarea rezultatelor respective, trebuia consultat şi un psiholog. Dacă nu chiar un psihiatru...

UN TOP MODEL în lumea virtuală

Agenţia de modele Elite şi societatea Illusion 2K s-au asociat pentru a crea primul top model virtual. După mai bine de un an de muncă, s-a născut Webbie Tokay, un personaj foarte mândru de înfăţişarea sa, care va participa la parade de modă, clipuri publicitare, filme şi jocuri... video. Specialiştii apreciază că „domnişoara" are un fizic de vis, de neegalat, bineînţeles în lumea virtuală.

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Revista „The New-Yorker" a decernat la finele anului trecut trei premii pentru „cele mai trăsnite, inutile şi inteligente invenţii" – toate cele trei exigenţe trebuie respectate împreună, căci s-au văzut puzderii de invenţii trăsnite, inutile şi de-a dreptul idioate...*

◆ *La categoria pe care noi am putea-o numi „romantică" a câştigat Pet Haines, cel care „construieşte insule de maximum 300 mp, în zonele oceanice tropicale unde adâncimea maximă este 500 de metri". Conform invenţiei, insula la cerere are asigurată o regiune vegetală corespunzătoare, iar fauna va veni de la sine (spune autorul). Haines se bazează pe explozia şi difuzia unui material de construcţie coraligen original... Dar el mai ştie că nu va primi niciodată permisul ecologic de a construi insule.*

◆ *La categoria „pragmatism", Leon Davies a câştigat cu ideea de telefon public în casă şi în grădina proprie. Obişnuit să aibă, de multe ori pe an, zeci de invitaţi la petreceri, Leon s-a gândit la această soluţie când a constatat că unii invitaţi vorbesc chiar şi pe alte continente, fără să-l anunţe. La baza invenţiei stau fise special confecţionate de el, pe care oaspeţii trebuie să le cumpere. Aparatele sunt legate la tabloul principal al casei*

◆ *La categoria „fatalism", John Lindsay s-a gândit (şi partial l-a şi realizat) la un ascensor-garsonieră. Rămânerea între etaje devine o plăcere; chiar şi pana de curent, întrucât liftul cu pricina are propriul generator. Partea cea mai delicată este că imobilul trebuie construit după dimensiunea liftului (25 mp), iar grupul sanitar trebuie dotat cu conducte extensibile... Să felicităm şi noi aceste „genii" parţial înţelese!*

În numărul viitor

■ Apocalipsa informatică n-a avut loc! ■ Înconjuraţi de baze extraterestre ■ Legionella, bacteria ucigaşă, loveşte în linişte ■ Inscripţii în adăposturi rupestre ■ Enigma pietrei verzi din Sahara ■ Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete ■ Idoli: destinul lor, o călătorie între „subsol" şi bolta înstelată ■ Femina club ■ Mini-interviul săptămânii: NICOLAE LICARET, director artistic al Filarmonicii George Enescu ■ Horoscop

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Tradiţionalul concurs care se desfăşoară în fiecare an în Italia, rezervat concurenţilor cu nasul mare, s-a încheiat anul trecut cu victoria lui Luigi Cavatorta din Parma, care a fost desemnat regele năsoşilor, regină fiind proclamată Teresa Pedretti din Busseto. Trofeul expus de concurent a fost spectaculos: un nas cu o lungime de 67 mm şi o lărgime de 42 mm. Cei doi câştigători s-au declarat fericiţi de victoria repurtată, în ciuda ironiilor acide ale celor din jur.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 456 • ANUL XLIII • 17 FEBRUARIE 2000 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 7 (2206)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

17 FEBRUARIE

1904 *Premiera, la Milano, a operei Madame Butterfly a lui Puccini*

1923 *A fost deschis mormântul lui Tutankamon la Luxor de către Lordul Carnarvon*

1972 *Broscuţa Volkswagen bate recordul modelului T Ford: 15.007.034 exemplare vândute*

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1934 *Alan Bates, actor de film englez.*

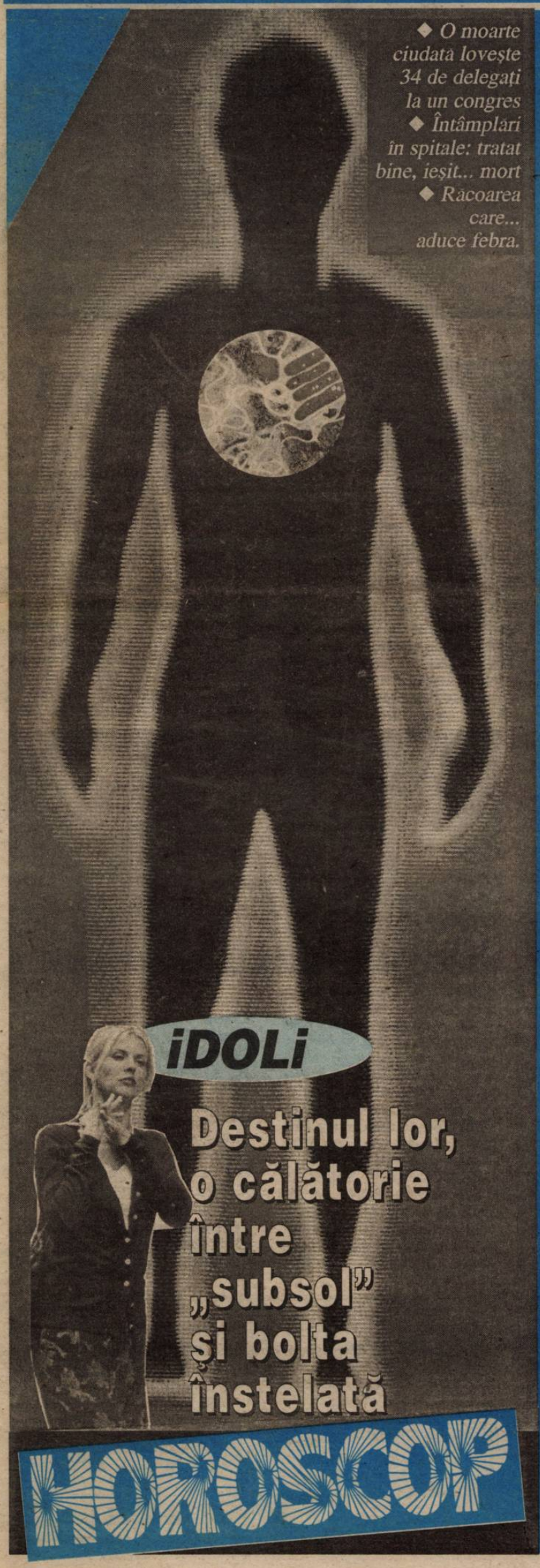

◆ *O moarte ciudată loveşte 34 de delegaţi la un congres*
◆ *Întâmplări în spitale: tratat bine, ieşit... mort*
◆ *Răcoarea care... aduce febra.*

LEGIONELA

bacteria ucigaşă, loveşte în linişte

Din nou despre performanţele EXTRASENZORIALE

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

ENIGMA
pietrei verzi din Sahara

Ceauşescu n-a ţinut seama de legendă

SĂ NU ÎMPUŞTI

niciodată capre negre cu blana albă

Între speciile de vânat recoltate în ultimii doi ani de existenţă a lui Ceauşescu a fost inclusă şi capra neagră. În efectivele acesteia, ce populează stâncăriile munţilor, apar rar şi exemplare cu blană de culoare albă.

CLASIC

războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

femina club

iDOLi

Destinul lor, o călătorie între „subsol” şi bolta înstelată

HOROSCOP

Revoluţia INTERNET

Specialiştii vorbesc deja despre o Revoluţie Internet şi ea nu se referă la simpla navigare cu care ne-am obişnuit de acum cu toţii, ci la o nouă formă de a face afaceri, de a face comerţ. Modul de a face afaceri se schimbă în fiecare secundă. Internetul a schimbat totul, spune Larry Ellison, preşedintele Oracle, unul din greii industriei mondiale de soft pentru baze de date, iar Andy Grove, Numărul Unu de la Intel, liderul mondial în producţia de microprocesoare, merge mai departe şi spune: toate companiile vor fi companii pe Internet sau nu vor fi deloc. Cum pot convinge pe cineva de efectele acestei Revoluţii altfel decât spunând că, de pildă, compania Dell Computers împreună cu Cisco Systems şi Intel vând, pe Internet, zilnic produse în valoare de 100 milioane dolari! Şi se vinde pe Internet, on-line, orice, de la gaze naturale şi energie (în 1999 volumul vânzărilor on-line a fost de 11 miliarde dolari pentru ca în 2003 să se preconizeze 170 miliarde dolari), la servicii financiare, telecomunicaţii, comerţul cu amănuntul, turism. În 2003, valoarea comerţului electronic, prin Internet, urmează să crească de mai bine de zece ori!

Nu e de mirare că omul anului 1999 a fost Jeff Bezos, preşedintele *Amazon.com*, pentru cine nu ştie, cea mai mare librărie virtuală din lume. A început într-o casă modestă, închiriată la Bellevue, o suburbie din Seattle. Garajul a fost transformat în spaţiu de lucru. Lansat la 16 iulie 1995, *site*-ul *Amazon.com* a cunoscut un succes uluitor. Cotată iniţial pe Wall Street cu 18 dolari acţiunea, compania lui Bezos a ajuns astăzi la 400 dolari pe acţiune. Bezos, la 35 de ani, a devenit un fel de Rockefeller. Averea sa personală se ridică la 10,5 miliarde dolari. Iar revista care se ocupă de aceste miracole, începând din februarie 2000, este revista BIZ, revista noilor tendinţe în afaceri. O revistă concepută de oameni tineri care sunt conştienţi de un lucru pe care vor să-l facă auzit: Modul în care se concep afacerile se schimbă total. Cine are urechi de auzit să audă! Unul din cei care au înţeles rapid puterea *e-business*-ului (afaceri *on-line*, pe Internet) este şi Mihai Bătrâneanu, preşedintele de la PC-NET, care se află pe prima copertă a revistei BIZ. Tot aici putem citi un interviu dens şi la obiect dat de Daniel Dăianu, aflat la prima lui slujbă în domeniul privat, dar şi amănunte legate de „căsătoria mileniului”, fuziunea *America On Line* cu *Time Warner*. Suficiente motive pentru a nu-l putea contrazice pe Andy Grove de la Intel. Suntem în plină Revoluţie Internet.

GEORGE CUŞNARENCU

cartea albă

Câteva bancuri politice

În această săptămână, ochiul nostru selectiv se oprește asupra lucrării de antropologie culturală scrisă de Dana Maria Niculescu Grasso, intitulată *Bancurile politice*, apărută la editura Fundației Culturale Române. Dacă despre ele se poate scrie astăzi, acest lucru este posibil datorită faptului că doar în occident, pe motive lesne de înțeles, bancurile politice au putut fi tipărite, după ce ajungeau acolo pe căi clandestine. În toate țările socialiste Puterea se temea de bancuri, de acțiunea lor corosivă, le considera un fenomen subversiv. Studiul *Bancurile politice*, susține autoarea, „își propune să demonstreze că bancul de factură politică din țările ariei socialismului real constituie o manifestare modernă a culturii populare, în speță a folclorului popular". În viziunea autoarei, bancurile politice, din care se citează destul de mult, deși cele mai suculente lipsesc, sunt clasificate metodic, didactic, profesoral, încercându-se un studiu științific al unei realități care depășea de multe ori orice clasificare. De pildă un banc precum acesta: *Brigitte Bardot vizitează RDG. Walter Ulbricht cucerit de farmecul ei o întreabă: Doamnă Bardot, pot să fac ceva pentru dumneavoastră? Da, domnule Ulbricht, dați pașapoarte tuturor cetățenilor. Ah, nebunatico, vrei să rămânem singuri?* poate fi cu greu clasificabil drept o temă a unui grup cultural care era în contradicție cu temele puse în circulație de Putere, prin intermediul culturii oficiale. Bancurile, în totalitate, erau o creație subterană, o atitudine contradictorie față de cultura oficială. Astfel, în bancul *Ceaușescu, travestit, se amestecă printre oamenii de rând pentru a afla părerea poporului despre el. Întreabă un cetățean ce părere are despre Ceaușescu. Omul privește cu teamă în jur, apoi îi cere travestitului să-l urmeze la WC. O dată ajunși închide ușa și-i șoptește la ureche: Eu unul, vă iubesc.* Dincolo de faptul că omul se ascunde la WC pentru a-și exprima adeziunea (?), e vorba mai curând despre perspicacitatea omului simplu care nu se lasă păcălit de aparențe. În alte locuri e clar vorba despre deriziune, luarea în băscălie a liderilor de partid decrepiți: *Sună la ușă. Brejnev se duce să deschidă, scoate o bucată de hârtie din buzunar și citește: Cine e?*. Bancurile politice, o carte care amintește unele bancuri pe care le-am uitat și care ne face să ne întrebăm, retoric, de ce nu mai există astăzi făcătorii de bancuri în România, de ce o vână atât de groasă a „folclorului orășenesc" s-a atrofiat atât de mult încât pare că a fost extirpată?

Dialoguri postmoderne

Postmodern este un termen folosit rebarbativ, oricând și oricum ca și conjuncția deci la început de propoziție. Totul este postmodern, deși foarte puțini știu despre ce e vorba. Oricum, poate fără vina ei, Mihaela Anghelescu Irimia publică la Editura Fundației Culturale Române o carte de interviuri pe care o numește *Dialoguri postmoderne*. Cartea adună laolaltă discuții cu universitari „și alți oameni de cultură din spațiul de expresie engleză" și care se doresc, după cum crede autoarea, un fel de diagnostic al „condiției postmoderne" pe care o trăim, deopotrivă în America și în Europa, în Vest și în Est. „Majoritatea acestor dialoguri au fost ocazionate de întâlnirea cu celebrități ale lumii academice occidentale, de o parte și de alta a Atlanticului". Interesante răspunsurile, uneori prea academice întrebările, una peste alta, o carte de citit nu de răsfoit.

GEORGE CUȘNARENCU

Gura lumii muzicale

◆ Se pare că lumea muzicală latino va avea propriile premii Grammy (acordate de Latin Academy Of Recording Arts & Sciences) și care vor fi decernate pentru 40 (!) de categorii. Organizatorii își propun să acopere tot mapamondul... Știrea vine, evident, de peste Atlantic, la această oră cunoscându-se deja data și orașul care va găzdui ceremonia: 15.09.2000, Los Angeles. Contrar tuturor așteptărilor, nu Miami va primi crema lumii latino, de vină fiind refuzul autorităților locale de a permite muzicienilor cubanezi să cînte acolo! După cum vedeți, cea mai mare democrație din lume nu se sfiește să ignore drepturile omului! Și încă ceva: actualele premii Grammy, care vor fi cunoscute anul acesta pe 23 februarie,mențin, în continuare, 7 categorii latino...

◆ După mai bine de un an de excepție, fără îndoială cel mai tare din cariera sa muzicală, *Shania Twain* se vede acuzată de plagiat! Este vorba de melodia *Man I Feel Like A Woman*, încriminat fiind mai ales videoclipul single-ului respectiv.

◆ Vorbeam puțin mai sus de premiile Grammy și acum trebuie să amintesc, vreau nu vreau, de echivalentele lor europene, adică de *The Brits Awards*, programate anul acesta pe 3 martie. De ce? Deoarece se știe deja că *Spice Girls* vor primi premiul pentru întreaga activitate!

Ar fi comic dacă n-ar fi ridicol: auzi, întreaga activitate! Cică motivația ar fi faptul că picantele au înregistrat cel mai mare succes de la *The Beatles* încoace!? Bine, bine, dar cum rămâne cu titlul, acordat tot lor de aceeași industrie discografică britanică, de cel mai prost grup?! Mai uită lumea, nu-i așa?

cronica săptămânii

Enrique Iglesias - Enrique

Ei bine, da! La 24 de ani latino-boy-ul, cu mai multe premii importante la activ, printre care și *Grammy, American Music Award, World Music Award* și *Billboard* și cu trei albume scoase începând din 1995, are cu ce să se mândrească! Dacă aceste trei albume au fost toate în spaniolă iar cifra vânzărilor a depășit 15 milioane de discuri în toată lumea, iată că acum ne este oferit primul CD în limba engleză... La ora apariției acestei cronici, *„Enrique"* (care beneficiază de contribuția decisivă a unui tandem de producători/muzicieni de excepție, mă refer la *Mark Taylor* și la *Brian Rawling*) a fost deja Number One în mai toate clasamentele genului, din cele 13 melodii ale sale nelipsind ultramediatizatele *„Bailamos"* și *„Rhythm Divine"*. Despre restul albumului se poate spune, pe scurt, că este făcut să-l „împrietenească" pe *Iglesias* cu melomanii de limba engleză dar, în același timp, să-i mențina popularitatea și în lumea latină. Acestea fiind zise, nu-mi rămâne decât să vă recomand alte două compoziții de pe *„Enrique"* – *„I'm Your Man"* și *„Could I Have This Kiss Forever"* și să-i urez lui *Enrique*, de care cică s-ar fi îndrăgostit *„Genie In The Bottle"* – *Christina Aguilera*, să reziste concurenței macho din latino-music, mai precis lui *Ricky Martin* și mai noului, dar foarte promițătorului *Mark Anthony*.

CAZIER discografic

The Jam

Anul fondării: 1976, anul destrămarii grupului: 1982. Formula originală: *Paul Weller* (vocal/chitară); *Bruce Foxton* (bass); *Rick Buckler* (tobe). Apărută spre apogeul erei punk, trupa avea să „fure" o bună parte din publicul acestuia, încă de la albumul său de debut – *„In The City"*, figura centrală fiind, clar de tot, talentatul dar și imprevizibilul *Paul Weller*, omul căruia *The Jam* îi datorează enorm. După *„All Mod Cons"*, care îi confirmă statutul, trupa avea să spargă clasamentele genului cu trei singles intrate direct pe locul 1, prima trupă după *Slade* care reușea acest lucru, devenind și o abonată la *BRIT Awards*, în special la el pentru *„Best Band"*! Populari la maxim în Regatul Unit dar ignorați de America, cei de la *The Jam* începeau să aibă probleme interne, *Weller* fiind din ce în ce mai nemulțumit de prestația colegilor săi... Atât de nemulțumit încât în 1982 fonda altă trupă, *Style Council*, înainte de a se decide să continue solo! Câte ceva despre ceilalți membri ai *The Jam*: *Foxton* a avut o carieră solo fără succes, înainte de a se cupla cu *Stiff Little Fingers* și de a face o bună echipă de producători, în timp ce *Buckler*, după o perioadă cu *Time UK* va abandona industria muzicală...

DISCOGRAFIE SELECTIVĂ/ALBUME: 28.5.77 *„In The City"* 20 (data lansării, titlul, locul ocupat în topul 100); 26.11.77 *„This Is The Modern World"* 22; 11.11.78 *„All Mod Cons"* 6; 24.11.79 *„Setting Sons"* 4; 6.12.80 *„Sound Affects"* 2; 20.3.82 *„The Gift"* 1; 18.12.82 *„Dig The New Breed"* 2; 27.8.83 *„In The City"* (reeditare) 100; *COMPILAȚII*: 22.10.83 *„Snap"* 2; 13.7.91 *„Greatest Hits"* 2; 18.4.92 *„Extras"* 15; 6.11.93 *„Live Jam"* 28; *DISCOGRAFIE/SINGLES*: 7.5.77 *„In The City"* 40; 23.7.77 *„All Around The World"* 13; 5.11.77 *„The Modern World"* 36; 11.3.78 *„News Of The World"* 27; 26.8.78 *„David Watts/"A" Bomb In Wardour Street"* 25; 21.10.78 *„Down In The Tube Station At Midnight"* 15; 17.3.79 *„Strange Town"* 15; 25.8.79 *„When You're Young"* 17; 3.11.79 *„The Eton Rifles"* 3; 22.3.80 *„Going Underground/ Dreams Of Children"* 1; 23.8.80 *„Start"* 1; 7.2.81 *„That's Entertainment"* 21; 6.6.81 *„Funeral Pyre"* 4; 24.10.81 *„Absolute Beginners"* 4; 31.2.82 *„Town Called Malice/Precious"* 1; 3.7.82 *„Just Who Is The Five O'clock Hero"* 8; 18.9.82 *„The Bitterest Pill (I Ever Had To Swallow)"* 2; 4.12.82 *„Beat Surrender"* 30;

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

TOPUL săptămânii

Azi, primele 10 locuri din clasamentul singles-urilor care au staționat cel mai mult ca Numărul Unu în Hot 100, realizat de Billboard.

16 săptămâni Number One			
1.	One Sweet Day	Mariah Carey & Boyz II Men	*1995*
14 săptămâni Number One			
2.	Macarena (bayside boys mix)	Los Del Rio	1994
3.	I'll Make Love To You	Boyz II Men	1996
4.	Candle In The Wind 1997/ Something About The Way You Look Tonight	Elton John	1997
5.	I Will Always Love You	Whitney Houston	1992
13 săptămâni Number One			
.6	End Of The Road	Boyz II Men	1992
7.	The Boy Is Mine	Brandy & Monica	1998
11 săptămâni Number One			
8.	Un-Break My Heart	Toni Braxton	1996
9.	I Swear	All-4-One	1994
10.	I'll Be Missing You	Puff Daddy & Faith Evans	1997

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanțu, Dorin Maran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Margarita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr:
Dorin Maran
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochințu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacție
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ȚUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995,
Piața Presei Libere nr.1,
sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul:
INTACT S.A.

Eroarea Mileniului, o păcăleală

APOCALIPSA INFORMATICĂ n-a avut loc!

MIHAELA DOROBANȚU

● *6 aeroporturi americane au cunoscut dereglări ale sistemului informatic de supraveghere a vânturilor de suprafață;* ● *Un funcționar al unei bănci din Köln a găsit în cont un sold curent de 3930120930 miliarde, fără a se fi specificat valuta, în timp ce un altul a fost creditat cu... 13 milioane de mărci;* ● *În SUA, o serie de date furnizate de sateliții de supraveghere au fost declarate de către Pentagon pierdute pentru totdeauna;* ● *Tot în SUA, clientul unei case de închiriat casete video a fost amendat cu 91500 de dolari pentru că a adus caseta închiriată după... o sută de ani;* ● *Tot 100 de ani este vârsta cu care a fost înregistrat de calculator primul copil născut în anul 2000 în Danemarca;* ● *Foratom – forumul atomic european a înregistrat 16 probleme tehnice rezolvate pe loc în centrale din toată lumea;* ● *În Japonia au fost constatate șase defecțiuni minore. Toate au fost remediate instantaneu, iar în SUA asemenea probleme periferice au avut loc la șapte din cele 103 centrale nucleare;* ● *Tot în SUA, la opt centrale electrice din Midwest, ceasurile electronice au trecut la miezul nopții direct... la ora universală, fără ca aceasta să provoace vreo problemă;* ● *Opt dintre ceasurile Curții de Casație din Roma indicau luni, după Anul Nou, data de 3 ianuarie 1900.*

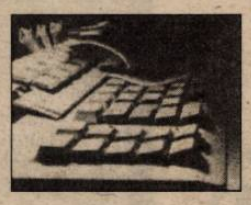

Apocalipsa informatică nu a avut loc! Lumea a „schimbat prefixul" anilor săi fără probleme majore. Și totuși a existat o anumită isterie generală privind potențialele catastrofe care ar fi urmat să însoțească sosirea noului an 2000. S-au aprobat și cheltuit sume importante, a căror utilitate a fost apoi contestată. Pentru a avea o imagine mai clară asupra a tot ce a reprezentat „problema mileniului", ne-am adresat Doamnei Mihaela Gorodcov, Director General al IDG România.

– Stimată Dnă Gorodcov, când a început toată această agitație?

– Încă din 1996 a început o mare fierbere planetară la gândul că vine anul 2000 și că în mod inevitabil s-ar putea întâmpla... ceva.

– S-a vorbit la noi de „virusul" 2000...

– Acum vreau să fac o paranteză și să spun foarte clar și încă o dată că toată presa din lume a înțeles la timp că nu este vorba de un virus, în afară de presa română (cu unele excepții desigur), ci pur și simplu de ceea ce la începutul erei calculatoarelor a fost un mare progres tehnologic și, o dată cu apropierea de anul 2000, s-a constatat că este vorba de o economie de memorie care poate să ducă la probleme foarte serioase. În momentul când s-a realizat acest lucru, au început să se facă primele teste, mai ales în societățile americane și vest-europene, dar și în cele asiatice care depind în mod esențial de structurile tehnologice. Mă refer mai ales la sectoarele publice – asigurări, sectorul bancar, sănătate – pentru că la ei totul este fișat pe calculator și toate acestea puteau să însemne un mare dezastru. Nimeni nu a spus ce va fi sau nu va fi, pentru că nimeni nu a avut acest răspuns. Atunci a început realmente o mare fierbere planetară, cu investiții uriașe.

– Se știe cât s-a cheltuit la noi? Și cu ce efect?

– În România s-au cheltuit, deocamdată aproximativ, 10 milioane de dolari pentru dotarea unor anumite sectoare, pentru verificări. S-a scris și în presă. În puncte cheie, cum ar fi Cernavodă, și alte câteva, nu au fost probleme. Și pentru că s-au făcut aceste verificări, dar și pentru că România nu este atât de dependentă de calculatoare cum sunt alte țări dezvoltate. Și atunci primejdia *de facto* a fost foarte mică. Din punct de vedere cantitativ. Oricum, România s-a trezit relativ târziu. Armata rusă de exemplu s-a dotat cu 24000 de calculatoare, făcând o mare gălăgie că nu este deloc sigur că nu vor avea probleme și că atunci când ești o mare putere nucleară... Aici intervin însă deja alte povești. Interesantă a fost acum câteva zile declarația lui Alan Greenspan, Președintele Rezervelor Federale ale SUA, care a spus că, chiar dacă această problemă a fost exagerată, cheltuiala trebuia să se facă, pentru că, iată, următorul mileniu ne găsește mult mai pregătiți și cu o tehnologie realmente capabilă să înfrunte viitorul. Deci, oricum ar fi, faptul că acești bani s-au cheltuit nu poate fi decât pozitiv. Din punct de vedere științific, dar și uman și social.

La noi, cele 10 milioane s-au cheltuit pe dotări, acolo unde s-a considerat că sunt puncte nevralgice, în special în sectorul bancar și energetic, a fost înființat un centru pe lângă Agenția Națională de Comunicații și Informatică, care se va închide pe data de 1 martie a.c., ca să fie convins că va trece cu bine și luna februarie (chiar dacă nimeni nu estimează că va fi o problemă cu data de 29 februarie). El a transmis non stop Centrului Mondial, atât direct, pe un site și un cont special, din oră în oră, rapoarte, date.

Seleniul contra cancerului?

Un studiu realizat în ultimii ani de către Larry Clarck , de la Universitatea din Arizona, studiu efectuat pe 1312 pacienți atinși de un cancer al pielii, a arătat că administrarea zilnică a 200 micrograme de seleniu timp de zece ani pare a stabiliza evoluția bolii, reducând, în același timp, în mod considerabil incidența cancerelor de prostată, pulmonare și de colon.

Pentru a verifica pe o scară mai largă aceste rezultate, Clarck a inițiat acum un program mult mai vast, implicând, în prima fază, 42000 voluntari sănătoși, cărora li se va administra, pentru comparație, pe loturi formate în prealabil, fie un medicament pe bază de seleniu, fie un produs neutru (placebo). *„Dacă rezultatele acestui program, denumit PRECISE, vor confirma studiul precedent, vom obține unul dintre cele mai semnificative progrese din acești ultimi ani în lupta contra cancerului"* – declară Larry Clarck.

În acest context, menționăm că un studiu românesc efectuat în mai multe clinici din țară pentru verificarea eficacității produsului original brevetat „ORGASEL –50" (pe bază de compuși organici de seleniu, obținuți din drojdii „dopate" cu acest element), produs realizat de Societatea de terapeutică umană și veterinară „HIPOCRATE", a relevat acțiunea seleniului de reducere a stresului oxidativ, respectiv a cantității de radicali liberi din organism. Radicalii liberi sunt produși metabolici puternic oxidanți, care pot afecta structura ADN-ului celular, producând, în anumite condiții, apariția cancerelor, unele boli metabolice, neurologice ori cardiovasculare, precum și anumite fenomene degenerative legate de bătrânețe. Tocmai această proprietate a compușilor pe bază de seleniu, aceea de a reduce radicalii liberi, poate constitui explicația efectului anticanceros al acestora.

MARIAN GRIGORE

SUPERȘOARECII contraatacă

A fost creată o specie de șoareci care oricât îmbătrânesc, nu pierd nici un pic din inteligența lor. Mai mult chiar: cu cât îmbătrânesc, cu atât învață mai mult!

Părintele acestei rase de „superșoricei" – este John Tsien și lucrează la celebra Universitate Princeton – se arată în revista „Focus". Toată lumea este de acord că avem de-a face cu niște șoareci în mod evident mai inteligenți decât cei „obișnuiți". Ceea ce l-a determinat pe un important oficial al altei cunoscute instituții științifice americane (Universitatea Rutgers), să califice rezultatele lui Tsien drept „un mare progres, oferind speranța nu doar de a face mai inteligente animalele, dar și de a pune la dispoziție o terapie genică pentru tratarea maladiilor umane, în special a demențelor."

Puși să-și găsească drumul într-un labirint presărat cu tot felul de capcane, superșoarecii nu par să aibă nici o problemă. Aceasta pentru că ei sunt capabili să recunoască obiecte pe care le-au observat timp de doar cinci minute, să distingă sunete pe care le-au asociat cu senzații neplăcute (cum ar fi de exemplu un sunet produs simultan cu un șoc electric) și să conserve aceste informații de-a lungul timpului. Șoarecii-minune ai lui Tsien au fost generați prin inserarea în hipocamp a unei copii a genei numită NR2B, poziționată în așa fel încât pe măsură ce șoarecele îmbătrânește, gena devine și mai activă.

Capacitatea de învățare a șoarecilor transgenici este de 4-5 ori superioară celor normali! Cercetările lui Tsien au demonstrat de altfel o dată în plus că mecanismele biochimice care stau la baza memorării și învățării sunt aceleași, așa că se prefigurează posibilitatea creerii unor medicamente care să ajute la ameliorarea atât a memoriei cât și a capacității de învățare.

DETECTORUL de supraviețuitori

În cazul unei explozii sau a unui seism, un robot ar putea veni în sprijinul victimelor aflate sub dărâmături. Conceput după atentatul din Oklahoma City din 1995 de către Edward Grant, profesor la Universitatea din California de Nord, robotul, de forma unei șenile mecanice, numit Moccasin a fost, în sfârșit, finalizat. Acest mic robot târâtor bazat pe un sistem de propulsie cu aer comprimat, e capabil să acționeze în interiorul unui tub cu un diametru de 10 cm, aflat fie pe orizontală fie pe verticală. Microfoane extrem de sensibile îi permit să detecteze orice suflare, voce sau vibrație. Captatorii în infraroșu reperează variațiile de căldură și o cameră video sesizează în timp real starea de sănătate a supraviețuitorilor. Moccasin mai este înzestrat cu o sursă de lumină și un sistem de comunicare ce îi permit victimei să ia contact cu exteriorul. *(D. M.)*

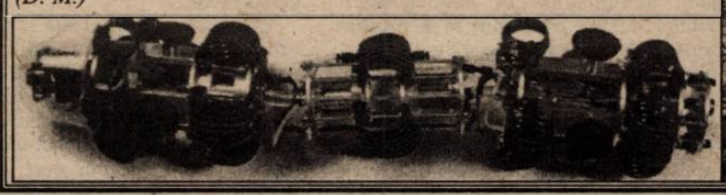

planet@IT

RealPlayer contra Windows Media Player

Când vine vorba de cele mai bune programe de vizualizat, formate video de toate extensiile, cele două mai sus amintite își încordează mușchii. RealPlayer, conceput de RealNetworks și Media Player, al lui Microsoft sunt cele mai populare programe de acest gen de pe Internet. Pe deasupra sunt și gratis. RealNetworks afirmă că 95 de milioane de utilizatori au încărcat programul de pe siteul lor, pe când Microsoft avansează o cifră mult mai mică pentru produsul lor: 50 de milioane. Avantajul Media Player este că el se instalează o dată cu Windowsul de pe PC sau Palm, nemaifiind nevoie de alt program pentru clipurile video sau audio. De asemenea, acesta este încărcat mai repede de calculator, fiind mult mai compact. Ambele programe se pot căuta pe Internet, iar în cazul unei extensii mai noi, nesuportate, plugin-ul se poate încărca tot de pe Internet.

Cărți de credit făcute publice

Un *hacker* (pirat) rămas anonim a furat seriile unor cărți de credit de pe site-ul „Universe", un distribuitor de muzică de pe Internet, publicându-le pe web, după ce încercarea de șantaj asupra companiei în cauză a eșuat. FBI-ul a început urmărirea piratului și a început să verifice în ce măsură au fost compromise cărțile de credit, pentru că, o dată avute seriile, oricine putea beneficia de banii din cont. Din cele 300.000 de cărți de credit furate, au fost făcute publice 25.000, căci „Universe" a refuzat să plătească 100.000 de dolari pentru ca totul să fie trecut sub tăcere, afirmă „New York Times". „Piratul", aflat, se pare, în Rusia și având porecla „Maxim", a declarat aceleiași publicații că a folosit câteva cărți de credit din care a luat chiar el bani. Lipsa unor legi internaționale asupra infracțiunilor de pe Internet îl vor face mai mult ca sigur scăpat, chiar dacă va fi identificat.

Pentagonul se pregătește de „CyberRăzboi"

Pentagonul acordă o mare importanță atacurilor prin computer. Știind că este centrul dorit de mulți *hackeri*, oficiali ai acestei instituții au afirmat că specialiști în informatică vor dezvolta strategii de apărare care vor face față unor atacuri din afară, precum viruși periculoși sau încercări de intrări frauduloase în sisteme. În lipsa unui sistem de apărare solid, persoane neautorizate pot accesa documente secrete sau pot închide chiar diferite sisteme de apărare militare. Specialiști în informatică de la Pentagon au declarat că, în timpul războiului din Iugoslavia, au încercat să blocheze defensiva aeriană a acestei țări, dar din cauză că balcanicii nu aveau o rețea complexă de computere, nu s-a reușit mare lucru. De unde reiese că, uneori, e bine să mai folosești și abacul...

Inexplicabilul de lângă noi

Din nou despre performanţele extrasenzoriale

Oamenii de ştiinţă sunt, iată, în deplin consens cu teologii, cel puţin asupra unui aspect dezbătut cu puţin timp în urmă la un simpozion care a avut loc la Londra. Formularea „semnată" şi de unii şi de alţii este următoarea: **Universul, Pământul sunt pline de miracole şi mistere care sfidează legile fizicii!** *O reabilitare atât de categorică a „nevăzutului" nu s-a produs până acum niciodată. Doctrinele rezervate misterului nu ne oferă o lectură agreabilă. Speculaţiile construiesc o lume abstractă, iar noi avem nevoie de idei concrete. O idee concretă, care are chipul unui bioterapeut, o vom descrie în continuare.*

ION TUGUI

Lui Ion Dulcă, un iniţiat în ştiinţele spirituale şi în bioterapie i s-au pus sub ochi 10 fotografii. Nu cunoştea pe nici unul din cei fotografiaţi. I s-a cerut să-i „vadă" cu alt gen de vedere pe toţi 10 şi să spună despre ei tot ce percepe cu capacităţile sale extrasenzoriale. Nu era propriu zis un test, ci o sarcină: cei zece urmau să plece într-o misiune cu caracter practic şi li se cerea minte clară, odihnă, rezistenţă, luciditate. „Lectura" fotografiilor s-a făcut într-un birou în care se mai aflau vreo cinci persoane care aşteptau de fapt rezoluţia iniţiatului. După cinci minute de „privire" cu un ochi ascuns, bioterapeutul Ion Dulcă începe descrierea fiecărei persoane. Opt din zece sunt consideraţi de el drept apţi pentru a pleca în misiune, iar doi sunt daţi la o parte. Întrebat de ce doi din zece sunt excluşi de el, bioterapeutul răspunde prompt (să reţinem că nu-i cunoscuse niciodată!): „Acesta are mari probleme în familie. O ţine în certuri continue şi se pare că va ajunge la divorţ. Este într-o stare psihică foarte precară. Nu se poate conta pe el. Nu reuşeşte nici măcar să se concentreze. Ar fi o eroare să fie trimis în misiune."

Menţiunea a fost consemnată cuvânt cu cuvânt. Nimeni din birou nu ştia că acela amendat de bioterapeut are probleme de familie. A venit rândul celei de-a doua fotografii. Privind câteva clipe, Ion Dulcă spune: „Ăsta încă nu s-a trezit. Uite, e aproape beat. Toată noaptea a băut. Cum să plece el în misiune? Lăsaţi-l să doarmă câteva zile şi după aceea revine la normal. Tăiaţi-l de pe listă!" Misiunea consta în nişte analize tehnologice de mare fineţe, care reclamau specialişti foarte lucizi, capabili să surprindă şi cea mai mică eroare. I s-a mulţumit terapeutului, dar în culisele mulţumirii stătea un zâmbet ironic şi stăteau cuvintele nerostite: Cum, chiar poate ăsta să vadă ce-a spus că a visat? Este imposibil, a zis inginerul şef. Nu se poate! Şi, a rugat-o pe secretară să-i cheme pe cei doi. Au intrat pe rând. Primul a fost întrebat despre „cum o duci, cum îţi merge", adică banalităţi de acest fel, dar care au făcut să transpară adevărul: „Am probleme mari, a răspuns omul. Nu mai pot repara nimic. Cred că mă aşteaptă un divorţ. Nu mai merge. Vă rog să mă scuzaţi" etc. etc.

A intrat cel de-al doilea. Şeful l-a întrebat direct: „Pari cam abătut, sau eşti mahmur. Ce-i cu tine? la care omul a răspuns că făcuse un chef de-o noapte şi că n-a avut timp să se odihnească, dar îşi revine pe drum... Evident, cei doi au fost înlocuiţi, în echipă au intrat alţi doi. Un fapt, o întâmplare pe de o parte fascinantă, pe de altă parte aparent incredibilă. Totul s-a petrecut sub ochii mai multor martori. Pentru bioterapeutul Ion Dulcă „întâmplarea" este ceva ce face parte din percepţiile şi din harul său. A încerca să pătrundem în acest mister înseamnă să ne simţim blocaţi de un alt şir de mistere care ne împiedică să ajungem la ultimul.

Dar Ion Dulcă nu este, totuşi, un anonim în lumea atât de mică a performanţelor extrasenzoriale. „Pacienţii" săi sunt din Australia, Anglia (unde este invitat adeseori), Franţa, Grecia şi alte ţări. El are nevoie doar de o fotografie! Şi de aproximativ zece minute în care o „citeşte" în ceea ce fotografia are nevăzut!

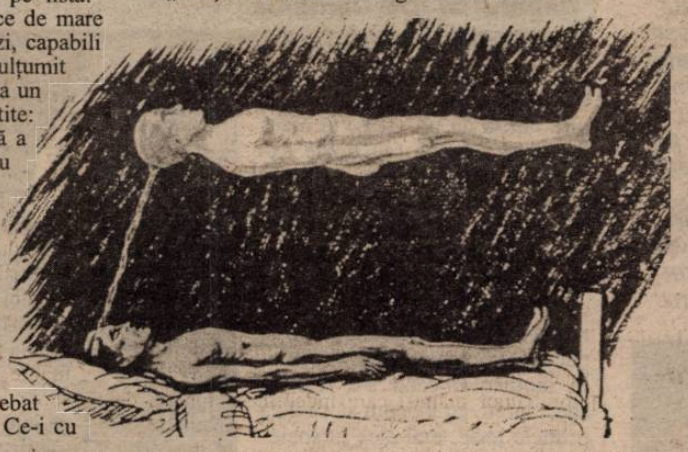

Ecouri din inconştientul colectiv

Dincolo de scrisul în oglindă

MIHAELA DOROBANŢU

Totul a început – cel puţin pentru psihologul David Oates şi Greg Albrecht, cei care astăzi povestesc pe Internet – cu o carte din 1983 a lui Jacob Aranza: „Backwardmasking Unmasked". Am putea spune, „Demascarea mişcării inverse". Autorul prezenta în această carte un caz de inversare în textele muzicale scoţând în evidenţă diferite mesaje într-un cântec a lui Pink Floyd şi un altul din „Stairway To Heaven". Cei doi se cunoşteau de fapt încă din 1978, dintr-o comunitate creştină din Australia numită „House of the Rock". Regăsindu-se în 1984, închiriază împreună un apartament în Berri, Australia de sud şi încep să lucreze în cadrul unor servicii comunitare în respectivul oraş.

Şi totuşi problema vorbirii inverse pur şi simplu nu se lăsa uitată. Câţiva elevi ai lui David Oates au venit la profesorul lor să-i spună despre o serie de exemple tulburătoare pe care pretindeau că le auziseră în timpul unei slujbe la biserică. David Oates se apucă imediat să modifice echipamentul audio pe care îl avea şi încearcă să verifice dacă într-adevăr există şi se pot auzi mesaje coerente *înregistrate invers* concomitent cu înregistrarea originală. Spre stupoarea celor doi, acestea existau cu adevărat! Şi mai curios încă, au găsit asemenea mesaje şi pe benzi audio care nu conţineau nici un fel de muzică – era deci vorba despre mesaje „mascate" sub forma uneia sau unor secvenţe inverse – pe parcursul vorbirii obişnuite a unui om. La ce nivel erau acele secvenţe inverse, cum se realizaseră – toate acestea erau lucruri pe care urmau să le înţeleagă mai târziu. Deocamdată amândoi erau convinşi că *mesajele* efective nu existau decât în muzică. De cele mai multe ori mesaje de tip satanic se găsesc, aşa cum şi Oates însuşi avea să descopere mai târziu în unul din albumele de muzică heavy-metal, dar şi într-un text atât de celebru cum a fost prima frază rostită de un om care punea piciorul pe suprafaţa Lunii, şi în care s-a detectat textul invers „Omul nu este singur în Univers".

Deocamdată, în Australia, David Oates adună tot ce găseşte despre acest straniu „Backwardmasking", căruia îi vom spune şi noi în continuare „scrisul în oglindă". Greg Albrecht, la rândul său, se afla, în acele zile din 1983 premergătoare reîntâlnirii cu Oates, în timpul scrierii unei cărţi despre New Age. Tocmai ieşit dintr-o criză religioasă declanşată de dispariţia comunităţii creştine căreia îi aparţinuse, era preocupat de clarificarea unor noţiuni şi concepte cum ar fi paradoxul, faimoasele Yin şi Yang ale celebrei „Cărţi a Schimbării" a Chinei de acum peste 50 de secole, complementaritatea, relaţia oamenilor cu marile religii ale lumii. Îşi pune problema alegerii între budismul indian şi creştinism, până când îşi dă seama că situaţia este la fel cu cea a două softuri care pot fi utilizate de acelaşi calculator dar rămân în acelaşi timp foarte diferite între ele, soluţia urmând a fi găsită ca o opţiune la nivel individual. El alege în final creştinismul, dar, chiar şi spre surprinderea sa, timpul consumat în consideraţii elaborate asupra paradoxurilor şi complementarităţii, se dovedeşte util într-o direcţie neaşteptată. Pentru că în curând Oates urma să-l invite să scrie împreună cu el prima sa carte: „Beyond Backwardmasking". Prin care urmau să pătrundă dincolo de scrisul în oglindă...

Înconjuraţi de baze extraterestre

MUTILĂRILE DE ANIMALE

sunt legate de „boala vacii nebune"?

DAN D. FARCAŞ

- *Stranii „disecţii" cu bisturie laser*
- *Enigma elicopterelor negre*
- *Experimente medicale secrete?*
- *Cui folosesc aceste mutilări misterioase?*

Am mai menţionat într-un episod precedent faptul că, începând din toamna anului 1973, mii de animale, mai ales vite, au fost găsite ucise, în primul rând în Statele Unite, dar şi în alte ţări. Bucăţi mari din corp, legate de aparatul digestiv sau reproductiv, erau excizate cu o precizie de care sunt capabile doar bisturiile cu laser. Sângele lipsea cu desăvârşire; în jurul cadavrelor nu se vedeau urme. Nivelul radiaţiilor era crescut, iar uneori era clar că, după ce au fost omorâte, vitele fuseseră aruncate de la înălţime. Cultele satanice sau animalele de pradă au fost repede scoase din cauză, deoarece tehnicile erau prea sofisticate şi din cauza lipsei urmelor. În preajma vitelor mutilate au fost semnalate însă uneori .OZN-uri, iar unii martori afirmă că au văzut şi extratereştri. În aceleaşi zone s-au semnalat însă, adesea, şi elicoptere stranii, de culoare neagră, fără însemne, cu geamurile întunecate. S-a spus că fie invadatorii extratereştri s-au deghizat în militari, fie armata era implicată în experimente secrete asupra vitelor, sub masca unor ipotetici extratereştri, sau în colaborare cu aceştia. Ted Oliphant, în calitate de ofiţer de poliţie în Fyffe (Alabama), a investigat peste 35 de cazuri de mutilări, numai în perioada octombrie 1992 – mai 1993. Concluzia sa, publicată în 1997, leagă mutilările de teama unor cercuri din Guvernul S.U.A. de o eventuală epidemie a „vacii nebune". Această boală, care ştim că a stârnit recent probleme între Marea Britanie şi ţări din Europa de vest, este cauzată de un *prion,* entitate patogenă mai mică decât un virus, practic o proteină, care distruge ţesutul nervos. Prionul se poate transmite, prin consumarea cărnii infectate sau pe alte căi, şi la oameni, care se îmbolnăvesc de maladia *Creutzfeld-Jacob,* o demenţă progresivă incurabilă.

În cazurile de vite mutilate din Alabama (1993-1994), California (1996) şi Florida (1997) s-au pus în evidenţă substanţe farmaceutice în resturile de sânge găsite în organismul animalelor: barbiturice, anticoagulante, amfetamine, sintetice, oxizi de aluminiu, titan, siliciu şi antimoniu, chimicale care nu sunt administrate în mod normal vitelor, dar pot fi întâlnite în medicaţia umană. Acest fapt, asociat cu prezenţa elicopterelor, adus apărătorii legii la concluzia că fenomenul este legat de teste medicale secrete. Ted Oliphant în 1993, urmărise adesea manevrele suspecte ale unor elicoptere fără însemne, o dată chiar în prezenţa unui investigator de la Administraţia Aviatică Federală (FAA). Acesta a somat, cu ajutorul unui radio portativ, un elicopter fără însemne să se identifice, dar elicopterul s-a îndepărtat fără nici un răspuns, fiind urmărit până la baza Air Force *Maxwell* din sudul statului Alabama. Când s-au cerut explicaţii de la şeful bazei aeriene, acesta a răspuns să uite cele întâmplate şi să nu mai pună o astfel de întrebare niciodată. După o săptămână, Cole a primit, după miezul nopţii, un telefon de la investigatorul FAA. Acesta i-a povestit că, fiind într-o barcă, pe lacul Gunterswille, el şi familia sa au asistat la manevrele unui obiect zburător triunghiular înfricoşător deasupra capetelor lor...N-au mai raportat oficial incidentul nimănui. Ted Oliphant mai dă ca exemplu cazul de la ranch-ul familiei Barton din Red Bluff (California), unde în august 1997 numărul vitelor mutilate şi ucise s-a ridicat la 15 în doi ani. Chiar dacă ar fi fost mai bogaţi decât erau, o astfel de pierdere nu era uşor de suportat. Preferinţa pentru anumite ferme, după părerea lui Oliphant, este cauzată de faptul că în acestea stăpânii elicopterelor fără însemne au descoperit mai multe cazuri de îmbolnăviri cu prionul encefalitei spongiforme - „boala vacii nebune" – într-un stadiu incipient şi au eliminat, prin „multilare" exemplarele bolnave, prevenind o epidemie sau o destabilizate a pieţii cărnii de vită. Identificarea s-ar face cu ajutorul unor detectoare de radiaţii infraroşii existente pe elicoptere, ţinând cont că circulaţia periferică a animalelor bolnave este afectată, deci picioarele lor apar mai întunecate. S-ar putea ca obiectul investigaţiilor să fie şi alte categorii de viruşi sau prioni, egal de periculoşi în perspectivă.

Teoria este interesantă şi demnă de reţinut în contextul relaţiilor dintre fenomenul OZN şi cercurile militare. Dar explică oare această teorie toate cazurile de mutilare semnalate, sau ne aflăm, din nou, în prezenţa unui şir întreg de mistere diferite care se ascund unele îndărătul celorlalte?

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/7

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Oameni în grădini virtuale

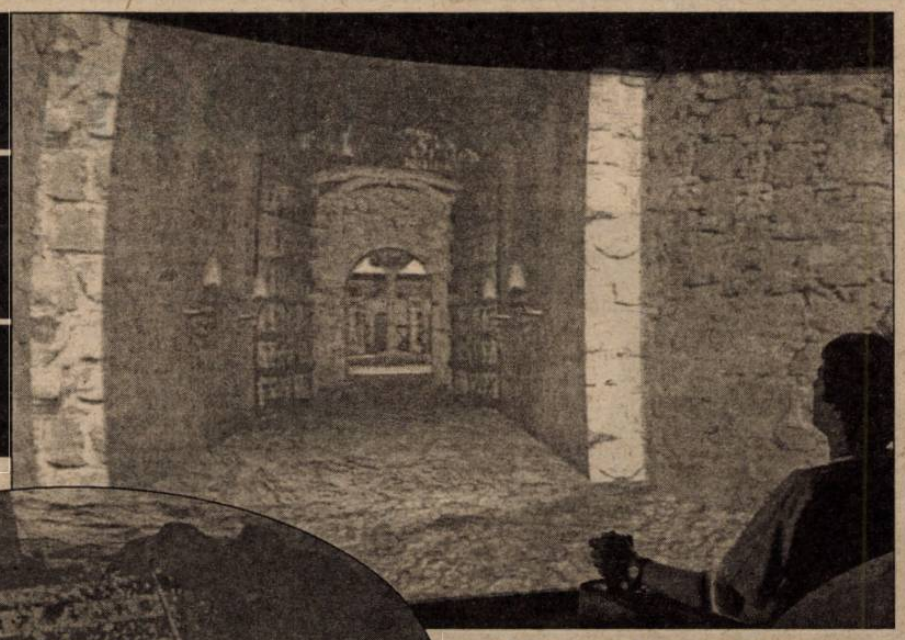

DORIN MĂRAN

Noile tehnologii vor schimba radical modul nostru de a „vizita" muzeele, aşezămintele culturale, parcurile de distracţie. Un exemplu ilustrativ îl constituie acvariul din Gifu, din Ţara Soarelui Răsare. Un acvariu care nu e compus din sticlă, apă, peşti, alge, ci din ecrane care reproduc fidel tot acest arsenal.

Vizitatorii asistă în direct la retransmisia unor imagini submarine filmate pe o barieră de corali. Imaginile sunt completate însă de „bioboţi", peştiroboţi virtuali creaţi pe computere şi dirijaţi de programe sofisticate. Bioboţii ştiu să evite coliziunile cu peştii „reali" şi pot identifica exemplarele din aceeaşi specie cu ei datorită programelor de recunoaştere a formelor. Rolul vizitatorului nu rămâne însă pasiv. El poate dirija bioboţii cu ajutorul unor mănuşi care îndeplinesc funcţia de joystick. În momentul în care publicul intervine pe ecranele care îl înconjoară, programele de „viaţă artificială autonomă" a bioboţilor sunt deconectate. Bioboţii sunt acum la cheremul manipulatorului care îi dirijează după bunul plac, putând realiza şi alte specimene de peşti.

Un alt program care, la prima vedere, pare marcat de „inutilitate" este Grădina virtuală din Calais care va fi finalizat peste doi ani. Publicul, dotat cu ochelari speciali, se poate concentra, de pildă, asupra unui pom fructifer putând surprinde imagini suplimentare, de sinteză care completează sau modifică obiectul (pomul) transpunându-l în ipostaze specifice fiecărui anotimp. „Devoratorii" lumii virtuale vor savura, desigur, calitatea falsului şi prin asta vor valida sistemul. Deocamdată e greu de presupus că originalul va fi discreditat. Emoţia în faţa naturii e, oricum, departe de a fi în agonie chiar şi pentru această categorie de turişti.

Să privim totuşi cu detaşare şi simpatie această magie tehnologică. Lumea supercomputerizată spre care ne îndreptăm, ar putea, dimpotrivă să pună într-o lumină nouă, realitatea nepoluată în care trăim sau care nu se află în imediata noastră apropiere. Să pătrunzi în realitatea virtuală alături de Aladin, Tarzan, Hercule, să vizitezi muzeul Louvru aşezat în fotoliu, acasă, sau să „înoţi" nestingherit printre epavele Titanicului, – iată o adevărată provocare. O provocare ce, în mod reflex, ar trebui să resuscite, la un alt nivel emoţional, interesul pentru universul natural al vieţii pe Terra...

Anatomia secundei

Inefabila maşinărie numită inteligenţă

ALEXANDRU MIRONOV

Fizicianul Albert Einstein, teoretician, deci gânditor pur, a fost declarat Omul Secolului, secol care, iată, se stinge, peste vreo trei sute de zile. Iar exploziile pornite din minţile lui Rutherford şi Fermi (radioactivitatea), ale lui Alan Turing (computerele), Brattain, Bardeen şi Shokley (tranzistorul, deci microelectronica), Hubble (astronomia), ale astroinginerilor americani şi sovietici („Al şaselea continent", adică cosmosul din jurul Terrei, dar şi pasul pe Lună, dar şi sondele-robot trimise către Marte, Venus, Jupiter, Uranus), Fleming, Crick şi Watson (medicina şi genetica) au declanşat o avalanşă a raţiunii ale cărei efecte sunt greu, chiar imposibil de prevăzut.

Dar... nu numai omul este proprietarul fabuloasei, inefabilei maşinării numită inteligenţă. Ruda sa cea mai apropiată, cimpanzeul, nu prezintă doar o colecţie de stereotipii dinamice, dezvoltate pentru a supravieţui; ci trăieşte, are viaţa lui... intelectuală, dezvoltă chiar cultura-i proprie – cum demonstrează, recent, o echipă de zoologi condusă de Jane Goodalh! Adică se dotează cu un set de matrici de comportare dincolo de căutarea hranei, ritualurile de împerechere, chiar momentele de relaxare ale grupului, care sunt momente ale vieţii propice dezvoltării unei culturi primitive – au stabilit zoologii, descoperind nu mai puţin de 39 de trăsături dobândite, de la pocnitul din degete pentru a comunica până la utilizarea unor unelte sau a crengilor pentru a-şi construi adăposturi sumare.

Iar şoriceii de care se ocupă Joseph Z. Tsien, neurobiolog la Princeton au ceva şi mai special: *inteligenţă dobândită*, cu care universitarul american îi dopează, prin lărgirea memoriei cu care natura i-a dotat pe şoricei. Pornind de la principiul – tot mai acceptat – că memorie înseamnă inteligenţă (valabil şi pentru oameni!), domnul Tsien a acţionat asupra receptorilor NMDA din creierele micilor rozătoare, dar a acţionat la nivelul când animalele erau în stadiul de ou fertilizat, deci înainte de a se naşte a „scăldat" ouăle cu o soluţie de gene (se numeşte NR2B) iar animalele care s-au dezvoltat ulterior au prezentat „ferestre" mai larg deschise spre fluxul neurotransmiţător. Superşoarecii au apărut astfel pe lume, deschizând calea viitorului Superman.

Las la o parte delfinii, caracatiţele şi câinii – inteligenţa lor este demonstrată – şi vă mai spun câteva cuvinte despre... papagali. De fapt despre doi papagali, Alex, un „bătrân" de 23 de ani, şi Griffin, un tinerel de 4 ani, ambii proprietate a doamnei Irene Pepperberg, care este şi dresoarea lor, dar şi observatoare atentă a comportamentului micilor păsări. Sub ochii camerelor de luat vederi cei doi papagali au făcut, nu de mult, o demonstraţie care a făcut senzaţie, povestea poposind şi în paginile minunatei reviste *Discover*... „Ce au în comun aceste obiecte? a fost întrebat, în limba pe care ştie (engleza), papagalul Alex. „Forma" – a venit răspunsul clar, limpede, articulat. „Prin ce diferă?" – vine a doua întrebare. „Culoare" – răspunde sec Alex – cele două triunghiuri de plastic sunt, într-adevăr, unul galben şi unul albastru... Mai mult, când Alex se plictiseşte de camera în care stă, cere limpede, în englezeşte: „Merg în camera cu copac". Bineînţeles, în clădirea laboratorului există o încăpere cu un arbore decorativ, deci un copac. Iar Griffin a fost capabil de o performanţă şi mai năucitoare: ca să ajungă la o nucă pe care o vedea într-o oglindă a acţionat un dispozitiv cu un zăvor lucrând... de-a-ndoaselea, adică conştient că se orientează după o imagine oglindită! Amândouă păsările apucă cu ciocurile taste şi butoane pentru a ajunge la apă sau hrană, ba chiar şi pentru a porni un magnetofon: Alex şi Griffin sunt mari melomani. „Nu numai că înţeleg o mulţime de cuvinte englezeşti" spune educatoarea lor, nu numai că le pronunţă perfect (cu accent distins, de... Oxford) dar răspund la comenzi şi cereri complexe, şi efectuează acţiuni concrete, care presupun, fără doar şi poate, inteligenţă.

„Animalele nu gândesc", iată deci încă o dogmă depăşită – o altă perdea întunecată trasă de pe ochii noştri, cu altă fereastră care se deschide, poate spre universal, concept pe care îl dezvolta, cândva neurobiologul român dr. Dumitru Constantin: inteligenţa materiei...

Mai rău decât virusul mileniului

LEGIONELLA, bacteria ucigaşă, loveşte în linişte

MARIAN GRIGORE

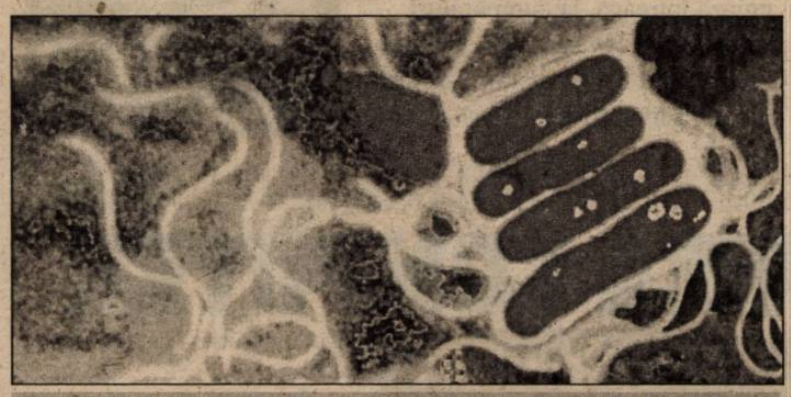

◆ O moarte ciudată loveşte 34 de delegaţi la un congres ◆ „Legionella" – o poreclă transformată, prin renume, în nume ◆ Întâmplări în spitale: tratat bine, ieşit... mort ◆ Răcoarea care... aduce febra.

În luna august a anului 1976, American Legion Association şi-a convocat congresul la Philadelphia, locul ales de desfăşurare a lucrărilor fiind un hotel modern, climatizat, în care aerul condiţionat era de natură să ofere, în acea perioadă de vară toridă, cele mai bune condiţii de lucru şi de cazare a delegaţilor. Dar eforturile organizatorilor au fost date peste cap de o bruscă şi violentă epidemie de pneumonie, căreia i-au căzut victimă nu mai puţin de 221 de congresişti; 34 dintre ei au decedat, transformând evenimentul într-o adevărată tragedie.

Cum era şi normal, un asemenea val de pneumonii izbucnit în plină vară şi care a afectat persoane care au frecventat unul şi acelaşi loc a fost de natură să pună pe jar instituţiile sanitare ale statului, care, în urma investigării şi analizării probelor biologice recoltate de la cei bolnavi sau decedaţi au descoperit, drept cauză, o bacterie. Nu era o bacterie „exotică", necunoscută până atunci, existenţa ei fiind ştiută printre miile de bacterii care populează apele, fără a fi însă obiectul unei atenţii speciale, de tipul celei de care „se bucură" bacilii dizenterici sau agenţii febrei tifoide. De fapt, era considerată nepatogenă până atunci. Bacteria în cauză a căpătat, din cauza acestui nefericit eveniment, un nume menit a perpetua amintirea celor întâmplate, ca un fel de permanent semnal de alarmă: „Legionella pneumophila". Legionella, de la Legiunea Americană care-şi desfăşura congresul la Philadelphia.

De atunci au fost identificate nu mai puţin de 42 de specii de Legionella, dintre care jumătate sunt (sau pot fi, în anumite condiţii) patogene, extrem de agresive şi periculoase. Din 1976 cazurile de apariţie a unor epidemii locale provocate de aceste bacterii nu au încetat să fie semnalate în diferite ţări ale lumii. Numai între anii 1997-1999 revista „Science et Vie" a repertoriat mai multe asemenea epidemii, apărute în diverse medii şi circumstanţe.

O adevărată hecatombă

În Olanda, la Amsterdam, în februarie 1999 a fost organizată o expoziţie florală. Nimic mai normal pentru „ţara lalelelor". Dar, dintre vizitatori, 214 persoane au fost spitalizate, 14 nemaiputând fi salvate, în ciuda eforturilor medicilor şi a calităţii deosebite a tratamentelor aplicate. Cercetările au stabilit că la originea epidemiei se afla standul publicitar al unei firme ce prezenta un model de jacuzzi în funcţiune (o cadă de baie cu apă caldă, cu valuri şi jeturi subacvatice). Trecând în periplul lor prin expoziţia de flori pe lângă standul acestei firme, vizitatorii inhalaseră aerul umed încărcat de Legionella emis de instalaţia respectivă...

Tot în 1999, vara, la Paris, 20 de persoane (dintre care 11 francezi şi 9 turişti, respectiv 7 britanici, un danez şi un suedez) au acuzat o pneumonie acută, patru decedând, iar restul necesitând în medie 25 de zile de spitalizare la reanimare. Ulterior s-a dovedit că au un element comun: toţi se plimbaseră pe Boulevard des Italiens, o cunoscută arteră pariziană, trecând pe lângă imobilul situat la numărul 31. Un imobil care poseda o modernă instalaţie de aer condiţionat, care evacua direct în atmosferă, aerul umed şi cald rezultat din procesul de răcire a apei folosite la climatizare. Un aer care, de asemenea, s-a dovedit a fi fost încărcat cu Legionella...

Tot în anul 1999, staţiunea termală Léchèrs, din Savoia, şi-a redeschis porţile după un an de suspendare, suspendare care fusese hotărâtă de organele sanitare. La luarea acestei decizii s-a trecut peste considerentele economice care constau în periclitarea unor activităţi cu o cifră de afaceri de 195 milioane franci francezi care implicau 400 locuri de muncă. În cauză fusese din nou Legionella, depistată în apa unuia dintre forajele termale ale staţiunii. Or, încă în anul 1990, organele sanitare fuseseră atenţionate asupra pericolului unei asemenea prezenţe în urma înregistrării a 30 de cazuri de persoane afectate de legionelloză în cea mai mare staţiune termală din Franţa, Aix-les-Bains (Savoia). Ca atare, situaţia nu putea fi trecută cu vederea, indiferent de pierderile financiare care se prefigurau.

În 1998, la Centrul spitalicesc intercomunal Tarbes (Franţa), doi bolnavi care primiseră oxigen în spital din cauza insuficienţei respiratorii au murit de o pneumonie care s-a dovedit a fi fost provocată de Legionella. Cauza a fost nu sursa de oxigen, ci apa caldă de la robinet, utilizată în instalaţia de aerosoli pentru umitificarea aerului ce pătrundea în căile respiratorii ale pacienţilor.

În 1997, 16 turişti francezi dintre miile care au vizitat Istanbulul s-au îmbolnăvit de legionelloză după întoarcerea în ţară. Dintre ei, patru au decedat. Toţi fuseseră cazaţi la unul şi acelaşi hotel. Sunt numai o parte dintre cazurile înregistrate în acest interval de timp în Franţa. În toate există un element comun, în plus faţă de bacteria patogenă: existenţa unei surse de apă caldă.

Vom vedea într-un episod viitor cum este abordată această gravă problemă de forurile medicale şi de cercetători.

Bine de ştiut

CÂTE CEVA DESPRE SOMN

Corpul omului este guvernat de un orologiu biologic intern care reglează starea de veghe şi somnul în funcţie de secreţiile hormonale şi enzimatice care se produc la ore fixe. La rândul lor, acestea sunt ritmate de alternanţa zi, noapte. Evident, cu existenţa unor variaţii individuale, care se transformă în obişnuinţa unora de a se culca devreme şi a altora foarte târziu. Şi aceasta pentru că, probabil producţiile lor de hormoni sunt uşor decalate. Oricât de profund şi greu de descifrat ar fi mecanismul său somnul bun determină o stare psihică bună şi o mină destinsă. Din contră, programele dezordonate, dereglează bioritmul personal. Nu trebuie ignorat nici faptul că stresul cotidian provoacă descărcări de adrenalină care se repercutează asupra echilibrului global, perturbând şi somnul. Somniferele şi tranchilizantele nu reprezintă decât o soluţie temporară, în cazul unor tulburări majore. Altfel, ne sfătuiesc specialiştii, ar fi ideal să se recurgă la metode naturale.

- Pentru a redobândi un somn nocturn odihnitor, încheiaţi masa de seară, compusă din preparate uşoare, savurând un măr.
- O baie caldă, în care veţi adăuga sare de baie remineralizantă sau uleiuri esenţiale relaxante, vă va înlătura stresul acumulat în timpul zilei. După douăzeci de minute, înainte de a ieşi din apă înlăturaţi senzaţia de greutate a picioarelor cu un duş rece.
- Înainte de culcare beţi un ceai calmant, din plante (tei, valeriană).
- De fiecare dată când timpul vă permite, plimbaţi-vă în aer liber. Veţi beneficia de efectul luminii naturale, esenţială în reglarea secreţiilor de melatonină, hormonul somnului.
- Nu uitaţi că activitatea fizică ajută la atenuarea tensiunilor. Din acest motiv ar fi excelent dacă în fiecare dimineaţă, timp de zece minute aţi face câteva exerciţii de gimnastică, iar de două-trei ori pe săptămână, când aveţi mai mult timp, câte o jumătate de oră. În timpul zilei nu consumaţi prea multă cafea sau ceai. Dacă doriţi să menţineţi un tonus ridicat fără a perturba somnul, gândiţi-vă şi luaţi un stimulent care să nu crească iritabilitatea, gradul de enervare. Alegeţi între ginseng, polen şi magneziu.
- De altfel, pentru a vă menţine într-o formă bună, consumaţi suficiente vitamine şi minerale, în special vitaminele C şi B (mai ales B6 şi B12), fier şi magneziu. Acestea vă vor ameliora rezistenţa fizică şi psihică.

O invitaţie pe săptămână

Izvorâte parcă din contrastul dintre static şi dinamic lucrările expuse de Lisandru Neamţu la galeria „Orizont" dezvăluie iubitorului de frumos o interesantă zbatere interioară a artistului. Unele dintre lucrările expuse par a se afla într-o continuă dinamică („Lucrare continuă"), în vreme ce altele sugerează evadarea din tipare ştiute („Înger", „Templul păsării", „Bunica austriacă", „Locul poetului").

Dacă vă doriţi o scurtă evadare din cotidianul mohorât, merită să răspundeţi provocării noastre şi să zăboviţi câteva minute privind lucrările unui artist tânăr, extrem de talentat.

Indiscreţii

Exuberanţă

Tina Turner

Cu foarte puţin timp în urmă rockul a avut festivalul său la Cannes. Palatul festivalurilor a reunit pentru o seară staruri celebre: Mariah Carey, Bono, Florent Pagny, Hélèna Segara, Sophie Duez. Fără nici o ezitare premiată, pentru întreaga carieră artistică, a fost Tina Turner, care încă o dată a demonstrat un tonus exuberant.

Lara Croft şi Elie Semoun

Alain Delon şi Doc Gynéco

MADONNA preferă Londra

În sfârşit, de această dată Madonna s-a decis: va deveni londoneză. Atunci când şi-a cumpărat aici o locuinţă s-a gândit în primul rând la educaţia şi implicit şcolarizarea fiicei sale, Lourdes, ce are acum 3 ani. Micuţa va învăţa la şcoala franceză „Charles-de-Gaulle" situată în cartierul londonez ales drept reşedinţă.

Mica sărbătorită

Dincolo de această blană se ascunde nimeni altcineva decât Morgan, în vârstă de trei ani. Clint Eastwood, la cei 70 de ani, trebuie să joace, şi nu oricum, rolul unui tătic perfect. Aşa că, fără ezitare şi-a purtat în braţe micuţa fiică, pe străzile New Yorkului, o după-amiază întreagă, la cumpărături. Chiar dacă a revenit acasă epuizat, a fost fericit că de ziua ei i-a oferit micuţei sărbătorite tot ce şi-a dorit.

Pentru părinţi

COPILUL VREA COMPUTER

Îi cumpărăm sau nu unul?

Vremurile s-au schimbat. Cu toţii ne-am confruntat cu utilitatea calculatoarelor. Copiii cresc alături de ele de la cea mai fragedă vârstă – „cutia minunată" face parte din viaţa lor. Sunt fascinaţi să pătrundă în lumea misterioasă pe care le-o oferă aparatul, indiferent că au 3, 10 sau 18 ani. După ce prinde gustul jocurilor, copilul îşi petrece tot mai mult timp în faţa ecranului, apasă pe butoane, experimentează şi îşi doreşte să reia de nenumărate ori programul care-i place. Calculatorul va deveni prietenul lui cel mai bun, tovarăşul lui de joacă preferat.

Dar ne întrebăm – calculatorul poate fi transformat într-un mijloc de educaţie? Cumpărăm sau nu un calculator copiilor? Care vor fi efectele lui asupra copiilor? Părerile specialiştilor sunt împărţite. Unii spun că micuţii trebuie să se obişnuiască din timp cu calculatorul dar trebuie să veghem să nu devină dependenţi de el, să nu comunice doar cu un aparat lipsit totuşi de căldură şi sentimente umane. Atenţie şi la jocurile video care nu-l pot învăţa pe copil lucrurile legate

de realitatea cotidiană, lucruri concrete, ceea ce numai părintele sau dascălul ar putea să-l înveţe. De aceea nu trebuie cumpărate jocurile cu mesaje de violenţă sau agresivitate căci copiii nu fac bine diferenţa între realitate şi joc şi sunt tentaţi să aplice în viaţă „regulile" pe care le respectă când se joacă. Programele care pot fi derulate pe calculator sunt captivante şi în faţa ecranului timpul zboară. Dar şcolarul nu trebuie lăsat ore în şir în faţa „cutiei minunate", trebuie supravegheat să nu se îndepărteze de studiu şi de carte.

În cazul în care el îşi neglijează prietenii şi preferă calculatorul în locul jocului cu cei de vârsta lui, nu mai face deloc mişcare, nu mai petrece suficient timp cu membrii familiei sau nu mai vorbeşte decât de hard, sim, RAM, driveuri şi megabiţi, calculatorul a devenit o BOALĂ. A fost utilizat în exces.

Specialiştii afirmă că un copil mai mic de 10 ani nu are voie să petreacă mai mult de 1 oră în faţa calculatorului, copiii cu vârste de peste 10 ani – 2 ore pe zi iar cei peste 16 ani – un număr de ore stabilit în funcţie de necesităţile şi scopul activităţii lor.

Utilizat cu cap şi cu măsură, calculatorul poate fi un mijloc de educaţie eficient şi un mod plăcut de petrecere a timpului liber pentru toţi copiii. El dezvoltă gândirea logică, concentrarea asupra detaliilor, creativitatea, îndemânarea şi chiar încrederea în forţele proprii, atât de necesare tuturor copiilor.

IOANA POPA

Gastronomice

Continuăm seria reţetelor sugerate de fidela noastră cititoare din Veşeul de Sus, doamna Chereji Clara:

Ruladă umplută cu ficat

1 kg carne, 200 g ficat (sau o cutie cu pastă de ficat), 50 g slănină, 1 felie pâine, 1 ou, frunze de pătrunjel, 3 cepe, 1 lingură de untură, 1 ceaşcă zeamă de carne, 1 păhărel de vin alb, 2 linguri de smântână, sare.

Se alege carnea de sub coaste. Se bate bine cu ciocanul de lemn fără s-o rupem, astfel ca să avem o fâşie de 1 cm grosime. Se sărează. Se face o tocătură din ficat dat prin maşină sau din pastă de ficat împreună cu o bucată de slănină, o felie groasă de pâine muiată în lapte şi stoarsă, 1/2 de ceapă tocată, pătrunjel, sare şi un ou. Se întinde umplutura pe carnea bine ştearsă, se rulează ca o clătită şi se leagă. Se pune apoi într-o cratiţă cu puţină untură să se rumenească. Se adaugă ceapa tăiată felii şi când şi aceasta este puţin rumenită, se toarnă un păhărel de vin alb şi zeamă de carne, se dă la cuptor şi se lasă să fiarbă înăbuşit o oră şi jumătate. Când este gata se scot aţele se aşază pe farfurie, se taie, iar sosul scăzut, trecut prin sită, se amestecă cu puţină smântână sau ciuperci înăbuşite şi se serveşte pe lângă friptură.

Linte cu costiţă afumată

500 g linte, 300 g costiţă afumată, 1 ceapă, 1 căţel de usturoi, 1 lingură de untură, 1 lingură de bulion, 1 foaie de dafin, sare.

Se alege lintea, se spală şi se pune într-o cratiţă cu apă rece să fiarbă pe jumătate, în clocote mici. Se prăjeşte uşor cu o lingură de untură o ceapă tăiată mărunt şi se aşază în aceeaşi cratiţă cu lintea şi costiţă tăiată bucăţi. Se lasă să fiarbă la foc potrivit. Se adaugă puţin bulion de roşii, o frunză de dafin sau o crenguţă de cimbru, un fir de usturoi şi sare cât trebuie. Se acoperă, se dă la cuptor şi se mai ţine un sfert de oră. La fel se pregăteşte şi mâncarea cu fasole boabe.

Budincă „Alaska"

3 lămâi, 3 portocale, 3 banane, 1 pahar piersici (din compot scurse bine de sirop), 3 pahare zahăr tos, 3 pahare apă, 2 pahare frişcă nebătută (facultativ).

Bananele şi piersicile se trec printr-o sită inoxidabilă. Peste pireul rezultat se stoarce zeama de lămâie şi portocală. Se adaugă zahărul şi apa şi se amestecă totul până când se dizolvă complet. Înainte de a pune compoziţia la îngheţat, în frigider, se poate încorpora frişcă nebătută. Desertul este foarte gustos şi fără acest adaus. Se toarnă în formă de budincă, iar când se serveşte, desertul (bine îngheţat) se răstoarnă într-o compotieră sau pe un platou. Se poate orna cu frişcă bătută.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Proteine virtuale

Proteinele „nocive" a căror producţie este comandată de unele gene deficiente, gene asociate unor maladii grave, sunt prea puţin cunoscute. De unde şi interesul cercetătorilor pentru stabilirea modului lor de acţiune, pentru a putea, eventual, găsi un „antidot". Până în prezent, studierea acestor proteine neobişnuite era realizată prin asimilare cu acţiunea unor proteine înrudite, a căror acţiune era deja cunoscută. Numai că acest procedeu nu poate fi aplicat totdeauna, pentru simplul motiv că lipsesc proteine înrudite.

Cercetătorul Harold Scheraga, de la Universitatea Corneli, din Ithaca (SUA) a reuşit să simuleze pe calculator forma unei proteine reconstituind-o din structurile sale primare, respectiv din acizii aminaţi ce intră în compoziţia sa. Realizarea a fost posibilă graţie cunoaşterii configuraţiei spaţiale pe care o capătă aceste secvenţe prin legăturile pe care le stabilesc între ele, configuraţie de care depinde în mod esenţial acţiunea respectivei proteine în organism. Cercetătorii vor putea deci studia, pe un model virtual, acţiunea unor proteine „exotice", practic necunoscute, asociate unor maladii, fără a mai recurge la modelul unor proteine înrudite. Proteina reconstituită de cercetătorul american pentru a-şi verifica metoda este HDEA, o proteină caracteristică bacteriei E.Coli, binecunoscută geneticienilor.

MEDICINA, un carusel al erorilor?

ARCADIE PERCEK

Secole de-a rândul, ca să nu spunem chiar milenii, medicina a fost considerată ca fiind o ştiinţă aproximativă, motiv pentru care nu mai impresiona pe nimeni prin faptul că evolua sub însemnele hazardului şi ale erorii. Abia pe la mijlocul secolului nostru, revoluţia tehnico-ştiinţifică a început să zguduie din temelii şi să constituie noi structuri ale acestui nobil şi ancestral meşteşug care este medicina şi care astfel este propulsată pe căile progresului.

Dar chiar într-un asemenea climat, s-au găsit sceptici şi încă din lumea ştiinţei, care pledau convins în continuare împotriva ştiinţelor medicale. Unul dintre aceştia este sociologul şi filosoful american de origine rusă, Ivan Illich, care în prima jumătate a secolului XX deschide o autentică canonadă asupra medicinii, prin cartea pe care o publică intitulată „Medical Nemesis – The Expropriations of Health".

În optica autorului acestei cărţi, tratamentul medical nu este altceva decât o „întreprindere de creare a bolilor" şi într-un „carusel al erorilor". Durerea, dezechilibrul, invaliditatea şi chinul – precizează undeva în text autorul – provocate de diversele tratamente au ajuns să rivalizeze cu morbiditatea generală produsă de accidentele de trafic, cu accidentele de muncă din industrie, şi chiar cu cele de război, transformând efectele medicinii într-una din epidemiile cele mai răspândite ale epocii noastre.

Vom da un singur exemplu pentru a nega aceste afirmaţii. Să admitem că un medic şi-ar fi pierdut memoria prin 1930, din motive medicale, pe care şi-ar fi recăpătat-o abia în 1960 – situaţie întru totul posibilă. Să vedem, în continuare, care ar fi spectacolul medical cu care se va confrunta eroul nostru, după ce îşi va recâştiga memoria, constatând vizual şi auditiv aceeaşi patologie umană în general, dar mutaţiile care au bulversat patologia în cauză îi vor apărea eroului nostru de-a dreptul incredibile.

Astfel, în 1960 bronhopneumonia, meningita acută şi endocardita malignă nu mai apăreau drept cauze obligatorii de moarte; tuberculoza nu mai apărea nici ea drept un inexpugnabil flagel social; paludismul putea fi eradicat; paralizia infantilă putea fi prevenită; „anemia pernicioasă" nu mai era chiar atât de pernicioasă; abcesul pulmonar, gangrena pulmonară, stafilocociile pulmonare etc. până în 1930 extrem de periculoase mai ales la copii şi vârstnici, în jur de 1960 erau vindecabile în enorma lor majoritate; cămăşile de forţă atât de temute pe vremea când eroul nostru şi-a pierdut memoria, erau înlocuite atunci când şi-o recâştigase cu medicaţia psihotropă etc., etc.

Şi, cu toate acestea, în medicină există încă şi erori, şi uneori deloc neglijabile. DE CE? Asta vom vedea în articolul viitor.

Depistarea bolilor coronariene

Tehnologia IMR (Imagini prin Rezonanţă Magnetică), constituind „crema" aparatelor de investigaţie medicală moderne, şi-a găsit o aplicaţie şi în cardiologie, permiţând diagnosticarea precisă, în mai puţin de 30 de minute, a unei boli coronariene – prima cauză a infarctului. Tehnologia, denumită MRA (Magnetic Resonance Angiography), a fost pusă la punct la centrul medical Beth Israel Deaconess din Boston (SUA) şi furnizează imagini tridimensionale ale arterelor coronariene, mult mai precise decât cele obţinute prin angiografiile clasice realizate cu raze X. În plus, cele „clasice" presupuneau o spitalizare de câteva zile (cu costurile aferente), ceea ce nu este cazul pentru MRA. (M. G.)

BRONŞITA ACUTĂ

Laborator de sănătate

Bronşita acută este cauzată de inflamarea bronhiilor ca urmare a unor infecţii acute (tuse convulsivă, pojar, gripă, viroză, tuberculoză etc.). Sezonul rece, caracterizat prin frig, vânt, umezeală, favorizează apariţia acestei boli. De multe ori, bronşita acută este o consecinţă a unei infecţii a căilor respiratorii superioare: faringita, laringita, traheita.

Se manifestă iniţial prin tuse seacă, uscată, chinuitoare, cu expectoraţie redusă, şi se însoţeşte de senzaţia de usturime sau chiar de durere în piept. Uneori apare şi febra (38-40 grade C) şi chiar răguşeala. După 3-4 zile de la apariţia primelor semne de boală, persoana în cauză începe să expectoreze după accesele de tuse o spută purulentă. În funcţie de rezistenţa bolnavului, bronşita acută durează 10-15 zile, la copiii mici şi bătrâni având totuşi perioade mai lungi de evoluţie.

Primele îngrijiri: Imediat ce apar primele semne de boală, cu aspectul unei răceli puternice, se fac băi calde la picioare şi inhalaţii cu tei, salvie, muşeţel. Dacă boala s-a declanşat, se apelează la calmante ale tusei, cu medicamente cum ar fi Codenal, Calmotusin, Tusan etc. Febra se tratează cu Aspirină şi Paracetamol, precum şi cu fricţiuni cu Carmol Galenica, ori comprese reci. Compresele calde cu hrean sau cu muştar se aplică numai în absenţa febrei. Se mai pot pune picături cu Fedrocaină în nas, iar în gură se ţin comprimate de Faringosept. Ceaiurile calde de muşeţel, tei, soc, nalbă sau ceaiul antibronşic, uşor îndulcite cu miere, favorizează expectoraţia. Tot pentru expectoraţie se recomandă siropuri de tuse: Trecid, Sirogal, Sirop de pătlagină. Dacă tusea nu încetează sau nu dă semne de ameliorare treptată este obligatorie prezentarea la medic.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Chefirul de apă din Caucaz – risipă de cuvinte!

V-am mai menţionat la această rubrică faptul că la sfârşitul anului trecut, am primit trei scrisori vizând una şi aceeaşi temă; Chefirul de apă din Caucaz. La prima din aceste scrisori, provenind de la o studentă a Facultăţii de Medicină din Iaşi, (Andrada Chifan), am răspuns, semnalând faptul că această „gloriolă sclipitoare" care este medicamentul citat mai sus n-a trecut încă de „Proba Aspră a Timpului", singura probă care, în final, validează durabilitatea unui nou medicament şi, implicit valoarea lui terapeutică.

La a doua scrisoare, care ne vine de la Ninescu Ioan, Suceava, ca şi la cea de-a treia, care ne vine de la Manolache Crenguţa-Lăcrămioara din Paşcani, care vizează aspecte în legătură cu acelaşi medicament, vă voi răspunde acum.

Cei cărora le va cădea prin mână prospectul medicamentului de care vorbesc mai sus, vor fi fraţi de risipa de cuvinte aduse chefirului în cauză pe marginea proprietăţilor sale terapeutice şi pe marginea numeroaselor boli pe care le vindecă. Iată ce se specifică în prospect în legătură cu proprietăţile longevive, adică de prelungire a vieţii, a chefirului menţionat, proprietăţi care pur şi simplu îi fascinează pe acei care citesc respectivul prospect. Citez: „Locuitorii din Caucaz cunosc foarte bine efectele chefirului. Aici, de copii, sunt familiarizaţi cu binefacerile chefirului. Îl beau pe acesta în loc de apă, iar rezultatele se concretizează într-o prelungire a vieţii până 110 ani. (Nici mai mulţi, nici mai puţini!). Acesta este singurul loc din lume unde oamenii ajung la o asemenea longevitate, fără a cunoaşte boala". Adevărul e că există încă numeroase alte locuri de pe mapamond, reputate pentru longevitatea pe care o conferă şi care n-au văzut şi nici n-au auzit măcar de Chefirul cu apă din Caucaz.

O altă risipă de cuvinte, înregistrăm apoi, în acelaşi prospect când e vorba de indicaţiile terapeutice ale acestui produs, care este indicat într-o multitudine de boli pe care le vindecă sau cel puţin le ameliorează. Citez: „Boli ale sistemului nervos, bronşite, astm bronşic, cataracte, infarct, boli de fiere, ficat, rinichi, stomac, intestin, ulcer, diaree, constipaţie, anemie şi până şi leucemia. Risipă de cuvinte!

Superaspirina

Deşi este socotită pe merit una din descoperirile secolului, banala aspirină, benefică în situaţii din cele mai diverse, începând cu stările febrile, continuând cu inflamaţiile de natură reumatismală şi terminând cu scăderea riscului de infarct miocardic, are totuşi şi dezavantajul de a fi greu de suportat de persoanele suferinde de stomac (ulcere, în special), putând produce hemoragii greu de stăpânit. Aceste inconveniente sunt înlăturate prin apariţia unei „superaspirine", care este deja comercializată în SUA de laboratoarele Searle, sub denumirea de „Cerebrex".

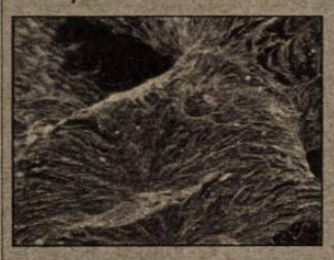

„Am o problemă: ejacularea precoce"

– Două scrisori ridică aceeaşi problemă: ejacularea precoce. În primul rând, corespondentul nostru F.S., din Judeţul Gorj, ne declară că a fost „foarte fericit" întâlnind într-unul din numerele revistei noastre un caz asemănător cu al dumnealui şi şi-a luat curaj să ne scrie. Problema este că, fiind o vreme separat de soţie şi fetiţă, la revenire a constatat că ejacularea se produce practic imediat după începutul actului sexual. În ceea ce îl priveşte pe cel de al doilea corespondent de astăzi, T.V. din Judeţul Buzău, căsătorit de opt ani, tatăl a trei copii – aceeaşi problemă. Care sunt cauzele? Ce trebuie făcut?

– Ejacularea precoce reprezintă o tulburare de dinamică sexuală tot mai frecventă în zilele noastre. Stresul, care devine din ce în ce mai acut la toate categoriile sociale, reprezintă doar una din cauzele acestei tulburări.

Prima preocupare trebuie să fie să-i fixăm originea. Ejacularea precoce poate avea două mari categorii de cauze: organice sau psihologice. Dintre cauzele organice, pe primul loc se situează afecţiunile inflamatorii. Prostatita acută, dar mai ales cea cronică, sunt o cauză frecventă a ejaculării precoce. Infecţiile urinare, afecţiunile vezicale sau uretrale pot fi şi ele cauze organice de ejaculare precoce.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

Dintre cauzele psihologice trebuie să amintim emoţiile primelor contacte sexuale, lipsa de experienţă, stresul unor situaţii neprevăzute.

În cazul ambilor noştri corespondenţi însă, nici una din acestea nu poate fi luată în consideraţie – nu cred, de exemplu, că după opt ani de căsătorie se mai poate pune problema emotivităţii începutului vieţii sexuale.

Probabil că în ambele cazuri este vorba de o cauză inflamatorie. Pentru cazurile de ordin psihic se recomandă terapia de cuplu, ceea ce implică adresarea la un psihoterapeut.

Pentru cazurile organice, conform principiului după care nu există boli ci numai bolnavi, tratamentul trebuie individualizat strict de către medicul urolog sau androlog. Aceştia vor stabili medicaţia şi procedurile pentru fiecare caz în parte. De regulă, se administrează anxiolitice, cum ar fi hidroxin sau xanax, tonice sexuale (proviron sau ginseng) şi spray-uri cu acţiune locală, care menţin erecţia.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Alcaloid

Fructele a trei arbori exotici conţin un alcaloid extrem de toxic pentru celulele cerebrale, putând induce forme atipice ale maladiei Parkinson. Această corelaţie a fost pusă în evidenţă de dr. Dominique Caparros-Lefebvre, de la Centrul spitalicesc universitar din Antile şi Guyana. De notat că formele atipice ale acestei maladii sunt mult mai grave decât cele tipice, evoluând, frecvent, către demenţă.

Antenă fractală

Doi matematicieni, Robert Hohlefield şi Nathan Cohen, au inventat, brevetat şi fondat

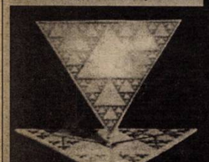

propria întreprindere în care să valorifice invenţia, respectiv o antenă a cărei construcţie se bazează pe teoria fractalilor, acelaşi element repetându-se la scări diferite, cele mai mici părând a „înmuguri" din cele cu o dimensiune superioară. Noua antenă pentru radio sau telefoane mobile are o dimensiune de două ori mai mică decât cele uzuale în prezent, captând o foarte largă bandă de frecvenţe cu o precizie superioară celor clasice.

Arborele genealogic al plantelor

Dacă viaţa a apărut, conform teoriilor moderne, în mările primordiale ale planetei, totuşi plantele (organisme superioare pe scara evoluţiei, capabile de fotosinteză) au apărut în apa dulce a râurilor. Aceasta este concluzia botanistului Brent Mischler, de la Universitatea Berkeley (California), care a găsit „strămoşul comun" al tuturor plantelor într-o algă unicelulară care există în apa dulce a râurilor acum 450 milioane de ani. Arborele filogenetic (al genezei şi evoluţiei plantelor) stabilit de acest cercetător diferă întrucâtva de clasificarea clasică a plantelor, stabilită de Linné, bazându-se pe înrudirile de ordin genetic, iar nu pe asemănările morfologice ale diferitelor specii vegetale. Rămâne de văzut dacă cele două clasificări sunt compatibile sau, eventual, complementare.

Marele şi Micul TRIANON

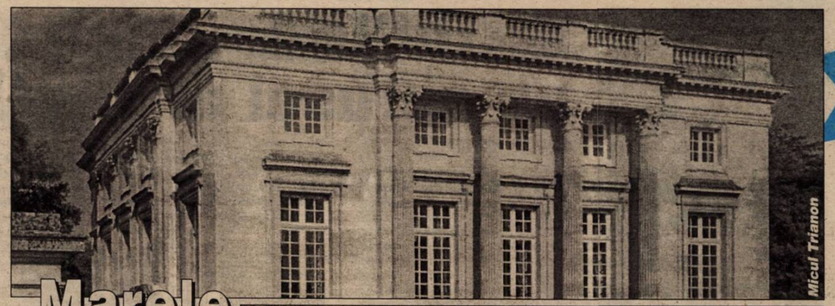

Micul Trianon

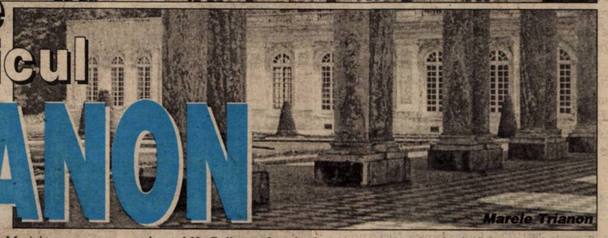

Marele Trianon

Dacă palatul Versailles este un simbol al Franţei, un loc încărcat de istorie, nu trebuie uitat că frumuseţea acestuia este amplificată – aşa cum am mai amintit în treacăt la această rubrică – de existenţa altor două castele din imediata sa apropiere.

Primul dintre acestea – Marele Trianon – a fost construit între 1687-1688 de arhitectul Jules Hardouin-Mansart pentru a-i oferi lui Ludovic al XIV-lea o intimitate discretă, la extremitatea parcului de la Versailles, departe de agitaţia şi mulţimea curtenilor. Aici se putea ajunge cu vaporaşul străbătând Marele Canal.

Arhitectul a înlocuit prin noua construcţie un pavilion de agrement înălţat în 1670 de Louis Le Vau. Noul aşezământ, îmbrăcat în faianţă albă şi albastru deschis, a primit iniţial numele de „Trianonul de porţelan". Alcătuit numai din parter, construit în stil italian, Trianonul are un acoperiş plat, bine mascat de o balustradă. Pilaştrii, din marmură roz de Languedoc, dau măreţie faţadei. Palatul se compune de fapt din două ansambluri de clădiri, unite printr-un peristil împodobit cu coloane, printre care se zăresc grădinile.

Folosit de Ludovic al XIV-lea, care venea aici însoţit de marele Delfin, ducesa de Burgogne sau doamna de Maintenon a fost oferit de Ludovic al XV-lea, drept un loc de refugiu şi de odihnă, Mariei Lesezcyinska şi tatălui ei, regele Stanislas, apoi a fost restaurat de Napoleon I, care a petrecut mult timp aici alături de Maria Louisa.

Marele Trianon a a fost însă retrezit la viaţă de generalul de Gaulle care, între 1962-1965, a amenajat aici apartamentele destinate preşedintelui Republicii şi şefilor de stat aflaţi în vizită oficială.

Camerele păstrează decorul mural din vremea lui Ludovic al XIV-lea, lambriuri cu sculpturi fine, tablouri, candelabre, mobilier.

Mai tânăr decât acest castel, „Micul Trianon" nu este mai puţin faimos. Construit între 1762-1768 de arhitectul A. J. Gabriel şi decorat de sculptorul H. Guibert a fost destinat folosirii acestuia de către Ludovic al XV-lea şi doamna de Pompadour. Grădina, în mijlocul căreia se află, a constituit, în 1750, un punct de plecare pentru studiile vestiţilor grădinari Richard şi fiii şi pentru botanistul B. de Jussieu. Palatul a fost inaugurat în 1769 în prezenţa doamnei Du Barry. În 1774 a fost oferit de Ludovic al XVI-lea Mariei Antoinetta, devenind locul preferat al reginei. Ea a transformat o parte din grădina într-un parc englezesc şi a ridicat aici un cătun rustic. Palatul a fost restaurat în timpul Imperiului de Pauline Borghese, sora lui Napoleon I, apoi de împărăteasa Maria-Louisa şi, în sfârşit, în timpul Monarhiei din Iulie, pentru ducele de Orleans, fiul mai mare al lui Ludovic Philippe. În 1787 împărăteasa Eugenia a amenajat aici un muzeu consacrat Mariei Antoinetta.

Împodobit şi el cu tablouri, porţelanuri, piese de mobilier de o eleganţă unică, Micul Trianon aduce întregului ansamblu de la Versailles un plus de graţie şi de lumină.

IRINA STOICA

Viitorul aparţine spaţiului

SWIFT se va ocupa de rafalele de radiaţii Gamma

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

„Interceptarea" şi localizarea surselor care produc izbucniri de radiaţii ionizante de tip gamma, precum şi avertizarea staţiilor de urmărire terestre, constituie o preocupare serioasă a tuturor celor care lansează nave cosmice cu echipaje umane la bord. Dacă există asemenea informaţii în timp util, pot fi luate măsurile necesare de protejare a astronauţilor, fie decalarea lansărilor respectivelor echipaje, fie evitarea oricăror activităţi extravehiculare.

NASA dispune de mai mulţi ani de existenţă, la bordul unor sateliţi, a unor echipamente specializate în asemenea activităţi, dar un satelit specializat şi dotat cu sisteme foarte operante încă nu a fost lansat. În adevăr, există satelitul CGRO (Compton Gamma Ray Observatory) care dispune de un echipament adecvat denumit BATSE (Burst and Transient Source Experiment – Stabilirea surselor tranzitorii sau de rafală), şi care a localizat emisiile regulate de radiaţii gamma provenite de la un quasar aflat la o depărtare de 11 miliarde de ani-lumină de Terra. (Acest quasar emite şi unde radio şi chiar radiaţii luminoase!) Dar informaţiile de la acest satelit sosesc cu un decalaj de timp care-l face ca uneori să nu fie suficient de operativ... La acest inconvenient se adaugă şi o oarecare întârziere în orientarea precisă către sursa de radiaţii, ceea ce poate provoca aprecieri greşite privind intensitatea acesteia. Pentru a dispune de informaţii cât mai pertinente şi operative în acest domeniu de mare importanţă pentru viaţa şi securitatea astronauţilor, NASA a lansat un contract de 163 milioane de dolari către Centrul de cercetări pentru zborurile spaţiale Goddard şi către firma SPECTRUM ASTRO, pentru construirea şi dotarea unui satelit denumit SWIFT, care să fie lansat până în anul 2003. Acest satelit a fost denumit astfel în cinstea scriitorului Jonathan Swift (1667-1745), cel care în 1727 a descris incredibil de precis mişcările celor doi sateliţi ai planetei Marte, care aveau să fie descoperiţi şi localizaţi cu precizie abia în 1877, de astronomul Asaph Hall (1829-1907). Noul satelit, cu destinaţie de observator astrofizic, va fi dotat cu trei telescoape specializate şi un ansamblu de şase discuri inerţiale în rotaţie (în loc de patru cum este cazul general), care îi va conferi capabilitatea de a-şi modifica repede şi precis orientarea o dată ce a evidenţiat prezenţa unei surse de radiaţii gamma, precum şi a fotoluminiscenţei ca fenomen complementar. Noul observator astrofizic specializat va fi capabil să descopere, să localizeze şi să înregistreze, respectiv să transmită la sol, parametrii fizici a circa 300 de rafale de radiaţii gamma anual! Se cunoaşte că golurile negre (sau găurile negre), astre exotice care posedă câmpuri gravitaţionale incredibil de intense, captează cu o voracitate extraordinară materia interstelară care, îngrămădindu-se să „intre" în golul negru, ridică temperatura materiei din vecinătatea astrului respectiv la milioane de grade şi provoacă o intensă emisie de raze „X". Datorită unor cauze încă necunoscute, o dată cu această emisie de raze „X", din partea opusă a golului negru „ţâşnesc" jeturi de raze „X" şi gamma, care pot ajunge la mii de ani-lumină... SWIFT le va localiza cu mare precizie şi ne va avertiza.

SWIFT „urmăreşte" radiaţia unui gol negru

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIŢA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANŢA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Enigma pietrei verzi din Sahara

Giuvaerul venit din cer

MIHAELA DOROBANŢU

Patrick Clayton. Şi-a câştigat renumele de „lupul Saharei" mai ales pentru „excursiile" sale în imensa Mare de Nisip, unde şi-a construit chiar şi ...un drum personal pe care se aventura cu Fordul său cu şasiu adaptat şi roţi speciale pentru nisip. Locul acesta era unul din teritoriile pierdute ale Terrei. Unde Clayton s-a dus pentru a căuta, acolo la graniţa meridională dintre Egipt şi Libia, într-o zonă cu dune înalte de peste 150 m şi lipsită de apă pe distanţe de sute de kilometri, mitica cetate Zerzura, cea cu porţi de aramă...

Biletul de intrare

Prima încercare, în 1932, a fost zadarnică. Nici o urmă de Zerzura. În schimb, într-o dimineaţă s-a trezit în faţa unei adevărate minuni: orbit de o strălucire verde, s-a aflat dintr-o dată în faţa celui mai mare smarald cunoscut pe pământ. Şi-a dat atunci seama că se afla de fapt într-un fel de ...mină în aer liber, cu sute de pietre preţioase - o peşteră a lui Ali Baba fără pereţi şi fără nici un „Sesam deschide-te". Această pentru ca imensul smarald, botezat imediat cu numele de „piatra verde din Sahara" era literalmente înconjurat de sute de focuri verzi – pietre de dimensiuni mai mici, dar cu nimic mai puţin spectaculoase.

Revine în 1934 împreună cu un expert al British Museum şi, pentru a-şi certifica trecerea, lasă acolo un bilet închis... într-o sticlă goală de wisky! Jurnalele britanice anunţă cu mare zgomot descoperirea „unei pietre preţioase de origine cosmică". Fără a şti însă că aceeaşi nestemată figura şi în... comoara lui Tutankhamon, deşi arheologii o consideraseră la început o simplă calcedonie! Într-adevăr, o piatră asemănătoare poate fi admirată şi astăzi în centrul unui superb medalion descoperit în mormântul celebrului faraon, a cărui origine ne întoarce în timp la anul 1337 î.e.n.

Patrick Clayton

Mesagerul cosmic

A izbucnit războiul şi lumea a uitat de toate acestea până în 1985! Când un explorator italian descoperă sticla de wisky şi evident piatra. Şi, stupefiat, constată că este constituită în proporţie de 98 la sută din siliciu pur. Întrecând în puritate orice altă „sticlă" naturală cunoscută. Încă trei expediţii se îndreaptă spre aceeaşi destinaţie, aproape în secret, propunându-şi acelaşi scop: lămurirea misterului proveninţei pietrei.

Puţină lumină s-a făcut doar recent, cu ajutorul Institutului Italian de Pietre Preţioase şi al Departamentului de Fizică al Universităţii din Bologna, unde s-a afirmat cu claritate:este exclusă originea terestră a pietrei! Inclusiv deci ipoteza cercetătorilor din Köln care susţinuseră că ar fi provenit din sedimentele unui lac vulcanic. Acestea nu aveau însă decât o vârstă de 7000 de ani, în vreme ce vârsta misterioasei pietre verzi se cifra la 28, 5 milioane de ani!

(Va urma)

Inscripţii bizare în adăposturi rupestre

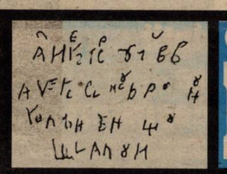

La nord de municipiul Buzău se întâlnesc o serie de adăposturi rupestre, grote naturale sau săpate în stâncă de mâna omului. Apar inscripţii care punctează evenimente din întreaga istorie a României: de la desene de pumnale dacice (dinainte de Cristos) trecând prin simboluri paleocreştine şi până la vechi inscripţii kirilice.

ALUNIŞ. La biserica din sat, săpată în stâncă se află o inscripţie datând din anul 1200 şi este datorată ciobanii Vlad şi Simion. Dar peretele exterior mai există un text nedesci- cifrat încă. De aceea publicăm inscripţia cu rugămintea ca cineva să descifreze. Biserica este funcţională. În stânga intrării se află o nişă săpată în stâncă. În scobitura din partea dreaptă, astăzi se depozitează mo- ţii care vor fi îngropaţi în cimitirul de alături. În partea superioară este o veche chilie (pentru foştii călugări) prevăzută cu uşă şi fereastră. Se poate ajunge pe DN 10 şi în dreptul comunei Pătârlagele ne vom înscrie pe un drum comunal până la Colţi (muzeu de chihlimbar). De aici vom porni „per pedes" cale de aproximativ 4 km până la Aluniş.

Adăposturile rupestre din jurul cătunului Fişici. Deşi se află în partea stângă a râului Buzău, se porneşte de pe malul drept. Din Comuna Măgura un drum asfaltat ne conduce la Bozioru şi de aici în cătunul Fişici (posibilităţi de cazarea stabilimentul pentru băi). Ne aventurăm spre satul Nucu (fără lumină electrică) şi pătrundem în minunata zonă a adăposturilor rupestre; mici grote naturale săpate de mâna omului.

Stânca Dionisie Torcătorul este impresionantă atât prin înălţime (circa 30 m) cât şi prin accesul dificil (cătărare). În faţa ei întâlnim o despicătură care ne uimeşte. Dacii au desenat nişte pumnale akinakes specifice halstattului târziu secolul VI-IV î.Ch. Urmează inscripţii foarte vechi. Un alt obiectiv este *stânca lui Iosif.* Grota de aici a servit ca locaş de cult şi la intrare se află un simbol paleocreştin reprezentat printr-un peşte. În perete sunt nişte scobituri în care se implantau bârne pentru prelungirea locaşului rupestru. Un at locaş care a avut funcţia de adăpostire cât şi de cult este *schitul Agaton.* Fiind situat pe epicentrul cutremurelor a avut mult de suferit. Sub pardoseală se află o groapă unde s-a descoperit o comoară. Cu *stânca Fundătura* se încheie un circuit de aproximativ 4 ore. Este indicat de a folosi o călăuză locală.

(Florian Frazzei)

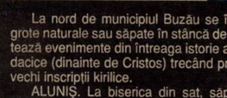

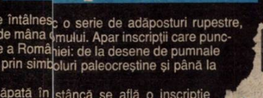

CEAUŞESCU N-A ŢINUT SEAMA DE LEGENDĂ

Între speciile de vânat recoltate în ultimii doi ani de existentă a lui Ceauşescu a fost inclusă şi capra neagră. În efectivele acesteia, ce populează stâncăriile muntilor, apar rar şi exemplare cu blană de culoare albă.

Legenda afirmă că împuşcarea acestor exemplare, albe, atrage până într-un an moartea vânătorului. Se argumentează valabilitatea acestei legende şi prin două exemplare. Unul, moartea prinţului de coroană al Austriei Rudolf, care a împuşcat o capră neagră cu blană albă şi în decurs de un an s-a sfârşit în mod tragic în 1889 la Mayerling. Un al doilea exemplu îl constituie moartea succesorului la tronul Austriei, prinţul Franţ Ferdinand. Acesta, consemnat şi în documentele de vânătoare, a împuşcat pe 28 august 1913 un exemplar alb şi într-un interval aproape de un an, pe 28 iunie 1914 a fost împuşcat la Sarajevo. Ceauşescu – se consemnează într-un volum scris de Ichim Radu – a împuşcat în ianuarie 1989 în Munţii Carpaţi 66 de capre negre din care două albă. La această partidă de vânătoare a participat şi academiciana Elena Ceauşescu, care în ultimii ani obişnuia să-l însoţească şi în ieşirile pe terenurile de vânătoare. Ambii, conform legendei, au avut după 11 luni, pe 25 decembrie 1989, finalul tragic pe care tot îl cunosc. Recoltarea de către Ceauşescu a celor două exemplare de capre negre cu blana albă pare a fi o afirmaţie insuficient de întemeiată. Autorul celor consemnate s-a retras de câţiva ani din viaţă fără a relata şi sursa de informare. Cele 4-5 persoane ce au participat alături de Ceauşescu la vânătoare de capre negre s-au dispersat după pensionare în alte localităţi cu adrese necunoscute şi ca urmare nu li se mai pot lua interviuri. Doi din ei s-au retras şi din viaţă. Fostul administrator al trofeelor de vânătoare recoltate de Ceauşescu, dl. Al. Alaci, azi pensionar, relatează că la colecţia de trofee există 95 de coroane de capre negre fără a se menţiona provenienţa celor două exemplare cu blană albă. Blănurile de capre negre nu constituie articole de trofeu şi ca urmare acestora nu li se acordă importanţă pentru conservare. Timpul a trecut – zece ani de la ultima vânătoare de capre negre a lui Ceauşescu – dar enigma rămâne undeva între legendă şi adevăr.

Dr. VADIM NESTEROV

Să nu împuşti niciodată capre negre cu blană albă!

Ecologie

VIITORUL „SE JOACĂ" ÎN BIOSFERĂ!

AURORA POPESCU

◆ *1,5 miliarde de oamenii suferă din lipsa apei potabile ◆ Anual, 25 de milioane de pământeni mor din pricina consumului de apă infectată ◆ În fiecare an, o suprafaţă de teren agricol cât toate ogoarele României, devine pământ arid în întreaga lume... ◆ 50 de mii de ani pentru 30 cm de humus!*

Atenţia deosebită acordată ecologiei s-a accentuat o dată cu explorarea Terrei din Spaţiu. De-acolo, de sus, oamenii de ştiinţă spun că Terra se vede izolată în întuneric, ca şi cum ar fi una dintre planetele cu aspect deloc ospitalier. Numai că primii paşi ai omului pe Luna cea prăfoasă au sporit – prin comparaţie – sentimentul de miracol pe care bătrâna Terră îl deţine. Aşa s-a verificat faptul că, privite de la înălţime (sau de departe), darurile Terrei sunt mai de preţuit decât atunci când le vezi sau le simţi de aproape, iar pericolul în care aceasta se află e mai puternic decât s-ar putea presupune. Populată cu 6 miliarde de fiinţe umane dotate cu o tehnică din ce în ce mai avansată, echilibrul Terrei este ameninţat. Cărţile „se joacă" în primul rând la suprafaţă, la vedere, în acea subţire peliculă umită „biosferă", care reuneşte într-o relaţie cu legi bine stabilite de natură solul, apa, aerul şi speciile vii. Dacă unul dintre „jucători" pierde, un altul câştigă în aparenţă, dar regulile jocului automat se schimbă, mergând spre catastrofă.

APA. *Un sfert din populaţia Terrei suferă din lipsă de apă,* iar penuria naşte conflicte. Statele cu probleme, dar riverane unor surse de apă, se ceartă pentru gestiunea resurselor, necesare îndeosebi pentru *irigaţii, sistem care consumă, la scară planetară, două treimi din apa Terrei.* Necazul nu constă doar în lipsa apei, ci şi în calitatea ei. *25 milioane de decese pe an* sunt imputabile bolilor ai căror vectori sunt reprezentaţi de apă. E vorba de paludism, parazitoze, hepatite, febră tifoidă, holeră etc. *Trei sferturi din populaţia Terrei nu beneficiază de metode de protecţie împotriva riscurilor* pentru sănătate induse de apă. Legat de ideea de penurie, din fericire, apa se „regenerează", adică se evaporă, apoi se transformă în ploaie, teoretic fiind inepuizabilă. În plus, o rezervă substanţială se află în apa mărilor şi a oceanelor, dar pentru a fi transformată în apă potabilă, menajeră ori utilizabilă în irigaţii, e nevoie de fonduri.

SOLUL. An de an, aproape *10 milioane de hectare de teren din lume se apropie de punctul de a deveni necultivabile.* O explicaţie constă în gradul de sărăcie al locuitorilor care, pentru a supravieţui prezentului, sacrifică viitorul. Pentru un sfert din ei, lemnul este singura sursă de combustibil, aşa că arborii sunt doborâţi înainte de vreme, în afara vreunui plan cu baze ştiinţifice, de protejare a mediului înconjurător. Consecinţele? Anual, *20 miliarde de tone de sol fertil dispar.* Or, oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că *trebuie să treacă 50 de mii de ani pentru ca stratul de humus să crească cu 30 cm.* Ştiinţa străveche, clădită de generaţii succesive de oameni ai pământului, a inventat forme ingenioase de agricultură, legate de particularităţile solului în strânsă corelaţie cu clima. Au remodelat „peisajul", creând terase, fâşii de teren agricol, sisteme de irigaţii care uimesc şi azi, alternări de culturi, ani de odihnă şi revigorare a pământului... O muncă prea migăloasă, prea lentă, cu roade prea puţine, când 6 miliarde de guri ale Terrei trebuie măcar să supravieţuiască, dacă nu să trăiască la nivelul civilizaţiei în prag de mileniu III. La rândul lor, oraşele supraaglomerate se extind şi ele în detrimentul terenurilor agricole: văile şi colinele cu soluri fertile sunt invadate de beton şi sticlă, de şosele şi căi ferate, natura şi culturile cad victime „cotropitorilor".

BCG – un vaccin în declin

Vaccinul contra tuberculozei, binecunoscutul BCG, descoperit acum 80 de ani, se dovedeşte în ultima vreme din ce în ce mai puţin sigur şi eficient. Cercetările efectuate de o echipă condusă de Peter Smoll, de la Universitatea Stanford (California, SUA) au demonstrat că nu este vorba de apariţia unor forme noi de bacili, rezistente, ci de degradarea progresivă, după nenumărate culturi succesive, a genomului tulpinilor de bacili ce provoacă tuberculoza bovină, tulpini folosite la realizarea vaccinurilor. Pentru a fi asigurată standardizarea şi conformitatea vaccinurilor produse în laboratoarele din întreaga lume, asemenea culturi au fost transmise de la un laborator la altul în toată această perioadă, toate fiind urmaşele tulpinii selectate iniţial.

„Lună" preistorică...

Interesul populaţiilor neolitice pentru astronomie pare a fi mult mai vechi şi mai pronunţat decât se credea. Cel puţin aceasta este părerea paleontologului canadian Philip Stooke. Acesta, examinând întâmplător basoreliefurile celtice din situl arheologic irlandez de la Kowth Tomb, a avut surpriza să recunoască, pe o stelă din piatră, cu o vechime de circa 6000 de ani, o reprezentare a Lunii având marcate cele mai importante cratere şi „mări" vizibile de pe Terra cu ochiul liber. Strămoşii celţilor dovedeau aşadar preocupări astronomice bine conturate, o asemenea reprezentare neputând fi efectul unui simplu capriciu al unui artist local.

Antibiotic

Unul dintre germenii cei mai „adaptabili" la antibiotice, fiind, din această cauză, extrem de nociv, este Staphilococus aureus. Contra lui se dovedesc din ce în ce mai puţin eficace chiar şi cele mai puternice cocteiluri de antibiotice moderne. Firma Rhône – Poulenc promite o rază de speranţă pentru cei atinşi de acest germen, graţie unui nou antibiotic, „Synercid", capabil să-l distrugă cu o rată globală de reuşită de peste 75 la sută.

Fotografii de la cititori

«Două păpuşi...»

IOANA-LĂCRĂMIOARA BĂCĂILĂ – Bucureşti

Atlantida a existat!

„Inelul vulcanic al Atlanticului”

Este cunoscut că în Atlantic există numeroşi vulcani care au fost şi, în unele cazuri, mai sunt încă activi; ei sunt plasaţi în Insulele Jan Mayen, Islanda, Azore, Capului Verde, Madeira, Sf. Helena, Tristan da Cunha, Diego Alvarez, Orkney de Sud, Antile şi se continuă pe cele două continente opuse, cu lanţul vulcanic din Spania şi, respectiv, cu uriaşii vulcani din America Centrală şi cu zona Charleston (Carolina), un important centru seismic de origine tectonică. Majoritatea probelor colectate din aceste regiuni au prezentat urme de erupţii ce acoperă stratul corespunzător ultimei mari glaciaţiuni. Astfel se certifică una sau mai multe catastrofe vulcanice corespunzând (sau poate constituind motivul) sfârşitului Epocilor Glaciare, după cum au demonstrat cercetători reputaţi, ca Termier, Piggot, Pettersson şi Muck.

DAN APOSTOL

Ceea ce s-a întâmplat acum circa 10000-12000 de ani a fost o explozie în lanţ a majorităţii acestor vulcani din Inelul Atlanticului Central. Cauzată de o deplasare a plăcilor tectonice continentale (după Pettersson) ori de impactul unui gigantic asteroid de $2x10^{11}$ tone în largul actualei coaste americane din zona oraşului Charleston (impact de forţa unei explozii termonucleare de 30000 de megatone – după Muck), catastrofa a schimbat nu doar aspectul Terrei pe suprafeţe enorme, ci şi istoria lumii vii, în special istoria umanităţii. Efectele ei sunt cunoscute: *grăbirea dezgheţului calotelor glaciare, dispariţia a mii de specii de plante şi animale şi favorizarea dezvoltării altora, distrugerea protocivilizaţiilor originare, Atlantida şi Pacifida, şi răspândirea grupărilor de supravieţuitori în toate continentele ca factori ce au stat la baza înfloririi civilizaţiilor „istorice”.*

Cum a fost posibilă o erupţie de acest gen? Crusta solidă a Terrei are 40-50 km grosime medie. În zonele cu vulcani activi ea se subţiază considerabil (fiind doar de 15-20 km) şi o astfel de regiune este cea cuprinsă în „Inelul Atlanticului”. Explozia simultană a mai multor vulcani din zonă, provocată în primul rând de ridicarea nivelului magmei, a deschis zeci de cratere prin care apele oceanului s-au revărsat peste lava cu temperaturi de mii de grade, ce ţâşnea din interiorul Pământului. Rezultatul: de la Jan Mayen în nord până la Tristan da Cunha în sud, inimaginabile cantităţi de lavă au mixat cu apa rece din adâncuri, producând vapori supraîncălziţi ce au urcat în atmosferă, ducând cu ei gaze toxice, particule de praf, bombe tectonice, milioane de metri cubi de piatră ponce, ridicând valuri tsunami de zeci, poate chiar sute de metri înălţime, formând nori negri de mărimea unui continent.

Analizând rezultatele exploziei vulcanului Krakatoa din Strâmtoarea Sunda (26-27 August 1883), Otto Muck a constatat că: din cei 33 kmp ai Insulei Krakatoa, 20 kmp au fost spulberaţi de erupţie; lava ejectată a avut un volum de 100 kmc; înălţimea coloanei de fum şi cenuşă a fost de 30 km; valul tsunami care a străbătut Oceanul Planetar de la Capul Bunei Speranţe până la Capul Horn a avut 140 m înălţime; tunetul exploziei a fost auzit pe o rază de 4200 km în jurul insulei; masa de piatră ponce căzută în apă după erupţie (circa $8x10^{10}$ tone) a plutit în Strâmtoarea Sunda timp de 2-3 ani, împiedicând navigaţia, după cum relata savantul suedez Svante Arrhenius.

Extrapolând datele la erupţia simultană a 25 de mari vulcani, Otto Muck a calculat că fenomenul a prezentat următoarele caracteristici: *valuri tsunami de 400 m înălţime propagându-se de la Polul Nord la Polul Sud şi reverberând în Pacific, dar lovind cel mai greu coastele atlantice ale Americii de Nord şi Centrale, Europei şi inundând Mediterana până la a-i ridica temporar nivelul cu 100-200 m; zona de activitate vulcanică a acoperit 500000 kmp; lava ejectată a avut un volum de 2 milioane kmc şi o greutate de $5x10^{15}$ tone; datorită golirii rezervorului atlantic de magmă, fundul oceanului a colapsat în cavitatea goală, scufundându-se cu 2000-4000 m de la Jan Mayen până la Azore şi Tristan da Cunba şi de la Bermude până spre Bahamas şi Puerto Rico; peste 20 milioane de kmc de apă au erupt sub formă de vapori fierbinţi; nivelul Atlanticului a scăzut cu 40 m; circa $3x10^{13}$ tone de dioxid de carbon au fost eliberate în atmosfera terestră (de trei ori nivelul existent astăzi), ceea ce a creat un efect de seră cu rezultatul imediat al topirii gheţarilor ce acopereau parţial emisfera nordică; ploile care au inundat Europa, Nordul Africii, Orientul Mijlociu, cele două Americi şi Asia Centrală au durat decenii, poate chiar secole, totalizând o cantitate de $2x10^{16}$ tone apă şi $3x10^{15}$ tone cenuşă vulcanică – împreună cu topirea calotei nordice, ele au provocat creşterea nivelului Oceanului Planetar cu 250-400 m; a ridicat la 200-300 km altitudine un ecran de particule fine care au ascuns Soarele pe o perioadă de 2-3 luni.*

În sfârşit, efectul cel mai direct a fost scufundarea Atlantidei, atât a pământurilor din zona Bermude – Bahamas – Puerto Rico, cât şi a celor din zona Azore – Madeira – Canare. Speculaţii? Ipoteze? Nicidecum. Dovezile abundă – numai că ele trebuie căutate.

Amprente ale spiritualităţii noastre

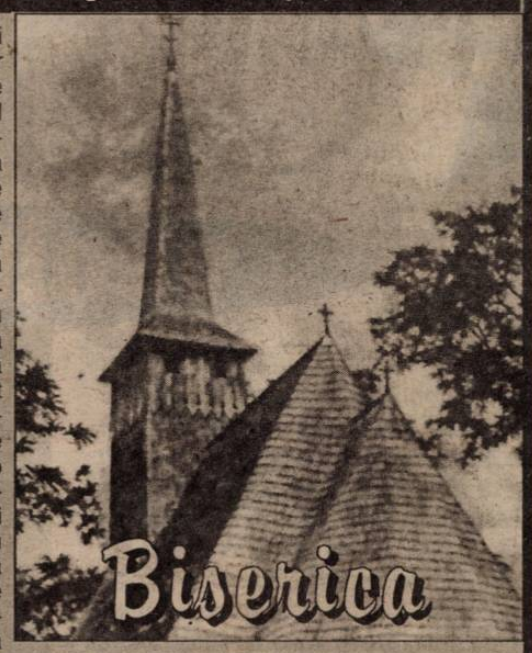

Biserica din Botean

În mijlocul satului Botean, judeţul Bihor există o biserică de lemn având hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril”. Biserica se află într-o stare de conservare destul de bună şi documentele de arhivă ne spun că la 24 mai 1720 locuitorilor satului, care erau de multă vreme fără biserică, li se aprobă 15 florini renani drept ajutor pentru construirea locaşului. Se pare că sătenii avuseseră o biserică pe care o demolaseră pentru a-şi înălţa alta şi acum erau obligaţi să-şi ţină slujbele pe la casele oamenilor. Biserica actuală a fost construită între 1720-1724, şi, la o dată care nu poate fi precizată nici de bătrânii satului, a fost mutată din locul unde fusese înălţată iniţial, datorită viiturilor Crişului Repede. Monumentul a fost restaurat în 1965 de fosta Direcţie a Monumentelor Istorice, sectorul din Cluj.

Construcţia urmează planul larg răspândit în zonă, adică o navă dreptunghiulară lungă de 9 m şi o absidă poligonală decroşată cu ceva mai puţin de jumătate de metru spre interior faţă de pereţii de nord şi sud. Acoperişul are o talpă largă care fereşte edificiul de umezeală iar cununile pereţilor de bârne au fost clădite pe un soclu scund de piatră de râu. Pictura bisericii se păstrează destul de bine atât pe boltă cât şi pe iconostasul compartimentat în casete, marcate cu şipci vopsite în roşu şi verde. Trebuie remarcaţi, de asemenea, stâlpii de deasupra uşilor diaconeşti şi ale celor împărăteşti cu vrejuri de flori. Cele patru colţuri ale bisericii sunt marcate de chipurile celor patru evanghelişti şi scenele biblice împodobesc toţi pereţii bisericii. Pe peretele nordic al absidei se află un pomelnic al celor care au contribuit la zugrăvirea sau poate renovarea ei. În tindă, într-un medalion, este trecut anul 1802, referindu-se probabil la data executării picturii. O cronică manuscris din 1905 ne informează că la biserica din Botean existau numeroase tipărituri vechi dintre care trei s-au distrus între timp. Au rămas însă câteva asemenea lucrări din secolele al XVIII-lea şi al XIX-lea, mărturii ale unei străvechi evlavii a poporului nostru.

IRINA STOICA

Cazul amiralului

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

CANARIS

În această săptămână preluăm, în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine”, ed. PACO, (autori Marian Ureche şi Aurel Rogojan) un nou dosar, cel al amiralului Canaris.

◆ Canaris, un convins duşman al lui Hitler în slujba lui... Hitler? ◆ Un ajutor nesperat pentru englezi ◆ De ce n-a dorit Anglia ca războiul să se încheie mai devreme... ◆ Churchill, omul care a negociat pe tarabă destinul postbelic a zeci de milioane de oameni.

Un succes aparte reputat de S.O.E. l-a constituit „cazul amiralului Canaris”.

Amiralul Wilhelm Canaris (1887-1945) a fost şeful serviciului de spionaj şi contraspionaj al armatei germane („Abwehr”) între anii 1935-1944. El provine dintr-o familie de industriaşi bogaţi, iar aspiraţiile sale sunt legate de evoluţiile spre o Europă civilizată, puternic urbanizată şi catolică. El admira Spania şi o vizita adesea. Scopul deplasărilor, în acest spaţiu, era legat şi de contactarea lui Basil Zaharoff, celebrul comerciant de arme şi multiplu agent secret.

În contactele avute cu el, Canaris îşi exprimă convingerea că dictatura lui Hitler va constitui un dezastru pentru Germania, motiv pentru care amiralul se pronunţă pentru o eventuală colaborare cu serviciile secrete britanice.

În consecinţă, mai mulţi agenţi ai serviciilor secrete engleze semnalează cazul Canaris şi unele nemulţumiri ale sale legate de Hitler. Între aceştia, un aport mai deosebit are Juan March. Agentul îi convinge pe superiorii săi englezi să şi-l apropie pe Canaris şi să stabilească asemenea contacte şi cu alte persoane importante din Germania care nu-l agreau pe Hitler. Mai mult, J. March subliniază, în repetate rânduri, disponibilităţile reale ale lui Canaris de a colabora în secret cu serviciile de informaţii engleze.

Canaris (dreapta) la o întâlnire cu liderii nazisti.

Ca urmare, persoane importante din M.I.6 îl contactează. Canaris face tot posibilul să-i determine să acţioneze direct şi ferm împotriva lui Hitler, pentru a-l înlătura. De la Canaris s-au obţinut informaţii importante, dar şefii serviciilor secrete engleze ezită, au rezerve sau îndoieli şi nu acţionează prompt, în sensul de a pune în atenţia factorilor politici concluziile care se impun şi de a face guvernului recomandările necesare. Mai mult, anumite opţiuni şi câteva fapte semnificative atestă nu numai dezacordul său faţă de Hitler ci, mai ales, o anumită dorinţă de a servi interesele aliaţilor şi ale Marii Britanii în special. Astfel, între altele, şeful „Abwehr-ului” evită să execute ordinul de a-l suprima pe generalul Giraud aflat în captivitate. Mai mult, generalul evadează şi reuşeşte să ajungă în Franţa. Scuza lui Canaris: el i-a încredinţat această misiune lui Heydrich, înalt comisar în teritoriile ocupate, care între timp, a fost asasinat.

Un alt fapt extrem de important ce a servit în cel mai înalt grad intereselor engleze: Canaris îi prezintă lui Hitler, în prima parte a anului 1942 situaţia militară a Marii Britanii ca fiind mult mai bună faţă de situaţia reală. În acest scop, multe informaţii pe care le deţine sunt omise cu bună ştiinţă în timp ce altele sunt supradimensionate. De altfel, de regulă, el transmite mai sus toate informaţiile care îi avantajează pe aliaţi.

Pa acest fond, în cursul anului 1942, Menzies, şeful M.I.6 stabileşte contacte directe cu Canaris. Menzies, un profesionist rasat, realizează rapid valoarea informaţiilor partenerului de dialog. Concluzia sa clară şi fără echivoc, prezentată factorilor de decizie, este aceea că prin sprijinul oferit de Canaris, Hitler ar fi putut să cadă de la putere, iar războiul ar fi putut să se scurteze, ajungându-se la o pace negociabilă. Cercuri ale Ministerului de Externe s-au temut însă ca această acţiune să nu displacă ruşilor. Se pare că grupul celor cinci (Kim Philby şi ceilalţi) a avut câştig de cauză şi de această dată, influenţa lor asupra conducerii Ministerului de Externe şi a unor cercuri politice importante fiind certă.

Nu este pentru întâia oară când considerente de oportunism politic au dat deoparte raţionamentele corecte, bazate pe adevărurile furnizate de serviciile de informaţii.

Logic era ca, cel puţin după episodul Hess, cazul lui Canaris să fi fost reevaluat, deoarece serviciul său adăpostea un centru principal al rezistenţei germane. Atitudinea sa favorabilă englezilor, constatată faptic, trebuia şi putea să fie valorificată, pentru a se ajunge la înlăturarea lui Hitler şi încheierea mai devreme a războiului. Lipsa de răspuns şi temporizarea lui, ca şi în cazul lui Hess, este de natură să surprindă. Şefii serviciilor secrete britanice şi-au făcut datoria punându-l în temă pe Churchill. Faptul că grupul Philby a influenţat deciziile M.A.E., pentru a nu fiee lezate interesele sovietice, este o dovadă că lucrurile erau cunoscute. Faptele au fost ignorate de factorii puterii politice britanice, care au ratat conştient şansa terminării războiului cu trei ani mai devreme. Rezultatele deciziei inverse au fost: distrugerea Germaniei, întărirea şi extinderea sistemului comunist în Europa şi în întreaga lume, cedarea unor importante zone de influenţă U.R.S.S.-ului.

Cine a avut asemenea interese? Omul calculului matematic a fost Winston Churchill, cunoscut francmason. El nu a avut nici o remuşcare în a indica procentele exacte ale noii împărţiri a Europei între occidentali şi sovietici, acestora din urmă revenindu-le 90 la sută România, 75 la sută Bulgaria, 50 la sută Ungaria şi Jugoslavia şi 10 la sută Grecia.

Lucrul cu procentele în politică nu este oare un evident dictat al marii finanţe internaţionale?

RECORD

Iubitorii de recorduri din Rio de Janeiro din Brazilia au reuşit să întindă cea mai lungă frânghie cu piese de îmbrăcăminte puse la uscat. Pe o distanţă de 13,6 mile, de-a lungul nisipurilor plajei Botofogo, au atârnat 52000 de rufe albe, pe care mai întâi le-au spălat în mare. În acest fel au dărâmat recordul deţinut până acum de olandezi. Îmbrăcămintea a fost strânsă din donaţii pentru a fi oferită săracilor după strângerea sforii. (I. S.)

REGINA EUTANASIEI SAU UCIGAŞĂ ÎN SERIE?

În urmă cu un an, cazul Christinei Malevre a bulversat Franţa şi a stârnit numeroase controverse în rândul opiniei publice, în lumea ştiinţei şi chiar a justiţiei. Dar rezolvarea lui a rămas, mai mult sau mai puţin explicabil, în coadă de peşte, aşa că, în mod firesc, faptele petrecute se tot evocă, în aşteptarea unei concluzii. Pe Christine Malèvre mulţi o consideră încă un mister. În ce-o priveşte, ea a încercat între timp să se explice publicând o carte, „Mes aveux" („Mărturisirile mele"), care însă n-a adus prea multă lumină în privinţa vinovăţiei sau nevinovăţiei sale. Totuşi, în ce constă acuzaţia care i s-a adus?

În calitate de infirmieră la spitalul François-Quesnay din Mantes-la-Jolie, Christine a ajutat câţiva pacienţi... să moară în numele eutanasiei (dreptul individului de a cere să i se suprime viaţa), care însă nu e legiferată în Franţa, ci doar în câteva ţări din lume. Numărul victimelor? Într-o primă fază a anchetei, Christine a rostit cifra 30 (aflată fiind sub presiune după cum avea ulterior să susţină), justiţia a reţinut cinci, iar în cartea sa ea vorbeşte doar de trei persoane. Oricum, atâta vreme cât lucrurile nu sunt clarificate, este normal să se pună mereu aceeaşi întrebare: Avem de-a face cu o criminală în serie sau cu un spirit profund umanitar? Evident, părerile sunt împărţite.

Când vorbeşte despre sora sa, Céline face portretul unei tinere femei copleşite de iubirea pentru semenii ei: „Christine ne povestea mereu de pacienţii pe care îi îngrijea şi le spunea pe nume deoarece pentru ea acele fiinţe nu erau doar nişte numere de spital, doar simple cazuri medicale. De mică şi-a dorit să ajungă infirmieră, era joaca ei preferată, iar când vreunul dintre membrii familiei se îmbolnăvea, era prima care ne forţa să luăm măsuri neântârziate şi nu contenea să ne îngrijească. Christine a detestat de mică violenţa, la şcoală, de exemplu, nu suporta să vadă doi copii bătându-se, sărea fără nici o reţinere să-i despartă chiar dacă ştia uneori că se pune în pericol."

Spre deosebire de sora ei, experţii în psihologie care, la cererea judecătorilor, au examinat-o pe Christine au cu totul altă opinie: „Acolo unde tânăra femeie nu vede în gestul său decât iubire şi compasiune pentru oameni, noi decelăm fascinaţia ei morbidă vizavi de boală şi de pacienţii aflaţi în pragul morţii. Ea însăşi este o persoană care suferă şi care încearcă să se elibereze de propria-i suferinţă prin asumarea unei misiuni inventate, în numele căreia acţionează, cu sentimentul că se achită de o datorie de onoare."

Ce spun la rândul lor foştii ei colegi din spital? „Era o bună infirmieră, dar ieşită din comun prin zelul pe care-l dovedea. Nu ni se alătura niciodată la cafeaua de dimineaţă, îşi petrecea tot timpul alături de bolnavii pe care îi avea în grijă, s-a dus la câteva înmormântări ale foştilor pacienţi şi chiar s-a logodit cu unii dintre ei."

Aşadar, înger sau demon această Christine Malèvre? Infirmiera a ajutat nişte oameni să moară, îndeplinindu-le astfel ultima lor dorinţă, după spusele ei. Nu e sigur că au fost trei, cinci sau 30 de muribunzi cărora, în opinia ei, le-a scurtat suferinţa. Cert este că justiţia a ezitat să o declare vinovată preferând să lase să planeze îndoiala asupra personalităţii acestei femei de 28 de ani, care a fost lăsată în libertate. *(A.P.)*

Pompierul... incendiator

Un adolescent austriac a fost arestat fiind acuzat că a provocat mai multe incendii. Tânărul, în vârstă de 16 ani, funcţionase şi ca pompier voluntar, dovedind un zel ieşit din comun în stingerea incendiilor. Tocmai acest zel i-a fost fatal, trezind suspiciunile poliţiei. S-a dovedit că aceste suspiciuni erau perfect întemeiate. Tânărul – al cărui nume nu a fost dezvăluit – este în acelaşi timp autorul a 13 incendii. Cel de al treisprezecelea i-a purtat ghinion, fiind prins în momentul în care dădea foc propriei case, mai exact restaurantului aparţinând mamei sale din satul Sf. Georgen an der Gusen. Motivele incendiatorului nu au fost prea clare, dar în urma interogatoriului i s-a stabilit vinovăţia, urmând ca justiţia să-şi spună cuvântul. **(I. S.)**

■ ***ADN-ul a dovedit paternitatea***

PRIETENUL CARE ESTE TATĂL COPILULUI FOSTEI PRIETENE

Complicat, veţi spune, dar cine se aşteaptă ca lucrurile să fie simple în lumea vedetelor hollywoodiene! Aşa că prea puţină lume s-a formalizat cu adevărat aflând că povestea de dragoste dintre frumoasa Yasmine Bleeth şi Richard Grieco a intrat într-un impas la aflarea veştii că fosta prietenă a acestuia din urmă, Kimber Sissons, a dat naştere la Centrul Medical Cedars-Sinai din Los Angeles, unui copil de peste

Richard Grieco şi Yasmine Bleeth.

Kimber Sissons împreună cu fiul său Dylan.

4 kg, care se pare că ar fi al seducătorului Richard.

Şi cum genetica a făcut progrese însemnate, dilema nu a durat prea mult: n-a fost nici o problemă să se efectueze un test ADN care a stabilit clar paternitatea. Micul Dylan Justice Sissons este într-adevăr fiul superstarului din „21 Jump Street"! Sau, cum a spus un obişnuit al locurilor, nici nu era nevoie de test, pentru că „era suficient să te uiţi la copil şi să vezi cât de mult seamănă cu tatăl!"

Relaţia dintre Grieco şi Sissons nu era nici foarte veche, nici foarte stabilă – deşi blonda Kimber pretinde acum că această relaţie a continuat chiar şi după ce în 1996 Grieco s-a îndrăgostit de Yasmine.

„Grieco este hotărât să se achite de toate datoriile de tată – a declarat acelaşi prieten de casă – dar nu are de gând în nici un fel să reia relaţiile amoroase cu Kimber Sissons!

Şi Yasmine? Ei bine, ea este hotărâtă să-şi sprijine prietenul şi nu-şi doreşte nimic altceva decât să se stabilească cu el undeva şi... să trăiască în dragoste şi sănătate până la adânci bătrâneţi... *(M. D.)*

■ ***Să ocrotim păsările din natură!***

HRĂNITOARE PENTRU ZILELE DE IARNĂ

Iarna, gerurile, viscolele pun la greu examen rezistenţa organismului păsărilor sălbatice. Sub asprimea iernii, a lipsei de hrană, se consideră că în primăvară ajung 50 la sută din păsările intrate în iarnă şi în unele situaţii grele, din 10 supravieţuieşte una.

Un mod practic de hrănirea păsărilor sălbatice este folosirea sticlelor de plastic de 2 litri. În 1/3 mijlocie a acestora se face o deschidere de 6-7 cm pe 8-10 cm înălţime. Partea decupată rămâne ataşată în partea de jos a decupării fiind folosită ca punte de staţionare a păsărilor. Marginile intrării, pe o lăţime de 2-2,5 cm se vopseşte cu o culoare verde, galbenă, portocalie sau se tapisează cu un leucoplast. Vopsirea sau tapisarea marginilor cu leucoplast asigură o mai bună remarcare a sursei de hrană şi o siguranţă în evacuarea din interior. În partea inferioară a sticlei se fac 6 orificii de drenare a excesului de umiditate.

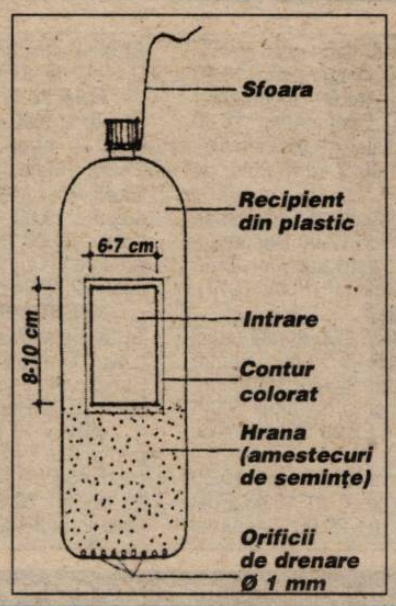

Sticlele cu hrană se amplasează pe arbori în livezi, păduri lângă cuibarele artificiale, glugi de coceni, instalaţii de furajare a vânatului.

În interiorul sticlelor se depozitează un amestec format din seminţe – cânepă, mei, grâu, secară, spărtură de floarea soarelui, dughie – şi untură de porc sau seu de oaie, de vită. Amestecul, cu 1-2-3 sortimente de seminţe – în raport cu o parte untură restul seminţe – se depozitează până la partea inferioară a intrării şi se completează ulterior pe măsura consumării.

Hrănirea suplimentară a păsărilor din păduri, livezi, grădini se compensează în lunile de vară, când acestea ajută la combaterea omizilor şi a multor insecte dăunătoare vegetaţiei forestiere, pomicole şi din culturile agricole. *(Dr. V. Nesterov)*

■ ***După 17 ani de detenţie...***

AU SCĂPAT DIN BRAŢELE MORŢII

Ceea ce s-a întâmplat cu Sunny Jacobs şi prietenul ei, Jesse, acuzaţi de uciderea a doi poliţişti şi condamnaţi la moarte, reprezintă, poate, un caz unic în analele justiţiei americane. Sentinţa a fost însă mereu amânată şi cei doi acuzaţi şi-au petrecut nu mai puţin de 17 ani în detenţie până în momentul în care destinul le-a curmat suferinţa. Ce a determinat însă achitarea lor? Totul a pornit de la un examen de absolvire a unor studenţi la drept care au avut drept temă, studierea dosarelor celor doi condamnaţi la moarte. Rezultatul anchetelor întreprinse de studenţi a fost stupefiant: cei doi erau complet nevinovaţi. Conducerea universităţii a prezentat probele autorităţilor judiciare care au fost

de acord să redeschidă procesul. Verdictul juraţilor a fost unanim: Sunny Jacobs şi Jesse au fost găsiţi nevinovaţi. Decizia instanţelor judecătoreşti a produs senzaţie în mass media şi în rândurile profesioniştilor din justiţie care au aplaudat entuziasmul şi abilitatea studenţilor în revizuirea procesului. Acest subiect gras l-a atras pe regizorul Mickey Dickoff care a decis să realizeze un film legat de drama celor doi presupuşi asasini, pledând, prin acest mod, pentru desfiinţarea condamnării la moarte. Sunny, care a împlinit de curând 51 de ani, a început să lucreze la o carte în care va relata dramatica sa experienţă. Singura bucurie a cuplului din timpul detenţiei au fost întâlnirile facilitate de autorităţi în urma cărora s-au născut cei doi copii, Eric şi Claudia. *(D. M.)*